

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2022/191

z dnia 16 lutego 2022 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Wszczęcie postępowania

- (1) W dniu 21 grudnia 2020 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali („elementów złącznych”) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („Chiny” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej w dniu 6 listopada 2020 r. przez European Industrial Fasteners Institute („EIFI” lub „skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % całkowitej produkcji unijnej elementów złącznych z żeliwa lub stali (zwanymi dalej również „skarżącymi”). Ponadto skargę poparli producenci reprezentujący ponad 58 % całkowitej produkcji unijnej w okresie od lipca 2019 r. do czerwca 2020 r. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie dumpingu i wynikającej z niego istotnej szkody, które były wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.

1.2. Rejestracja

- (3) Po otrzymaniu od skarżącego wniosku popartego wymaganymi dowodami Komisja, rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/970⁽³⁾ („rozporządzenie w sprawie rejestracji”), poddała przywóz elementów złącznych pochodzących z Chin rejestracji zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (4) Po opublikowaniu rozporządzenia w sprawie rejestracji Komisja otrzymała uwagi ze strony szeregu importerów, Europejskiego Stowarzyszenia Dystrybutorów Elementów Złącznych („EFDA”) oraz Chińskiej Izby Gospodarczej ds. Przywozu i Wywozu Maszyn i Produktów Elektronicznych („CCCME”). Komisja zauważyła, że ponieważ nie przyjęto środków tymczasowych, Komisja uznała, iż pobór ceł z mocą wsteczną nie był możliwy z prawnego punktu widze-

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Dz.U. C 442 z 21.12.2020, s. 6.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/970 z dnia 16 czerwca 2021 r. poddające rejestracji przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 214 z 17.6.2021, s. 53).

nia. W istocie zgodnie art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego „ostateczne cło antydumpingowe może zostać nałożone na produkty, które zostały wprowadzone do konsumpcji nie wcześniej niż 90 dni przed datą zastosowania środków tymczasowych” (podkreślenie dodane). W związku z tym wszystkie argumenty związane z rozporządzeniem w sprawie rejestracji stały się bezprzedmiotowe, a rozporządzenie w sprawie rejestracji zostaje niniejszym uchylone w całości.

- (5) EFDA ponadto stwierdziło, że gdyby Komisja nie wprowadziła środków tymczasowych, rozporządzenie w sprawie rejestracji stałoby się nieważne i powinno zostać wycofane; argumentowało, że jedynym celem rozporządzenia w sprawie rejestracji jest nałożenie ostatecznych środków antydumpingowych z mocą wsteczną, a w przypadku nie-nałożenia środków tymczasowych zastosowanie ostatecznych środków antydumpingowych z mocą wsteczną nie będzie już możliwe zgodnie z art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Komisja zgodziła się z powyższym argumentem i uchyliła rozporządzenie w sprawie rejestracji. Kwestię konieczności nałożenia ostatecznych cel antydumpingowych z mocą wsteczną oceniono w motywie 591 i nast.

1.3. Zainteresowane strony

- (6) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała skarżącego, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących oraz władze Chin, znanych importerów, użytkowników, a także stowarzyszenia, o których wiadomo, że są zainteresowane, o wszczęciu dochodzenia i zaprosiła te podmioty do wzięcia w nim udziału.
- (7) CCCME wniosła o uwzględnienie jej jako zainteresowanej strony, argumentując, że reprezentuje chiński przemysł elementów złącznych. EIFI zakwestionował status CCCME jako zainteresowanej strony, twierdząc, że CCCME nie wykazała żadnego obiektywnego związku między jej działalnością a produktem objętym przedmiotowym dochodzeniem; CCCME w szczególności nie przedłożyła żadnej umowy spółki ani wykazu członków, które świadczyłyby o tym, że może ona reprezentować chiński przemysł elementów złącznych. EIFI twierdził, że wręcz przeciwnie na stronie internetowej CCCME wymieniono 25 sektorów przemysłowych, wśród których nie wyszczególniono przemysłu elementów złącznych. EIFI utrzymywała również, że chociaż CCCME przedstawiła pełnomocnictwa od kilku przedsiębiorstw, nie ma dowodów na to, że przedsiębiorstwa te są producentami elementów złącznych. W każdym razie CCCME, która jest organizacją państwową, reprezentuje jedynie interesy Chin, a nie przemysłu jako takiego.
- (8) Komisja potwierdziła, że CCCME została upoważniona przez szereg chińskich producentów elementów złącznych do działania ich imieniem. CCCME mogłaby być zainteresowaną stroną w niniejszym postępowaniu wyłącznie w zakresie, w jakim została upoważniona przez tych konkretnych producentów elementów złącznych do ich reprezentowania.

1.4. Uwagi dotyczące wszczęcia dochodzenia

- (9) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz złożenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu. Żadna z zainteresowanych stron nie wystąpiła z wnioskiem o przeprowadzenie posiedzenia wyjaśniającego w sprawie wszczęcia dochodzenia.
- (10) Po wszczęciu dochodzenia dwóch importerów zakwestionowało fakt, że okres objęty dochodzeniem wybrany przez Komisję (od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2020 r.) stanowił okres bezpośrednio poprzedzający wszczęcie dochodzenia, oraz zasugerowało, że jako odpowiedni okres objęty dochodzeniem należy wyznaczyć okres od dnia 1 października 2019 r. do dnia 30 września 2020 r., jak wymaga tego art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (11) Zgodnie ze swoją praktyką i biorąc pod uwagę szczególne okoliczności każdego dochodzenia, Komisja uznała, że okres od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2020 r. był odpowiedni do celów dokonania reprezentatywnych ustaleń. Unijny przemysł elementów złącznych składa się w dużej mierze z małych i średnich przedsiębiorstw („MŚP”), a sprawozdawczość w zakresie danych księgowych, która nie opierałaby się na okresach półrocznych, byłaby nadmiernie uciążliwa. Ponadto istnieje wiele różnych odmian i rodzajów produktu objętego dochodzeniem, co wymagałoby przekonwertowania i zgromadzenia wyjątkowo dużej ilości danych księgowych do celów przedmiotowego dochodzenia. W art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego dopuszcza się odstępstwa w uzasadnionych przypadkach, takich jak ten przedmiotowy. Argument, że wybrany okres objęty dochodzeniem był nieodpowiedni, został więc odrzucony.

- (12) Tych samych dwóch importerów twierdziło, że na podstawie wskaźników makroekonomicznych określonych w skardze przemysł Unii nie doznał żadnej istotnej szkody i że nie istnieje związek przyczynowy między przywozem z Chin a szkodą doznaną przez skarżącego.
- (13) Komisja uznała informacje przedstawione przez skarżącego za wystarczające, aby spełnić wymogi prawne pozwalające na wszczęcie dochodzenia zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego zarówno w związku z istotną szkodą, jak i związkiem przyczynowym. Przypomina się, że standardy dowodowe na etapie skargi są niższe niż te wymagane w odniesieniu do wprowadzenia środków. W skardze w szczególności wykazano istotny wzrost przywozu z Chin: przywóz ten zwiększył się trzykrotnie od 2016 r. do okresu objętego dochodzeniem określonego w skardze, co przełożyło się na wzrost udziału w rynku sięgający 15 % w trakcie okresu objętego dochodzeniem określonego w skardze. Ceny tego przywozu znacznie podcinały ceny sprzedaży przemysłu Unii na rynku unijnym. W przemyśle Unii nastąpił jednoczesny spadek wielkości produkcji i sprzedaży, utrata zatrudnienia, obniżenie inwestycji oraz tłumienie poziomu cen, co doprowadziło do znacznej utraty rentowności przemysłu Unii (około minus 50 % od 2016 r. do okresu objętego dochodzeniem określonego w skardze). Ponieważ te zdarzenia występowały równoległe z przywozem z Chin i nie zidentyfikowano żadnych innych czynników, które mogłyby spowodować pogorszenie koniunktury w przemyśle Unii, Komisja uznała, że istniały wystarczające powody wskazujące, że istotna szkoda została spowodowana przywozem z Chin.
- (14) CCCME wyraziła wątpliwości dotyczące wielkości przywozu wskazanych w skardze, w szczególności szacunków dokonanych przez skarżącego, mających na celu wyłączenie przywozu elementów złącznych ze stali nierdzewnej z łącznego przywozu w ramach określonych kodów CN. Wskazała również, że nie dokonano żadnych takich dostosowań w odniesieniu do przywozu z innych państw trzecich. CCCME nie przedstawiła żadnej innej metodyki w celu oszacowania wielkości przywozu elementów złącznych ze stali nierdzewnej.
- (15) Komisja uznała metodykę zaproponowaną przez skarżącego za uzasadnioną, ponieważ była ona oparta na danych historycznych oraz najlepszej wiedzy skarżącego na temat rynku. Fakt, że nie dokonano dostosowania w odniesieniu do innych źródeł przywozu, mógł potencjalnie doprowadzić do zaniżenia udziału w rynku przywozu z Chin i w związku z tym nie podważał ogólnej oceny zawartej w skardze. Ponieważ CCCME nie zaproponowała żadnej innej metodyki, która byłaby bardziej odpowiednia niż metodyka zaproponowana przez skarżącego, Komisja odrzuciła argumenty CCCME.

1.5. Wniosek o zachowanie anonimowości

- (16) Większość producentów unijnych reprezentowanych przez skarżącego – EIFI – albo podmioty wspierające skargę złożyło wniosek o zachowanie anonimowości, aby zapobiec potencjalnym działaniom odwetowym ze strony klientów unijnych, którzy również pozyskują elementy złączne od chińskich dostawców. Wykaz tych klientów obejmował niektóre duże przedsiębiorstwa o znaczącej pozycji rynkowej w porównaniu z unijnymi producentami elementów złącznych, którzy w większości stanowią MSP.
- (17) Dwóch importerów zakwestionowało decyzję Komisji dotyczącą zapewnienia anonimowości tym przedsiębiorstwom, ponieważ twierdzili oni, że nie istnieją dowody na wystąpienie jakichkolwiek możliwych niekorzystnych skutków.
- (18) Komisja nie zgodziła się z tym stwierdzeniem. Biorąc pod uwagę brak symetrii między unijnymi producentami elementów złącznych a ich użytkownikami, Komisja uznała, że ryzyko odwetu podnoszone przez producentów unijnych reprezentowanych przez EIFI oraz podmioty wspierające w istocie istnieje⁽⁴⁾. Na tej podstawie Komisja zgodziła się na traktowanie nazw tych przedsiębiorstw na zasadzie poufności. W związku z tym argumenty przeciw temu traktowaniu na zasadzie poufności zostały odrzucone.
- (19) Po ostatecznym ujawnieniu CCCME i EFDA utrzymywały, że producenci unijni objęci próbą nie przedłożyli żadnego właściwego wniosku o zachowanie anonimowości.
- (20) Komisja otrzymała wnioski o zachowanie anonimowości od producentów unijnych objętych próbą w dniu 8 stycznia 2021 r., po uprzednim otrzymaniu w dniu 18 grudnia 2020 r. wniosku od skarżącego EIFI, aby po wszczęciu dochodzenia oraz do czasu złożenia poszczególnych wniosków przez objętych próbą producentów unijnych w dalszym ciągu zapewniono poufne traktowanie nazw skarżących i podmiotów wspierających. Biorąc pod uwagę powagę groźby działań odwetowych i mając świadomość zamiaru złożenia odpowiednich wniosków przez producentów unijnych objętych próbą, Komisja uznała za stosowne zapewnienie ochrony ich tożsamości już od momentu

⁽⁴⁾ Zob. sprawozdanie zespołu orzekającego WTO „Wspólnoty Europejskie – Ostateczne środki antydumpingowe nałożone na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali z Chin”, WT/DS397/R z dnia 3 grudnia 2010 r., pkt 7.453.

wszczęcia dochodzenia w dniu 21 grudnia 2020 r. do dnia 8 stycznia 2021 r. Otrzymano i przyjęto wnioski w odniesieniu do wszystkich objętych próbą producentów unijnych, których ostatecznie wybrano do próby. EFDA utrzymywało również, że EIFI nie był uprawniony do złożenia takich wniosków, które powinny zostać złożone przez poszczególne przedsiębiorstwa oddzielnie. Z uwagi na fakt, że EIFI jest uprawniony do reprezentowania zarówno jako przemysłu Unii jako skarżącego, jak i jego poszczególnych członków tego przemysłu oraz biorąc pod uwagę, że EIFI jedynie przekazał wnioski podpisane przez przedsiębiorstwa objęte postępowaniem, argument ten został odrzucony.

- (21) Te same strony twierdziły ponadto, że nie było podstaw do zachowania poufności nazw przedsiębiorstw objętych próbą, ponieważ udział w próbie nie oznacza, że przedsiębiorstwo jest skarżącym lub podmiotem wspierającym, lecz jedynie że jest podmiotem współpracującym. W tym względzie strony odniosły się do sprawozdania Stałego Organu Apelacyjnego „WE – elementy złączne (Chiny)”⁽⁵⁾, w którym Komisja zajęła podobne stanowisko. Te same strony twierdziły również, że w interesie zainteresowanych stron sprzeciwiających się wprowadzeniu środków było, aby jak największa liczba producentów unijnych współpracowała i dostarczyła Komisji informacje, w związku z czym obawa przez odwetem był nieuzasadniony. Misja Chińskiej Republiki Ludowej w Unii Europejskiej również zakwestionowała istnienie jakichkolwiek rozstrzygających dowodów na ryzyko odwetu ze strony klientów w Unii. Komisja przyjęła wnioski o zachowanie anonimowości producentów unijnych objętych próbą, ponieważ istniała groźba działań odwetowych nie tylko z punktu widzenia skarżących i podmiotów wspierających, lecz również z punktu widzenia objętych próbą producentów unijnych, czego dowodem są otrzymane wnioski. Zapewnienia ze strony EFDA i CCCME otrzymane po ostatecznym ujawnieniu nie mogły ukryć faktu istnienia takiej groźby. W związku z tym wszystkie argumenty w tym względzie zostały odrzucone.

1.6. Argumenty dotyczące poufności

- (22) Po ostatecznym ujawnieniu CCCME i EFDA ponownie stwierdziły, że niektóre części dokumentów niepoufnych były niewystarczające oraz że nie zawsze udostępniono odpowiednie niepoufne streszczenia. Podmioty te stwierdziły, że aby umożliwić traktowanie na zasadzie poufności, należy wskazać odpowiedni powód oraz że niepoufne streszczenia muszą być wystarczająco szczegółowe, by umożliwić zrozumienie informacji przekazanych z klauzulą poufności. Obie strony przedstawiły listę przykładów, w których takie kryteria miały nie zostać spełnione.
- (23) Komisja zauważa, że przykłady przytoczone po ostatecznym ujawnieniu albo były już uprzednio przedmiotem wniosków o ujawnienie dalszych informacji przez te strony i należy się do nich odnieść w toku dochodzenia w ramach komunikacji dwustronnej z tymi stronami oraz podczas posiedzenia wyjaśniającego przed rzecznikiem praw stron w dniu 29 listopada 2021 r., o które wniosło EFDA; albo były one związane z informacjami, które nie stanowiły części istotnych faktów i przesłanek, na których Komisja oparła swoje ostateczne ustalenia; albo zostały uznane za nieuzasadnione, ponieważ wykazano należyty powód potraktowania ich jako poufne, a przekazane niepoufne streszczenia były wystarczająco szczegółowe, aby umożliwić prawidłowe zrozumienie istoty informacji przekazanych z klauzulą poufności zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Jeden z wniosków był związany z uwagami innej zainteresowanej strony przekazanymi po ujawnieniu, który to wniosek został udostępniony w dokumentach niepoufnych w ciągu trzech dni. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.

1.7. Argumenty dotyczące zarządzania dokumentami niepoufnymi

- (24) Po ostatecznym ujawnieniu CCCME i EFDA ponownie wyraziły obawy dotyczące zarządzania dokumentami niepoufnymi, zarzucając, że (i) w dokumentach niepoufnych brakowało określonej części korespondencji ze skarżącym; że (ii) inna część korespondencji została usunięta oraz (iii) że niektóre dokumenty zostały przesłane dopiero na bardzo późnym etapie.
- (25) Komisja zauważa, że argumenty te były już przedmiotem uprzednich wyjaśnień ze strony Komisji w ramach komunikacji dwustronnej z tymi stronami oraz podczas posiedzenia wyjaśniającego z rzecznikiem praw stron w dniu 29 listopada 2021 r., o które wniosło EFDA. Ponadto do argumentu, że w dokumentach brakowało określonej części korespondencji ze skarżącym, odniesiono się również w motywie 47, a do argumentu dotyczącego domniemanego późnego poinformowania zainteresowanych stron w związku ze zmianą próby producentów unijnych – w motywie 44. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.

⁽⁵⁾ Pkt 579.

1.8. Kontrola wyrywkowa

1.8.1. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (26) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja ogłosiła, że wstępnie wybrała próbę producentów unijnych. Komisja dokonała doboru próby na podstawie wielkości produkcji i sprzedaży w Unii zgłoszonych przez producentów unijnych w stałym kwestionariuszu, mając również na uwadze ich położenie geograficzne i reprezentację MŚP. Próba składała się z sześciu producentów unijnych z siedzibą w czterech różnych państwach członkowskich. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na temat wstępnego doboru próby.
- (27) Jeden z producentów unijnych wstępnie objętych próbą (MŚP) poinformował Komisję, że nie będzie w stanie udzielić odpowiedzi na wszystkie pytania zawarte w kwestionariuszu. Z tego względu Komisja postanowiła dokonać zmiany próby producentów unijnych, zastępując to przedsiębiorstwo kolejnym pod względem wielkości MŚP w tym samym państwie członkowskim.
- (28) EFDA twierdziło, że nie mogło przedstawić istotnych uwag na temat wybranej próby ze względu na fakt, iż przewidziano na ten cel zbyt mało czasu, oraz z uwagi na zapewnienie anonimowości producentom unijnym objętym próbą. CCCME twierdziła, że anonimowość zapewniona producentom unijnym uniemożliwiła jej zapoznanie się z asortymentem produktów wytwarzanych przez te wybrane przedsiębiorstwa oraz weryfikację publicznie dostępnych informacji na temat tych przedsiębiorstw. EFDA i CCCME argumentowały, że chociaż skarżący i podmioty wspierające skargę wystąpiły o zachowanie anonimowości, a ich wnioski zostały rozpatrzone pozytywnie, takiego traktowania nie można automatycznie rozszerzyć na producentów unijnych objętych próbą. Argumentowały one, że producenci unijni objęci próbą byli jedynie stronami współpracującymi, w związku z czym niekoniecznie byli skarżącymi lub podmiotami wspierającymi. Komisja nie miała więc powodu, aby traktować tożsamość producentów unijnych objętych próbą jako poufną. Ze względu na fakt, że od producentów unijnych objętych próbą nie otrzymano oddzielnych wniosków o zachowanie anonimowości, Komisja w sposób nieuzasadniony przyznała takie traktowanie wybranym producentom unijnym.
- (29) EFDA i CCCME ponadto twierdziły, że w każdym razie nie istniał ważny powód dla takiego potraktowania, ponieważ uniemożliwiło to zainteresowanym stronom przedstawienie istotnych uwag do wybranej próby; argumentowały również, że zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego ochronę informacji poufnych należy rozważyć względem prawa do obrony przysługującego zainteresowanym stronom.
- (30) Brytyjskie i Irlandzkie Stowarzyszenie Dystrybutorów Elementów Złącznych („BIFAD”), w imieniu swoich członków irlandzkich, również twierdziło, że nie przydzielono wystarczającego czasu na przedstawienie uwag na temat wstępnie wybranej próby, a anonimowość zapewniona wybranej grupie przedsiębiorstw uniemożliwiła stowarzyszeniu ocenę tego, czy dobór próby dokonano w sposób uzasadniony i zrównoważony. Stowarzyszenie wystąpiło o udzielenie mu dalszych informacji na temat produkcji, wydajności i gamy produktów oferowanych przez każde z tych przedsiębiorstw oraz na temat obsługiwanych przez nie rynków.
- (31) Jeżeli chodzi o ramy czasowe wyznaczone na przedstawienie uwag na temat wstępnie wybranej próby, zainteresowanym stronom przydzielono 7 dni od momentu wszczęcia dochodzenia; okres ten przedłużono o kolejne 7 dni z uwagi na szczególne okoliczności sprawy, co uznano za w pełni wystarczający czas, uwzględniając również ściśle określone terminy mające zastosowanie w dochodzeniach antidumpingowych. Komisja zauważyła, że wszystkie zainteresowane strony aktywnie współpracujące w toku dochodzenia przedstawiły uwagi w wyznaczonym terminie. W związku z tym argument, że strony nie miały wystarczająco dużo czasu, aby przekazać uwagi na temat wstępnie wybranej próby, został odrzucony.
- (32) W odniesieniu do zachowania anonimowości producentów objętych próbą unijnych w dniu 18 grudnia 2020 r. złożono wniosek, aby zapewnienie anonimowości skarżącemu i podmiotom wspierającym na etapie poprzedzającym wszczęcie zastosować również do etapu dochodzenia. Z uwagi na fakt, że dobór próby stanowi część dochodzenia, dobór ten także objęto traktowaniem na zasadzie poufności. Ponadto w dniu 8 stycznia 2021 r. producenci unijni wybrani do próby wyraźnie wystąpili z wnioskiem o zachowanie anonimowości w toku dochodzenia.
- (33) Poprzez zapewnienie anonimowości producentom unijnym objętym próbą Komisja należycie uwzględniła ryzyko odwetu z jednej strony i prawa przysługujące zainteresowanym stronom z drugiej strony, uznając, że istniało zdecydowane ryzyko odwetu, które uzasadniało zachowanie poufności tożsamości objętych próbą producentów unijnych. W związku z tym argumenty w tym względzie zostały odrzucone.

- (34) W odniesieniu do wniosku o udzielenie dalszych informacji dotyczących produkcji, wydajności i asortymentów wytwarzanych produktów Komisja uznała, że udostępnianie tego typu informacji w odniesieniu do każdego przedsiębiorstwa pozwoliłoby zainteresowanym stronom na zidentyfikowanie producentów unijnych objętych postępowaniem. Należy jednak zauważyć, że ze względu na wysoki poziom dopasowania między cenami unijnymi a cenami eksportowymi większość rodzajów produktu wytwarzanych przez producentów unijnych objętych próbą udostępniono objętym próbą producentom eksportującym w formie szczegółowych obliczeń dotyczących podjęcia cenowego i zniżania cen. Należy również odnotować, że zainteresowanym stronom należycie udostępniono informacje na temat metodyki zastosowanej przy doborze próby i nie otrzymano żadnych uwag dotyczących samej metodyki. W związku z tym wniosek ten został odrzucony.
- (35) Podczas dochodzenia jeden z producentów unijnych objętych próbą poinformował Komisję, że nie będzie w stanie udzielić odpowiedzi na wszystkie pytania zawarte w kwestionariuszu. Inny producent unijny objęty próbą nie był w stanie w wystarczającym stopniu zagwarantować poprawności danych przekazanych do weryfikacji. Wspomniani producenci unijni zostali w związku z tym wyłączeni z próby.
- (36) Aby zagwarantować reprezentatywność próby w kontekście kryteriów określonych w art. 17, Komisja zdecydowała się dokonać zmiany próby producentów unijnych poprzez zastąpienie powyższych przedsiębiorstw kolejnymi dwoma największymi producentami pod względem wolumenu i sprzedaży, biorąc również pod uwagę rozmieszczenie geograficzne oraz szeroki asortyment rodzajów produktu. Jak stwierdzono w uwagach do dokumentacji z dnia 15 lipca 2021 r., Komisja oparła się na informacjach udzielonych przez producentów unijnych na etapie poprzedzającym wszczęcie postępowania, które to informacje zostały również wykorzystane do celów doboru próby. Ponadto Komisja poszukiwała dostępnych publicznie informacji i sprawdzała strony internetowe przedsiębiorstw objętych postępowaniem. Komisja skontaktowała się z przedsiębiorstwami i zaprosiła je do współpracy poprzez wypełnienie kwestionariusza. Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag.
- (37) Komisja otrzymała uwagi od CCCME, EFDA oraz jednego producenta eksportującego, Celo Suzhou Precision Fasteners Ltd („Celo Suzhou”).
- (38) CCCME i EFDA twierdziły, że zainteresowanym stronom wyznaczono zbyt mało czasu na przedstawienie uwag na temat zmienionej próby. Komisja zauważyła, że ani CCCME, ani EFDA nie złożyły wniosku o przedłużenie terminu oraz że oba podmioty przedstawiły szczegółowe uwagi na temat zmienionej próby producentów unijnych; ich argument został zatem odrzucony.
- (39) Obie strony ponownie stwierdziły, że nie należało zapewniać anonimowości producentom unijnym objętym próbą, jednak nie przedstawiły dalszych argumentów w tej kwestii. Z powodów przedstawionych w motywie 32 argumenty te zostały zatem odrzucone.
- (40) CCCME argumentowała ponadto, że pozostałe zainteresowane strony zostały potraktowane w sposób dyskryminujący, ponieważ narzucono im ściśle określone terminy, podczas gdy nowi producenci unijni objęci próbą otrzymali termin na udzielenie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, upływający niemal 6 miesięcy po terminie wyznaczonym w przypadku producentów unijnych pierwotnie objętych próbą. Co więcej, biorąc pod uwagę, że Komisja miała wystarczająco dużo czasu na przeanalizowanie kwestionariuszy otrzymanych w ramach przedłużonego terminu, nie miała powodu, aby narzucać zainteresowanym stronom znacznie krótszy termin na przekazanie komentarzy do nowej próby.
- (41) Komisja zauważyła, że wszystkich objętych próbą producentów unijnych, importerów oraz producentów eksportujących potraktowano w sposób równy i otrzymali oni 30 dni oraz uzasadnione przedłużenia terminu, w stosownych przypadkach, na udzielenie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszach od dnia, w którym zostali poinformowani o objęciu próbą. Argument CCCME, że niektórzy producenci unijni objęci próbą mieli ponad 6 miesięcy na udzielenie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, wprowadza w błąd. Komisja zauważyła również, że próbę finalizuje się po analizie uwag otrzymanych od zainteresowanych stron i w związku z tym termin na przedstawienie uwag odnośnie do próby jest odpowiednio określany przez Komisję, biorąc pod uwagę ogólne terminy mające zastosowanie w dochodzeniu. W związku z tym Komisja odrzuciła argument dotyczący dyskryminującego traktowania.
- (42) CCCME i EFDA twierdziły ponadto, że Komisja nie poinformowała zainteresowanych stron o wycofaniu ze współpracy producentów unijnych objętych postępowaniem w odpowiednim czasie i że powinna była również poinformować zainteresowane strony o zmianie próby producentów unijnych na wcześniejszym etapie. CCCME powołała się art. 6 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, w którym ustanowiono, że zainteresowane strony mogą „zapoznać się ze wszystkimi informacjami przekazanymi przez każdą ze stron postępowania”. EFDA stwierdziło, że Komisja

podjęła ostateczną decyzję w sprawie próby producentów unijnych bez należytego uwzględnienia uwag zainteresowanych stron, czego dowodem jest fakt, że dodatkowo wybranym producentom unijnym wysłano kwestionariusze jeszcze przed otrzymaniem takich uwag.

- (43) CCCME i EFDA zasugerowały ponadto, że zamiast dokonywania zmiany próby producentów unijnych Komisja powinna oprzeć swoje ustalenia na dostępnym stanie faktycznym, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, i zakończyć dochodzenie. CCCME zauważyła, że w przypadku zakończenia współpracy przez producentów eksportujących w trakcie dochodzenia miałby zastosowanie dostępny stan faktyczny zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, i producenci unijni powinni być zatem potraktowani w taki sam sposób. Ewentualnie Komisja powinna udzielić dodatkowych informacji na temat metodyki wyboru dodatkowych przedsiębiorstw do próby producentów unijnych, a w szczególności sposobu, w jaki te przedsiębiorstwa zostały zidentyfikowane, jak również wpływu na reprezentatywność próby ostatecznej. W tym względzie obie strony utrzymywały również, że Komisja wybrała dodatkowe przedsiębiorstwa wyłącznie na podstawie informacji udzielonych przez skarżącego i nie czekała na jakiegokolwiek informacje ze strony pozostałych zainteresowanych stron.
- (44) W odniesieniu do argumentu dotyczącego niewystarczającego ujawnienia Komisja zwraca uwagę, że załączyła wszystkie odpowiednie informacje do akt we właściwym czasie, aby zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag. Komisja wzięła pod uwagę wszystkie otrzymane uwagi i odniosła się do nich w odpowiedni sposób. Stwierdzenie, że dodatkowe przedsiębiorstwa wybrano wyłącznie na podstawie informacji udzielonych przez skarżącego, jest niezgodne z faktami, jak opisano również w motywie 36.
- (45) Po otrzymaniu wniosku ze strony EFDA i CCCME Komisja udzieliła im dodatkowych informacji na temat zmienionej próby, w tym na temat wpływu na reprezentatywność próby. CCCME ponowiła swój wniosek o ujawnienie dodatkowych informacji dotyczących dokładnego udziału produkcji i sprzedaży standardowych i niestandardowych elementów łącznych wytwarzanych przez wybranych producentów unijnych w próbie oraz o wyjaśnienia kryteriów i metodyki wykorzystanej przy wyborze dodatkowych producentów unijnych. CCCME złożyła również wniosek o ujawnienie komunikacji między skarżącym i Komisją dotyczącej wyboru dodatkowych producentów unijnych.
- (46) W odniesieniu do argumentu w sprawie zakończenia dochodzenia ze względu na brak współpracy Komisja podkreśliła, że art. 17 ust. 4 rozporządzenia podstawowego wyraźnie zezwala na wybór nowej próby w przypadku braku współpracy ze strony niektórych lub wszystkich stron wybranych do próby, co może mieć istotny wpływ na wynik dochodzenia. Jeżeli chodzi o zarzuty dyskryminacji wobec producentów eksportujących, Komisja zauważa, że w przypadku gdy producent eksportujący objęty próbą zaprzestaje współpracy w toku dochodzenia, eksporter ten zostaje wyłączony z próby, a udzielone informacje nie są brane pod uwagę. W przypadkach, w których jest to wciąż możliwe, Komisja zastępuje również takiego producenta eksportującego w próbie. Takim samym podejściem kierowano się również w przypadku przedmiotowych producentów unijnych. W związku z tym wszystkie argumenty w tym względzie zostały odrzucone.
- (47) W odniesieniu do wniosku o udzielenie dodatkowych informacji Komisja odnosi się do motywu 36, w którym ustalono kryteria stosowane przy wyborze dodatkowych producentów unijnych, jak również zastosowaną metodykę. Dokładny udział produkcji i sprzedaży standardowych i niestandardowych elementów łącznych wytwarzanych przez producentów unijnych sam w sobie nie stanowił kryterium doboru próby, a produkcja standardowych elementów łącznych również nie stanowiła wyłącznego kryterium włączenia do próby. Jak określono w motywie 110, wszystkie rodzaje produktów uznano za jeden produkt. Przemysł Unii wytwarzał i sprzedawał standardowe i niestandardowe elementy łączne, a producenci eksportujący eksportowali standardowe i niestandardowe elementy łączne spełniające wymogi standardów branżowych Unii i zastosowania końcowe pokrywały się. Ponadto w trakcie dokonywaniu doboru przedsiębiorstw do próby te informacje nie były dostępne. Komunikacja między skarżącym i Komisją została ujawniona zgodnie z art. 6 ust. 7 rozporządzenia podstawowego z poszanowaniem art. 19 ust. 1, w którym przewidziano, że informacje przekazane z klauzulą poufności powinny być traktowane przez organy jako takie. Zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego Komisja udostępniła zainteresowanym stronom niepoufne streszczenie informacji przekazanych z klauzulą poufności. Wnioski te zostały zatem odrzucone.
- (48) Przedsiębiorstwo Celo Suzhou stwierdziło, że próba producentów eksportujących powinna była uwzględnić rodzaje eksportowanego produktu, aby ceny eksportowe były porównywalne z cenami sprzedaży producentów wybranych do próby przemysłu Unii. Jak wskazano w motywie 36, Komisja wybrała próbę zapewniającą szeroki asortyment produktów. Biorąc pod uwagę wysoki stopień dopasowania (ponad 90 %) Komisja uznała, że próba producentów unijnych faktycznie obejmowała rodzaje produktu najczęściej eksportowanych do Unii. W związku z tym argument ten został odrzucony.

- (49) Na podstawie powyższego próbę ostateczną składającą się z sześciu producentów unijnych uznano za reprezentatywną dla przemysłu Unii.
- (50) Po ostatecznym ujawnieniu EFDA powtórzyło, że nie mogło przedstawić istotnych uwag na temat próby producentów unijnych, ponieważ tożsamość producentów unijnych była traktowana jako poufna. EFDA ponownie stwierdziło również, że Komisja nie poinformowała zainteresowanych stron o zmianie próby w toku dochodzenia oraz że Komisja zdecydowała o włączeniu dodatkowych przedsiębiorstw do próby już przed poinformowaniem zainteresowanych stron i umożliwieniem im przedstawienia uwag. EFDA i CCCME powtórzyły argumenty, że w dokumentach niepoufnych brakowało informacji i że Komisja nie ujawniła całkowitej wielkości produkcji ani sprzedaży producentów unijnych objętych próbą. CCCME powtórzyła swoje obawy dotyczące zmiany próby oraz zarzuciła, że brak było jakiegokolwiek wyjaśnienia na temat wycofania się dwóch producentów unijnych.
- (51) W odniesieniu do argumentu w sprawie zachowania anonimowości producentów unijnych kwestię tę uwzględniono już w motywach od 16 do 21. Analogicznie do argumentu w sprawie niewystarczającego ujawnienia w zakresie doboru próby odniesiono się w motywie 44, a do argumentu w sprawie kompletności dokumentów niepoufnych – w motywie 47. Komisja ujawniła również powody zmiany próby w motywie 35; co więcej – informacje te były także podane w dokumentach niepoufnych przed ujawnieniem. Ponieważ nie przedstawiono żadnych dalszych argumentów w tej kwestii, argumenty te zostały odrzucone. W odniesieniu do całkowitej produkcji i wielkości sprzedaży producentów unijnych objętych próbą nie były one przedmiotem analizy jako takie, ponieważ są to wskaźniki makroekonomiczne i w związku z tym nie były podstaw do udzielania tego typu informacji zainteresowanym stronom. W szczególności Komisja wskazała w motywie 352, jaką część całkowitej produkcji unijnej reprezentują objęte próbą przedsiębiorstwa, i zainteresowane strony mogły na tej podstawie odliczyć wielkość produkcji producentów unijnych objętych próbą.
- (52) EFDA twierdziło ponadto, że Komisja udzieliła sprzecznych informacji na temat liczby producentów unijnych objętych próbą oraz reprezentatywności objętych próbą producentów unijnych. EFDA ponownie wyraziło również obawy w odniesieniu do procedury doboru próby oraz informacji udzielanych zainteresowanym stronom w tej kwestii.
- (53) Jeżeli chodzi o liczbę objętych próbą przedsiębiorstw, ogólne dokumenty ujawniające informacje w istocie zawierały błąd pisarski w dwóch akapitach, wskazujący, że objęto próbą czterech producentów unijnych zamiast sześciu. Błąd ten został natychmiast poprawiony po zgłoszeniu go do Komisji. Prawidłową liczbę producentów unijnych objętych próbą podano zainteresowanym stronom w toku dochodzenia w nocy zamieszczonej w dokumentach niepoufnych. W odniesieniu do reprezentatywności próby Komisja potwierdziła, że wszystkie liczby podane przez Komisję są prawidłowe, w związku z czym argument EFDA jest bezpodstawny. Chociaż liczba podana w ogólnych dokumentach ujawniających informacje (9,5 %) wskazywała reprezentatywność w stosunku do całkowitej produkcji unijnej, liczba podana EFDA na jego wniosek w toku dochodzenia (18 %) odnosiła się do reprezentatywności w stosunku do całkowitej wielkości produkcji producentów unijnych, którzy zgłosili się przed wszczęciem dochodzenia i udzielili informacji potrzebnych do przeprowadzenia doboru próby. Ta liczba została przekazana EFDA na jego wniosek kilka miesięcy przed ujawnieniem, a zatem przed określeniem całkowitej wielkości produkcji unijnej.
- (54) W odniesieniu do zastosowanej procedury Komisja przypomina, że jak określono w motywie 46, zgodnie z art. 17 ust. 4 rozporządzenia podstawowego musiała zmienić próbę producentów unijnych ze względu na brak współpracy dwóch przedsiębiorstw początkowo objętych próbą. Odnośnie kwestii związanych z konsultacjami z zainteresowanymi stronami i ujawnieniem w trakcie procesu zostało to już szczegółowo wyjaśnione w motywie 28 i motywie 47 powyżej. Podstawę zmiany wstępnie dobranej próby przy wszczęciu dochodzenia stanowiły uwagi otrzymane od zainteresowanych stron w ramach procesu doboru próby opisanego w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (55) CCCME i EFDA ostatecznie stwierdziły, że ogólne dokumenty ujawniające informacje zawierają sprzeczne informacje dotyczące metodyki zmiany próby producentów unijnych oraz że informacje udzielone w ogólnych dokumentach ujawniających informacje również są sprzeczne z komunikatem wysłanym przez Komisję do nowo wybranych producentów unijnych. CCCME i EFDA w szczególności twierdziły, że udział wartości produkcji i sprzedaży standardowych i niestandardowych elementów złącznych był kluczowym kryterium przyjętym przy doborze próby producentów unijnych, czego ma dowodzić wspomniane powyżej powiadomienie skierowane do nowo wybranych producentów unijnych. Zarzuty te są niezgodne z faktami. Komisja nie wskazała żadnej z zainteresowanych stron, w tym nowo wybranym producentom unijnym, że udział wartości produkcji i sprzedaży standardowych i niestandardowych elementów złącznych będzie kluczowym kryterium przyjętym przy doborze próby. Komisja zauważa, że tego typu dane są zazwyczaj niedostępne na takim poziomie szczegółowości na etapie doboru próby. To samo

odnosi się do przedmiotowego dochodzenia. Nie wyklucza to jednak faktu, że na podstawie dostępnych informacji Komisja miała jednak możliwość ustalenia w ujęciu globalnym, czy producent unijny wytwarzał standardowe czy niestandardowe elementy złączne, jak wyjaśniono w motywie 36. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.

- (56) Na płaszczyźnie bardziej ogólnej EFDA twierdziło, że próba producentów unijnych nie była reprezentatywna, ponieważ jeden z dwóch producentów standardowych elementów złącznych to MŚP i w związku z tym wyłącznie dane dotyczące drugiego producenta miałyby wymierny wpływ. To twierdzenie nie zostało szerzej uzasadnione. Komisja zauważa, że trzy przedsiębiorstwa wybrane do próby to MŚP, natomiast pozostałe trzy nimi nie są. Komisja zauważyła również, że w próbie zapewniono reprezentatywny asortyment produktów, jak określono w motywie 36, i została ona ogólnie uznana za reprezentatywną dla przemysłu Unii. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

1.8.2. Kontrola wyrywkowa importerów

- (57) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (58) Wymagane informacje i zgodę na włączenie do próby otrzymano od dwudziestu ośmiu importerów niepowiązanych. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dobrała próbę złożoną z pięciu importerów, kierując się największą wielkością przywozu produktu objętego postępowaniem. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w kwestii doboru próby zasięgnięto opinii zainteresowanych stron.
- (59) EIFI twierdził, że dwóch z wybranych importerów niepowiązanych należących do tej samej grupy jest powiązanych z producentem elementów złącznych Chinach oraz że udzielili także licencji za pośrednictwem przedsiębiorstwa powiązanego w Unii na produkcję niektórych elementów złącznych w Chinach. Nie można ich więc było uznać za importerów niepowiązanych. EIFI twierdził ponadto, że te przedsiębiorstwa są również powiązane z unijnymi producentami elementów złącznych. Na koniec EIFI zauważył, iż z uwagi na fakt, że te dwa przedsiębiorstwa są powiązane, w każdym razie tylko jedno z nich powinno pozostać w próbie, a drugie należy zastąpić innym współpracującym importerem w Unii. W odpowiedzi na uwagę EIFI EFDA stwierdziło, że aby można było wykluczyć danego importera z próby, jedyną istotną kwestią byłaby kwestia, czy dany importer jest powiązany z producentem, który również eksportuje do Unii. EFDA argumentowało, że biorąc pod uwagę liczbę rodzajów produktu przywożonych przez przedmiotowych importerów oraz poszczególne segmenty w Unii, którym są one dostarczane, powinni oni pozostać w próbie.
- (60) Przedmiotowi importerzy zaprzeczyli utrzymywaniu jakichkolwiek kontaktów handlowych z przedmiotowym chińskim producentem, a także zaprzeczyli, że prowadzili przywóz produktu objętego postępowaniem od tego przedsiębiorstwa lub że mieli powiązania z drugim producentem eksportującym elementy złączne w Chinach. W wyniku dochodzenia nie potwierdzono twierdzeń przedstawionych przez EIFI, a informacje przedstawione przez EIFI dla ich poparcia również nie wykazały, że przedmiotowi importerzy faktycznie byli powiązani z którymkolwiek z producentów eksportujących. Ponadto nie uznano faktu istnienia powiązań pomiędzy importerami za argument uzasadniający wyłączenie ich z próby. Próba obejmowała trzech innych importerów niepowiązanych wybranych na podstawie największej wielkości przywozu i rozmieszczenia w państwach członkowskich. Próba reprezentowała 9 % łącznego przywozu elementów złącznych z Chin i w związku z tym została uznana za wystarczająco reprezentatywną. W związku z tym argumenty EIFI w tym względzie zostały odrzucone.

1.8.3. Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących

- (61) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, dokonania doboru próby, Komisja wezwała wszystkich znanych producentów eksportujących w Chinach do udzielenia informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Ponadto Komisja zwróciła się do Misji Chińskiej Republiki Ludowej w Unii Europejskiej o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy ewentualnie byłiby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.
- (62) Dziewięćdziesięciu dwóch producentów eksportujących lub grup producentów eksportujących w Chinach przedstawiło wymagane informacje i zgodziło się na włączenie do próby. Trzech producentów eksportujących twierdziło, że ponieważ wytwarzają szczególny rodzaj produktu, który nie jest porównywalny z innymi rodzajami produktu eksportowanymi z Chin, powinni zostać włączeni do próby w celu uzyskania lepszej reprezentatywności.

- (63) Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja wybrała trzech producentów eksportujących/grupę producentów eksportujących, reprezentujących największą wielkość wywozu, którą można było właściwie zbadać w dostępnym czasie. Z uwagi na fakt, że producenci eksportujący, którzy wystąpili o włączenie do próby ze względu na szczególnie rodzaj produktu, nie należeli do tych o największych wielkościach wywozu, nie zostali oni włączeni do proponowanej próby. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego poinformowano wszystkich znanych producentów eksportujących objętych postępowaniem oraz organy państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz zaproszono ich do przedstawienia uwag.
- (64) Jedna grupa producentów eksportujących niewłączona do próby wniosła o włączenie do próby, argumentując, że (i) jest jednym z największych eksporterów elementów złącznych; (ii) poprzez jej włączenie uzyskałoby się dokładniejszy obraz chińskiego przemysłu elementów złącznych oraz (iii) w związku z tym pozwoliłoby to również uzyskać dokładniejszy obraz sposobu ustalania ostatecznych cen przywozu do Unii. Na tej podstawie grupa producentów eksportujących argumentowała, że ceny importowe oparte na próbie nie byłyby reprezentatywne, a więc wartość CIF na granicy Unii potrzebna do wyliczenia marginesu podjęcia cenowego i zaniżania cen w oparciu o te ceny nie byłaby właściwa. Przedsiębiorstwo ponadto odniosło się do większej liczby producentów unijnych wybranych do próby producentów unijnych. Ponadto ta grupa producentów eksportujących stwierdziła, że dodanie kolejnego przedsiębiorstwa do próby nie uniemożliwiłoby Komisji przeprowadzenia dochodzenia w terminie przewidzianym przepisami prawa.
- (65) Po pierwsze, na podstawie zgłoszonej przez przedsiębiorstwo wielkości wywozu, włączenie grupy producentów eksportujących objętych postępowaniem nie miałyby znaczącego wpływu na zwiększenie reprezentatywności próby. Po drugie, w odniesieniu do argumentów dotyczących organizacji chińskiego przemysłu krajowego ustalenia ceny eksportowej przywozu do Unii i określenia wartości CIF na granicy Unii, przedsiębiorstwo nie przedstawiło żadnych dowodów na to, że włączenie go do próby miałyby znaczący wpływ na zwiększenie jej reprezentatywności. Jednocześnie, ze względu na strukturę przedsiębiorstwa, włączenie go do próby stanowiłoby znaczące dodatkowe obciążenie w dochodzeniu. Po trzecie, ponieważ wybraną próbę uznano za reprezentatywną, możliwe byłoby ustalenie wiarygodnej wartości CIF na granicy Unii, jak również przeprowadzenie precyzyjnych wyliczeń podjęcia cenowego i zaniżania cen. Ponadto ta konkretna liczba przedsiębiorstw wybranych do próby producentów unijnych nie ma znaczenia dla doboru próby producentów eksportujących. Komisja nie miała obowiązku wyboru tej samej liczby przedsiębiorstw po obu stronach, a kontrola wrywkowa jest ograniczona właśnie po to, aby umożliwić Komisji zbadanie rozsądnej liczby przedsiębiorstw w celu zakończenia dochodzenia w terminie. W związku z tym argumenty tej grupy zostały odrzucone.
- (66) Kolejna grupa producentów eksportujących argumentowała, że powinna zostać włączona do próby, ponieważ w skład tej grupy wchodzi wielu producentów i wiele przedsiębiorstw handlowych w Chinach i w Unii, posiadający znaczące zdolności produkcyjne i dostawcze, co ma wpływ zarówno na ich rynek krajowy, jak i unijny.
- (67) Dodanie tej grupy producentów eksportujących do próby stanowiłoby jednak znaczące dodatkowe obciążenie w dochodzeniu, a nie miałyby znaczącego wpływu na zmianę reprezentatywności proponowanej próby. Istnieją też inni producenci eksportujący, których wielkości wywozu były większe niż przedmiotowej grupy przedsiębiorstw i którzy udzielili informacji na potrzeby doboru próby. Biorąc pod uwagę, że próbę dobrano na podstawie wielkości wywozu do Unii, jak wskazano w motywie 63, włączenie do próby tej grupy producentów eksportujących nie było więc uzasadnione. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (68) Trzeci producent eksportujący twierdził, że wszystkie przedsiębiorstwa wybrane do próby to producenci śrub oraz że proponowana próba nie jest w związku z tym reprezentatywna dla chińskich producentów wkrętów. Jako producent wkrętów przedsiębiorstwo to złożyło wniosek o włączenie do próby. Twierdziło ono ponadto, że ustaleń należy dokonać oddzielnie dla tych dwóch rodzajów produktu, tj. oddzielnie dla wkrętów i dla śrub.
- (69) Obawy te wyraziła także CCCME, która argumentowała, że próba nie była reprezentatywna pod względem ilości i objętych nią rodzajów produktu.
- (70) Jak wyjaśniono w motywie 63, próbę dobrano na podstawie największej wielkości wywozu do Unii, a szczególne rodzaje produktu wytwarzane przez wybrane przedsiębiorstwa nie stanowiły kryterium. Jak określono w motywie 110, wszystkie rodzaje elementów złącznych uznano za jeden produkt do celów dochodzenia. Jak określono w motywie 398, dokonywanie oddzielnych ustaleń dla poszczególnych rodzajów produktu nie było zatem uzasadnione. Producent eksportujący nie przedstawił też żadnych dowodów na poparcie swojego argumentu, że ustaleń należy dokonać oddzielnie dla wkrętów i dla śrub. Ponadto inni współpracujący producenci eksportujący posiada-

jący większe wielkości wywozu niż przedmiotowy producent eksportujący udzielili informacji na potrzeby doboru próby, więc włączenie tego ostatniego do próby nie było uzasadnione. W związku z tym argumenty tego producenta eksportującego zostały odrzucone.

- (71) Na koniec EIFI twierdził, że jednego z wybranych producentów eksportujących należy usunąć z próby, ponieważ jest to raczej przedsiębiorstwo handlowe, a nie producent elementów złącznych, i w każdym razie jego głównym rynkiem są Stany Zjednoczone („USA”), a nie Unia.
- (72) Wszyscy trzej producenci eksportujący wybrani do próby potwierdzili, że wielkość wywozu do Unii, jak zgłoszono do Komisji, która na tej podstawie dokonała doboru próby, pochodzi z ich własnej produkcji. Fakt, że jeden z wybranych producentów eksportujących prowadził wywóz elementów złącznych do USA, był nieistotny, nawet jeśli wielkość tego wywozu była większa niż wywozu do Unii. W związku z tym argumenty EIFI zostały odrzucone.
- (73) Na podstawie powyższego Komisja zatwierdziła pierwotnie zaproponowaną próbę.
- (74) Po zmianie próby producentów unijnych w trakcie dochodzenia przedsiębiorstwo Celoz Precision Fasteners Co. Ltd. stwierdziło, że próbę producentów eksportujących należy rozszerzyć dodając do niej chińskich producentów eksportujących niestandardowe elementy złączne. Przedsiębiorstwo to argumentowało, że zmiana próby producentów unijnych miała na celu zwiększenie jej reprezentatywności pod względem asortymentu produktów oraz że takiego kryterium nie wzięto pod uwagę przy wyborze producentów eksportujących do próby. Przedmiotowy producent eksportujący zauważył ponadto, że jego wywóz elementów złącznych do Unii byłby reprezentatywny w odniesieniu do konkretnego asortymentu produktów oraz że udzielił już pełnej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu w kontekście swojego wniosku o indywidualne badanie, który Komisja powinna wziąć pod uwagę. Takie działanie nie spowodowałoby znaczącego opóźnienia w dochodzeniu.
- (75) Jak określono w motywie 63, trzech producentów eksportujących/grupa wybranych do próby reprezentowało największą wielkość wywozu, którą można było właściwie zbadać w dostępnym czasie. To, że próba producentów unijnych została zmieniona, nie miało żadnego wpływu na próbę producentów eksportujących, który uzasadniałby jej zmianę. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (76) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Celoz Precision Fasteners Co. Ltd. ponownie stwierdziło, że próba producentów eksportujących nie była wystarczająco reprezentatywna pod względem rodzajów produktu oraz wystąpiło z wnioskiem, że Komisja (i) powinna była wziąć pod uwagę nie tylko wielkość wywozu, lecz również asortymenty wywożonych produktów; oraz (ii) że Komisja powinna była włączyć przedsiębiorstwo Celoz Precision Fasteners Co. Ltd. do próby, ponieważ dzięki temu osiągnięto by reprezentatywność pewnego asortymentu produktów.
- (77) Strona ponowiła także swoje argumenty, jak określono w motywie 74, i twierdziła, że podejście Komisji do doboru próby producentów unijnych oraz potrzeba objęcia nią różnych rodzajów elementów złącznych pozostaje w bezpośredniej sprzeczności z jej argumentem, że szczególne rodzaje produktu nie stanowiły kryterium przy doborze próby producentów eksportujących.
- (78) Do powyższych argumentów odniesiono się już w motywie 75. Próba producentów unijnych została w istocie dobrana na podstawie największych producentów pod względem wolumenu i wielkości sprzedaży, biorąc również pod uwagę rozmieszczenie geograficzne (szereg państw członkowskich) oraz szeroki asortyment rodzajów produktu. Dobór próby producentów eksportujących oparto na największych wartościach, które Komisja mogła zbadać. Dobór producentów unijnych objętych próbą zapewnił szerokie dopasowanie do transakcji wywozowych objętych próbą producentów eksportujących, więc w przypadku takiego doboru nie było potrzeby dodatkowego rozpatrywania szczególnych rodzajów produktu. Ponieważ nie udzielono żadnych nowych informacji w tym względzie, powyższe argumenty zostały odrzucone.

1.9. Indywidualne badanie oraz wnioski o potraktowanie jako przedsiębiorstwa wchodzącego na rynek

- (79) Siedmiu producentów eksportujących elementów złącznych wystąpiło z wnioskiem o indywidualne badanie na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego w drodze wypełnienia kwestionariusza dla producentów eksportujących dostępnego *online* ⁽⁶⁾. Biorąc pod uwagę dużą liczbę wniosków, zapewnienie indywidualnego badania spowodowałoby nadmierną uciążliwość i uniemożliwiłoby Komisji przeprowadzenie przedmiotowego dochodzenia w odpowiednim czasie. W związku z tym Komisja nie rozpatrzyła żadnego ze złożonych wniosków.
- (80) Jak wspomniano w motywach 48 i 74, po zmianie próby producentów unijnych jeden z producentów eksportujących (Celo Suzhou Precision Fasteners Co. Ltd) twierdził, że jego wniosek o indywidualne badanie powinien być zostać wzięty pod uwagę w celu zwiększenia reprezentatywności próby producentów eksportujących. Do argumentu dotyczącego reprezentatywności próby producentów eksportujących odniesiono się już w motywie 75.
- (81) W odniesieniu do wniosku o badanie indywidualne sytuacja tego producenta eksportującego nie różniła się znacznie od sytuacji pozostałych producentów eksportujących wnioskujących o indywidualne badanie, które uzasadniałoby inne traktowanie. W związku z tym Komisja uznała, że nie istniały żadne obiektywne przesłanki uzasadniające pozytywne rozpatrzenie wniosku o indywidualne badanie złożonego przez tego producenta eksportującego.
- (82) Po ostatecznym ujawnieniu ten producent eksportujący ponownie stwierdził, że powinien zostać objęty indywidualnym badaniem i zapewniał, że Komisja nie wyjaśniła powodów, dla których pozytywne rozpatrzenie takiego wniosku byłoby dyskryminujące. Dla poparcia tego argumentu producent eksportujący podkreślił, że jest on producentem szczególnego technicznego elementu złącznego, którego nie da się porównać z innymi rodzajami produktu, a jego cena eksportowa nie zostałaby ustalona na poziomie dumpingowym, jak ustanowiono już we wcześniejszym dochodzeniu antydumpingowym związanym z tym samym produktem pochodzącym z Chin, w wyniku którego wprowadzono środki w 2009 r. ⁽⁷⁾.
- (83) Jak określono w motywie 398, dokonanie oddzielnych ustaleń w odniesieniu do poszczególnych rodzajów produktu nie było uzasadnione. W związku z tym rozpatrzenie wniosku o indywidualne badanie złożonego przez tego producenta eksportującego na podstawie faktu, że produkuje i eksportuje on szczególny rodzaj produktu, chociaż kryterium tego nie brano pod uwagę w odniesieniu do pozostałych producentów eksportujących wnioskujących o indywidualne badanie, byłoby dyskryminujące i uciążliwe, co mogłoby utrudnić Komisji ukończenie dochodzenia w terminie. Odniesienie do ustaleń wcześniejszego dochodzenia, w toku którego nie ustalono dumpingu odnośnie do sprzedaży tego eksportera do Unii, jest istotne, ponieważ były one oparte na informacjach dotyczących innego okresu objętego dochodzeniem. W związku z tym argumenty tego producenta eksportującego zostały odrzucone.
- (84) Jeden producent eksportujący w Chinach (Ningbo Londex Industrials Co. lub „Londex”) złożył wniosek o traktowanie jako przedsiębiorstwa wchodzącego na rynek, ponieważ rozpoczął wywóz produktu objętego postępowaniem po okresie objętym dochodzeniem. Komisja zauważyła, że – zgodnie z utrwaloną praktyką – tego typu traktowanie można brać pod uwagę wyłącznie na podstawie rozporządzenia nakładającego ostateczne środki antydumpingowe oraz jego odpowiednich przepisów. Ponadto należy przypomnieć, że Komisja dokonała doboru próby producentów eksportujących i, jak określono we wcześniejszych motywach, nie przyjęto żadnych wniosków o obliczenie indywidualnych marginesów dumpingu ze względu na ich nadmierną uciążliwość. Dotyczy to również rozpatrzenia wniosku o traktowanie jako przedsiębiorstwa wchodzącego na rynek, co wiązałoby się ze szczegółowym badaniem struktury przedsiębiorstwa i jego sprzedaży eksportowej. W związku z tym wniosek ten został odrzucony.
- (85) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Londex ponowiło swoje argumenty, że powinno być zostać potraktowane jako przedsiębiorstwo wchodzące na rynek i dodane do wykazu współpracujących producentów eksportujących. Przedsiębiorstwo twierdziło, że ponieważ zgłosiło się podczas dochodzenia, a wywóz nastąpił przed zakończeniem dochodzenia, żadna konkretna procedura nie byłaby dla Komisji wiążąca. Zwyczajna ocena, czy przedsiębiorstwo prowadziło wywóz produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem, przeprowadzona nawet po okresie objętym dochodzeniem, byłaby wystarczająca, co z kolei nie mogłoby zostać uznane za nadmiernie uciążliwe. Takie podejście byłoby również uzasadnione ze względu na oszczędności administracyjne. Ponadto Komisja wybrała już takie podejście w przypadku wcześniejszych spraw. Podobnie Londex argumentowało, że współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą nie podlegali żadnemu badaniu struktury przedsiębiorstwa ani prowadzonej sprzedaży eksportowej.

⁽⁶⁾ Powyższy kwestionariusz oraz kwestionariusze przeznaczone dla unijnych producentów, importerów i użytkowników są dostępne pod adresem http://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?ref=ong&id=2504&sta=1&en=20&page=1&c_order=date&c_order_dir=Down

⁽⁷⁾ Rozporządzenie (WE) nr 91/2009 z 26 stycznia 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 29 z 31.1. 2009, s. 1).

- (86) Komisja zauważyła, że we wcześniejszych dochodzeniach ⁽⁸⁾ wskazanych przez Londex wbrew przedstawianym argumentom Komisja zbadała, czy warunki zawarte w art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały wypełnione. Żaden z przytoczonych argumentów nie mógł zmienić wniosków określonych w motywie 81 i w związku z tym zostały one odrzucone.

1.10. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszach

- (87) Komisja przesłała rządowi Chińskiej Republiki Ludowej („rząd ChRL”) kwestionariusz dotyczący istnienia znaczących zakłóceń w Chinach w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego. Rząd ChRL nie udzielił odpowiedzi na żadne z pytań zawartych w kwestionariuszu.
- (88) W dniu wszczęcia postępowania Komisja udostępniła kwestionariusz *online* ⁽⁹⁾ i zwróciła się do producentów unijnych objętych próbą, importerów niepowiązanych objętych próbą oraz producentów eksportujących objętych próbą w Chinach o wypełnienie odpowiednich kwestionariuszy. Ponadto Komisja zwróciła się do EIFI o udzielenie informacji na temat makroekonomicznych wskaźników szkody dotyczących całego przemysłu Unii.
- (89) Komisja otrzymała odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu od czterech producentów unijnych objętych próbą, skarżącego EIFI, pięciu objętych próbą importerów niepowiązanych, dwóch użytkowników oraz trzech producentów eksportujących/grup producentów eksportujących.
- (90) Jak wspomniano w motywie 35, próbą producentów dwóch objętych unijnych zostało wykluczonych z próby w trakcie dochodzenia, w związku z czym ich odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu nie zostały wzięte pod uwagę. Tych dwóch producentów unijnych objętych postępowaniem zastąpiono dwoma innymi procentami unijnymi. Oba przedsiębiorstwa udzieliły odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (91) Komisja zgromadziła wszystkie informacje uważane za niezbędne w celu stwierdzenia istnienia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii. Z uwagi na wybuch pandemii COVID-19 i wprowadzenie środków izolacji przez poszczególne państwa członkowskie, jak również przez różne państwa trzecie, obejmujących większą część okresu dochodzenia, Komisja nie mogła przeprowadzić wizyt weryfikacyjnych zgodnie z art. 16 rozporządzenia podstawowego. W tych przypadkach Komisja przeprowadziła zdalne kontrole krzyżowe wszystkich informacji uznanych za niezbędne do celów dokonania ustaleń zgodnie z zawiadomieniem w sprawie skutków, jakie pandemia COVID-19 ma na dochodzenia antydumpingowe i antysubsydyjne ⁽¹⁰⁾. Komisja była w stanie przeprowadzić jedną wizytę weryfikacyjną na miejscu.
- (92) Komisja przeprowadziła zdalne kontrole krzyżowe następujących przedsiębiorstw/stron:

Producenci unijni

—	Przedsiębiorstwo 15	(Włochy)
—	Przedsiębiorstwo 20	(Francja)
—	Przedsiębiorstwo 33	(Niemcy, MŚP)
—	Przedsiębiorstwo 37	(Włochy, MŚP)
—	Przedsiębiorstwo 61	(Polska, MŚP)
—	Przedsiębiorstwo 4	(Chorwacja)

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1050/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz płyt kompaktowych jednokrotnego zapisu, pochodzących z Tajwanu (Dz.U. L 160 z 18.6.2002, s. 2); oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 1412/2002 z dnia 29 lipca 2002 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz przędzy teksturowanej z poliesterów (PTY) pochodzącej z Indii (Dz.U. L 205 z 2.8.2002, s. 50).

⁽⁹⁾ *Ibid.*

⁽¹⁰⁾ Zawiadomienie w sprawie skutków, jakie pojawienie się COVID-19 ma na dochodzenia antydumpingowe i antysubsydyjne (Dz.U. C 86 z 16.3.2020, s. 6).

Importerzy

- F. Reyher NCHFG (Niemcy)
- Vipa S.P.A. (Włochy)

Producenci eksportujący w Chinach

- Jiangsu Yongyi Fastener Co., Ltd. („Jiangsu”)
- Ningbo Jinding Fastening Piece Co., Ltd. („Ningbo Jinding”)
- Wenzhou Junhao Industry Co., Ltd. („Wenzhou”)

- (93) Komisja odbyła wizytę weryfikacyjną na miejscu w lokalach następującego przedsiębiorstwa:

Producenci unijni

- Przedsiębiorstwo 42 (Niemcy, MŚP)

- (94) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody obejmowało okres od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2020 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2017 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

1.11. Posiedzenia wyjaśniające

- (95) Zainteresowane strony miały możliwość wystąpienia z wnioskiem o przeprowadzenie posiedzenia wyjaśniającego przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu zgodnie z art. 6 ust. 5 i art. 6 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Komisja przeprowadziła posiedzenia wyjaśniające z udziałem szeregu producentów eksportujących, CCCME i EFDA, jak również ze skarżącego EIFI. Jedno posiedzenie wyjaśniające odbyło się również zgodnie z art. 6 ust. 6 rozporządzenia podstawowego pomiędzy stronami o sprzecznych interesach, w tym przypadku między producentem eksportującym Jiangsu Yongyi Fastener Co., Ltd i EIFI.

1.12. Wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii

- (96) Postępowanie w niniejszej sprawie wszczęto w dniu 21 grudnia 2020 r., tj. w okresie przejściowym uzgodnionym między Zjednoczonym Królestwem („UK”) a UE, w którym Zjednoczone Królestwo nadal podlegało prawu Unii. Okres ten dobiegł końca w dniu 31 grudnia 2020 r. W związku z tym od dnia 1 stycznia 2021 r. przedsiębiorstwa i stowarzyszenia ze Zjednoczonego Królestwa nie kwalifikują się już jako zainteresowane strony w tym postępowaniu.
- (97) Za pośrednictwem notatki do akt sprawy z dnia 14 stycznia 2021 r. Komisja zwróciła się do podmiotów gospodarczych ze Zjednoczonego Królestwa, które uważają, że nadal kwalifikują się jako zainteresowane strony, o nawiązanie z nią kontaktu. Nie zgłosiło się żadne przedsiębiorstwo.

1.13. Niewprowadzanie środków tymczasowych

- (98) Z powodów określonych w motywie 35 i motywie 36 próbę producentów unijnych należało zmienić, zastępując dwóch producentów unijnych pierwotnie objętych próbą innymi dwoma producentami unijnymi. Komisja przesłała tym producentom kwestionariusz, prosząc ich o wypełnienie go w terminie określonym w art. 6 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Te ramy czasowe nie pozwoliły jednak Komisji sformułować wstępnych wniosków w terminie określonym w art. 7 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Komisja postanowiła nie wprowadzać środków tymczasowych i kontynuować dochodzenie.
- (99) W dniu 20 lipca 2021 r., zgodnie z art. 19a ust. 2 rozporządzenia podstawowego, Komisja poinformowała zainteresowane strony o swoim zamiarze nieprowadzania środków tymczasowych.
- (100) CCCME wystąpiła do Komisji o wydanie „dokumentu informacyjnego” podsumowującego postępy dochodzenia i wstępne wnioski oparte na informacjach udostępnionych w dokumentach, aby zainteresowane strony mogły przedstawić do nich uwagi.

- (101) W rozporządzeniu podstawowym nie przewidziano ujawnienia tego typu dokumentu informacyjnego. W każdym razie Komisja nie sformułowała wstępnych wniosków w terminie określonym w art. 7 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, w związku z czym wniosek ten został odrzucony.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (102) Produkt objęty postępowaniem to niektóre elementy złączne z żeliwa lub stali nierdzewnej, tj. wkręty do drewna (z wyłączeniem wkrętów do podkładów), wkręty samogwintujące, inne wkręty i śruby z łbami (nawet z nakrętkami lub podkładkami, ale z wyłączeniem wkrętów i śrub do mocowania kolejowych, torowych materiałów konstrukcyjnych) oraz podkładki pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej, obecnie klasyfikowane do kodów CN 7318 12 90, 7318 14 91, 7318 14 99, 7318 15 58, 7318 15 68, 7318 15 82, 7318 15 88, ex 7318 15 95 (kody TARIC 7318 15 95 19 i 7318 15 95 89), ex 7318 21 00 (kody TARIC 7318 21 00 31, 7318 21 00 39, 7318 21 00 95 i 7318 21 00 98) oraz ex 7318 22 00 (kody TARIC 7318 22 00 31, 7318 22 00 39, 7318 22 00 95 i 7318 22 00 98). Powyższe kody CN i kody TARIC podano jedynie w celach informacyjnych.
- (103) Elementy złączne wykonane z żeliwa lub stali węglowej definiuje się na podstawie ich właściwości fizycznych i technicznych oraz różnych klas wytrzymałości/twardości. Wkręty, podkładki i śruby to szersze kategorie.
- (104) Wkręty to elementy złączne z gwintem zewnętrznym na trzpieniu. Mogą być wkręcane samodzielnie w drewno (wkręty do drewna) lub w blachy (blachowkręty) albo wraz z nakrętką i podkładkami tworzyć połączenie śrubowe. Wkręty różnią się kształtem łba (półkulisty, gniazdowy, płaski, owalny, sześciokątny itp.), długością trzpienia i średnicą. Trzpień może być gwintowany na całą jego długość lub częściowo. Wkręty są ogólnie określane przez typ rowka na jego łbie, umożliwiając wkręcanie (np. jeden rowek, gniazdko krzyżowe itp.).
- (105) Podkładki to elementy złączne z wewnętrznym otworem przelotowym, stosowane zawsze razem z wkrętem i nakrętką.
- (106) Śruby to części elementów złącznych tworzonych przez wkręt, nakrętkę oraz jedną lub kilka podkładek.
- (107) Elementy złączne mogą być standardowe („standardowe elementy złączne”) lub wykonane na podstawie rysunków technicznych klienta („niestandardowe elementy złączne”). W ramach tych samych norm krajowych lub międzynarodowych elementy złączne powinny posiadać takie same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne, w szczególności wytrzymałość, tolerancję, wykończenie i powłokę.
- (108) Po ostatecznym ujawnieniu EFDA i CCCME zakwestionowały powyższą definicję pojęcia „niestandardowych” elementów złącznych. EFDA i CCCME argumentowały, że Komisja nieprawidłowo wprowadziła pojęcie „niestandardowych” elementów złącznych na późnym etapie postępowania i twierdziły, że definicja podana w powyższym motywie nie odpowiada definicji „specjalnych elementów złącznych” podanej zainteresowanym stronom w kwestionariuszu, a w szczególności w instrukcji tworzenia numerów kontrolnych produktu („PCN”). Ponadto ponowiły one swoje twierdzenie, że elementy złączne produkowane w oparciu o bardziej rygorystyczne wymogi niż normy przemysłowe powinny się uznać za „specjalne” lub „niestandardowe” elementy złączne (zob. motyw 368). Powtórzyły one także swoje argumenty, że niektóre wymogi dotyczące certyfikacji produkcji, jak wspomniano w motywie 371, należy uznać za wymogi automatycznie klasyfikujące wszystkie elementy złączne wyprodukowane zgodnie z takimi procesami produkcji jako „specjalne”; twierdziły też, że sam przemysł Unii zgodziłby się na takie podejście w przeciwieństwie do wniosków Komisji zawartych w motywie 375.
- (109) Komisja nie zgodziła się ze stwierdzeniem, że pojęcie „niestandardowych” elementów złącznych wprowadzono na późnym etapie postępowania, ani że jest ono niezgodne z instrukcją zawartą w kwestionariuszu. Niestandardowe elementy złączne oraz specjalne elementy złączne oznaczają to samo, tj. elementy złączne nieopowiadające ściśle danej normie przemysłowej. Jest to również zgodne z kwestionariuszem, który odnosi się do specjalnych elementów złącznych jako do „różniących się od międzynarodowo uznanych norm”. Komisja stosowała te pojęcia wymiennie i nie otrzymała żadnych uwag ani wniosków o wyjaśnienia w tym względzie. Komisja przypomniała, iż do argumentu, że elementy złączne produkowane w oparciu o bardziej rygorystyczne wymogi niż normy przemysłowe powinno się uznać za „niestandardowe” elementy złączne, odniesiono się już w motywie 373. Ponadto w odniesieniu do certyfikacji produkcji Komisja potwierdza, że fakt ten sam w sobie nie klasyfikuje elementu złącznego jak niestandardowego, chociaż w praktyce istnieje możliwość, że elementy złączne produkowane w oparciu o takie

wymogi są faktycznie w swojej większości niestandardowymi elementami złącznymi. Przemysł Unii nie sprzeciwia się tej opinii, jak niesłusznie twierdzą EFDA i CCCME. W związku z tym wszystkie argumenty w tym względzie zostały odrzucone. Elementy złączne są wykorzystywane do mechanicznego łączenia dwóch lub większej liczby elementów w budownictwie, inżynierii oraz innych zastosowaniach. Stosowane są w różnorodnych sektorach przemysłowych, a także przez konsumentów.

- (110) Ze względu na podstawowe właściwości fizyczne i techniczne, a także zastosowania końcowe, do celów niniejszego postępowania wszystkie elementy złączne uznaje się za jeden produkt.

2.2. Produkt podobny

- (111) W toku dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania:

- produkt objęty postępowaniem oraz
- produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii.

- (112) Komisja uznała zatem, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

2.3. Argumenty dotyczące zakresu produktu

2.3.1. Konstrukcyjne wkręty/łączniki do drewna (lub wkręty do drewna z łbem sześciokątnym)

- (113) Szereg zainteresowanych stron twierdziło, że konstrukcyjne wkręty do drewna powinny zostać wyłączone z zakresu produktu.

- (114) Producenci eksportujący oraz dwóch importerów⁽¹¹⁾ twierdziło, że konstrukcyjne wkręty do drewna mają podobne właściwości i zastosowania końcowe jak wkręty do podkładów (nieobjęte zakresem produktu) oraz że są one jedynie rodzajem produktu od nich pochodnym, o lepszych właściwościach mechanicznych, i są uznawane za produkt alternatywny wobec wkrętów do podkładów. Twierdzili oni, że konstrukcyjne wkręty do drewna są stosowane wyłącznie w konstrukcjach drewnianych i nie mogą być stosowane wymiennie z innymi elementami złącznymi, chociaż mogą być w pełni wymiennie stosowane z tradycyjnymi wkrętami do podkładów. Są one wytwarzane według konkretnych wymagań klienta i muszą mieć certyfikację europejskiej oceny technicznej („ETA”), aby można je było sprzedawać na terenie Unii. Ponadto są one wytwarzane w specjalnym procesie produkcji przy użyciu innych surowców (tj. stali wyższej jakości), innej metody obróbki i innych urządzeń technologicznych, przez co ich koszty wytwarzania i ceny są wyższe.

- (115) Odnosząc się do środków antydumpingowych nałożonych na przywóz niektórych aluminiowych kół jezdnych, jeden w powyższych producentów eksportujących⁽¹²⁾ zasugerował, że wprowadzenie systemu monitorowania złagodziłoby wszelkie ryzyko obejścia ceł przy wyłączeniu konstrukcyjnych wkrętów do drewna z zakresu produktu. Ten sam producent eksportujący twierdził, że jeżeli Komisja nie wykluczy konstrukcyjnych wkrętów do drewna z zakresu produktu, ustaleń związanych ze szkodą i związku przyczynowym należy dokonać dla tych rodzajów produktu oddzielnie.

- (116) Wszystkie powyższe strony twierdziły, że przemysł Unii nie produkuje konstrukcyjnych wkrętów do drewna w ilości wystarczającej dla zaspokojenia popytu na unijnym rynku oraz że liczba producentów eksportujących w Chinach, którzy są dostawcami konstrukcyjnych wkrętów do drewna, jest ograniczona.

- (117) Podobnie Europejskie Konsorcjum Producentów Kotew („ECAP”) twierdziło, że wkręty przeznaczone do stosowania w konstrukcjach drewnianych zastępujące wkręty do podkładów i, co za tym idzie, do montażu ciężkiej stolarki budowlanej, powinny zostać wyłączone z zakresu produktu, ponieważ mają podobne właściwości techniczne, chemiczne i fizyczne i podobne zastosowania końcowe jak wkręty do podkładów.

- (118) EIFI nie zgodził się z tymi twierdzeniami, argumentując, że nie istnieją żadne obiektywne kryteria, pozwalające odróżnić konstrukcyjne wkręty do drewna od innych elementów złącznych.

⁽¹¹⁾ Jeden z tych importerów był również producentem konstrukcyjnych wkrętów do drewna w Unii.

⁽¹²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 964/2010 z dnia 25 października 2010 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych aluminiowych kół jezdnych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 282 z 28.10.2010, s. 1).

- (119) Komisja uznała, że konstrukcyjne wkręty do drewna nie są objęte żadną specjalną normą dotyczącą produktu i nie można ich odróżnić od innych wkrętów do drewna ⁽¹³⁾ objętych zakresem produktu. W toku dochodzenia wykazano również, że co najmniej jedna z opisanych specjalnych właściwości konstrukcyjnych wkrętów do drewna charakteryzuje także elementy złączne objęte zakresem produktu. Komisja uznała także, że oznakowania CE i certyfikaty ETA potwierdzają jedynie fakt, że wkręty do drewna mogą być niestandardowymi elementami złącznymi, ale ten fakt sam w sobie nie uzasadnia wyłączenia ich z zakresu produktu. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (120) Do argumentów, że ustaleń związanych ze szkodą i związkiem przyczynowym należy dokonać dla konstrukcyjnych wkrętów do drewna oddzielnie, odniesiono się w motywie 398; a do argumentu, że te rodzaje produktu nie są wytwarzane ani sprzedawane przez przemysł Unii w wystarczających ilościach, odniesiono się w motywie 531 i nast.
- (121) Po ostatecznym ujawnieniu szereg stron ponownie powtórzyło swoje argumenty, że konstrukcyjne wkręty do drewna powinny zostać wyłączone z zakresu produktu, ponieważ są podobne do wkrętów do podkładów i wyraźnie odróżniają się od innych elementów złącznych, w szczególności od wkrętów do drewna.
- (122) Dwóch importerów konstrukcyjnych wkrętów do drewna (jeden z nich był także producentem w Unii) argumentowało, że konstrukcyjne wkręty do drewna są wynikiem rozwoju produktu, jakim są wkręty do podkładów, co doprowadziło do zmiany kształtu łba, w wyniku czego nie odpowiadają one opisowi zawartemu w nocie objaśniającej do kodu CN 7318 11, w ramach którego wkręty do podkładów są przywożone i w której ustalono, że wkręty do podkładów różnią się od wkrętów do drewna, między innymi sześciokątnym lub kwadratowym łbem. Strony te argumentowały, że kształtu łba nie należy jednak uznawać za decydującą cechę przy rozróżnianiu między konstrukcyjnymi wkrętami do drewna a innymi wkrętami do drewna. Strony te twierdziły, że wkręty do podkładów definiuje się zgodnie z notą objaśniającą do kodu CN 7318 11 jako stosowane „do montażu krokwi i podobnej ciężkiej stolarki budowlanej”, co odpowiadałoby stosowaniu „śrub i prętów gwintowanych do stosowania w konstrukcjach drewnianych” w europejskim dokumencie oceny (EDA) mającym zastosowanie do konstrukcyjnych łączników do drewna ⁽¹⁴⁾.
- (123) Strony te argumentowały również, że norma DIN 1052 (wcześniej DIN 571) mająca zastosowanie do wkrętów do podkładów umożliwia certyfikację ad hoc konstrukcyjnych wkrętów do drewna, uznając tym samym pojawienie się konstrukcyjnych wkrętów do drewna jako alternatywy dla wkrętów do podkładów. Podobnie w normie europejskiej EN 1995 Eurokod 5 regulującej zasady projektowania konstrukcji drewnianych dopuszcza się stosowanie konstrukcyjnych wkrętów do drewna w konstrukcjach drewnianych, nawet jeżeli nie wchodzą one w zakres definicji wkrętów do podkładów.
- (124) Na podstawie powyższego strony te argumentowały, iż oczywiste jest, że czynnikiem decydującym przy odróżnieniu konstrukcyjnych wkrętów do drewna od innych wkrętów do drewna jest ich zastosowanie końcowe, w związku z czym powinny one zostać uznane za wkręty do podkładów.
- (125) Ponadto ze względu na fakt, że wkręty do podkładów i konstrukcyjne wkręty do drewna należą do tej samej rodziny produktów, włączenie konstrukcyjnych wkrętów do drewna w zakres produktu miałooby charakter dyskryminujący.
- (126) Producenci eksportujący twierdzili, że za jedyną właściwość wyróżniającą należy uznać średnicę trzpienia, a nie kształt łba, ponieważ ta cecha decyduje o zastosowaniu końcowym produktu. Utrzymywali, że elementy złączne wchodzące w zakres dochodzenia mają średnicę trzpienia mniejszą niż 5 mm. Strony te podkreślały także, że w przemyśle wyraźnie uznaje się konstrukcyjne wkręty do drewna za zamienniki dla wkrętów do podkładów.
- (127) Wszystkie powyższe strony twierdziły, że fakt zaklasyfikowania konstrukcyjnych wkrętów do drewna do kodu CN dla „innych wkrętów do drewna” (kod CN 7318 12) wchodzących w zakres dochodzenia były nieistotny, ponieważ kody CN są jedynie wskazówką przy definiowaniu zakresu produktu i nie są w tym względzie wiążące.
- (128) Na koniec strony te ponownie stwierdziły, że Unia nie posiada wystarczającego potencjału w zakresie dostaw tego typu produktu, że nie ma innego alternatywnego źródła dostawy z innych państw trzecich oraz że nałożenie środków antydumpingowych na konstrukcyjne wkręty do drewna nie będzie leżało w interesie Unii.

⁽¹³⁾ Obecnie klasyfikowane do kodu CN 7318 12 90. Kody CN podano jedynie w celach informacyjnych.

⁽¹⁴⁾ EDA 130118-01-0603. EDA to zharmonizowana specyfikacja techniczna opracowana przez Europejską Organizację Aprobata Technicznych (EOTA), stanowiąca podstawę dla europejskich ocen technicznych.

- (129) Żaden z powyższych argumentów nie deprecjonował ustaleń określonych w motywie 119. W szczególności żadna ze stron nie kwestionowała faktu, że nie istnieją normy dotyczące produktu odnoszące się do konstrukcyjnych wkrętów do drewna, a ponadto wszystkie przyznały, że wkręty do drewna nie odpowiadają opisowi wkrętów do podkładów zaklasyfikowanych do kodu CN 7318 11. Samej konieczności certyfikacji konstrukcyjnych wkrętów do drewna w celu spełnienia wymogów technicznych, aby mogły być stosowane w konstrukcjach drewnianych, nie uznano za wystarczający powód wyłączenia tego rodzaju produktu z zakresu dochodzenia, ponieważ niektóre z jego właściwości fizycznych i technicznych pokrywały się z właściwościami innych produktów objętych tym zakresem, jak określono w motywie 119. Na podstawie powyższych argumentów, że konstrukcyjne wkręty do drewna powinny zostać wyłączone z zakresu przedmiotowego dochodzenia, zostały odrzucone.
- (130) Do argumentów dotyczących niewystarczającej podaży w Unii odniesiono się w ramach ustalania interesu Unii w motywach 538–540.

2.3.2. Wkręty i śruby do mocowania kolejowych, torowych materiałów konstrukcyjnych

- (131) Jeden producent unijny wkrętów i śrub do mocowania kolejowych, torowych materiałów konstrukcyjnych wystąpił o włączenie tych produktów do zakresu dochodzenia. Komisja zauważyła jednak, że te produkty nie były objęte skargą w tym przypadku i w związku z tym przemysł Unii nie przedstawił żadnych dowodów istnienia dumpingu i wynikającej z niego szkody, uzasadniających przeprowadzenie dochodzenia. W związku z tym argument ten zostaje odrzucony.

2.3.3. Elementy złączne kute na gorąco

- (132) Jeden z producentów eksportujących objętych próbą twierdził, że elementy złączne wytwarzane w procesie kucia na gorąco („elementy złączne kute na gorąco”) należy wyłączyć z zakresu produktu, argumentując, że są wytwarzane w innych procesach produkcji i ich struktura kosztów jest inna, w wyniku czego właściwości fizyczne i ostateczne zastosowania są inne niż w przypadku elementów złącznych wytwarzanych w procesie kucia na zimno („elementy złączne kute na zimno”) głównie stosowanych przez przemysł Unii. Przedmiotowy producent eksportujący argumentował, że wymiary elementów złącznych kutych na gorąco są zazwyczaj większe niż elementów złącznych kutych na zimno i że są one stosowane głównie w przemyśle kolejowym lub w przemyśle budowy maszyn. Elementy złączne wytwarzane w tym procesie nie są produkowane przez przemysł Unii wcale lub jedynie w ograniczonych ilościach. Ponadto przestawienie się na elementy złączne kute na gorąco nie byłoby ekonomicznie opłacalne, ponieważ wymagają one większego nakładu pracy i energii oraz mają wyższy wskaźnik zużycia stali. Przedmiotowy producent złożył wniosek o spotkanie stron o sprzecznych interesach w obecności EIFI, zgodnie z art. 6 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, które to spotkanie odbyło się w dniu 27 października 2021 r.
- (133) EIFI stwierdził, że zakresu produktu nie należy określać w oparciu o różne procesy produkcji. Odniósł się do unijnej nomenklatury celnej, w której nie rozróżnia się produktów na podstawie procesów produkcji, lecz w oparciu o ich właściwości fizyczne, techniczne i chemiczne. EIFI twierdził, że przemysł Unii posiada znaczną zdolność produkcyjną pod względem kucia na gorąco i że wymiary elementów złącznych, które można wytworzyć z wykorzystaniem obu technologii, pokrywają się w znacznym stopniu.
- (134) Komisja zgodziła się, iż fakt, że produkt można wytworzyć z wykorzystaniem różnych procesów produkcji, nie jest sam w sobie istotny w odniesieniu do definicji zakresu produktu objętego dochodzeniem. W związku z tym wszystkie rodzaje produktu wchodzące w zakres definicji produktu objętego postępowaniem w motywie 102 są objęte przedmiotowym dochodzeniem niezależnie od tego, czy są wytwarzane w procesie kucia na gorąco czy na zimno. W wyniku dochodzenia ustalono, że przemysł Unii posiada znaczną zdolność produkcyjną oraz wolne moce produkcyjne w zakresie wytwarzania elementów złącznych w procesie kucia na gorąco. W toku dochodzenia wykazano również zbieżność zastosowań między elementami złącznymi wytwarzanymi w obu procesach. Wniosek o wyłączenie elementów złącznych kutych na gorąco został w związku z tym odrzucony.
- (135) Po ostatecznym ujawnieniu producent eksportujący ponowił swój wniosek o wyłączenie elementów złącznych kutych na gorąco z zakresu dochodzenia. Kwestionował w szczególności wiarygodność danych dostarczonych przez EIFI oraz twierdził, że Komisja przyjęła te dane bez poddania ich weryfikacji i bez odniesienia się do prawnych i rzeczowych argumentów przedstawionych w tym względzie przez producentów eksportujących. Producent eksportujący twierdził, że nie istnieją żadne podstawy prawne uzasadniające pozostawienie elementów złącznych kutych na gorąco w zakresie produktu.

- (136) Argumenty przedstawione przez tego producenta eksportującego w tym względzie to (i) fakt, że kody CN mają jedynie charakter orientacyjny przy określaniu zakresu produktu w dochodzeniu antydumpingowym oraz że w dochodzeniu należy więc ustalić, czy dany produkt objęty tym samym kodem CN ma te same właściwości techniczne i zastosowania końcowe i w związku z tym powoduje szkodę dla przemysłu Unii; (ii) fakt, że przywóz elementów łącznych kutych na gorąco nie spowodowałby żadnej szkody dla przemysłu Unii, ponieważ w Unii nie produkuje się w ogóle elementów łącznych kutych na gorąco lub produkcja ta jest bardzo niewielka; produkcja nie zwiększyłaby się, ponieważ przestawienie się na elementy łączne kute na gorąco nie byłoby ekonomicznie opłacalne; w tym względzie zbieżność między produktami wytwarzanymi w procesie kucia na gorąco i produktami wytwarzanymi w procesie kucia na zimno jest również nieistotna; oraz (iii) fakt, że w kodzie CN 7318 11 00 („wkrety do podkładów”) i kodzie CN 7318 15 20 („inne wkrety i śruby, nawet z nakrętkami lub podkładkami”; „do mocowania kolejowych, torowych materiałów konstrukcyjnych”) jest zaznaczona różnica między elementami łącznymi kutymi na gorąco i elementami łącznymi kutymi na zimno, z czego wynika, że w istocie kody CN uwzględniają różne procesy produkcji.
- (137) W celu dalszego uzasadnienia swoich twierdzeń przedmiotowy producent eksportujący wskazał szereg rodzajów produktu przez niego wywożonych, które mogły być wytwarzane jedynie w procesie kucia na gorąco i w związku z tym nie istniała zbieżność z procesami kucia na zimno. Ponowił swoje argumenty, że te produkty mają inne zastosowania końcowe niż elementy łączne wytwarzane w procesie kucia na zimno i są sprzedawane w innych sieciach dystrybucji.
- (138) Argument, iż w dochodzeniu nie wykazano, że produkty przywożone miały podobne właściwości fizyczne i techniczne oraz podobne podstawowe zastosowania końcowe, a także, że powodowały szkodę dla przemysłu Unii, odnosi się raczej do kwestii zdefiniowania produktu podobnego niż produktu objętego postępowaniem.
- (139) W odniesieniu do argumentów przedstawionych przez producentów eksportujących, podsumowanych w motywie 136, Komisja przypomina, że, jak określono w motywie 134, produkt może być wytwarzany w różnych procesach produkcji, nie są one zatem czynnikiem decydującym przy określaniu zakresu produktu. Faktu istnienia różnych kodów CN dla wkretów do podkładów i wkretów do drewna nie uznano za dowód, że różnice w procesach produkcji zostały wzięte pod uwagę w nomenklaturze CN; wręcz przeciwnie, procesy produkcji nie wymienia się wyraźnie w kodach CN, podczas gdy noty objaśniające do kodu CN 7318 11 wyraźnie odnoszą się do różnic we właściwościach technicznych i fizycznych.
- (140) W odniesieniu do argumentu podsumowanego w motywie 137, przypomina się, że, jak określono w motywie 134, przemysł Unii posiada znaczną zdolność produkcyjną oraz wolne moce produkcyjne w zakresie wytwarzania wszystkich rodzajów elementów łącznych, w tym elementów łącznych kutych na gorąco. Różnych sieci dystrybucji jako takich nie uznano za istotne, o ile element łączny odpowiada opisowi produktu. W związku z tym argumenty te zostały odrzucone.
- (141) Ten sam producent eksportujący wystąpił z wnioskiem o przeprowadzenie posiedzenia wyjaśniającego przed rzecznikiem praw stron, które odbyło się w dniu 17 listopada 2021 r. i podczas którego ponownie stwierdził, że elementy łączne kute na gorąco należy wyłączyć z zakresu produktu, oraz wniósł o wyjaśnienia dotyczące powodów, dla których z zakresu produkcji wyłączono wkrety do podkładów. Zainteresowana strona uznała, że brak konieczności udzielenia wyjaśnień przez skarżącego w tym względzie byłby dyskryminujący. Komisja przypomniała, że zgodnie z orzecznictwem WTO organowi prowadzącemu dochodzenie przysługuje uznanie w zakresie określenia produktu objętego dochodzeniem oraz że skarżący mają swobodę określenia zakresu produktu bez konieczności podania żadnego konkretnego uzasadnienia. W związku z tym że wkrety do podkładów nigdy nie były włączone do zakresu produktu, nie zostały z niego również „wyłączone”. Po wszczęciu dochodzenia zainteresowane strony musiały jednak przedstawić uzasadnienie, jeżeli twierdziły, że pewne rodzaje produktu objęte zakresem dochodzenia powinny zostać „wyłączone” (ściśle mówiąc) z wprowadzenia środków. Z uwagi na fakt, że te dwie sytuacje są różne, dyskryminacja nie miała miejsca. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

2.3.4. Zestawy montażowe

- (142) Jeden producent eksportujący twierdził, że zestawy montażowe należy wyłączyć z zakresu produktu, ponieważ zawierają zarówno produkt objęty postępowaniem jak i inne produkty spoza zakresu dochodzenia. Zestawy montażowe są sprzedawane w innych opakowaniach niż elementy łączne (takich jak małe papierowe pudełka, pudełka z okienkiem PVC itp.). Opakowania reprezentują, razem z produktami nieobjętymi zakresem, dużą część ich kosztów oraz cen sprzedaży, podczas gdy koszty i ceny produktu objętego postępowaniem zawartego w zestawie montażowym nie wyróżniają się od reszty. Ponadto zestawy montażowe są przeznaczone głównie do zastosowań domowych, podczas gdy elementy łączne produkowane przez przemysł Unii są przeznaczone do zastosowań przemysłowych. Dystrybucja zestawów montażowych odbywa się za pośrednictwem różnych kanałów sprzedaży, tj. sprzedaży detalicznej, natomiast elementy łączne przeznaczone do zastosowań przemysłowych są sprzedawane za pośrednictwem dystrybutorów. Na koniec producent eksportujący twierdził, że skarżący producenci unijni nie wytwarzali ani nie sprzedawali zestawów montażowych.

- (143) Komisja zauważa, że zgodnie z zasadami klasyfikacji taryfowej wszelki przywóz takich zestawów jest klasyfikowany według definicji produktu zawartej w motywie 102 pod warunkiem utrzymania charakteru tego produktu, jest objęty dochodzeniem oraz możliwością nałożenia środków antidumpingowych. Ponadto w dochodzeniu wykazano, że przemysł Unii wytwarza i sprzedaje elementy złączne sektorowi majsterkowania (ang. DIY – *do-it-yourself*), w którym są sprzedawane głównie w formie zestawów montażowych. Szereg producentów unijnych posiada własne automatyczne linie pakujące, a inne zlecają pakowanie niepowiązanym dostawcom usług w Unii. Brak zatem podstawy do wyłączenia zestawów montażowych.

2.3.5. Kotwy i połączenia konstrukcyjne do betonu, elementów murarskich, drewna i stali

- (144) ECAP twierdziło, że niektóre produkty nie powinny zostać objęte zakresem dochodzenia, ponieważ mają inne podstawowe zastosowania końcowe i podlegają innym procesom oznakowania CE. Produkty te obejmują „kotwy” z żeliwa lub stali oraz „połączenia konstrukcyjne do betonu, elementów murarskich, drewna i stali”, a w szczególności (i) wkręty farmerskie lub wkręty samowierzące z akcesoriami, (ii) połączenia konstrukcyjne do drewna oraz (iii) kotwy metalowe, kotwy wkręcane do betonu i nylonowe kotwy lub kołki rozporowe. ECAP odniosło się do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 602/2011⁽¹⁵⁾. Argumentowało, że na podstawie niniejszego rozporządzenia pewne produkty „składające się ze śruby z podkładką, rozszerzalnej tulei kotwiącej i nakrętki, wszystkie elementy wykonane ze stali nierdzewnej” należy klasyfikować do kodu CN 7318 19 00. Analogicznie, ECAP twierdziło, że kotwy z żeliwa lub stali także należałoby klasyfikować do tego samego kodu CN, ponieważ logika i zasada zawarte w rozporządzeniu (UE) nr 602/2011 powinny również mieć zastosowanie do kotew konstrukcyjnych wykonanych ze wszystkich materiałów i występujących we wszystkich kształtach. W związku z powyższym ECAP twierdziło, że kotwy z żeliwa i stali nie powinny zostać objęte zakresem produktu.
- (145) ECAP odniosło się do kilku europejskich dokumentów oceny dla wyżej wymienionych produktów. Europejskie dokumenty oceny to zharmonizowane specyfikacje techniczne dla wyrobów budowlanych, opracowane przez Europejską Organizację Aprobata Technicznych („EOTA”) dla przypadków, gdy produkt nie jest w pełni objęty zharmonizowanymi normami europejskimi. ECAP nie podało żadnych dodatkowych szczegółów czy informacji, ani nie przedstawiło żadnych dowodów co do stopnia, w jakim dokumenty te wykazywałyby, że opisane w nich produkty nie podlegają definicji przedmiotowego zakresu produktu. Fakt, że niektóre produkty są objęte konkretnym europejskim dokumentem oceny, nie zmienia jednak faktu, że nie zostałyby objęte definicją produktu w przedmiotowym dochodzeniu.
- (146) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 602/2011 odnosi się do produktów ze stali nierdzewnej, które nie są objęte niniejszym dochodzeniem. W każdym razie w rozporządzeniu tym określono jedynie, że produktu składającego się ze śruby z podkładką, rozszerzalnej tulei kotwiącej i nakrętki nie można uznać za „towar złożony” dla celów celnych, ponieważ poszczególne komponenty razem stanowią jeden produkt, tj. śrubę rozporową. W każdym razie zgodnie z zasadami klasyfikacji taryfowej wszelki przywóz śrub wchodzących w zakres definicji produktu zawartej w motywie 102 jest objęty dochodzeniem oraz możliwością nałożenia środków antidumpingowych. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (147) Komisja podkreśla, że zgodnie z sekcją 2 zawiadomienia o wszczęciu postępowania wyłącznie elementy złączne z żeliwa i stali (innej niż stal nierdzewna) są objęte dochodzeniem. W związku z tym produkty wykonane ze stali nierdzewnej, tworzywa sztucznego lub nylonu nie wchodzi w zakres produktu objętego dochodzeniem.
- (148) Jeden unijny producent kotew oraz powiązany z nim producent eksportujący w Chinach twierdzili, podobnie jak ECAP, że wkręty kotwiące do betonu powinny zostać wyłączone z zakresu produktu objętego dochodzeniem. Twierdzili oni, że wkręty kotwiące do betonu to konkretne wysoko wyspecjalizowane produkty o tym samym przeznaczeniu, co kotwy metalowe, tj. są stosowane do mocowania elementów konstrukcyjnych do elementów betonowych w sektorze budowlanym. Dla poparcia tego argumentu zainteresowane strony podkreśliły, że produkt ten został stworzony zgodnie z wytycznymi do europejskiej aprobaty technicznej („ETAG”) dla „kotew metalowych do mocowania w betonie” (ETAG001) EOTA, mających na celu (częściowe) zastąpienie kotew metalowych. Strony podkreśliły, że kotwy nie zostały wyraźnie wymienione w skardze oraz że producenci kotew nie byli reprezentowani przez skarżącego EIFI. Podobnie jak ECAP podkreślili, że kotwy należało zaklasyfikować do kodu CN 7318 19 00 nieobjętego zawiadomieniem o wszczęciu postępowania.
- (149) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo to ponownie stwierdziło, że wkręty kotwiące do betonu powinny zostać wyłączone z zakresu produktu, nie podało ono jednak żadnych nowych argumentów czy informacji w tym względzie. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 602/2011 z dnia 20 czerwca 2011 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej (Dz.U. L 163 z 23.6.2011, s. 8).

- (150) Strony te argumentowały dodatkowo, że ze względu na ich cechy szczególne wkrętów kotwiących do betonu nie można stosować wymiennie z innymi elementami złącznymi, takimi jak wkręty, śruby i podkładki, natomiast konkurują one z kotwami klinowymi lub kotwami tulejowymi i są stosowane wymiennie z nimi.
- (151) Z tego samego powodu określonego w motywie 146 argument dotyczący specjalnych certyfikatów został odrzucony. W odniesieniu do wymiennego stosowania z innymi rodzajami produktu Komisja posiada pełną swobodę w zakresie ustalenia zakresu produktu w dochodzeniu (produktu objętego postępowaniem). Rozporządzenie podstawowe nie zawiera wymogu, aby produkt objęty postępowaniem obejmował wyłącznie rodzaje produktu, które można stosować wymiennie i które pozostają wobec siebie w pozycji konkurencyjnej. Elementy te odnoszą się do definicji produktu podobnego.
- (152) Ponadto unijny producent kotew wspomnianych w motywie 148 argumentował, że powiązany z nim producent eksportujący w Chinach jest jedynym, który posiada certyfikację unijną (europejską ocenę techniczną lub „ETA”) wydaną przez EOTA dla wkrętów kotwiących do betonu i w związku z tym jest jedynym wywoźącym ten produkt do Unii. Skutek wyłączenia tego produktu byłby zatem ograniczony. Pokreślił on również, że w każdym razie w okresie objętym dochodzeniem nie dokonano wywozu wkrętów kotwiących do betonu, więc przemysł Unii nie mógł doznać żadnej szkody.
- (153) Ponieważ strona nie przedstawiła żadnych dowodów na poparcie swoich argumentów, Komisja zdecydowała się odrzucić ten argument bez poddawania go zasadniczej analizie.
- (154) Po ostatecznym ujawnieniu Simpson Strongtie, międzynarodowa grupa wytwarzająca kotwy wkręcane do betonu w Chinach i dystrybuująca je za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw w Unii, skomentowała, że kotwy wkręcane do betonu powinny zostać wyłączone z zakresu produktu. Swoją późną interwencję w dochodzeniu uzasadniła twierdzeniem, że grupa była przekonana, iż ten typ produktu był już wyłączony. Grupa przedstawiła właściwości techniczne swoich kotew wkręcanych do betonu wytwarzanych w Chinach i twierdziła, że nie stanowią one konkurencji dla pozostałych produktów objętych dochodzeniem ani produktów podobnych.
- (155) Późne zgłoszenie się tego przedsiębiorstwa nie mogło zostać wzięte pod uwagę. Zakres produktu został określony w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, w którym zawarto kody CN, pod którymi elementy złączne są przywożone. Komisja nie wskazała, że wkręty kotwiące do betonu zostaną wyłączone z zakresu produktu; w związku z tym zainteresowane strony nie miały żadnego powodu sądzić, że te produkty nie były włączone do zakresu. Z przyczyn przedstawionych w poprzednim motywie, argumenty zainteresowanych stron, aby wyłączyć wkręty kotwiące do betonu, zostały odrzucone.

2.3.6. Konfirmaty (lub złącza meblowe mimośrodowe)

- (156) Jeden producent eksportujący wystąpił o wyłączenie konfirmatów (lub złączy meblowych mimośrodowych) z zakresu produktu. Przedmiotowy producent eksportujący twierdził, że ze względu na ich zastosowania końcowe, tj. osprzet łącznikowy do montażu biurek, szafek, stołów lub półek (materiałów z drewna przetworzonego) w przemyśle stolarskim, właściwości fizyczne i techniczne konfirmatów są wyjątkowe i znacząco różnią się od właściwości pozostałych elementów złącznych. Przedmiotowy producent eksportujący utrzymywał również, że jeżeli Komisja nie zdecyduje się wyłączyć konfirmatów z zakresu produktów, ustaleń związanych ze szkodą i związkiem przyczynowym należy dokonać dla tych rodzajów produktu oddzielnie.
- (157) W wyniku dochodzenia ustalono, że konfirmaty mają właściwości fizyczne i techniczne oraz zastosowania końcowe podobne do właściwości i zastosowań pozostałych elementów złącznych objętych zakresem produktu. Nie istnieją więc powody, dla których ten rodzaj produktu należy wyłączyć z dochodzenia. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (158) Do argumentów, że szkodę i związek przyczynowy należy ocenić dla tego rodzaju produktu oddzielnie, odniesiono się w motywie 398.

2.3.7. Śruby izolowane (ang. pole screws)

- (159) Jeden użytkownik śrub izolowanych w Unii twierdził, że należy je wyłączyć z zakresu produktu, ponieważ mają wyłącznie jedno zastosowanie, tj. w łącznikach międzyogniwowych baterii przemysłowych, i nie są wytwarzane przez żadnego z producentów unijnych. Przedsiębiorstwo to argumentowało, że śruby izolowane to specjalne śruby i składają się nie tylko ze stalowej części, ale mają również łeb z tworzywa sztucznego i uszczelniacz gwintu. W wyniku dochodzenia ustalono, że śruby izolowane mają jednak podobne właściwości fizyczne i techniczne oraz zastosowania końcowe do właściwości i zastosowań pozostałych elementów złącznych objętych zakresem produktu. Nie istnieją więc powody, dla których ten typ produktu należy wyłączyć z dochodzenia i w związku z tym niniejszy argument został odrzucony.

- (160) Po ostatecznym ujawnieniu użytkownik ten ponownie stwierdził, że śruby izolowane stosuje się wyłącznie w złączach elektrycznych ogniw baterii i jako takie służą do izolacji i ochrony przed kwasem oraz oparami kwasu w bateriach przemysłowych. Śrub izolowanych nie można więc stosować wymiennie ze zwykłymi elementami złącznymi. Na poparcie swojego argumentu przedsiębiorstwo to przedstawiło komunikat niemieckich organów celnych z dnia 7 marca 2016 r., w którym stwierdzono, że śruby izolowane nie podlegają zakresowi rozporządzenia (WE) nr 91/2009 nakładającego cła antydumpingowe nałożone na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 924/2012⁽¹⁶⁾. Ponieważ przedmiotowe dochodzenie dotyczy tego samego zakresu produktu, przedsiębiorstwo argumentowało, że śrub izolowanych również nie należy uznawać za objęte zakresem przedmiotowego dochodzenia.
- (161) W komunikacie przedstawionym przez przedmiotowego użytkownika nie przytoczona uzasadniona decyzja organów celnych, w tym faktyczne i prawne przyczyny, na podstawie których została ona podjęta, ani też nie wspomniano, czy opierała się na wiążącej informacji taryfowej. Komisja nie była w stanie zweryfikować autentyczności przedstawionego dokumentu. Ponadto został on wydany przed przedmiotowym dochodzeniem i nie może zostać uznany za mający wpływ na zakres produktu. W związku z tym argumenty te zostały odrzucone.

2.3.8. Niestandardowe elementy złączne stosowane w sektorze motoryzacyjnym

- (162) CCCME twierdziła, że niestandardowe elementy złączne stosowane w sektorze motoryzacyjnym należy wyłączyć z zakresu dochodzenia, argumentując, że nie są one wywożone przez chińskich producentów eksportujących lub są wywożone w bardzo niewielkich ilościach. Ewentualnie należy przeprowadzić analizę szkody i związku przyczynowego oddzielnie dla poszczególnych segmentów rynku, tj. standardowych i niestandardowych elementów złącznych.
- (163) Niestandardowe elementy złączne stosowane w sektorze motoryzacyjnym są objęte definicją produktu zawartą w motywie 102 i w związku z tym są objęte dochodzeniem. W wyniku dochodzenia wykazano, że wywóz z Chin obejmował wywóz niestandardowych elementów złącznych przeznaczonych dla sektora motoryzacyjnego oraz że istnieje wielu producentów elementów złącznych dla sektora motoryzacyjnego w Chinach. Argument, aby wyłączyć te rodzaje produktu z zakresu dochodzenia, został w związku z tym odrzucony.
- (164) Po ostatecznym ujawnieniu CCCME twierdziła, że Komisja nie przeprowadziła żadnej szczególnej analizy wyjątkowych właściwości elementów złącznych przeznaczonych dla sektora motoryzacyjnego, które uzasadniałyby wyłączenie tych produktów z zakresu dochodzenia. Utrzymywała, że elementy złączne przeznaczone dla sektora motoryzacyjnego całkowicie różnią się od pozostałych elementów złącznych pod względem norm i wymogów przemysłowych.
- (165) W odniesieniu do tego argumentu przed ostatecznym ujawnieniem CCCME nie udzieliła żadnych dodatkowych wyjaśnień w sprawie właściwości technicznych i fizycznych, do których się odnosiła i które odróżniałyby te rodzaje elementów złącznych od pozostałych. Samo stwierdzenie, że te elementy złączne nie są stosowane wymiennie z pozostałymi elementami złącznymi objętymi zakresem produktu, uznano za niewystarczające, aby uzasadnić ich wyłączenie. Należy zauważyć, że w sektorze motoryzacyjnym stosuje się różne rodzaje elementów złącznych, a nie jeden. W każdym razie, jak już określono w motywie 151, w odniesieniu do wymienności z innymi rodzajami produktu, Komisja ma pełną swobodę ustalania zakresu produktu w dochodzeniu. Rozporządzenie podstawowe nie zawiera wymogu, aby produkt objęty postępowaniem obejmował wyłącznie rodzaje produktu, które można stosować wymiennie i które pozostają wobec siebie w pozycji konkurencyjnej. W związku z tym argumenty CCCME w tym względzie zostały odrzucone.
- (166) Do argumentu, że analizę szkody i związku przyczynowego należy przeprowadzić w oparciu o różne segmenty rynku, odniesiono się w motywach 394 i 398.

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 924/2012 z dnia 4 października 2012 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 91/2009 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 275 z 10.10.2012, s. 1).

3. DUMPING

3.1. Procedura określania wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego

- (167) Dowody dostępne w momencie wszczęcia dochodzenia wskazywały na istnienie znaczących zakłóceń w Chinach w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego. Komisja uznała zatem za właściwe wszczęcie dochodzenia, uwzględniając art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.
- (168) W celu zebrania danych niezbędnych do możliwego zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, Komisja zwróciła się do wszystkich producentów eksportujących w państwie, którego dotyczy postępowanie, o udzielenie informacji na temat materiałów stosowanych do produkcji elementów złącznych. Dziewięćdziesięciu dwóch producentów eksportujących dostarczyło stosowne informacje.
- (169) Jak wspomniano powyżej w motywie 87, Komisja zwróciła się również do rządu ChRL o udzielenie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, dotyczące domniemanego występowania zakłóceń w Chinach. Rząd ChRL nie udzielił jednak odpowiedzi na żadne z pytań zawartych w kwestionariuszu.
- (170) Ponadto Komisja wezwała wszystkie zainteresowane strony do przedstawienia swoich opinii i informacji oraz do dostarczenia dowodów potwierdzających dotyczących zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w terminie 37 dni od daty opublikowania zawiadomienia o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (171) W pkt 5.3.2 zawiadomienia o wszczęciu postępowania Komisja poinformowała zainteresowane strony, że w oparciu o informacje dostępne na tym etapie ewentualnymi odpowiednimi reprezentatywnymi krajami zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego mogłyby być Brazylia i Turcja, jeżeli warunki stosowania tego przepisu zostałyby potwierdzone. Komisja stwierdziła również, że rozważy możliwość wykorzystania innych odpowiednich reprezentatywnych krajów zgodnie z kryteriami określonymi w art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego.
- (172) W dniu 5 lutego 2021 r. Komisja opublikowała pierwszą notę dotyczącą źródeł wykorzystanych do celów określenia wartości normalnej („nota z dnia 5 lutego” lub „pierwsza nota”), za pośrednictwem której poinformowała zainteresowane strony o odpowiednich źródłach, z których zamierza skorzystać w celu określenia wartości normalnej. W nocy tej Komisja przedstawiła wykaz wszystkich czynników produkcji, takich jak surowce, energia i siła robocza, wykorzystywanych w produkcji elementów złącznych. Ponadto Komisja wskazała Brazylię, Rosję, Turcję i Tajlandię jako potencjalne odpowiednie reprezentatywne kraje. Komisja dała wszystkim zainteresowanym stronom możliwość przedstawienia uwag. Komisja otrzymała uwagi od skarżącego EIFI, dwóch producentów eksportujących objętych próbą, CCCME oraz EFDA.
- (173) W dniu 4 maja 2021 r., po przeanalizowaniu otrzymanych uwag, Komisja opublikowała drugą notę dotyczącą źródeł wykorzystanych do celów określenia wartości normalnej („nota z dnia 4 maja” lub „druga nota”). We nocy tej Komisja zamieściła tymczasowy wykaz czynników produkcji i poinformowała zainteresowane strony, że zamierza wykorzystać Tajlandię jako reprezentatywny kraj w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego. Komisja poinformowała również zainteresowane strony, że określi koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski na podstawie łatwo dostępnych danych finansowych pozyskanych z bazy danych Dun & Bradstreet⁽¹⁷⁾ („D&B”). Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag. Otrzymano uwagi od skarżącego, jednego objętego próbą producenta eksportującego objętych próbą, CCCME oraz EFDA.
- (174) Po przeanalizowaniu uwag i informacji przekazanych w sprawie drugiej noty Komisja stwierdziła, że wybór Tajlandii jako odpowiedniego reprezentatywnego kraju, który będzie można wykorzystać jako źródło informacji na temat niezniekształconych cen i kosztów na potrzeby ustalenia wartości normalnej, jest odpowiedni. Przesłanki uzasadniające ten wybór opisano bardziej szczegółowo w motywie 220 i nast.

⁽¹⁷⁾ Dun & Bradstreet, <https://globalfinancials.com/index-admin.html>.

3.2. Stosowanie art. 18 rozporządzenia podstawowego

- (175) Jak już wspomniano w motywach 87 i 169, rząd ChRL nie udzielił żadnej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu w zakresie istnienia zakłóceń⁽¹⁸⁾. W nocie werbalnej z dnia 2 czerwca 2021 r. Komisja poinformowała rząd ChRL, że zamierza zatem zastosować zapisy art. 18 rozporządzenia podstawowego i wykorzystać dostępne fakty odnośnie do informacji zawartych w kwestionariuszu. Komisja wezwała rząd ChRL do przedstawienia uwag dotyczących zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego. Nie otrzymano żadnych uwag.
- (176) Jak wspomniano w motywie 61, po wszczęciu postępowania, aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja wezwała wszystkich znanych producentów eksportujących w Chinach do udzielenia informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Ponadto Komisja zwróciła się do Misji Chińskiej Republiki Ludowej w Unii Europejskiej o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy ewentualnie byłiby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi. Zgłosiło się dziewięćdziesięciu dwóch producentów eksportujących, co odpowiada 51 % całości wywozu elementów złącznych z Chin do Unii w okresie objętym postępowaniem, zgodnie z szacunkiem dokonany przez skarżącego na podstawie danych statystycznych Eurostatu. Komisja uznała ten poziom współpracy za niski.
- (177) Komisja poinformowała o tym Misję Chińskiej Republiki Ludowej w Unii Europejskiej w nocie werbalnej, podkreślając, że ze względu na ten niski poziom współpracy zamierzała zastosować zapisy art. 18 rozporządzenia podstawowego odnośnie do ogólnokrajowego marginesu (tj. rezydualnego cła). Komisja wezwała Misję Chińskiej Republiki Ludowej w Unii Europejskiej do przedstawienia uwag dotyczących zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (178) EFDA twierdziło, że takiego poziomu współpracy nie należy uznawać za niski, ponieważ:
- chiński przemysł elementów złącznych w głównej mierze składa się z małych przedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw, które ze względu na swoje ograniczone zasoby borykają się z trudnościami, aby spełnić wszystkie wymogi i przestrzegać poszczególnych etapów proceduralnych niezbędnych do uczestnictwa w dochodzeniu;
 - w większości przypadków chińscy producenci eksportujący elementów złącznych mają niewielu pracowników władających dostatecznie językiem angielskim, aby wypełnić skomplikowane formularze wymagane w dochodzeniach antydumpingowych, lub też wcale takich pracowników nie mają;
 - chińscy producenci eksportujący elementów złącznych mogą nie rozumieć, w jaki sposób można wszcząć dochodzenie antydumpingowe, podczas gdy wielu producentów unijnych pozyskiwało elementy złączne od chińskich dostawców i wciąż to robi po upływie okresu objętego dochodzeniem;
 - Komisja dokłada znacznych starań, aby zachęcić MŚP w Unii do uczestnictwa w dochodzeniach antydumpingowych oraz im to ułatwić, a chińscy producenci eksportujący są traktowani dokładnie w taki sam sposób jak producenci eksportujący, co stwarza znaczą nierówność pomiędzy MŚP w Unii a tymi w państwach trzecich pod względem ich zdolności do uczestnictwa w dochodzeniach w sprawie ochrony handlu i egzekwowania swojego prawa do obrony. Komisja powinna zatem zaradzić tej sytuacji, uznając poziom współpracy chińskich eksporterów za wystarczająco wysoki.
- (179) Komisja zauważyła, że na początku dochodzenia (na etapie badania sytuacji lub doboru próby) wymaga się tej samej ilości informacji od producentów unijnych i producentów eksportujących. Informacje te są zazwyczaj ograniczone do danych kontaktowych przedsiębiorstwa, danych dotyczących ilości jego sprzedaży i produkcji oraz powiązanych z nim przedsiębiorstw. Współpracę nawiązuje się w oparciu o tę początkową odpowiedź. W związku z tym wszystkie przedsiębiorstwa (w tym MŚP) w Unii oraz w państwie wywozu są traktowane jednakowo. W związku z tym argumenty strony zostały odrzucone.
- (180) W trakcie zdalnej kontroli krzyżowej Komisja nie była w stanie zweryfikować faktycznego nakładu pracy żadnego z trzech producentów eksportujących objętych próbą. W piśmie z dnia 3 czerwca 2021 r. Komisja poinformowała trzech producentów eksportujących objętych próbą, że zamierza wykorzystać dostępne fakty zgodnie z zapisami art. 18 rozporządzenia podstawowego odnośnie do nakładów pracy.

⁽¹⁸⁾ „Kwestionariusz dotyczący istnienia znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a rozporządzenia (UE) 2016/1036 dla rządu Chińskiej Republiki Ludowej”.

- (181) Zdaniem przedsiębiorstwa Ningbo Jinding informacje dotyczące faktycznych godzin pracy nie były konieczne i Komisja powinna opierać się na standardowych godzinach pracy. Argumentowało ono, że standardowe godziny pracy mogą posłużyć do oceny kosztów pracy, w szczególności w przypadku braku wszelkich zobowiązań prawnych do prowadzenia ewidencji faktycznych godzin pracy. Przedmiotowy producent eksportujący twierdził, że działał w miarę swoich najlepszych możliwości, w związku z czym Komisja nie może lekceważyć przekazanych danych, ponieważ nadal będą umożliwiały dokonanie „dostatecznie dokładnych ustaleń”. Dodał, że standardowe godziny pracy to najodpowiedniejsze dostępne fakty, ponieważ nie istnieje żadne inne dokładniejsze źródło w przypadku szczególnych okoliczności wytwarzania produktu objętego postępowaniem przez Ningbo Jinding.
- (182) Przedsiębiorstwo Wenzhou twierdziło, że faktyczne dni robocze (przeliczone później na roboczogodziny z uwzględnieniem standardowej liczby godzin pracy dziennie) są podane na miesięcznych listach płac oraz że liczbę godzin pracy na dzień, zgodnie z ograniczeniami nałożonymi przez prawo chińskie, należy uznać za wiarygodne dane, które można wykorzystać do przeliczenia dni roboczych na roboczogodziny. Nie można również uznać za brak współpracy faktu, że przedsiębiorstwo nie prowadzi ewidencji faktycznych roboczogodzin w przypadku wytwarzania produktu objętego postępowaniem, w związku z czym zastosowanie art. 18 rozporządzenia podstawowego do kosztów pracy Wenzhou nie jest zasadne.
- (183) Komisja nie zgodziła się z tym stwierdzeniem. Sam fakt istnienia prawa ograniczającego standardową liczbę godzin, którą pracownik może przepracować, nie stanowi wystarczającego dowodu, aby wykazać faktycznie przepracowane godziny. W toku dochodzenia Komisja nie znalazła żadnych dowodów na to, że chińskie prawo pracy jest przestrzegane lub egzekwowane oraz że faktyczne dni robocze zgłoszone przez producentów eksportujących mają odzwierciedlenie w wynagrodzeniu wypłacanym personelowi.
- (184) Ponadto nie znaleziono żadnych dowodów na to, że faktyczna liczba dni roboczych przeliczona na roboczogodziny przy standardowej liczbie godzin pracy, odzwierciedla godziny przepracowane w procesie wytwarzania produktu objętego postępowaniem, ponieważ nie dostarczono żadnych dowodów dotyczących podstawy ustalania standardowych godzin pracy w odniesieniu do produkcji elementów złącznych.
- (185) Ponadto w przypadku przeliczenia dni roboczych przy standardowej liczbie godzin pracy, dwóch przedmiotowych producentów eksportujących niemal podwoiło swój współczynnik produktywności pracy⁽¹⁹⁾ w porównaniu z producentami eksportującymi, którzy prowadzili ewidencję faktycznych roboczogodzin. Wysoka produktywność pracy zwykle wskazywałaby na lepsze i wydajniejsze wykorzystanie siły roboczej, odzwierciedlone w większej liczbie faktycznych godzin pracy. W tym przypadku więc nie można było wykorzystać standardowych godzin pracy do oceny kosztów pracy potrzebnej do wytworzenia produktu objętego postępowaniem.
- (186) Na tej podstawie powyższe argumenty producentów eksportujących zostały odrzucone, a Komisja wykorzystała najlepsze dostępne fakty dotyczące nakładu pracy zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

3.3. Wartość normalna

- (187) W prowadzonych niedawno dochodzeniach dotyczących sektora stali w ChRL⁽²⁰⁾ Komisja ustaliła, że istnieją znaczące zakłócenia w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego. Stal to główny surowiec wykorzystywany do produkcji elementów złącznych, sektor ten jest więc ściśle powiązany z sektorem stali. We wspomnianym dochodzeniu Komisja stwierdziła, że w oparciu o dostępne dowody zastosowanie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego jest również właściwe.

⁽¹⁹⁾ Liczba kg elementów złącznych wytworzonych przez jednego pracownika.

⁽²⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/635 z dnia 16 kwietnia 2021 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych spawanych rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali niestopowej pochodzących z Białorusi, Chińskiej Republiki Ludowej i Rosji w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 132 z 19.4.2021, s. 145) oraz rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/508 z dnia 7 kwietnia 2020 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych walcowanych na gorąco arkuszy i zwojów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indonezji, Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu (Dz.U. L 110 z 8.4.2020, s. 3).

- (188) W toku wcześniejszych dochodzeń dotyczących sektora stali Komisja ustaliła, że w ChRL dochodzi do istotnej ingerencji rządowej, co zakłóca proces skutecznej alokacji zasobów zgodnie z zasadami rynkowymi ⁽²¹⁾. W szczególności Komisja stwierdziła, że w sektorze stali – czyli głównego surowca wykorzystywanego przy wytwarzaniu produktu objętego postępowaniem – znaczna część przedsiębiorstw nadal stanowi własność rządu ChRL w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego ⁽²²⁾, a ponadto rząd ChRL dysponuje również możliwością ingerowania w ceny i koszty dzięki obecności przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret drugie rozporządzenia podstawowego ⁽²³⁾. Komisja uznała ponadto, że obecność i ingerencja przedstawicieli państwa na rynkach finansowych, a także w obszarze dostaw surowców i materiałów do produkcji wywołują dodatkowy zakłócający wpływ na rynek. Rzeczywiście, ogólnie rzecz biorąc, system planowania w ChRL powoduje, że zasoby są skoncentrowane w sektorach uznanych przez rząd za strategiczne lub z innego powodu ważne politycznie, a nie przydzielane zgodnie z mechanizmami rynkowymi ⁽²⁴⁾. Ponadto Komisja stwierdziła, że przepisy chińskiego prawa upadłościowego i chińskiego prawa rzeczowego nie funkcjonują w prawidłowy sposób w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret czwarte rozporządzenia podstawowego, co prowadzi do zakłóceń wynikających w szczególności z utrzymywania niewypłacalnych przedsiębiorstw na rynku oraz z przydzielania praw użytkowania gruntów w ChRL ⁽²⁵⁾. Podobnie Komisja ustaliła, że w sektorze stali występują zakłócenia kosztów wynagrodzeń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret piąte rozporządzenia podstawowego ⁽²⁶⁾, a także zakłócenia rynków finansowych w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret szóste rozporządzenia podstawowego, w szczególności jeżeli chodzi o dostęp do kapitału dla przedsiębiorców w ChRL ⁽²⁷⁾.
- (189) Podobnie jak w przypadku poprzednich dochodzeń dotyczących sektora stali w ChRL w obecnym dochodzeniu Komisja zbadała, czy ze względu na istnienie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego właściwe było stosowanie cen i kosztów krajowych w ChRL. Komisja uczyniła to na podstawie dowodów dostępnych w aktach sprawy, w tym dowodów zawartych w skardze, jak również w sprawozdaniu krajowym dotyczącym ChRL (dalej „sprawozdanie”) ⁽²⁸⁾ opierają się na publicznie dostępnych źródłach. Analiza ta obejmowała badanie istotnych interwencji rządowych w gospodarce ChRL ogółem, a także konkretnej sytuacji na rynku w danym sektorze, do którego należy produkt objęty postępowaniem. Komisja uzupełniła te elementy dowodowe własnymi badaniami dotyczącymi poszczególnych kryteriów istotnych dla potwierdzenia występowania znaczących zakłóceń w ChRL, stwierdzonego również w jej poprzednich dochodzeniach w tym względzie.
- (190) Poza dowodami zawartymi w sprawozdaniu, w skardze wymieniono kilka dodatkowych czynników wskazujących na istnienie zakłóceń w sektorze elementów złącznych. Po pierwsze, wymieniono w niej problem nadwyżki mocy produkcyjnych na rynku walcówki. Po drugie, w skardze zwrócono uwagę na ingerencję przedstawicieli państwa na rynku energii elektrycznej. Ponadto w skardze wymieniono zakłócenia w sektorze motoryzacyjnym i sektorze budowlanym w Chinach (dwa ważne sektory, w których wykorzystuje się elementy złączne), czego dowodem są publikacje Izby Handlowej Unii Europejskiej w Chinach: 2018/2019 i 2019/2020 Business in China – Position

⁽²¹⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/635, motywy 149–150 i rozporządzenie wykonawcze (UE) 2020/508, motywy 158–159.

⁽²²⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/635, motywy 115–118 i rozporządzenie wykonawcze (UE) 2020/508 motywy 122–127.

⁽²³⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/635, motywy 119–122 i rozporządzenie wykonawcze (UE) 2020/508, motywy 128–132. Choć przewidziane w ustawodawstwie chińskim prawo do powoływania i odwoływania kluczowych członków kierownictwa przedsiębiorstw państwowych przez właściwe organy państwowe można uznać za przejaw korzystania przez te organy z przysługujących im praw własności, komórki KPCh tworzone zarówno w przedsiębiorstwach państwowych, jak i w przedsiębiorstwach prywatnych stanowią kolejny istotny kanał umożliwiający państwu ingerowanie w proces podejmowania decyzji biznesowych. Zgodnie z prawem spółek ChRL w każdej spółce należy ustanowić organizację partyjną KPCh (składającą się z co najmniej trzech członków KPCh, jak określono w statucie KPCh), a spółka zapewnia warunki konieczne do prowadzenia działalności przez organizację partyjną. W przeszłości wymóg ten nie zawsze był spełniany lub nie był egzekwowany w rygorystyczny sposób. Począwszy od co najmniej 2016 r. KPCh zaczęła jednak rościć sobie prawo do ściślejszego kontrolowania procesu podejmowania decyzji biznesowych w przedsiębiorstwach państwowych, traktując to prawo jako jedną z wiodących zasad jej polityki. Napływające informacje sugerują również, że KPCh wywiera presję na przedsiębiorstwa prywatne, nakłaniając je do kierowania się „patriotyzmem” i postępowania zgodnie z polityką partii. Informacje z 2017 r. wskazują, że komórki partyjne istniały w 70 % spośród około 1,86 mln przedsiębiorstw prywatnych, a organizacje KPCh wywierały coraz większą presję, aby zapewniono im możliwość podejmowania ostatecznych decyzji biznesowych w przedsiębiorstwach, w których je utworzono. Wspomniane przepisy mają ogólne zastosowanie w całej chińskiej gospodarce, we wszystkich sektorach, w tym do producentów elementów złącznych z żeliwa lub stali i ich dostawców materiałów.

⁽²⁴⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/635, motywy 123–129 i rozporządzenie wykonawcze (UE), 2020/508, motywy 133–138.

⁽²⁵⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/635, motywy 130–133 i rozporządzenie wykonawcze (UE) 2020/508, motywy 139–142.

⁽²⁶⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/635, motywy 134–135 i rozporządzenie wykonawcze (UE) 2020/508, motywy 143–144.

⁽²⁷⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/635, motywy 136–145 i rozporządzenie wykonawcze (UE) 2020/508, motywy 145–154.

⁽²⁸⁾ Dokument roboczy służb Komisji na temat znaczących zakłóceń w gospodarce Chińskiej Republiki Ludowej do celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu z dnia 20 grudnia 2017 r., SWD(2017) 483 final/2.

Papers. Skarga zawiera również wzmiankę na temat dwóch sprawozdań opracowanych przez Think!Desk China Research & Consulting: Sprawozdanie końcowe „Ocena ram normatywnych i ram polityki, regulujących chińską gospodarkę oraz jej wpływ na międzynarodową konkurencję” oraz projekt sprawozdania końcowego „Chińskie Stowarzyszenie Żelaza i Stali – partner rządowy i ośrodek informacji”, w których wskazano zakłócenia spowodowane kontrolą rządu nad sektorem żelaza i stali, w tym elementów złącznych. Ponadto w skardze zwrócono uwagę na fakt, że we wcześniejszym dochodzeniu Komisja wykryła już zakłócenia na rynku stali w Chinach.

- (191) Jak wskazano w motywie 169, rząd ChRL nie przedstawił uwag ani dowodów potwierdzających lub obalających dowody istniejące w aktach sprawy, włączając w to sprawozdanie i dodatkowe dowody przedstawione przez skarżącego, odnośnie do istnienia znaczących zakłóceń lub zasadności zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w przedmiotowej sprawie.
- (192) W szczególności w sektorze stali, która stanowi główny surowiec w produkcji elementów złącznych, znaczna część przedsiębiorstw nadal stanowi własność rządu ChRL. Wielu największych producentów stali jest własnością państwa. Niektórzy z tych producentów zostali bezpośrednio wymienieni w „Planie na rzecz dostosowania i modernizacji przemysłu stalowego na lata 2016–2020”. Na przykład państwowe chińskie przedsiębiorstwo Shanxi Taiyuan Iron & Steel Co. Ltd. („Tisco”) wspomina na swojej stronie internetowej, że jest „super gigantem w sektorze żelaza i stali”, i że „przekształciło się w niezwykle obszerny kompleks hutnictwa żelaza i stali, który jest zintegrowany z działalnością w zakresie wydobycia żelaza, produkcji, przetwarzania, dostaw żelaza i stali oraz obrotu nimi”⁽²⁹⁾. Baosteel jest kolejnym dużym chińskim przedsiębiorstwem państwowym, które prowadzi produkcję stali i stanowi część niedawno skonsolidowanej grupy China Baowu Steel Group Co. Ltd. (przedtem Baosteel Group i Wuhan Iron & Steel)⁽³⁰⁾. Choć w ujęciu nominalnym szacuje się, że liczba przedsiębiorstw państwowych jest niemal równa liczbie przedsiębiorstw prywatnych, czterech spośród pięciu chińskich producentów stali należących do grupy 10 największych producentów stali na świecie jest przedsiębiorstwami państwowymi⁽³¹⁾. Jednocześnie, choć w 2016 r. producenci należący do czołowej dziesiątki odpowiadali za zaledwie 36 % łącznej produkcji tego sektora, rząd ChRL wyznaczył w tym samym roku cel polegający na skonsolidowaniu do 2025 r. od 60 % do 70 % produkcji wyrobów ze stali wokół mniej więcej dziesięciu przedsiębiorstw prowadzących działalność na dużą skalę⁽³²⁾. Rząd ChRL ponownie przedstawił ten cel w kwietniu 2019 r., ogłaszając publikację wytycznych dotyczących konsolidacji przemysłu stalowego⁽³³⁾. Taka konsolidacja może wiązać się z przymusowym łączeniem rentownych przedsiębiorstw prywatnych z osiągniętymi niezadowolającymi wynikami przedsiębiorstwami państwowymi⁽³⁴⁾. Ponieważ sektor elementów złącznych jest bardzo rozdrobniony i większość producentów to przedsiębiorstwa państwowe, niemożliwe jest ustalenie dokładnego stosunku liczby państwowych do liczby prywatnych producentów elementów złącznych, jednak w toku dochodzenia wykazano, że niektórzy producenci elementów złącznych są przedsiębiorstwami państwowymi, na przykład Zhoushan 7412 Factory.
- (193) Jeżeli chodzi o obecność przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach umożliwiającą rządowi ChRL ingerowanie w ceny lub koszty w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret drugie rozporządzenia podstawowego, w toku dochodzenia nie zbadano poszczególnych przedsiębiorstw, ponieważ sektor elementów złącznych jest bardzo rozdrobniony i składa się głównie z państwowych MŚP. Istnienie osobistych powiązań między producentami produktu objętego postępowaniem a KPCh zostało jednak ustalone na poziomie stowarzyszeń przemysłowych. Stowarzyszenia przemysłu elementów złącznych podkreślają swój osobisty związek z KPCh, na przykład zgodnie z wymaganiami zawartymi w statucie Ningbo Fasteners Industry Association (Stowarzyszenie Przemysłu Elementów Złącznych w Ningbo): „Prezes, wiceprezes i sekretarz generalny tego stowarzyszenia muszą spełniać następujące warunki: 1) „stosować się do linii, zasad i polityki partii oraz posiadać dobry profil polityczny”⁽³⁵⁾.

⁽²⁹⁾ TISCO, zakładka „Company profile”, <http://en.tisco.com.cn/CompanyProfile/20151027095855836705.html> (ostatnie wyświetlenie w dniu 2 marca 2020 r.).

⁽³⁰⁾ Baowu, zakładka „Company profile”, <http://www.baowugroup.com/en/contents/5273/102759.html> (ostatnie wyświetlenie w dniu 6 maja 2021 r.).

⁽³¹⁾ Sprawozdanie – rozdział 14, s. 358: 51 % przedsiębiorstw prywatnych i 49 % przedsiębiorstw państwowych, jeżeli chodzi o produkcję, oraz 44 % przedsiębiorstw państwowych i 56 % przedsiębiorstw prywatnych, jeżeli chodzi o moce produkcyjne.

⁽³²⁾ Dostępne pod adresem:

www.gov.cn/zhengce/content/2016-02/04/content_5039353.htm (ostatnie wyświetlenie w dniu 6 maja 2021 r.); https://policy.cn.com/policy_ticker/higher-expectations-for-large-scale-steel-enterprise/?iframe=1&secret=c8uthafuthefra4e (ostatnie wyświetlenie w dniu 6 maja 2021 r.) oraz

www.xinhuanet.com/english/2019-04/23/c_138001574.htm (ostatnie wyświetlenie w dniu 6 maja 2021 r.).

⁽³³⁾ Dostępne pod adresem http://www.xinhuanet.com/english/2019-04/23/c_138001574.htm (ostatnie wyświetlenie w dniu 6 maja 2021 r.) i http://www.jjckb.cn/2019-04/23/c_137999653.htm (ostatnie wyświetlenie w dniu 6 maja 2021 r.).

⁽³⁴⁾ Jak miało to miejsce w przypadku połączenia prywatnego przedsiębiorstwa Rizhao z przedsiębiorstwem państwowym Shandong Iron and Steel w 2009 r. Zob. pekińskie sprawozdanie dotyczące sektora stalowego, s. 58, oraz nabyty udział większościowy China Baowu Steel Group w Magang Steel w czerwcu 2019 r., <https://www.ft.com/content/a7c93fae-85bc-11e9-a028-86cea8523dc2> (ostatnie wyświetlenie w dniu 6 maja 2021 r.).

⁽³⁵⁾ <http://www.fastener-cn.net/reception/association/constitution.jsp>

- (194) W sektorze elementów złącznych zarówno przedsiębiorstwa publiczne, jak i prywatne są objęte nadzorem politycznym i otrzymują wytyczne polityczne. Poniższe przykłady ilustrują opisaną powyżej tendencję polegającą na rosnącym poziomie interwencji rządu ChRL w sektorze elementów złącznych i stali. Chociaż przemysł elementów złącznych jest bardzo rozdrobniony i składa się głównie z MŚP, w toku dochodzenia ujawniono powiązania między partią a stowarzyszeniami przemysłu elementów złącznych, które zrzeszają i reprezentują producentów elementów złącznych. Na przykład Ningbo Fasteners Industry Association wyraźnie stwierdza na swojej stronie internetowej: „W ciągu ostatnich kilku lat stowarzyszenie promowało i wdrażało partyjną i państwową politykę oraz wytyczne”. Ścisłe powiązanie z rządem jest również podkreślone w statucie tej organizacji, na przykład w art. 3: „Cele stowarzyszenia: przestrzeganie konstytucji państwa, ustaw, rozporządzeń i polityki krajowej [...], pełnienie funkcji pomostu i łącznika między rządem a członkami stowarzyszenia w celu przyspieszenia postępu technologicznego w przemyśle elementów złącznych i promowania rozwoju przemysłu elementów złącznych. Zgodnie z Konstytucją Komunistycznej Partii Chin, niniejsze stowarzyszenie tworzy organizację partyjną i bierze na siebie odpowiedzialność za zapewnienie kierownictwa politycznego, jednocześnie szerokich rzesz społeczeństwa, promowanie rozwoju, tworzenie zaawansowanej kultury, służenie rozwojowi talentów i umacnianie struktur własnych” i dalej w art. 6.xviii: „Podejmowanie innych zadań powierzonych przez rząd”⁽³⁶⁾. Zgodnie z informacjami zawartymi na stronie internetowej Fasteners Branch of the China Machinery General Part Industry Association (Oddział Elementów Złącznych Chińskiego Stowarzyszenia Przemysłu Maszyn Ogólnych), przemysł elementów złącznych w Ningbo korzysta z różnych strategii wsparcia i działań wspierających podejmowanych przez rząd miejski Ningbo (również w Zhejiang) i departamenty funkcyjne na wszystkich szczeblach⁽³⁷⁾. Związek między przemysłem elementów złącznych a KPCh jest również widoczny w okręgu Haiyan (prowincja Zhejiang): „Haiyan jest jedną z trzech głównych baz produkcyjnych elementów złącznych w kraju. W celu zapewnienia stabilnego i uporządkowanego rozwoju przemysłu elementów złącznych, okręg Haiyan dostosowuje się do przywództwa struktur partii, [...] pogłębia relację „łańcuch przemysłu + budowanie partii”, przechwytyuje ideę „czerwonej interakcji” i kompleksowo promuje pracę i produkcję przedsiębiorstw produkujących elementy złączone. [...] Okręg Haiyan daje pełną swobodę [...] komitetowi partyjnemu okręgu. [...] Haiyan sporządził więc listę 15 przedsiębiorstw o zróżnicowanej wielkości, pełniących rolę pilotażowych przedsiębiorstw demonstracyjnych, [...] i udziela gwarancji finansowej w wysokości do 50 % kosztów renowacji”. I dalej „Haiyan daje pełną swobodę działania regionalnej (okręgowej) organizacji partyjnej Fastener Industry Association (Stowarzyszenie Przemysłu Elementów Złącznych) w koordynowaniu wszystkich stron, przejmowaniu inicjatywy w dopasowywaniu popytu i przełamywaniu barier informacyjnych. [...] Na skutek epidemii wstrzymano dostawy pierwotnych czynników produkcji stali dla przedsiębiorstw znajdujących się w parku elementów złącznych w dwóch ośrodkach innowacji przy ulicy Qinshan. Po otrzymaniu informacji na temat sytuacji organizacja partyjna County Fastener Industry Association (Okręgowe Stowarzyszenie Przemysłu Elementów Złącznych) natychmiast skoordynowała działania przedsiębiorstw produkujących wysokiej klasy surowce stalowe w okręgu, aby dostarczyć przedsiębiorstwom produkującym elementy złączone surowce o niskim standardzie i zapewnić komplementarność. W ciągu zaledwie jednego miesiąca przedsiębiorstwa te osiągnęły około 100 mln RMB”⁽³⁸⁾.
- (195) Ponadto w sektorze elementów złącznych prowadzona jest polityka faworyzująca producentów krajowych lub w inny sposób wpływająca na rynek w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret trzecie rozporządzenia podstawowego.
- (196) W toku dochodzenia zidentyfikowano szereg dokumentów programowych dotyczących rozwoju przemysłu elementów złącznych. Przemysł elementów złącznych jest wymieniony jako przemysł wspierany w ogłoszeniu Ministerstwa Przemysłu i Technologii Informacyjnych w sprawie wydania katalogu wytycznych dotyczących promocji i stosowania pierwszego (zestawu) istotnego wyposażenia technicznego (edycja 2019)⁽³⁹⁾, a także w katalogu wytycznych dotyczących dostosowania struktury przemysłowej (2019 NDRC)⁽⁴⁰⁾.
- (197) Oprócz wyżej wymienionych dokumentów na poziomie centralnym, istnieje szereg wytycznych na poziomie lokalnym, regionalnym lub gminnym, które ukierunkowują i wspierają rozwój przemysłu elementów złącznych. Na przykład polityka zachęt na rok 2019 dla przemysłu elementów złącznych w okręgu Haiyan przewiduje, że: „Haiyan jest »rodzimy ośrodkiem elementów złącznych«, a przemysł elementów złącznych jest również jedną z ważnych tradycyjnych gałęzi przemysłu w Haiyan. [...] W celu [...] pobudzenia innowacji i rozwoju przemysłu elementów złącznych w naszym okręgu, wydaliśmy ostatnio dokument »Trzyletnia specjalna polityka działania na rzecz digitalizacji i inteligentnej transformacji przemysłu elementów złącznych w okręgu Haiyan«. Zakres powiązanych funduszy specjalnych obejmuje przedsiębiorstwa wdrażające cyfrową i inteligentną transformację w przemyśle elementów złącznych”⁽⁴¹⁾. Fundusz dotacji dla przemysłu elementów złącznych w Haiyan zwiększono w jeszcze większym stopniu w 2020 r.⁽⁴²⁾

⁽³⁶⁾ <http://www.fastener-cn.net/reception/association/constitution.jsp>

⁽³⁷⁾ <http://www.afastener.com/news/detail-1795.html>

⁽³⁸⁾ https://www.cnjxol.com/54/202006/t20200616_631931.shtml

⁽³⁹⁾ Zob. https://www.miit.gov.cn/cms_files/filemanager/oldfile/miit/n973401/n5082759/n5084605/c7592204/part/7592209.pdf, s. 55, zestawienie elementów złącznych o dużej wytrzymałości

⁽⁴⁰⁾ Zob. <http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf>, s. 29.

⁽⁴¹⁾ http://www.haiyan.gov.cn/art/2019/12/6/art_1512856_40973400.html

⁽⁴²⁾ <http://www.jgzh.com/html/news/xxdt/2020/0426/625.html>

- (198) Przemysł elementów złącznych korzysta ponadto z rządowych wytycznych i interwencji rządu dotyczących głównego surowca do produkcji elementów złącznych, czyli stali. Rząd ChRL uznaje przemysł stalowy za jedną z kluczowych gałęzi gospodarki⁽⁴³⁾. Znajduje to potwierdzenie w licznych planach, wytycznych i innych dokumentach dotyczących sektora stalowego wydawanych przez organy na szczeblu krajowym, regionalnym i gminnym, takich jak „Plan na rzecz dostosowania i modernizacji przemysłu stalowego na lata 2016–2020”, obowiązujący w okresie objętym dochodzeniem. We wspomnianym planie stwierdzono, że przemysł stalowy jest „ważnym sektorem o podstawowym znaczeniu dla chińskiej gospodarki, jej fundamentem”⁽⁴⁴⁾. Główne zadania i cele przedstawione w tym planie obejmują wszystkie aspekty związane z rozwojem tej gałęzi przemysłu⁽⁴⁵⁾. W 13. planie pięcioletnim na rzecz rozwoju gospodarczego i społecznego⁽⁴⁶⁾, obowiązującym w okresie objętym dochodzeniem, przewidziano objęcie wsparciem przedsiębiorstw wytwarzających wysokiej klasy wyroby ze stali⁽⁴⁷⁾. Skoncentrowano się w nim również na dążeniu do zapewnienia odpowiedniej jakości, trwałości i niezawodności tych wyrobów, wspierając przedsiębiorstwa korzystające z technologii w zakresie produkcji stali o wysokim stopniu czystości, precyzyjnego walcowania i poprawy jakości⁽⁴⁸⁾. W „Katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (wersja z 2011 r.) (poprawiona w 2013 r.)”⁽⁴⁹⁾ („katalog”) przemysł stalowy wymieniono wśród promowanych gałęzi przemysłu.
- (199) Jak widać na powyższych przykładach dotyczących stali, która stanowi ważny surowiec do produkcji elementów złącznych, ponadto rząd ChRL kieruje rozwojem tego sektora zgodnie z szerokim spektrum narzędzi polityki i wytycznych oraz kontroluje praktycznie wszystkie aspekty związane z rozwojem i funkcjonowaniem tego sektora. Przemysł elementów złącznych korzysta zatem z rządowych wytycznych i interwencji rządu dotyczących głównego surowca do produkcji elementów złącznych, czyli stali.
- (200) Ponadto producenci elementów złącznych są również beneficjentami subsydiów państwowych, co wyraźnie świadczy o tym, że sektor ten stanowi przedmiot zainteresowania państwa. W toku dochodzenia Komisja ustaliła, że producentom elementów złącznych udostępniono szereg programów zachęt finansowych, w tym, w 2019 r., politykę zachęt dla przemysłu elementów złącznych na 2019 r. w okręgu Haiyan, a mianowicie: „Intensywną promocję cyfrowej i inteligentnej transformacji przedsiębiorstw produkujących elementy złączne: W przypadku stosowania cyfrowych systemów zarządzania i oprogramowania w zakresie zintegrowanych urządzeń sterujących, specjalne zachęty finansowe będą przyznawane w zależności od roku wdrożenia, [...] Przedsiębiorstwa wdrażające cyfrową i inteligentną transformację (lub dokonujące nowych zakupów) oraz modernizujące sprzęt w 2019 r. otrzymają jednorazową dotację w wysokości do 20 % rzeczywistych inwestycji w sprzęt podstawowy i maksymalnie do 2 mln RMB; w przypadku wdrożenia w 2020 r., otrzymają one jednorazową dotację w wysokości do 15 % rzeczywistych inwestycji w sprzęt podstawowy i maksymalnie do 1,5 mln RMB; w przypadku wdrożenia w 2021 r., otrzymają one jednorazową dotację w wysokości do 12 % rzeczywistych inwestycji w sprzęt podstawowy i maksymalnie do 1 mln RMB”⁽⁵⁰⁾. Dotacje były dostępne również w 2020 roku: „Na podstawie ustaleń regionalnego pilotażowego funduszu specjalnego w wysokości 20 mln RMB, fundusze dopasowane na poziomie okręgu w stosunku 1:1 są przeznaczone do transformacji i modernizacji przemysłu elementów złącznych. Wraz z »Trzyletnią polityką działań specjalnych w przemyśle elementów złącznych«, początkowa podstawowa kwota dotacji w wysokości do 3 % lub 6 % inwestycji w projekty transformacji oprogramowania przemysłowego została zwiększona do ponad 12 %, maksymalnie do 20 %, [...], udział dotacji inwestycyjnych dla projektów dotyczących wyłącznie oprogramowania w przemyśle elementów złącznych osiągnął poziom ponad 30 %, maksymalnie 50 %. Dotychczas na potrzeby produkcji elementów złącznych wypłacono ponad 12 mln RMB ze specjalnych funduszy, z których skorzystało ponad 30 przedsiębiorstw. [...] Jeśli chodzi o projekty (inwestycyjne) dotyczące transformacji technologicznej, inwestycja w sprzęt produkcyjny musi przekraczać 3 mln RMB”⁽⁵¹⁾.
- (201) Podsumowując, rząd ChRL dysponuje środkami umożliwiającymi skłanianie podmiotów gospodarczych do przestrzegania celów polityki publicznej polegających na wspieraniu promowanych gałęzi przemysłu, w tym sektora produkcji stali jako głównego surowca wykorzystywanego do wytwarzania elementów złącznych. Środki te zaburzają swobodne funkcjonowanie mechanizmów rynkowych.

⁽⁴³⁾ Sprawozdanie, część III, rozdział 14, s. 346 i nast.

⁽⁴⁴⁾ Wprowadzenie do planu na rzecz dostosowania i modernizacji przemysłu stalowego.

⁽⁴⁵⁾ Sprawozdanie, rozdział 14, s. 347.

⁽⁴⁶⁾ 13. plan pięcioletni na rzecz rozwoju gospodarczego i społecznego Chińskiej Republiki Ludowej (2016–2020), dostępny pod adresem

https://en.ndrc.gov.cn/newsrelease_8232/201612/P020191101481868235378.pdf (ostatnie wyświetlenie w dniu 6 maja 2021 r.).

⁽⁴⁷⁾ Sprawozdanie – rozdział 14, s. 349.

⁽⁴⁸⁾ Sprawozdanie – rozdział 14, s. 352.

⁽⁴⁹⁾ Katalog wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (wersja z 2011 r.) (poprawiona w 2013 r.) wydany na podstawie zarządzenia nr 9 Krajowej Komisji Rozwoju i Reform w dniu 27 marca 2011 r., zmieniony decyzją Krajowej Komisji Rozwoju i Reform w sprawie zmiany odpowiednich pozycji w katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (wersja z 2011 r.) wydanej na podstawie zarządzenia nr 21 Krajowej Komisji Rozwoju i Reform z dnia 16 lutego 2013 r.

⁽⁵⁰⁾ http://www.haiyan.gov.cn/art/2019/12/6/art_1512856_40973400.html

⁽⁵¹⁾ <http://www.jgzh.com/html/news/xxdt/2020/0426/625.html>

- (202) W toku obecnego dochodzenia nie wykryto żadnych dowodów świadczących o tym, że dyskryminujące stosowanie bądź niedostateczne egzekwowanie przepisów prawa upadłościowego lub prawa rzeczowego zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret czwarte rozporządzenia podstawowego w sektorze elementów złącznych, o czym jest mowa w motywie 188 powyżej, nie miałyby wpływu na producentów produktu objętego postępowaniem.
- (203) Sektor elementów złącznych pozostaje również pod wpływem zakłóceń kosztów wynagrodzeń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret piąte rozporządzenia podstawowego, o czym również mowa powyżej w motywie 188. W sektorze tym występują takie zniekształcenia zarówno bezpośrednio (przy wytwarzaniu produktu objętego postępowaniem lub głównych materiałów do jego produkcji), jak i pośrednio (przy dostępie do kapitału lub materiałów do produkcji od przedsiębiorstw podlegających temu samemu systemowi pracy w ChRL) ⁽⁵²⁾.
- (204) Ponadto w toku obecnego dochodzenia nie przedstawiono żadnych dowodów potwierdzających, że w sektorze elementów złącznych nie dochodzi do interwencji rządowej w system finansowy w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret szóste rozporządzenia podstawowego, o czym również jest mowa w motywie 188. Dlatego istotna interwencja rządowa w system finansowy prowadzi do wywierania poważnego wpływu na warunki rynkowe na wszystkich poziomach.
- (205) Komisja przypomina również, że do produkcji elementów złącznych niezbędny jest szereg materiałów do produkcji. W przypadku gdy producenci elementów złącznych kupują lub zamawiają te materiały do produkcji, ceny, jakie płać (i które są rejestrowane jako ich koszty), są wyraźnie narażone na te same wspomniane wcześniej zakłócenia systemowe. Na przykład dostawcy materiałów do produkcji zatrudniają siłę roboczą, która podlega zakłóceniom. Mogą oni zaciągać pożyczki, które podlegają zakłóceniom w sektorze finansowym lub w zakresie alokacji kapitału. Ponadto podlegają systemowi planowania, który ma zastosowanie na wszystkich szczeblach administracji i sektorów.
- (206) W rezultacie nie tylko nie jest właściwe stosowanie cen sprzedaży krajowej elementów złącznych w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, ale także wszystkie koszty nakładów (w tym surowców, energii, gruntów, finansowania, pracy itp.) są zniekształcone, ponieważ na ich ceny wywiera wpływ istotna interwencja rządowa, jak opisano w częściach A i B sprawozdania. Interwencje rządowe opisane w odniesieniu do alokacji kapitału, gruntów, pracy, energii i surowców występują istotnie w całej ChRL. Oznacza to na przykład, że materiały do produkcji, które produkowano w ChRL, na skutek połączenia szeregu czynników produkcji są narażone na znaczące zakłócenia. To samo dotyczy materiałów do produkcji materiałów do produkcji i tak dalej.
- (207) W obecnym dochodzeniu rząd ChRL ani producenci eksportujący nie przedstawili żadnych przeciwnych dowodów ani argumentów.
- (208) Podsumowując, z dostępnych dowodów wynika, że ceny i koszty produktu objętego postępowaniem, w tym koszty surowców, energii i pracy, nie wynikają z działania mechanizmów rynkowych, ponieważ wywiera na nie wpływ istotna interwencja rządowa w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego, na co wskazuje rzeczywisty lub potencjalny wpływ co najmniej jednego istotnego elementu spośród elementów w nim wymienionych. Na tej podstawie i wobec braku jakiegokolwiek współpracy ze strony rządu ChRL Komisja stwierdziła, że w celu ustalenia wartości normalnej w tym przypadku nie jest właściwe wykorzystanie cen i kosztów krajowych. W związku z tym Komisja przystąpiła do konstruowania wartości normalnej wyłącznie na podstawie kosztów produkcji i sprzedaży odzwierciedlających niezniekształcone ceny lub wartości odniesienia, czyli, w tym przypadku, na podstawie odpowiednich kosztów produkcji i sprzedaży w odpowiednim reprezentatywnym kraju, zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, jak omówiono w następnej sekcji.
- (209) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd ChRL i CCCME przedstawili uwagi, w których między innymi zakwestionowały zgodność z prawem art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego jak również istnienie znaczących zakłóceń opisanych przez Komisję. Uwagi te omówiono szczegółowo poniżej.
- (210) W odniesieniu do sprawozdania Rząd ChRL stwierdził, że po pierwsze nie ma dowodów, że sprawozdanie zostało zatwierdzone lub zaaprobowane przez Komisję, w związku z czym istnieją wątpliwości, czy sprawozdanie może stanowić oficjalne stanowisko Komisji. Jeśli chodzi o fakty, zdaniem rządu ChRL sprawozdanie wprowadza w błąd, jest jednostronne i rozmyja się z rzeczywistością. Ponadto według rządu ChRL fakt, że Komisja wydała sprawozdania krajowe tylko w odniesieniu do kilku wybranych państw, budzi obawy co do zasady największego uprzywilejowania. Co więcej, w opinii rządu ChRL, Komisja nie powinna opierać się na dowodach zawartych w sprawozdaniu, gdyż byłoby to niezgodne z duchem sprawiedliwego i uczciwego prawa, ponieważ w rzeczywistości sprowadza się do osądzenia sprawy przed procesem.

⁽⁵²⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/635, motywy 134–135 i rozporządzenie wykonawcze (UE) 2020/508, motywy 143–144.

- (211) CCCME podobnie argumentowała, że art. 2 ust. 6a jest stosowany w sposób dyskryminujący w stosunku do Chin, naruszając tym samym zasadę największego uprzywilejowania, ponieważ Komisja wydała tylko sprawozdania dotyczące poszczególnych krajów w przypadku Chin i Rosji. CCCME zakwestionowała również wartość dowodową sprawozdania.
- (212) Po drugie, rząd ChRL i CCCME argumentowali, że konstruowanie wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego jest niezgodne z porozumieniem antydumpingowym, w szczególności z art. 2.2 tego porozumienia, który zawiera wyczerpujący wykaz sytuacji, w których można konstruować wartość normalną, przy czym „znaczące zakłócenia” nie są wymienione wśród takich sytuacji. Ponadto wykorzystanie danych od odpowiedniego reprezentatywnego kraju jest według rządu ChRL niezgodne z art. VI.1 lit. b) Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu i art. 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego, które wymagają wykorzystania kosztów produkcji w kraju pochodzenia przy konstruowaniu wartości normalnej.
- (213) Ponadto CCCME przypominała, że w sekcji 15 Protokołu przystąpienia Chin do WTO dopuszczono odstępstwa od standardowej metodyki ustalania wartości normalnej i porównywalności cen na podstawie art. VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 i porozumienia antydumpingowego, ale odstępstwa te były ograniczone czasowo, ponieważ wygasły w dniu 11 grudnia 2016 r. Według CCCME po ich wygaśnięciu Unia nie powinna odstępować od standardowej metodyki ustalania wartości normalnej producentów z państwa wywozu oraz od wykorzystywania wyłącznie krajowych cen i kosztów kraju wywozu, chyba że w innych postanowieniach porozumień WTO, w tym w porozumieniu antydumpingowym, zezwolono na inne postępowanie. CCCME twierdziła, że art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego – w zakresie, w jakim zezwała Unii na wykorzystanie danych z odpowiedniego reprezentatywnego kraju – jest sprzeczny ze zobowiązaniem Unii wynikającym z porozumień WTO, w szczególności z jej zobowiązaniem wynikającym z sekcji 15 Protokołu przystąpienia Chin do WTO.
- (214) Po trzecie, rząd ChRL stwierdził, że praktyki dochodzeniowe Komisji na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego są niezgodne z zasadami WTO, ponieważ Komisja, naruszając art. 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego, pominęła rejestry chińskiego producenta, nie ustalając, czy rejestry te są zgodne z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości w Chinach. W związku z tym rząd ChRL argumentował, że Organ Apelacyjny w sprawie DS473 oraz zespół orzekający w sprawie DS494 stwierdziły, że zgodnie z art. 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego, o ile dokumentacja prowadzona przez eksportera lub producenta objętego dochodzeniem odpowiada – w dopuszczalnych granicach – w dokładny i wiarygodny sposób wszystkim rzeczywistym kosztom poniesionym przez danego producenta lub eksportera w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem, można uznać, że koszty te „właściwie odzwierciedlają koszty związane z produkcją i sprzedażą rozpatrywanego produktu”, a organ prowadzący dochodzenie powinien wykorzystać tę dokumentację do określenia kosztów produkcji producentów objętych dochodzeniem.
- (215) CCCME twierdziła podobnie, że art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego jest niezgodny z zasadami WTO, ponieważ stanowi, że koszty i ceny producenta eksportującego i w państwie wywozu muszą zostać pominięte ze względu na znaczące zakłócenia. CCCME przypominała również, że Stały Organ Apelacyjny w sprawozdaniu „Unia Europejska – Środki antydumpingowe dotyczące biodiesla z Argentyny” ustalił, że działanie Unii było niezgodne z art. 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego, gdyż kosztów produkcji produktu objętego dochodzeniem nie obliczono na podstawie zapisów posiadanych przez producentów objętych dochodzeniem. CCCME wskazała zwłaszcza że w świetle tego orzeczenia zakłócenia w Argentynie, które powodowały różnicę między krajowymi i międzynarodowymi cenami głównego surowca wykorzystywanego w produkcie objętym postępowaniem, nie stanowiły same w sobie wystarczającej podstawy na mocy art. 2.2.1.1 do stwierdzenia, że rejestry producenta nie stanowiły odpowiedniego odzwierciedlenia kosztów surowca związanych z produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem, lub do pominięcia tych kosztów przy konstruowaniu wartości normalnej produktu objętego postępowaniem.
- (216) Jeżeli chodzi o argument dotyczący statusu sprawozdania w przepisach UE, Komisja przypominała, że w art. 2 ust. 6a lit. c) rozporządzenia podstawowego nie określono szczególnego formatu sprawozdań dotyczących znaczących zakłóceń ani nie zdefiniowano kanału publikacji. Sprawozdanie jest dokumentem technicznym opartym na faktach, stosowanym wyłącznie w kontekście dochodzeń w sprawie ochrony handlu. Sprawozdanie zostało zatem odpowiednio wydane jako dokument roboczy służb Komisji, ponieważ ma charakter czysto opisowy i nie wyraża żadnych poglądów politycznych, preferencji ani osądów. Nie ma to wpływu na jego treść, mianowicie na obiektywne źródła informacji dotyczących istnienia znaczących zakłóceń w chińskiej gospodarce, istotnych dla celów stosowania art. 2 ust. 6a lit. c) rozporządzenia podstawowego. W odniesieniu do uwag dotyczących jednostronności i niereprezentatywności sprawozdania Komisja zauważyła, że sprawozdanie jest kompleksowym dokumentem opartym na obszernych obiektywnych dowodach, w tym przepisach ustawowych i wykonawczych oraz innych oficjalnych dokumentach programowych opublikowanych przez rząd ChRL, sprawozdaniach osób trzecich sporządzonych

przez organizacje międzynarodowe, badaniach akademickich i artykułach naukowców oraz innych wiarygodnych niezależnych źródłach. Sprawozdanie było dostępne publicznie od grudnia 2017 r., tak aby każda zainteresowana strona miała wystarczającą możliwość obalenia, uzupełnienia lub przedstawienia uwag do niego i dowodów, na których je oparto. Komisja zauważyła ponadto w tym kontekście, że wskazując wady w sprawozdaniu, rząd ChRL opisał je w sposób ogólny i abstrakcyjny, nie odnosząc się zarazem w żaden sposób do treści i dowodów przedstawionych w sprawozdaniu. W odpowiedzi na twierdzenia dotyczące naruszenia zasady największego uprzywilejowania Komisja przypomniała, że zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. c) rozporządzenia podstawowego sprawozdanie krajowe jest sporządzane dla dowolnego kraju jedynie w przypadku, gdy Komisja ma uzasadnione przesłanki świadczące o możliwości istnienia znaczących zakłóceń w określonym kraju lub w sektorze w tym kraju. Po wejściu w życie nowych przepisów art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w grudniu 2017 r. Komisja dysponowała takimi przesłankami znaczących zakłóceń w przypadku Chin. Komisja opublikowała również sprawozdanie w sprawie zakłóceń w Rosji w październiku 2020 r. ⁽³³⁾, a w stosownych przypadkach mogą pojawić się kolejne sprawozdania. Ponadto Komisja przypomniała, że sprawozdania nie są obowiązkowe do celów zastosowania art. 2 ust. 6a. W art. 2 ust. 6a lit. c) opisano warunki wydawania przez Komisję sprawozdań krajowych, a zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. d) skarżący nie są zobowiązani do korzystania ze sprawozdania, a istnienie sprawozdania krajowego nie jest warunkiem wszczęcia dochodzenia na podstawie art. 2 ust. 6a zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. e). Zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. e) dochodzenie można wszcząć na podstawie wystarczających dowodów świadczących o znaczących zakłóceniach w jakimś kraju, przedstawionych przez skarżących spełniających kryteria określone w art. 2 ust. 6a lit. b). W związku z tym zasady dotyczące znaczących zakłóceń charakterystycznych dla danego państwa mają zastosowanie do wszystkich państw bez rozróżnienia oraz niezależnie od istnienia sprawozdania krajowego. Dlatego też z definicji zasady dotyczące zakłóceń występujących w danym państwie nie naruszają zasady największego uprzywilejowania.

(217) W odniesieniu do drugiego i trzeciego argumentu rządu ChRL i CCCME dotyczącego domniemanej niezgodności art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego z prawem WTO, w szczególności z przepisami art. 2.2 i 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego, jak również ustaleń w sprawach DS473 i DS494, Komisja powtórzyła swój pogląd wyrażony w motywach 72 i 73 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego jest w pełni zgodny ze zobowiązaniami UE wynikającymi z prawa WTO. Ponadto w odniesieniu do twierdzenia, że pojęcie „znaczących zakłóceń” zawarte w art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego nie jest wymienione wśród sytuacji, w których dopuszcza się konstruowanie wartości normalnej zgodnie z art. 2.2 porozumienia antydumpingowego, Komisja przypomniała, że w prawie krajowe nie ma obowiązku stosowania dokładnie tych samych terminów co objęte nim porozumienia, aby było zgodne z tymi porozumieniami, oraz że uważa art. 2 ust. 6a za w pełni zgodny z odpowiednimi postanowieniami porozumienia antydumpingowego (a w szczególności z możliwościami konstruowania wartości normalnej przewidzianymi w art. 2.2 porozumienia antydumpingowego). Ponadto w odniesieniu do sprawy DS494 Komisja przypomniała, że zarówno UE, jak i Federacja Rosyjska odwołały się od ustaleń zespołu orzekającego, które nie są prawomocne, a zatem – zgodnie z utrwalonym orzecznictwem WTO – nie mają statusu prawnego w systemie WTO, ponieważ nie zostały przyjęte przez Organ Rozstrzygania Sporów. W każdym razie w sprawozdaniu zespołu orzekającego dotyczącym tego sporu wyraźnie uznano, że przepisy art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego nie wchodzą w zakres sporu. Jeżeli chodzi o sprawę DS473, stosowne orzeczenie nie dotyczyło stosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, lecz przepisu szczegółowego art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. W opinii Komisji prawo WTO, zgodnie z wykładnią zespołu orzekającego WTO i Organu Apelacyjnego w sprawie DS473, zezwala na wykorzystanie danych z państwa trzeciego, odpowiednio dostosowanych, jeżeli takie dostosowanie jest konieczne i uzasadnione. Istnienie znaczących zakłóceń sprawa, że koszty i ceny w państwie wywozu nie są właściwe do celów konstrukcji wartości normalnej. W tych okolicznościach w art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego przewidziano konstrukcję kosztów produkcji i sprzedaży na podstawie niezniekształconych cen lub wartości odniesienia, uwzględniając te w odpowiednim reprezentatywnym kraju o podobnym poziomie rozwoju co państwo wywozu. W tym względzie, sytuacja istniejąca w odniesieniu do rynku produktu podobnego lub materiałów do jego produkcji (taka jak występująca w Chinach) może być równoznaczna z sytuacją, w której sprzedaż krajowa produktu podobnego przez eksportera nie pozwala na dokonanie właściwego porównania ze sprzedażą eksportową produktu objętego postępowaniem dokonywaną przez eksportera.

(218) W odniesieniu do zobowiązań wynikających z sekcji 15 Protokołu przystąpienia Chin do WTO Komisja przypomina, że w postępowaniach antydumpingowych dotyczących produktów z Chin przy określaniu wartości normalnej nadal mają zastosowanie części sekcji 15 Protokołu, które nie wygasły, zarówno w odniesieniu do normy gospodarki rynkowej, jak i w odniesieniu do stosowania metodyki, która nie jest oparta na ścisłym porównaniu z chińskimi cenami lub kosztami.

(219) W związku z tym Komisja odrzuciła argumenty rządu ChRL i CCCME.

⁽³³⁾ Dokument roboczy służb Komisji SWD(2020) 242 final z dnia 22.10.2020 r., dostępny pod adresem: https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2020/october/tradoc_158997.pdf.

3.4. Kraj reprezentatywny

3.4.1. Uwagi ogólne

- (220) Wyboru reprezentatywnego kraju na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego dokonano w oparciu o następujące kryteria:
- 1) poziom rozwoju gospodarczego podobny do poziomu rozwoju gospodarczego Chin. W tym celu Komisja wykorzystwała państwa o dochodzie narodowym brutto na mieszkańca podobnym do dochodu Chin na podstawie bazy danych Banku Światowego ⁽⁵⁴⁾;
 - 2) produkcja produktu objętego postępowaniem w tym państwie;
 - 3) dostępność odpowiednich danych publicznych w reprezentatywnym kraju;
 - 4) w przypadku gdy istniało szereg potencjalnych reprezentatywnych krajów, pierwszeństwo zostanie przyznane, w stosownych przypadkach, państwu z odpowiednim poziomem ochrony socjalnej i ochrony środowiska.
- (221) Jak wspomniano w motywach 172 i 173, Komisja udostępniła dwie noty w odniesieniu do akt dotyczących źródeł do celów określenia wartości normalnej, a zainteresowane strony zachęciła do przedstawiania uwag dotyczących tych not: odpowiednio nota z dnia 5 lutego („pierwsza nota”) i nota z dnia 4 maja („druga nota”). W notach tych opisano fakty i dowody leżące u podstaw odpowiednich kryteriów oraz odniesiono się do uwag otrzymanych od stron na temat tych elementów i odpowiednich źródeł. Dokonaną przez Komisję ocenę faktów i dowodów oraz wnioski można podsumować w następujący sposób.

3.4.2. Poziom rozwoju gospodarczego podobny do poziomu rozwoju gospodarczego Chin

- (222) W pierwszej nocie Komisja wskazała 55 krajów jako kraje o podobnym poziomie rozwoju gospodarczego co Chin. W okresie objętym dochodzeniem Bank Światowy sklasyfikował te kraje jako kraje o „średnio-wysokim dochodzie” na podstawie dochodu narodowego brutto. Wiadomo jednak, że znaczna produkcja produktu objętego dochodzeniem miała jednak miejsce jedynie w ośmiu z tych krajów, a mianowicie w Brazylii, Kolumbii, Indonezji, Malesji, Meksyku, Rosji, Turcji i Tajlandii.

3.4.3. Dostępność odpowiednich danych publicznych w reprezentatywnym kraju

- (223) W pierwszej nocie Komisja przedstawiła informacje na temat odpowiednich łatwo dostępnych danych, w szczególności na temat dostępności informacji finansowych przedsiębiorstw produkujących produkt objęty dochodzeniem w Brazylii, Rosji, Turcji i Tajlandii oraz na temat przywozu do tych krajów surowca do produkcji produktu objętego dochodzeniem. W drugiej nocie Komisja potwierdziła dostępność informacji finansowych dotyczących jednego przedsiębiorstwa produkującego produkt objęty dochodzeniem w Malesji, wskazanego przez zainteresowane strony. W Kolumbii, Indonezji i Meksyku nie znaleziono żadnych przedsiębiorstw produkujących produkt objęty dochodzeniem, które posiadałyby łatwo dostępne informacje finansowe.
- (224) W drugiej nocie Komisja stwierdziła, że zgodnie z bazą danych Atlas Światowego Handlu (ang. Global Trade Atlas – GTA) ponad 75 % przywozu drutu ze stali stopowej (HS 722790) do Brazylii i Malesji pochodziło z ChRL i państw niebędących członkami WTO wymienionych w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 ⁽⁵⁵⁾. Drut ze stali stopowej stanowi ponad 45 % kosztów produkcji elementów złącznych. Na tej podstawie Komisja uznała, że wartość przywozu drutu ze stali stopowej była prawdopodobnie niedoszacowana i niereprezentatywna w porównaniu z pozostałymi dostępnymi reprezentatywnymi krajami, takimi jak Turcja czy Tajlandia. Komisja stwierdziła zatem, że Brazylia i Malesja dysponują gorszej jakości zestawem łatwo dostępnych danych dotyczących wartości niezniekształconej i nie zostały uznane za odpowiednie kraje reprezentatywne w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (225) W drugiej nocie Komisja wyłączyła ze swoich rozważań Rosję jako odpowiedni reprezentatywny kraj w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ wszystkie zainteresowane strony zgodziły się, że Rosja nie jest odpowiednim reprezentatywnym krajem w przypadku tego dochodzenia.

⁽⁵⁴⁾ World Bank Open Data – Upper Middle Income - <https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income>

⁽⁵⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich (Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 33).

(226) W drugiej nocie Komisja stwierdziła, że Tajlandia reprezentuje największy rynek produkujący standardowe i niestandardowe elementy złączne w stosunku do wszystkich innych potencjalnych reprezentatywnych krajów i dwukrotnie większy od Turcji pod względem wartości produkcji i popytu wewnętrznego. W świetle powyższych rozważań Komisja powiadomiła o swoim zamiarze uznania Tajlandii za odpowiedni reprezentatywny kraj i wykorzystania dostępnych danych finansowych dotyczących sześciu przedsiębiorstw w Tajlandii wymienionych w drugiej nocie, zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego.

3.4.4. Uwagi zainteresowanych stron

(227) W następstwie drugiej noty EIFI stwierdził, że Tajlandia nie jest odpowiednim reprezentatywnym krajem, opierając się na następujących argumentach:

- Istnieją dowody na nieuczciwe praktyki handlowe ze strony Tajlandii. Na poparcie tego twierdzenia EIFI odniósł się do danych przedstawionych w skardze i przedstawił cytaty różnych podmiotów w Tajlandii, które zgłosiły nieuczciwe praktyki handlowe. Ponadto EIFI twierdził, że rentowność wielu tajlandzkich producentów jest niska.
- Tajlandia nie spełniała wymogu odpowiedniego poziomu ochrony socjalnej i ochrony środowiska określonego w art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.

(228) Domniemane nieuczciwe praktyki handlowe ze strony Tajlandii nie zostały potwierdzone w żadnym toczącym się dochodzeniu antydumpingowym i dlatego nie były dalej rozpatrywane. Jeżeli chodzi o poziom ochrony socjalnej i ochrony środowiska w Tajlandii, zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego, ocena ta jest dokonywana wyłącznie w przypadku, gdy dostępny jest więcej niż jeden potencjalny reprezentatywny kraj. Ponieważ nie miało to miejsca w obecnym dochodzeniu, jak wyszczególniono w niniejszej sekcji, argumenty EIFI w tym względzie zostały odrzucone.

(229) CCCME argumentowała, że wielu producentów elementów złącznych w Tajlandii stanowi własność japońskich producentów samochodów. Producenci ci mieliby wytwarzać przede wszystkim niestandardowe elementy złączne dla przemysłu motoryzacyjnego w Japonii i dokonywać w tym celu przywozu wysokiej jakości surowców od swoich przedsiębiorstw powiązanych w Japonii. Średnia cena importowa w Tajlandii miałaby zatem odzwierciedlać ten przywóz po wyższych cenach i miała nie być reprezentatywna dla kosztów chińskich producentów, którzy produkują głównie standardowe elementy złączne przy użyciu tańszych surowców. Ponadto CCCME twierdziła, że ceny importowe z Japonii nie były ustalane w warunkach pełnej konkurencji, ponieważ miały one wynikać głównie z transakcji między powiązаныmi przedsiębiorstwami. W oparciu o te argumenty CCCME wystąpiła z wnioskiem, aby w przypadku wykorzystania Tajlandii jako reprezentatywnego kraju, dane dotyczące przywozu zostały dostosowane przez odjęcie przywozu z Japonii od łącznego przywozu. Twierdzenie to zostało poparte przez producenta eksportującego objętego próbą Ningbo Jinding i EFDA.

(230) CCCME nie przedstawiła żadnych dowodów na skalę japońskiego przywozu do Tajlandii surowców przeznaczonych do produkcji niestandardowych elementów złącznych stosowanych w szczególności w sektorze motoryzacyjnym. Podobnie nie przedstawiono żadnych dowodów na to, że przywóz dokonywano od powiązanych stron lub że ceny importowe były zniekształcone. Sama różnica w cenie między przywozem z Japonii a przywozem z innych państw trzecich do Tajlandii nie została uznana za wystarczającą do stwierdzenia, że ceny importowe z Japonii zostały zniekształcone.

(231) EIFI twierdził, że informacje i argumenty przedstawione przez CCCME i EFDA wykazały, że Tajlandia nie jest odpowiednim reprezentatywnym krajem. Podkreślił jednak, że chińscy producenci eksportujący produkują i wywożą do Unii wszystkie rodzaje elementów złącznych, w szczególności również niestandardowe elementy złączne.

(232) Na podstawie GTA Komisja przeanalizowała japońskie ceny eksportowe czterech głównych surowców (tj. 7228 30 (Sztaby i pręty ze stali stopowej [innej niż nierdzewna], nieobrobione więcej niż walcowane na gorąco, ciągnięte na gorąco lub wyciskane), 7227 90 (Sztaby i pręty ze stali stopowej [innej niż nierdzewna], walcowane na gorąco, w nieregularnych kręgach), 7213 99 (Sztaby i pręty, walcowane na gorąco, w nieregularnych kręgach, z żeliwa lub stali niestopowej, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone), 7213 91 (Sztaby i pręty, walcowane na gorąco, w nieregularnych kręgach, z żeliwa lub stali niestopowej, o przekroju okrągłym o średnicy mniejszej niż 14 mm). W OD Tajlandia była jednym z pięciu głównych rynków eksportowych Japonii, reprezentując 17 % całkowitego wywozu tych materiałów, podczas gdy na pierwsze pięć krajów (z wyłączeniem Chin) przypadało ponad 60 %. Średnia cena eksportowa do Tajlandii była o 17 % wyższa niż do innych krajów należących do pierwszej piątki (0,90 EUR/kg dla Tajlandii i 0,77 EUR/kg dla innych krajów należących do pierwszej piątki krajów eksportowych). Na podstawie tych informacji nie można stwierdzić, że japońskie ceny eksportowe do Tajlandii są nadmiernie wysokie i niereprezentatywne.

- (233) W związku z powyższym Komisja odrzuciła argument zainteresowanych stron, że ceny importowe czynników produkcji do Tajlandii były niereprezentatywne lub niezasadnione.
- (234) CCCME, EFDA i jeden producent eksportujący objęty próbą stwierdzili, że Malezja jest najbardziej odpowiednim reprezentatywnym państwem trzecim, przytaczając następujące argumenty:
- Malezja produkuje głównie standardowe elementy złączne; w związku z tym jej asortyment produktów jest podobny do produktu z Chin.
 - Dostępne dane finansowe dotyczące jednego malezyjskiego producenta, a mianowicie Chin Well Fasteners Co. Sdn. Bhd., obejmują dokładnie OD, w przeciwieństwie do danych dostępnych w bazie danych D&B dla tajlandzkich producentów, które obejmują albo rok 2019, albo rok 2020. Ponadto ani 2019 r. ani 2020 r. nie są reprezentatywne dla OD, ponieważ pandemia COVID-19 nie wpłynęła na dane za 2019 r., natomiast wpłynęła w pełni na dane za 2020 r.
 - W przypadku przedmiotowego malezyjskiego producenta dostępne są zbadane sprawozdania finansowe wraz z towarzyszącymi im uwagami i sprawozdaniem z audytu, zaś dane można wyodrębnić w podziale na segmenty branżowe, podczas gdy dane D&B mogą wykraczać poza produkt objęty postępowaniem lub odpowiedni segment branżowy. Dane finansowe z bazy danych D&B są zatem mniej wiarygodne.
 - CCCME zakwestionowała fakt, że ceny importowe kluczowych czynników produkcji w Malezji nie były reprezentatywne. Mianowicie wielkość przywozu drutu ze stali stopowej do Malezji (w ramach kodu HS 722790) jest wyższa niż łączna wielkość przywozu w ramach tego samego kodu HS do Brazylii i Rosji, w tym Chin i państw niebędących członkami WTO. Średnia cena importowa do Malezji, z pominięciem Chin i państw niebędących członkami WTO, jest na podobnym poziomie jak cena importowa do Turcji. Ponieważ ceny importowe do Turcji nie powinny być uważane za zniekształcone (ponieważ nie ma tam przywozu z Chin ani z państw niebędących członkami WTO), wynika z tego, że cena importowa do Malezji również nie może być uważana za zniekształconą lub niereprezentatywną.
- (235) Komisja ustaliła, że przywóz do Malezji objęty kodem HS 722790 ze źródeł wolnych od zniekształceń (tj. źródeł innych niż Chiny i państwa niebędące członkami WTO) był niższy niż wielkość przywozu do innych potencjalnych reprezentatywnych krajów i uznany za mniej wiarygodny pod względem cen. Zatem, w przeciwieństwie do twierdzenia CCCME, przywóz w ramach kodu HS 722790 do Tajlandii wynosił około 187 000 ton i był prawie dwunastokrotnie wyższy niż wielkość przywozu do Malezji, wynosząca 16 000 ton.
- (236) Ponadto Komisja nie znalazła żadnego przedsiębiorstwa w Malezji, które miałyby dostępne dane finansowe za 2019 r. Odnosnie przedsiębiorstwa Chin Well Fasteners Co. Sdn. Bhd., zasugerowanego przez zainteresowane strony, sprawozdanie roczne należącej do niego spółki holdingowej (Chin Well Holdings Berhad) było rzeczywiście dostępne na stronie internetowej przedsiębiorstwa. Sprawozdanie roczne zawierało jednak sprawozdania z sytuacji finansowej grupy i spółki holdingowej na dzień 30 czerwca 2020 r. ⁽⁵⁶⁾. Ze sprawozdania wynika ⁽⁵⁷⁾, iż grupa prowadziła następującą działalność:
- 1) produkcja elementów złącznych w Penang w Malezji i w regionie Dong Nai, Wietnam;
 - 2) działalność handlowa w zakresie sztab ze stali, wkrętów, nakrętek, śrub i innych wyrobów złącznych;
 - 3) produkcja precyzyjnego drutu ocynkowanego, drutu wyżarzane go, drutu do połączeń mostkowych, drutu ciągnionego twardego, drutu PVC, prętów giętych i siatek;
 - 4) działalność inwestycyjna.
- (237) Rachunek zysków i strat grupy obejmował zatem działalność inną niż produkcja elementów złącznych w Malezji, w szczególności produkcję elementów złącznych w Wietnamie. Komisja uznała zatem za niewłaściwe wykorzystanie sprawozdania rocznego Chin Well Holdings Berhad do celów niniejszego dochodzenia. W związku z tym argumenty zainteresowanych stron w tym względzie zostały oddalone.

⁽⁵⁶⁾ https://disclosure.bursamalaysia.com/FileAccess/apbursaweb/download?id=203916&name=EA_DS_ATTACHMENTS, Annual report 2020, Report on the Audit of the Financial Statements, (Sprawozdanie roczne za 2020 r., Raport z badania sprawozdania finansowego), s. 54.

⁽⁵⁷⁾ https://disclosure.bursamalaysia.com/FileAccess/apbursaweb/download?id=203916&name=EA_DS_ATTACHMENTS, Annual report 2020, Report on the Audit of the Financial Statements, (Sprawozdanie roczne za 2020 r., Raport z badania sprawozdania finansowego), s. 10.

- (238) EIFI i EFDA zaproponowały Tajwan jako odpowiedni reprezentatywny kraj, argumentując, że jest on jednym z największych producentów elementów złącznych na świecie.
- (239) Jak podkreślono w motywie 220, zgodnie z art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego jednym z kryteriów wyboru reprezentatywnego kraju był poziom rozwoju gospodarczego podobny do poziomu rozwoju gospodarczego Chin. W tym celu Komisja wykorzystwała państwa o dochodzie narodowym brutto na mieszkańca podobnym do dochodu Chin na podstawie bazy danych Banku Światowego. Ponieważ Tajwan nie znalazł się wśród tych krajów, wniosek złożony przez zainteresowane strony został odrzucony.
- (240) CCCME i EFDA utrzymywały również, że zainteresowane strony nie mogły w sposób właściwy korzystać z prawa do obrony, ponieważ nie mogły przeszukiwać baz danych, takich jak GTA i D&B z braku subskrypcji. Komisja nie dostarczyła też żadnych wyciągów z bazy danych D&B ani opisu metodyki zastosowanej przez D&B w celu uzyskania odpowiednich danych. W związku z tym zainteresowane strony nie otrzymały danych, które stanowią podstawę do określenia odpowiedniego reprezentatywnego kraju.
- (241) Komisja odniosła się do tych obaw, dołączając do dokumentacji udostępnionej do wglądu wyciągi z bazy danych D&B dotyczące przedsiębiorstw w Tajlandii oraz z bazy danych GTA dotyczące przywozu głównych czynników produkcji do Malezji (ponieważ brakowało ich w pierwszej nocie)⁽⁵⁸⁾. Wyciąg z bazy danych D&B zawierał linki do strony internetowej D&B odnoszącej się do ogólnej metodyki, czyli zbioru bilansów, zysków/strat i kluczowych wskaźników z określonej liczby przedsiębiorstw na całym świecie, w podziale na kraje, uwzględniając objaśnienia tych kluczowych wskaźników.
- (242) CCCME i EFDA twierdziły ponadto, że spośród sześciu przedsiębiorstw w Tajlandii wymienionych w drugiej nocie, których dane finansowe miały zostać wykorzystane do określenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku dla konstruowanej wartości normalnej, kilka było nieodpowiednich z następujących powodów:
- Jedno przedsiębiorstwo (Topy Thailand) produkowało głównie produkty, które nie stanowiły produktu objętego postępowaniem. Niewielkie ilości wytwarzanego produktu objętego postępowaniem stanowiły niestandardowe elementy złączne dla sektora motoryzacyjnego. Ponadto koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne były bardzo niskie, co sugeruje, że przedsiębiorstwo nie prowadziło sprzedaży na rzecz niepowiązanych klientów, a ceny sprzedaży i marża zysku były w związku z tym niewiarygodne.
 - Kolejne przedsiębiorstwo (TR Formac) nie miało zakładu produkcyjnego w Tajlandii.
 - Kolejne przedsiębiorstwo (S.J Screwthai) wytwarzało szeroką gamę produktów, które nie były produktem objętym postępowaniem (np. kotwy), i wydawało się koncentrować na niestandardowych elementach złącznych.
 - Wydaje się, że kolejne przedsiębiorstwo (Thaisin Metals Industries Co., Ltd.) koncentrowało się na niestandardowych elementach złącznych.
- (243) EIFI zgodził się z oceną tych stron i zauważył, że w przypadku niektórych z wymienionych przedsiębiorstw koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk są zbyt niskie (tj. marża zysku jest poniżej minimalnego zysku docelowego wynoszącego 6 %, jak określono w art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego).
- (244) Komisja dokonała przeglądu dostępnych informacji dotyczących sześciu przedsiębiorstw w Tajlandii i na podstawie stron internetowych tych przedsiębiorstw potwierdziła, że:
- Topy Thailand produkowało podkładki, które wchodziły w zakres produktu, a także inne produkty, które nie zostały objęte niniejszym dochodzeniem. W związku z tym Komisja uwzględniła to przedsiębiorstwo w analizie.
 - TR Formac nie miało zakładu produkcyjnego w Tajlandii. W związku z tym Komisja wyłączyła to przedsiębiorstwo z analizy.

⁽⁵⁸⁾ Dokument nr t21.003886 z dnia 17.05.2021 r.

- S.J. Screwthai było producentem śrub kotwowych, a także produkowało wkręty, kotwy do betonu i podkładki. Jak wyszczególniono w motywie 151, kotwy, w szczególności w połączeniu ze śrubami lub wkrętami, wchodzą w zakres niniejszego dochodzenia. Przedsiębiorstwo produkowało również szereg innych rodzajów elementów złącznych (np. wkręty i podkładki). Komisja uwzględniła to przedsiębiorstwo w analizie.
- Thaisin Metals Industries Co., Ltd. było producentem wkrętów, produkującym również wkręty samogwintujące, wkręty do części metalowych, śruby z łbem sześciokątnym, śruby z łbem gniazdowym sześciokątnym dla różnych sektorów. Ponieważ przedsiębiorstwo to produkowało szereg rodzajów elementów złącznych, w tym nie-standardowe elementy złączne, Komisja uwzględniła to przedsiębiorstwo w analizie.

- (245) Nie przedstawiono żadnych uzasadnionych dowodów, dlaczego poziom kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych tajlandzkich przedsiębiorstw był zbyt niski. Ponadto minimalny poziom zysku, na który powołuje się EIFI, to poziom rentowności, jakiego przemysł Unii może racjonalnie oczekiwać w normalnych warunkach konkurencji w Unii, przed wzrostem przywozu towarów po cenach dumpingowych z państwa objętego dochodzeniem („zysk docelowy”), i nie ma on znaczenia przy określaniu odpowiedniego reprezentatywnego kraju.
- (246) Na podstawie powyższej analizy Komisja postanowiła uznać Tajlandię jako właściwy reprezentatywny kraj i zastosować dane finansowe dotyczące pięciu przedsiębiorstw⁽⁵⁹⁾ do konstruowanej wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.

3.4.5. Poziom ochrony socjalnej i ochrony środowiska

- (247) Po ustaleniu na podstawie wszystkich powyższych elementów, że Tajlandia jest odpowiednim reprezentatywnym krajem, nie było potrzeby przeprowadzenia oceny poziomu ochrony socjalnej i ochrony środowiska art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze zdanie ostatnie rozporządzenia podstawowego.

3.4.6. Wniosek

- (248) W świetle powyższej analizy Komisja podjęła decyzję o uznaniu Tajlandii za odpowiedni reprezentatywny kraj dla celów art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.

3.5. Źródła, na podstawie których ustalono poziom niezniekształconych kosztów czynników produkcji

- (249) Na podstawie informacji przedstawionych przez zainteresowane strony oraz innych odpowiednich informacji dostępnych w aktach Komisja sporządziła w pierwszej nocie wstępny wykaz czynników produkcji, takich jak materiały, energia i praca, wykorzystywanych do wytworzenia produktu objętego dochodzeniem.
- (250) Zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego Komisja określiła również źródła, które należy wykorzystać do ustalenia niezniekształconych cen i wartości odniesienia. Głównym źródłem, które Komisja zaproponowała do wykorzystania, była baza danych GTA. Ponadto w tej samej nocie Komisja ustaliła kody systemu zharmonizowanego (HS) czynników produkcji, które zostały początkowo wzięte po uwagę do wykorzystania do analizy GTA na podstawie informacji przekazanych przez zainteresowane strony.
- (251) Komisja wezwała zainteresowane strony do zgłaszania uwag i przedstawienia ogólnodostępnych informacji na temat niezniekształconych wartości każdego z czynników produkcji wymienionych w tej nocie.
- (252) Następnie w drugiej nocie Komisja zaktualizowała wykaz czynników produkcji na podstawie uwag stron i informacji przedłożonych przez objętych próbą producentów eksportujących w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (253) Biorąc pod uwagę wszystkie informacje przedstawione przez zainteresowane strony, w celu określenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, w odniesieniu do Tajlandii zidentyfikowano następujące czynniki produkcji i ich źródła:

⁽⁵⁹⁾ Bangkok Fastenings Co. Ltd., Topy Fasteners (Thailand) Ltd, Thai Sin Metal Industries Co. Ltd., S.J. Screwthai Co. Ltd., Sangthong Salakphan Co. Ltd.

Tabela 1

Czynniki produkcji i źródła informacji

Numer	Czynniki produkcji	Kod klasyfikacji taryfowej w Tajlandii	Wartość nieznieształcona
Surowce			
1	Sztaby i pręty, walcowane na gorąco, w nieregularnych kręgach, z żeliwa lub stali niestopowej, o przekroju kołowym o średnicy mniejszej niż 14 mm, inne niż używane do produkcji spoiwa lutniczego w formie lasek i do zbrojenia betonu	7213 91 90	4,00 CNY/kg
2	Sztaby i pręty, walcowane na gorąco, w nieregularnych kręgach, z żeliwa lub stali niestopowej, inne niż te używane do produkcji spoiwa lutniczego w formie lasek	7213 99 90	7,00 CNY/kg
3	Sztaby i pręty ze stali stopowej (innej niż nierdzewna), walcowane na gorąco, w nieregularnych kręgach, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone	7227 90 00	6,00 CNY/kg
4	Pozostałe sztaby i pręty, nieobrobione więcej niż walcowane na gorąco, ciągnięte na gorąco lub wyciskane	7228 30 90	7,93 CNY/kg
5	Oleje ropy naftowej, oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych (inne niż surowe) i produkty zawierające 70 % masy lub więcej tych olejów, z wyłączeniem biodiesla i odpadów	2710 19	2,43 CNY/L
6	Metanol (alkohol metylowy)	2905 11	0,52 CNY/kg
7	Palety, palety skrzynkowe i pozostałe platformy załadunkowe; nadstawki paletowe;	4415 20	4,99 CNY/kg
8	Kartony, pudła i pudełka, z papieru lub tektury falistych	4819 10	15,96 CNY/kg
9	Worki i torby, włączając stożki, z polimerów etylenu	3923 21	32,47 CNY/kg
10	Cynk niestopowy, zawierający 99,9 % lub więcej masy cynku, nieobrobiony plastycznie	7901 11	17,12 CNY/kg
11	Papier i tektura faliste, nawet perforowane	4808 10	8,14 CNY/kg
Praca			
12	Wynagrodzenie za pracę w przemyśle wytwórczym	[Nie dotyczy]	23,63 CNY/godzinę
Energia			
13	Gaz ziemny	[Nie dotyczy]	2,77 CNY/m ³
14	Energia elektryczna	[Nie dotyczy]	Zakres od 0,737 do 1,019 CNY/kWh ⁽⁶⁰⁾
15	Woda	[Nie dotyczy]	7,27 CNY/m ³

⁽⁶⁰⁾ Zależnie od firmy i w oparciu o odpowiednie zużycie w okresach szczytowego zapotrzebowania i pozaszczytowym.

3.5.1. Surowce wykorzystywane w procesie produkcji

- (254) W celu ustalenia niezniekształconej ceny surowców Komisja wykorzystwała jako podstawę średnią ważoną cenę importową (CIF) do reprezentatywnego kraju, zgłoszoną w bazie danych GTA, ze wszystkich państw trzecich z wyłączeniem ChRL i państw wymienionych w załączniku 1 do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755⁽⁶¹⁾. Komisja podjęła decyzję o wyłączeniu przywozów z ChRL, ponieważ stwierdziła, że nieodpowiednie było stosowanie krajowych cen i kosztów w Chinach ze względu na istnienie znaczących zakłóceń zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego (motywy 187–208 powyżej). Wobec braku dowodów wskazujących na to, że te same zakłócenia nie miały w równym stopniu wpływu na produkty przeznaczone na wywóz, Komisja uznała, że te same zakłócenia miały wpływ na wywóz. Średnia ważona cena importowa została w stosownych przypadkach skorygowana o należności celne przywozowe. Po wykluczeniu przywozu z ChRL i państw niebędących członkami WTO do Tajlandii wielkość przywozu surowców z innych państw trzecich pozostała reprezentatywna (na poziomie od 27,1 % do 99,9 %).
- (255) W przypadku niewielkiej liczby czynników produkcji rzeczywiste koszty poniesione przez współpracujących producentów eksportujących stanowiły nieznaczny udział w całkowitych kosztach surowców w okresie objętym dochodzeniem. Ponieważ wartość zastosowana w odniesieniu do nich nie miała znaczącego wpływu na obliczanie marginesu dumpingu niezależnie od wykorzystanego źródła, Komisja potraktowała te czynniki produkcji jako materiały zużywalne, jak wyjaśniono w motywach 268 i 269. Takie samo podejście zastosowano w odniesieniu do pary wodnej wykorzystywanej przez jednego z producentów eksportujących objętych próbą. Chociaż para wodna stanowiła nieznaczną część kosztów produkcji, nie jest ona zasadniczo towarem będącym przedmiotem handlu międzynarodowego lub notowanym na giełdzie. W związku z tym odpowiednia wartość odniesienia nie była łatwo dostępna.
- (256) Komisja ujęła koszty transportu poniesione przez objętych próbą producentów eksportujących z tytułu dostaw surowców jako odsetek rzeczywistego kosztu tych surowców, a następnie zastosowała taki sam odsetek wobec niezakłóconego kosztu tych samych surowców, aby uzyskać niezakłócony koszt transportu. Komisja uznała, że w kontekście przedmiotowego dochodzenia istnieją podstawy, aby wykorzystać stosunek surowca producenta eksportującego do zgłoszonych kosztów transportu jako przesłankę do oszacowania niezakłóconych kosztów surowców w momencie dostarczenia do fabryki przedsiębiorstwa.
- (257) W swoich uwagach do drugiej noty CCCME argumentowała, że Komisja nie powinna uwzględniać ceł przywozowych nakładanych na surowce płaconych w kraju reprezentatywnym w celu skonstruowania wartości normalnej, ponieważ (i) nie było ku temu podstawy prawnej oraz (ii) chińscy producenci eksportujący pozyskują surowce głównie na rynku krajowym w Chinach. Strona ta argumentowała, że zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, w przypadku gdy Komisja powołuje się na reprezentatywny kraj, koszty, na które się powołuje, muszą być „odpowiednimi kosztami produkcji i sprzedaży w odpowiednim reprezentatywnym kraju”. Odpowiadające temu koszty w Chinach nie obejmowałyby jednak ceł przywozowych. Ponadto CCCME argumentowała, że dane GTA są oparte na cenach CIF, a zatem zawierają już dodatkowe koszty, np. związane z transportem międzynarodowym, ubezpieczeniem i przeładunkiem, które nie występują w przypadku zakupów krajowych dokonywanych przez chińskich producentów eksportujących.
- (258) Komisja uznała, że zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalna powinna odzwierciedlać niezniekształconą cenę surowców w reprezentatywnym kraju (w tym przypadku w Tajlandii) jako właściwy wskaźnik zastępczy dla skonstruowania wartości normalnej w kraju pochodzenia. Powinna ona zatem odzwierciedlać cenę, jaką producent elementów złącznych zapłaciłby w Tajlandii za surowce dostarczone do zakładu. Gdyby nie dodano należności celnych przywozowych, uzyskane wartości odniesienia nie odzwierciedlałyby niezniekształconej ceny na rynku tajlandzkim, lecz jedynie średnią cenę CIF w danych krajach wywozujących surowce. Byłoby to sprzeczne z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, a zatem argumenty te zostały odrzucone.

⁽⁶¹⁾ Art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego stanowi, że ceny krajowe w tych krajach nie mogą być wykorzystywane do określania wartości normalnej.

3.5.2. Praca

- (259) Aby ustawić wartość odniesienia dla kosztów pracy, Komisja wykorzystała najnowsze dane statystyczne opublikowane przez tajlandzki krajowy urząd statystyczny ⁽⁶²⁾, który dostarczył bardziej szczegółowych informacji na temat wynagrodzeń i świadczeń pozapłacowych w różnych sektorach gospodarki w ujęciu kwartalnym niż Międzynarodowa Organizacja Pracy („MOP”). Tajski krajowy urząd statystyczny publikuje szczegółowe informacje na temat wynagrodzeń w poszczególnych sektorach tajlandzkiej gospodarki. Komisja ustaliła wartość odniesienia na podstawie sektora przemysłu wytwórczego i informacji zawartych w dokumencie na temat podatków i opłat w Tajlandii ⁽⁶³⁾ sporządzonym przez KPMG. Komisja wykorzystała te informacje do ustalenia składek na ubezpieczenia płaconych przez pracodawcę. Komisja obliczyła wynagrodzenie godzinowe w produkcji, do którego dodano dodatkowe koszty związane z pracą ponoszone przez pracodawcę.
- (260) Jak wspomniano w motywie 183, w trakcie zdalnej kontroli krzyżowej Komisja nie była w stanie zweryfikować rzeczywistego czasu pracy personelu trzech objętych próbą producentów eksportujących przy wytwarzaniu produktu objętego postępowaniem. W związku z tym na podstawie dostępnych faktów ustalono nakład pracy u wszystkich trzech producentów eksportujących objętych próbą zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W przypadku jednego z tych producentów eksportujących Komisja była jednak w stanie zgromadzić informacje na temat różnicy między rzeczywistą liczbą zgłoszonych godzin a rzeczywistą liczbą godzin przepracowanych przez jego pracowników. Średnia liczba godzin pracy na kilogram wyprodukowanego produktu objętego dochodzeniem została wykorzystana w odniesieniu do wszystkich trzech producentów eksportujących jako najlepszy dostępny stan faktyczny.

3.5.3. Energia elektryczna

- (261) Aby ustalić cenę odniesienia energii elektrycznej, Komisja wykorzystała notowania cen energii elektrycznej dla przedsiębiorstw, w tym przedsiębiorstw przemysłowych i przedsiębiorstw państwowych dostępne na stronie internetowej metropolitalnego urzędu ds. energii elektrycznej ⁽⁶⁴⁾, 4.2 Taryfa wielostrefowa (taryfa TOU). Wartość odniesienia ustalono na podstawie ceny energii elektrycznej opublikowanej w odniesieniu do listopada 2018 r. jako miesiąca rozliczeniowego r. oraz obowiązującej rocznej stopy inflacji ⁽⁶⁵⁾. Komisja wykorzystała dane dotyczące przemysłowych cen energii elektrycznej w odpowiednim zakresie zużycia 4.2.3: Poniżej 12 kV.
- (262) W oparciu o odpowiednie zużycie w okresie szczytowego zapotrzebowania oraz okresie pozaszczytowym przez objętych próbą producentów eksportujących ustalono wartość odniesienia dla każdego przedsiębiorstwa, o ile dane te były dostępne. Otrzymane w ten sposób zużycie zostało przypisane do stawek za zużycie energii w okresie szczytowego zapotrzebowania i pozaszczytowym. W przypadkach, gdy objęty próbą producent eksportujący nie wprowadził rozróżnienia między zużyciem energii w okresie szczytowego zapotrzebowania i pozaszczytowym stosowano stawki dla okresu szczytowego zapotrzebowania.
- (263) Ustalono opłatę z tytułu zapotrzebowania w kW na podstawie liczby pracowników zatrudnionych przy produkcji produktu objętego postępowaniem, aby uzyskać średnią liczbę godzin pracy w celu przedstawienia kosztu stałego. Średnia ważona stawka dla okresu szczytu i pozaszczytowego została ustalona jako odpowiednia wartość odniesienia dla każdego objętego próbą producenta eksportującego.

3.5.4. Gaz

- (264) Aby ustalić wartość odniesienia gazu, Komisja wykorzystała ceny gazu dla przedsiębiorstw (użytkowników przemysłowych) w Tajlandii opublikowane przez Urząd Polityki Energetycznej i Planowania Ministerstwa Energii ⁽⁶⁶⁾. Ceny różniły się w zależności od wielkości konsumpcji. Komisja zastosowała odpowiednie ceny z tabeli 7.2–4: Zużycie energii końcowej na mieszkańca. Jako punkt odniesienia Komisja wykorzystała najnowsze dane dotyczące 2019 r.
- (265) W celu ustalenia wartości odniesienia dla gazu ziemnego Komisja przeliczyła zużycie 1 000 ton ekwiwalentu ropy naftowej na metr sześcienny ⁽⁶⁷⁾.
- (266) Zarówno w odniesieniu do energii elektrycznej, jak i do gazu Komisja wykorzystała ceny na poziomie netto (bez VAT).

⁽⁶²⁾ <http://www.nso.go.th/sites/2014en/Pages/Statistical%20Themes/Population-Society/Labour/Labour-Force.aspx>

⁽⁶³⁾ <https://home.kpmg/xx/en/home/insights/2011/12/thailand-other-taxes-levies.html>

⁽⁶⁴⁾ <http://www.me.a.or.th/en/profile/109/114>

⁽⁶⁵⁾ https://www.bot.or.th/English/MonetaryPolicy/MonetPolicyCommittee/MPR/Monetary%20Policy%20Report/MPR_EN_March2020.pdf, s. 19.

⁽⁶⁶⁾ <http://www.eppo.go.th/index.php/en/en-energystatistics/energy-economy-static>

⁽⁶⁷⁾ <https://www.convert-me.com/en/convert/energy/mcmmsgas/mcmmsgas-to-toe.html?u=toe&v=8452000>

3.5.5. Woda

- (267) Cena wody w Tajlandii jest publikowana przez okręgowe przedsiębiorstwo wodociągowe ⁽⁶⁸⁾. Aby ustalić cenę odniesienia wody, Komisja wykorzystała średnią stawkę dla wszystkich regionów, w odniesieniu do których odpowiednie informacje były dostępne publicznie.

3.5.6. Materiały zużywalne/nieznaczne ilości

- (268) Ze względu na dużą liczbę czynników produkcji u objętych próbą producentów eksportujących niektóre surowce, których udział w całkowitych kosztach produkcji producentów eksportujących oraz na poziomie rodzaju produktu był znikomy, sklasyfikowano w ramach materiałów zużywalnych.
- (269) Komisja obliczyła procentowy udział materiałów zużywalnych w całkowitym koszcie surowców i zastosowała ten procentowy udział do ponownie obliczonego kosztu surowców, stosując ustalone niezniekształcone ceny.

3.5.7. Koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski

- (270) Zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego „skonstruowana wartość normalna obejmuje niezniekształconą i odpowiednią kwotę kosztów administracyjnych, kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych oraz zyski”.
- (271) W celu ustalenia niezniekształconej i odpowiedniej kwoty kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków Komisja wykorzystała koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski pięciu przedsiębiorstw w Tajlandii, które zidentyfikowano jako produkujące elementy złączne, jak stwierdzono w motywie 246. W związku z tym, jak wskazano w tym motywie, Komisja wykorzystała dane liczbowe odnoszące się do danych finansowych za lata 2019 i 2020, ponieważ były to najnowsze dane dostępne Komisji. Wykorzystano pięć następujących przedsiębiorstw:
- 1) Topy Fasteners (Thailand) Limited;
 - 2) Thaisin Metal Industries Company Limited;
 - 3) Bangkok Fastening Company Limited;
 - 4) S.J Screwthai Company Limited;
 - 5) Sangthong Salakphan Company Limited.

3.5.8. Obliczanie wartości normalnej

- (272) Na podstawie niezniekształconych cen i wartości odniesienia opisanych powyżej Komisja skonstruowała wartość normalną dla każdego rodzaju produktu na podstawie ceny *ex-works* zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (273) W celu ustalenia niezniekształconych kosztów produkcji dla każdego podmiotu prawnego wytwarzającego i dokonującego wywozu produktu objętego postępowaniem Komisja zastąpiła, w odniesieniu do każdego producenta eksportującego, czynniki produkcji zakupione od stron niepowiązanych czynnikami produkcji określonymi w tabeli 1.
- (274) Po pierwsze, Komisja ustaliła wartość niezniekształconych kosztów produkcji na podstawie czynników produkcji zakupionych przez każde z przedsiębiorstw. Następnie zastosowała niezniekształcone koszty jednostkowe do rzeczywistej konsumpcji poszczególnych czynników produkcji każdego z objętych próbą producentów eksportujących.
- (275) Po drugie, aby uzyskać niezniekształcone koszty produkcji, Komisja dodała koszty ogólne produkcji. Koszty ogólne produkcji, jakie ponieśli producenci eksportujący objęci próbą zostały powiększone o koszty surowców i materiałów zużywalnych, o których mowa w motywach 268 i 269 i wyrażone następnie jako udział w kosztach produkcji faktycznie poniesionych przez poszczególnych producentów eksportujących objętych próbą. Odsetek ten zastosowano do niezniekształconych kosztów produkcji.

⁽⁶⁸⁾ <https://en.pwa.co.th/contents/service/table-price>

- (276) Ponadto Komisja dodała koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk określone na podstawie danych dotyczących pięciu tajlandzkich przedsiębiorstw (zob. motywy 486 i 487). Koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne wyrażone jako odsetek kosztów produkcji i zastosowane do niezniekształconego całkowitego kosztu produkcji wyniosły 12,4 %. Zysk wyrażony jako odsetek kosztów sprzedanych towarów i zastosowany do całkowitych niezniekształconych kosztów produkcji wyniósł 6,2 %.
- (277) Na tej podstawie Komisja skonstruowała wartość normalną dla każdego rodzaju produktu na podstawie ceny *ex-works* zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.

3.6. Cena eksportowa

- (278) Trzech objętych próbą producentów eksportujących dokonywało wywozu do Unii bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów, dlatego ich cena eksportowa została ustalona na podstawie ceny eksportowej faktycznie zapłaconej lub należnej zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

3.7. Porównanie

- (279) Komisja porównała wartość normalną i cenę eksportową objętych próbą producentów eksportujących na podstawie ceny *ex-works*. W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia obiektywnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dostosowań opartych na rzeczywistych danych przedsiębiorstwa współpracującego dokonano w odniesieniu do opłat za przeładunek, kosztów frachtu, ubezpieczeń, opakowań, kosztów kredytu i opłat bankowych.

3.8. Marginesy dumpingu

- (280) W przypadku objętych próbą producentów eksportujących Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem, aby obliczyć margines dumpingu, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (281) W odniesieniu do współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą Komisja dokonała obliczenia średniego ważonego marginesu dumpingu ustalonego dla producentów eksportujących objętych próbą, zgodnie z art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.
- (282) Jak określono w motywie 176, stopień współpracy ze strony producentów eksportujących w Chinach uznano za niski. W związku z tym w odniesieniu do wszystkich innych producentów eksportujących w Chinach Komisja uznała za właściwe określenie marginesu dumpingu na podstawie najwyższego marginesu dumpingu ustalonego dla najbardziej reprezentatywnego rodzaju produktu sprzedawanego przez producentów eksportujących objętych próbą. W związku z tym Komisja uznała za stosowne ustalenie ogólnokrajowego marginesu dumpingu mającego zastosowanie do wszystkich pozostałych niewspółpracujących producentów eksportujących na poziomie 86,5 %.
- (283) Ostateczne marginesy dumpingu, uwzględniając uwagi zainteresowanych stron zgłoszone po ujawnieniu ostatecznych ustaleń, o których mowa w sekcji 3.9 poniżej, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Jiangsu Yongyi Fastener Co., Ltd.	22,1 %
Ningbo Jinding Fastening Piece Co., Ltd.	46,1 %
Wenzhou Junhao Industry Co., Ltd.	48,8 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	39,6 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	86,5 %

3.9. Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony po dokonaniu ostatecznego ujawnienia

3.9.1. Status CCCME

(284) EIFI powtórzył, że CCCME nie może być uznana za organizację reprezentatywną i w przedmiotowym dochodzeniu nie należy jej przyznawać statusu zainteresowanej strony z następujących powodów:

- a) CCCME nie może być organizacją przedstawicielską do celów rozporządzenia podstawowego i porządku publicznego UE, ponieważ nie reprezentuje interesów swoich członków w rozumieniu rozporządzenia podstawowego. Jest to raczej organ reprezentujący Chińską Republikę Ludową. EIFI stwierdził, że CCCME jest podmiotem, którego zadeklarowanym celem jest dostosowywanie i regulowanie krajowego systemu gospodarki rynkowej. Sekcja strony internetowej CCCME poświęcona kwalifikowaniu do członkostwa łączy CCCME z Ministerstwem Handlu i Radą Państwa;
- b) kwestią polityki publicznej UE zarówno w odniesieniu do rozporządzenia podstawowego, jak i w odniesieniu do prawa konkurencji UE, jest przestrzeganie polityki publicznej UE, a w szczególności prawa konkurencji UE przez stowarzyszenia przedstawicielskie. Podmiot taki jak CCCME, którego celem jest zapobieganie konkurencji, zarówno na rynku krajowym, jak i na rynkach eksportowych, z definicji nie może być stowarzyszeniem przedstawicielskim w rozumieniu prawa Unii. Otóż stowarzyszenia przedstawicielskie w UE są zobowiązane do przestrzegania prawa konkurencji. Podczas spotkań większość stowarzyszeń dysponuje przepisami zapewniającymi, aby ich członkowie nie angażowali się w zachowania antykonkurencyjne w trakcie omawiania kwestii będących przedmiotem zainteresowania przemysłu jako całości. Nie obejmuje to dyskusji na temat wielkości, cen i rynków, chociaż CCCME dąży do kontrolowania konkurencji i koordynowania odpowiedzi producentów eksportujących w ramach obecnego postępowania.
- c) Ponadto CCCME świadomie zezwala Komisji na uznanie Shanghai Foreign Trade (Pudong) Co. Ltd. za producenta eksportującego, podczas gdy w rzeczywistości jest on przedsiębiorstwem handlowym i nie powinien figurować w wykazie innych współpracujących producentów eksportujących.

(285) CCCME przedłożyła Komisji 20 pełnomocnictw ⁽⁶⁹⁾ wydanych przez producentów elementów złącznych w Chinach, upoważniających CCCME do reprezentowania ich w przedmiotowym dochodzeniu. Informacje te zostały należycie udostępnione do wglądu zainteresowanym stronom. Powody przedstawione przez EIFI nie podważają faktu, że CCCME jest upoważniona do reprezentowania producentów w niniejszym dochodzeniu, a więc jego wniosek zostaje oddalony. Komisja uznała zatem, że CCCME jest zainteresowaną stroną w zakresie, w jakim reprezentuje tych konkretnych producentów elementów złącznych w Chinach.

3.9.2. Wybór reprezentatywnego kraju

(286) CCCME i EFDA ponownie wysunęły argument, że z wielu powodów to nie Tajlandia, a Maleszja jest najbardziej odpowiednim reprezentatywnym państwem trzecim w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego. Twierdzili oni między innymi, że przedsiębiorstwa w Maleszji produkują głównie standardowe elementy złączne, a zatem ich asortyment produktów jest podobny do asortymentu producentów chińskich.

(287) W odniesieniu do ceny importowej drutu ze stali stopowej (HS 722790), surowca do produkcji elementów złącznych do Maleszji, CCCME stwierdziła, że jest ona reprezentatywna, ponieważ jest bardzo podobna do poziomu ceny przywozu tego produktu do innych państw, takich jak Turcja lub państwa członkowskie UE, podczas gdy ceny przywozu tego samego surowca do Tajlandii (jeżeli uwzględni się przywóz z Japonii) nie są zgodne z ceną importową w tych innych państwach, a zatem nie mogą być uznane za reprezentatywne.

(288) CCCME stwierdziła ponadto, że w odniesieniu do wielkości przywozu tego samego surowca (druć ze stali stopowej (HS 722790)) do Maleszji, w kategoriach względnych większość przywozu zarówno do Maleszji, jak i Tajlandii pochodzi z Chin i państw niebędących członkami WTO. Względna analiza ilościowa nie może zatem stanowić ważnego powodu, dla którego Komisja wybrała Tajlandię zamiast Maleszji. Fakt, że pozostała wielkość przywozu drutu ze stali stopowej (po odliczeniu przywozu z Chin i innych źródeł spoza WTO) jest niższa w Maleszji niż w Tajlandii,

⁽⁶⁹⁾ Oświadczenie t21.000687.

nie podważa jej reprezentatywności, ponieważ nadal wynosi ona 16 000 ton, co można uznać za ilość wystarczającą do uznania jej za reprezentatywną. Ponadto Komisja nie przedstawiła żadnych dowodów wskazujących, że cena importowa w Malezji nie jest reprezentatywna lub że cena importowa w Tajlandii będzie bardziej reprezentatywna ze względu na większą ilość przywozu.

- (289) CCCME dodała, że fakt, iż Komisja skupiła się jedynie na wielkości przywozu drutu ze stali stopowej (HS 722790), aby wykluczyć Malezję, podczas gdy przywóz innych surowców (HS 721391, HS 721399 i HS 722830) łącznie stanowi mniej więcej taki sam odsetek całkowitych kosztów produkcji chińskich producentów elementów złącznych, jest nieuzasadniony. Biorąc pod uwagę wszystkie cztery surowce łącznie, faktycznie 70 % przywozu do Malezji pochodzi z państw innych niż ChRL i państwa niebędące członkami WTO, podczas gdy w Tajlandii tylko 54 % przywozu tych czterech surowców pochodzi ze źródeł innych niż ChRL i państwa niebędące członkami WTO.
- (290) Jak wyjaśniono w motywie 224, ponad 75 % przywozu drutu ze stali stopowej (HS 722790) do Malezji pochodziło z ChRL i państw niebędących członkami WTO. Ponadto, jak stwierdzono w motywie 235, przywóz tego samego surowca do Tajlandii był prawie dwunastokrotnie wyższy. Komisja uznała, że same te fakty są wystarczające, aby stwierdzić, że malezyjski przywóz jest mniej odpowiedni pod względem cenowym niż przywóz do Tajlandii, ponieważ na ten przywóz najwyraźniej miała wpływ konkurencja z przywozem z ChRL i państw niebędących członkami WTO, który stanowił łącznie ponad 80 % całego przywozu tego surowca do Malezji. W drugiej nocie Komisja stwierdziła, że cena importowa z innych źródeł do Malezji była dostosowana do bardzo niskiej ceny importowej z ChRL i innych państw niebędących członkami WTO. Ta cena, wynosząca 4,43 CNY/tonę, była bliższa – jak twierdziła strona – cenie importowej z ChRL i innych państw niebędących członkami WTO (3,9 CNY/tonę) niż cenie importowej do Turcji (4,93 CNY/tonę).
- (291) Ponadto na podstawie danych objętych próbą producentów eksportujących w ChRL udział pozostałych trzech głównych surowców łącznie (HS 721391, HS 721399 i HS 722830) w kosztach produkcji elementów złącznych niż drut ze stali stopowej (HS 722790) był mniejszy o co najmniej 10 %. Niemniej jednak Komisja w drugiej nocie ujawniła również względną wagę przywozu tych innych surowców z ChRL i państw niebędących członkami WTO, która – z wyjątkiem jednego z nich (HS 721391) – była wyższa w Malezji niż w Tajlandii. W związku z powyższym Malezji nie uznano za odpowiedni reprezentatywny kraj w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego. Nie przeanalizowano więc asortymentu produktów obejmujących elementy złączone produkowane w Malezji, a przedstawione argumenty w tym względzie zostały odrzucone.
- (292) Ponadto Komisja nigdy nie dostarczyła zainteresowanym stronom danych D&B dotyczących Malezji, tak jak uczyniła to w odniesieniu do państw wskazanych w pierwszej nocie, dlatego CCCME stwierdziła, że brak tych danych stanowi lukę w analizie Komisji. Pomimo tego, że CCCME w swoich uwagach do drugiej noty podkreśliła znaczenie opierania się na skontrolowanych sprawozdaniach finansowych przedsiębiorstw w zestawieniu z danymi D&B, wygląda na to, że Komisja nie podjęła żadnych prób poszukiwania takich danych dotyczących Malezji lub Tajlandii.
- (293) EFDA zauważyło, że domniemany brak danych finansowych dotyczących malezyjskich przedsiębiorstw wynika z bezczynności Komisji, która dostarczyła wyciągi D&B dotyczące kilku krajów, ale odmówiła tego w przypadku Malezji. EFDA zwróciło również uwagę na fakt, że nie ma możliwości, aby dane D&B nie zawierały żadnych informacji na temat malezyjskich producentów elementów złącznych i podało, że na stronie internetowej D&B rzeczywiście wymieniono osiemdziesiąt pięć przedsiębiorstw w ramach jednego z kodów NACE odpowiednich dla produktu objętego dochodzeniem.
- (294) Ningbo Jinding, objęty próbą producent eksportujący, uzyskał z malezyjskiego rejestru skontrolowane sprawozdania finansowe 11 malezyjskich producentów elementów złącznych, spośród których zaproponował Komisji trzy (przynoszące zyski).
- (295) CCCME dodała, że dane dotyczące zbadanych sprawozdań finansowych malezyjskich przedsiębiorstw, będące obecnie w posiadaniu Komisji, są znacznie bardziej wiarygodne niż dane D&B odnoszące się do przedsiębiorstw tajlandzkich, ponieważ:
- a) zbadane sprawozdania finansowe są szczegółowe, zrozumiałe i zawierają wyjaśnienia dotyczące danych finansowych i ich interpretacji, podczas gdy raporty dostarczone przez D&B są często ogólne, brakuje im wystarczającej szczegółowości lub analizy danych źródłowych. Ponadto baza danych D&B zawierała wszystkie dostępne dane i „standardową podstawę danych sprawozdawczych”, co zwiększa niepewność pod względem dokładnego zakresu tych danych.

- b) Istnieją udokumentowane informacje dowodzące, że dane D&B nie są wiarygodne, ponieważ objęty próbą producent eksportujący Ningbo Jinding wykazał w poprzednich oświadczeniach ⁽⁷⁰⁾, że dane D&B nie odpowiadają danym zawartym w jego zbadanych sprawozdaniach finansowych.
- (296) Jak zauważono w motywie 223, w odniesieniu do dostępnych danych dotyczących producentów elementów złącznych w Malezji, Komisja potwierdziła dostępność informacji finansowych dotyczących jednego przedsiębiorstwa produkującego produkt objęty dochodzeniem w Malezji w drugiej nocie. Dostarczenie danych D&B dotyczących tego przedsiębiorstwa nie było zatem konieczne, ponieważ niektóre z zainteresowanych stron również zidentyfikowały to przedsiębiorstwo i dostarczyły zbadane sprawozdania finansowe grupy w aktach dostępnych dla wszystkich zainteresowanych stron w tej sprawie. Należy również zauważyć, że zgodnie ze swoją standardową praktyką Komisja korzysta z dostępnych dla niej baz danych (takich jak Bloomberg i D&B) w celu zidentyfikowania producentów we wszystkich potencjalnych krajach reprezentatywnych, w tym w Malezji i Tajlandii. W swoich badaniach Komisja stara się zidentyfikować producentów produktu objętego dochodzeniem, posiadających pełny zestaw danych finansowych istotnych dla okresu objętego dochodzeniem w celu określenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych i zysku dla konstruowanej wartości normalnej. Fakt, że zainteresowane strony znalazły producentów w Malezji w ramach kodów klasyfikacji NACE odpowiednich dla produktu objętego dochodzeniem, nie potwierdza, że są to rzeczywiście producenci produktu objętego dochodzeniem posiadający pełny zestaw danych finansowych istotnych dla okresu objętego dochodzeniem. Chociaż Komisja nie kwestionuje przydatności zbadanych sprawozdań finansowych, o ile są one dostępne, zauważa jednak, że CCCME nie wykazała, w jaki sposób standardowa podstawa danych sprawozdawczych w bazie danych D&B zwiększa niepewność pod względem dokładnego zakresu tych danych. Różnice przedstawionych danych między zbadanymi sprawozdaniami finansowymi przedsiębiorstwa Ningbo Jinding a danymi na jego temat w D&B wynikają w rzeczywistości z faktu, że informacje o przychodach zawarte w D&B dotyczą szacunkowych przychodów w 2014 r., natomiast przychody w przedstawionych skontrolowanych sprawozdaniach finansowych dotyczą rzeczywistych przychodów w 2014 r. Ponadto zbadane sprawozdania finansowe trzech malezyjskich producentów dostarczone po ujawnieniu ostatecznych ustaleń nie były dalej uwzględniane, ponieważ, jak stwierdzono w motywie 291, Malezji nie uznano za odpowiedni reprezentatywny kraj w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego. W związku z tym argumenty stron zostają odrzucone.
- (297) CCCME i EFDA ponowiły swój wniosek, że gdyby Tajlandia miała zostać uznana za kraj reprezentatywny, dane dotyczące przywozu czterech głównych surowców (HS 721 391, HS 721 399, HS 722 790 i HS 722 830) należy dostosować przez odjęcie od łącznego przywozu z Japonii, ponieważ jego ceny są bezzasadnie wysokie. Argument ten został poparty przez objętego próbą producenta eksportującego Wenzhou. Strony twierdziły, że japoński przywóz walcówki do Tajlandii dotyczy głównie gatunków wysokiej jakości surowca stosowanego w elementach złącznych dla przemysłu motoryzacyjnego. Ceny tego przywozu są znacznie wyższe niż ceny walcówki niższego gatunku stosowanej przez chińskich producentów eksportujących objętych próbą, którzy produkują głównie standardowe elementy złączne. Strony te twierdziły, że Tajlandia posiada silnie rozwinięty przemysł motoryzacyjny, wymagający znacznych ilości elementów złącznych produkowanych przy użyciu walcówki specjalnego gatunku, podczas gdy w Tajlandii jest tylko jeden krajowy dostawca takiej walcówki specjalnego gatunku o ograniczonych mocach produkcyjnych. W związku z tym konieczne jest importowanie znacznej ilości walcówki specjalnego gatunku. Z konieczności przywóz był dokonywany z Japonii, ponieważ w regionie ASEAN nie ma innych producentów walcówki specjalnego gatunku (z wyjątkiem wspomnianego wcześniej producenta krajowego w Tajlandii).
- (298) Strony te twierdziły ponadto, że ceny importowe czterech głównych surowców z Japonii do Tajlandii są niereprezentatywne, zważywszy na fakt, że ich ceny importowe będą wyższe niż ceny importowe lub ceny na rynku krajowym tych materiałów na innych rynkach (takich jak Turcja, UE, USA itp.). CCCME dodała, że Komisja nie powinna była analizować japońskich cen eksportowych na różnych rynkach, lecz raczej porównać je z cenami importowymi z innych państw do Tajlandii. W związku z tym CCCME wystąpiła do Komisji o wykorzystanie tajlandzkich danych dotyczących przywozu z wyłączeniem przywozu z Japonii, wykorzystanie danych ASEAN dotyczących przywozu do Tajlandii albo wykorzystanie tajlandzkiej ceny krajowej tych materiałów.
- (299) Rząd ChRL poparł twierdzenie, że walcówka przywożona z Japonii jest wykorzystywana do produkcji elementów złącznych przeznaczonych dla przemysłu motoryzacyjnego w Tajlandii i że w związku z tym jej poziom cen jest nie naturalnie wysoki. Ponieważ liczba elementów złącznych dla przemysłu motoryzacyjnego wywożonych z ChRL do UE jest niewielka, poziom odniesienia zastosowany do ustalenia wartości normalnej nie odzwierciedla odpowiednich kosztów walcówki stosowanej w elementach złącznych wywożonych z Chin do UE.
- (300) EFDA utrzymywało również, że różnica pomiędzy HS 721 391 i HS 721 399 to jedynie kwestia wymiarów walcówki, co samo w sobie nie może uzasadniać znaczącej różnicy w średniej cenie importowej według kodu HS. EFDA twierdziła, że podstawą tej różnicy cen jest prawdopodobnie fakt, że w ramach kodu HS 721 391 przywóz z Japonii stanowił zaledwie 9 %, podczas gdy w ramach kodu HS 721 399 – 65 %. Przedsiębiorstwo Wenzhou dodało, że jego cena zakupu surowców objętych kodami HS 721 391 i HS 721 399 była podobna.

⁽⁷⁰⁾ Oświadczenie przedsiębiorstwa Ningbo Jinding z dnia 6 kwietnia 2021 r., t21.003137.

- (301) Żadna z powyższych zainteresowanych stron nie uzasadniła swoich argumentów dotyczących udziału walcówki specjalnego gatunku wykorzystywanej do produkcji niestandardowych elementów złącznych stosowanych w sektorze motoryzacyjnym w łącznym przywozie z Japonii do Tajlandii ani sposobu wyodrębnienia surowca specjalnego gatunku spośród czterech kodów HS, mimo że niestandardowe elementy złączne również zostały objęte niniejszym dochodzeniem i surowiec specjalnego gatunku może być wykorzystywany do ich produkcji. W oparciu o poufne dane przedstawione przez jedną ze stron elementy złączne dla sektora motoryzacyjnego stanowiły mniej niż 50 % całkowitego popytu na przemysłowe elementy złączne w Tajlandii w 2018 r., a zatem popyt na surowce do produkcji standardowych, jak i niestandardowych elementów złącznych istniał w Tajlandii. Jednocześnie przywóz czterech głównych surowców z Japonii do Tajlandii stanowi około 33 % łącznego przywozu tych materiałów, przy czym strony w swoich uwagach nie przedstawiły dowodów na to, jaka część tego przywozu była przeznaczony na niestandardowe elementy złączne lub w czy w ogóle była przeznaczona na ten cel (ponieważ materiał był wykorzystywany również do innych produktów).
- (302) Pod względem różnicy cen między przywozem z Japonii a przywozem z innych państw trzecich do Tajlandii, po pierwsze, tajlandzkie ceny przywozu z Japonii porównywane przez strony obejmowały cło, podczas gdy ceny na innych rynkach go nie obejmowały. Po drugie, Komisja uznała, że porównanie średniej japońskiej ceny importowej do Tajlandii ze średnimi poziomami cen na innych rynkach przedstawionymi przez zainteresowane strony nie było miarodajne, ponieważ nie porównywano w nim podobnych elementów. Porównanie japońskich cen z tajlandzkimi, jak twierdziły te strony, nie obejmowało zwykłej walcówki, natomiast średnia cena na innych rynkach obejmowała oba surowce – walcówkę gatunku specjalnego i zwykłą, a zatem takie porównanie nie prowadziło do miarodajnych wyników i zostało odrzucone. W związku z tym na potrzeby porównania Komisja, w oparciu o informacje przedstawione przez strony, przyjrzała się cenom całego przywozu do Tajlandii (w tym walcówki specjalnego gatunku i zwykłej) oraz cenom importowym lub krajowym na innych rynkach. Porównanie oparte na średniej cenie wszystkich gatunków walcówki w ramach odpowiednich kodów HS wykazało, że znaczące różnice cenowe istniały jedynie w przypadku dwóch rodzajów, które były wykorzystywane w mniejszych ilościach przez producenta eksportującego objętego próbą. W związku z tym sama różnica w cenie nie była istotna. Ponadto strony nie uzasadniły, dlaczego różnica w wymiarach walcówki nie mogłaby mieć znaczącego wpływu na ceny. Cena zakupu Wenzhou została zniekształcona i dlatego nie mogła zostać uwzględniona.
- (303) Biorąc pod uwagę, że (i) strony nie przedstawiły bardziej uzasadnionych danych dotyczących części surowców przywożonych z Japonii przeznaczonych na niestandardowe elementy złączne i sposobu, w jaki można odróżnić surowiec specjalnego gatunku spośród czterech kodów HS, że (ii) w Tajlandii istnieje odpowiedni popyt na surowce do produkcji zarówno standardowych, jak i niestandardowych elementów złącznych oraz że (iii) średnia różnica cen między przywozem do Tajlandii a średnią ceną walcówki na innych rynkach nie jest istotna, jak określono w powyższym motywie, nie ma podstaw do stwierdzenia, że japoński wywóz do Tajlandii nie jest reprezentatywny, a zatem powinien zostać wykluczony. W związku z tym argumenty stron w tym względzie zostały odrzucone.
- (304) CCCME powtórzyła ponadto, że dane finansowe niektórych tajlandzkich producentów nie powinny być wykorzystywane do ustalania kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku. Mianowicie przedsiębiorstwa Topy Thailand, Thaisin Metals Industries Co., Ltd. i S.J. Screwthai nie wytwarzały produktów porównywalnych z produktami wytwarzanymi przez chińskich producentów, w związku z tym odmienna specyfika produktów tych producentów nieuchronnie oznaczała, że ich koszty i dane finansowe były bardzo różne i nieporównywalne z chińskimi producentami objętymi próbą.
- (305) EFDA utrzymywało również, że przedsiębiorstwo Topy Thailand nie produkowało produktu objętego dochodzeniem i dlatego powinno zostać wykluczony. Chodzi mianowicie o podkładki produkowane przez Topy Thailand, jak wynika ze strony internetowej przedsiębiorstwa należącego do grupy w Japonii, które są podkładkami oporowymi i całkowicie różnią się od podkładek będących przedmiotem obecnego dochodzenia. Dane dotyczące przedsiębiorstwa Topy Thailand również nie wydawały się wiarygodne, ponieważ zysk wykorzystany przez Komisję w odniesieniu do tego przedsiębiorstwa odpowiadał skonsolidowanemu zyskowi Topy Group w sprawozdaniu rocznym za 2020 r.
- (306) CCCME twierdziła, że ogólnie rzecz biorąc dane w bazach danych D&B i Orbis („Orbis”) ⁽¹⁾ nie są w żadnym stopniu wiarygodne, a szczególnie w odniesieniu do wybranych tajlandzkich producentów, ze względu na występujące w nich rozbieżności. CCCME stwierdziła, że dane zawarte w tych bazach danych mają charakter szacunkowy i uznała je za nieodpowiednie do celów wykorzystania przez Komisję, ponieważ dane finansowe prywatnych przedsiębiorstw w Tajlandii nie są jawne, a zatem niemożliwe jest, by te bazy danych opierały się na rzeczywistych liczbach. CCCME dodała, że dane D&B lub Orbis mogą być wiarygodne tylko w przypadkach, w których sprawozdania finansowe zostały upublicznione.

⁽¹⁾ Baza danych Orbis dostarczona przez Bureau Van Dick (<https://orbis.bvdinfo.com>).

- (307) W odniesieniu do producentów w Tajlandii zarzuty, że nie produkowali oni produktu objętego dochodzeniem, nie zostały potwierdzone w toku dochodzenia. Jak zauważono w motywie 244, w asortymencie tych przedsiębiorstw znajdowało się szereg rodzajów produkowanych elementów złącznych, które wchodziły w zakres produktu objętego dochodzeniem. Na stronie internetowej przedsiębiorstwa Topy Thailand ⁽⁷²⁾ wykazano również, że produkuje ono standardowe podkładki, które stanowią część produktu objętego dochodzeniem, a nie, jak twierdzono, tylko podkładki oporowe. W związku z tym Komisja potwierdziła, że wybrane przedsiębiorstwa w Tajlandii były bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją i sprzedażą produktu objętego dochodzeniem, a wszystkie argumenty w tym względzie zostały odrzucone.
- (308) Ponadto w odniesieniu do argumentu, że dane D&B, jak przedstawiono w motywach powyżej, nie były wiarygodne Komisja zauważa, że skonsolidowany zysk przedsiębiorstwa Topy Group jest wynikiem przychodów i kosztów grupy w odniesieniu do stron spoza tej grupy, a zyski wewnątrz grupy są eliminowane na poziomie sprawozdań finansowych grupy. Biorąc pod uwagę tę kwestię podobna wysokość zysku na poziomie jednej spółki z grupy i całej grupy, nie jest niczym nadzwyczajnym i nie potwierdza, że dane D&B dotyczące przedsiębiorstwa Topy Thailand nie są wiarygodne. Sprawozdanie roczne przedsiębiorstwa Topy Group przedłożone przez EFDA nie wnosi nic nowego do sprawy, ponieważ zawiera jedynie skonsolidowane dane grupy, a zatem nie podaje w wątpliwość wyników tajlandzkiego podmiotu.
- (309) Rozbieżności pomiędzy danymi bazy Orbis i D&B mogą wynikać z odmiennego opisu pozycji finansowych gromadzonych w bazie danych lub z innego poziomu raportu spółki/grupy, a więc nie świadczą same w sobie o braku rzetelności danych. Ponadto dane te są zbierane od przedsiębiorstw i niekoniecznie muszą być dostępne publicznie. Strona nie udowodniła też, że Orbis i D&B są wiarygodne jedynie w przypadkach, gdy sprawozdania finansowe zostały upublicznione. W związku z tym argumenty w tym względzie zostały odrzucone.
- (310) Ponadto CCCME stwierdziła, że gdyby Komisja wykorzystwała dane finansowe tajlandzkich przedsiębiorstw, należałoby dokonać korekty marż zysku, aby odzwierciedlić koszty surowców z wyłączeniem przywozu z ChRL i innych państw niebędących członkami WTO. W tym względzie strona nie wykazała, w jaki sposób takie dostosowanie miałyby związek z tymi konkretnymi przedsiębiorstwami w Tajlandii i że wyłączenie przywozu z ChRL i innych państw niebędących członkami WTO jest istotne w przypadku tych przedsiębiorstw. W związku z tym argument ten został odrzucony.

3.9.3. Wartość odniesienia stosowana do obliczania wartości normalnej

3.9.3.1. Wartość odniesienia i obliczanie kosztów pracy

- (311) W stosunku do najbardziej korzystnych dostępnych faktów wykorzystanych w odniesieniu do nakładu pracy zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, przedsiębiorstwo Jiangsu stwierdziło, że godziny, które Komisja wykorzystała do obliczeń nie oznaczały czasu, w którym pracownik wchodzi na linię produkcyjną lub ją opuszcza, ale czasu, w którym pracownik wchodzi na teren fabryki lub ją opuszcza. Zasada ośmiogodzinnego dnia pracy powinna być interpretowana jako maksymalna liczba godzin pracy w ciągu dnia roboczego, a korekty zastosowane przez Komisję były nieuzasadnione i prowadziły do absurdalnych rezultatów. Komisja powinna była zastosować ośmiogodzinny dzień pracy, ponieważ jest on zapisany w Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej ograniczenia czasu pracy do ośmiu godzin dziennie i czterdziestu ośmiu godzin tygodniowo w zakładach przemysłowych ⁽⁷³⁾, która została ratyfikowana przez państwa członkowskie UE. Ponadto Chiny przyjmują zasadę ośmiogodzinnego dnia pracy, a zatem należy interpretować ją jako maksymalną liczbę godzin pracy w ciągu dnia roboczego.
- (312) Komisja uznała, że czas wejścia i wyjścia z terenu fabryki stwierdzony w przedsiębiorstwie Jiangsu był odpowiedni do obliczenia rzeczywistego czasu pracy, ponieważ nie istniały inne powody przebywania pracownika na terenie fabryki poza rzeczywistą pracą lub też przedsiębiorstwo nie przedstawiło takich powodów. Należy zauważyć, że średnia liczba godzin przepracowanych w ciągu dnia obliczona przez Komisję przekraczała normę ośmiu godzin pracy, co było uzasadnione ze względu na fakt, że przedsiębiorstwo Jiangsu również rejestrowało godziny nadliczbowe. W związku z tym argumenty strony w tym względzie zostały odrzucone.

⁽⁷²⁾ http://www.topy.co.th/product_Washers.php

⁽⁷³⁾ Art. 2 Konwencji nr 1 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej ograniczenia czasu pracy do ośmiu godzin dziennie i czterdziestu ośmiu godzin tygodniowo w zakładach przemysłowych z 1919 r.

- (313) Przedsiębiorstwo Jiangsu stwierdziło ponadto, że Komisja nie przedstawiła żadnego wyjaśnienia, na jakiej podstawie ustaliła godzinowy koszt pracy, a jedynie podała odniesienie do źródła. Rzeczywista liczba godzin przepracowanych w tygodniu w przemyśle wytwórczym w Tajlandii jest znacznie większa niż czterdzieści godzin tygodniowo. Przedsiębiorstwo Jiangsu zgłosiło, że zgodnie ze źródłem wykorzystanym przez Komisję około 67 % pracowników przemysłu wytwórczego w Tajlandii pracowało od czterdziestu do czterdziestu dziewięciu godzin. Ponadto obecnie obowiązująca ustawa o ochronie pracy w Tajlandii przewiduje, że maksymalna liczba godzin pracy w tygodniu wynosi czterdzieści osiem godzin, co stanowiłoby bardziej odpowiednią podstawę do ustalenia godzinowego kosztu pracy.
- (314) W celu obliczenia kosztu pracy na godzinę Komisja zastosowała czterdzieści godzin tygodniowo (tj. miesięczny koszt pracy w kraju reprezentatywnym został podzielony przez cztery tygodnie, a następnie podzielony przez czterdzieści godzin tygodniowo), co stanowi standardową liczbę godzin przepracowanych w tygodniu (osiem godzin dziennie pomnożone przez pięć dni roboczych). Fakt, że 67 % pracowników przemysłu wytwórczego w Tajlandii pracuje od czterdziestu do czterdziestu dziewięciu godzin tygodniowo nie dowodzi, ilu pracowników pracuje czterdzieści lub więcej godzin, podczas gdy ustawa o ochronie pracy w Tajlandii określa maksymalne, ale nie rzeczywiste godziny pracy. W związku z tym argument strony w tym względzie został odrzucony.
- (315) Przedsiębiorstwo Ningbo Jinding twierdziło, że Komisja nie powinna była stosować stwierdzonej w przedsiębiorstwie Jiangsu stałej liczby godzin roboczych na kilogram wyprodukowanych elementów złącznych, ponieważ ze względu na fakt, że przedsiębiorstwo Jiangsu stosuje w procesie produkcji kucie na gorąco, jego wydajność jest znacznie wyższa. Strona ta dodała, że zastosowanie dostępnych faktów przez Komisję powinno być rozsądne, w szczególności nie powinno prowadzić do całkowicie nieuzasadnionych rezultatów, zwłaszcza gdy zastosowanie dostępnych faktów nie wynika z braku współpracy, jak ma to miejsce w przedmiotowej sprawie. EFDA poparła to twierdzenie, zwracając uwagę, że Komisja zawyżyła koszty pracy, a tym samym marginesy dumpingu.
- (316) Przedsiębiorstwo Ningbo Jinding ponowiło również swój wniosek o powołanie się na standardowe godziny pracy, twierdząc, że przedstawiono dowody na to, że prawo pracy ChRL określające osiem godzin pracy w ciągu dnia roboczego było przez nie przestrzegane i egzekwowane. Ponadto w aktach sprawy nie ma dowodów na to, że chińskie prawo pracy nie jest przestrzegane lub egzekwowane, a zatem Komisja powinna założyć, że stosowano się do ustawodawstwa.
- (317) Jak zauważono w motywie 180, Komisja nie była w stanie zweryfikować faktycznego nakładu pracy żadnego z trzech objętych próbą producentów eksportujących i w związku z tym korzystała z dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Jak zauważono w motywie 260, informacje dotyczące różnicy między rzeczywistą liczbą zgłoszonych godzin a godzinami wejścia/wyjścia stwierdzonymi w przedsiębiorstwie Jiangsu nie stanowiły rzeczywistej liczby przepracowanych godzin w tym miejscu. Komisja wykorzystwała jedynie zapis godziny wejścia/wyjścia jako dostępny fakt do oszacowania rzeczywistych godzin pracy. W rezultacie Komisja nie była w stanie ustalić różnicy między wymaganą liczbą godzin pracy w zależności od różnych metod produkcji (kucie na gorąco i na zimno) w przypadku żadnego z producentów eksportujących objętych próbą, a sama strona wnioskująca nie przedstawiła dowodów na to, jak należy je oszacować. Siedemnaście godzin pracy obliczonych na podstawie dostępnych faktów było czasem podobnym do standardowego czasu pracy wymaganego w niektórych działach produkcji w przedsiębiorstwie Ningbo Jinding, a ponadto nie było dowodów na to, że godziny nadliczbowe były obowiązkowe.
- (318) Ponadto, jak zauważono w motywie 183, w trakcie dochodzenia Komisja ustaliła, że rzeczywisty czas pracy nie miał odzwierciedlenia w wynagrodzeniu wypłacanym pracownikom. W przeciwieństwie do tego, co twierdzono, przedsiębiorstwo nie przedstawiło żadnych dowodów na powiązanie godzin pracy z wynagrodzeniem i dlatego nie mogło wykazać, że standardowe godziny pracy były rzeczywiście egzekwowane, a jedynie dostarczyło zawiadomienia kierowane do pracowników, określające maksymalną liczbę godzin. W związku z tym Komisja uznała, że metoda ustalania rzeczywistego czasu pracy była rozsądna, a argumenty stron w tym względzie zostały odrzucone.

3.9.3.2. Wartość odniesienia dla kosztów energii elektrycznej

- (319) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Jiangsu stwierdziło, że korekta o inflację zastosowana przez Komisję w celu dostosowania taryfy opłat za energię elektryczną od listopada 2018 r. nie nastąpiła, ponieważ od tamtej pory tajlandzka taryfa nie zmieniła się i w związku z tym nie odzwierciedla żadnej inflacji. Przedsiębiorstwo Jiangsu stwierdziło ponadto, że Komisja nie przedstawiła powodów, dla których korekta jest konieczna. Ponadto Komisja nie zastosowała korekty pod kątem inflacji w odniesieniu do wody i gazu ziemnego i nie przedstawiła na to żadnego uzasadnienia.

- (320) Przedsiębiorstwo Ningbo Jinding stwierdziło, że ponieważ wartość odniesienia dla kosztów energii elektrycznej została ustalona na podstawie ceny energii elektrycznej opublikowanej w odniesieniu do listopada 2018 r. jako dla miesiąca rozliczeniowego, skorygowanej za pomocą obowiązującej stopy inflacji do połowy okresu objętego dochodzeniem, nie odzwierciedla ona rzeczywistych kosztów ponoszonych przez odbiorców energii elektrycznej w Tajlandii w okresie objętym dochodzeniem. Strona wskazała, że warunki odnoszące się do taryf energii elektrycznej wymienione na stronie internetowej⁽⁷⁴⁾, z której Komisja zaczerpnęła cenę energii elektrycznej obowiązującą w okresie objętym dochodzeniem, stanowią, że „Opłaty za energię elektryczną naliczane za każdy miesiąc obejmujące opłatę podstawową za energię elektryczną zgodnie z taryfami zawartymi w niniejszym dokumencie; oraz opłatę za korektę dotyczącą energii.” Komisja powinna była zatem zastosować opłatę za korektę dotyczącą energii, a nie korektę o inflację.
- (321) Komisja dokonała przeglądu warunków dotyczących taryf opłat za energię elektryczną w Tajlandii i potwierdziła, że opłata za korektę dotyczącą energii (obejmująca elementy zmieniającej się ceny) jest rzeczywiście okresowo dostosowywana przez dostawcę energii elektrycznej. W związku z tym dostosowała wartość odniesienia dla energii elektrycznej stosowaną w opłacie z tytułu korekty dotyczącej energii zamiast korekty o inflację dla trzech producentów eksportujących objętych próbą. W przeciwieństwie do wartości odniesienia dla energii elektrycznej, która opierała się na rozliczeniach za listopad 2018 r. i w związku z tym wymagała dostosowania do okresu objętego dochodzeniem, jak wyjaśniono powyżej, wartość odniesienia dla wody i gazu ziemnego zastosowana przez Komisję odnosiła się już do okresu objętego dochodzeniem, dlatego nie zastosowano dalszych korekt.
- (322) Przedsiębiorstwo Ningbo Jinding utrzymywało również, że Komisja zastosowała nieprawidłowy poziom napięcia w odniesieniu do taryf opłat za energię elektryczną pobieranych w okresie objętym dochodzeniem, ponieważ rzeczywisty poziom napięcia w przedsiębiorstwie przekracza 12 kV. Komisja dokonała przeglądu i dostosowała wartość odniesienia w stosunku do poziomu napięcia w przedsiębiorstwie Ningbo Jinding, co potwierdziły dowody zebrane w ramach procedury zdalnej kontroli krzyżowej, istotne dla taryf opłat za energię elektryczną pobieranych od tego przedsiębiorstwa w okresie objętym dochodzeniem.

3.9.3.3. Korekta kosztów transportu lądowego i ceł przywózowych stosowana do wartości odniesienia dla surowców

- (323) Przedsiębiorstwo Ningbo Jinding twierdziło, że Komisja błędnie obliczyła koszty transportu lądowego w oparciu o odsetek wartości surowca, podczas gdy koszty transportu w przypadku zakupu surowca są zazwyczaj ustalane na podstawie wielkości zakupu. Przedmiotowa strona zauważyła, że Komisja sama stosuje konsekwentną praktykę przypisywania kosztów transportu do ilości, a nie do wartości materiału. Ponadto Komisja powinna była wziąć pod uwagę rzeczywistą drogę transportu do przedsiębiorstwa Ningbo Jinding.
- (324) Producent eksportujący Wenzhou twierdził, że wystarczy zapewnić niezakłóconą cenę surowców na podstawie ceny *ex-works* oraz że wszelkie dodanie kosztów transportu powinno być zgodne z rzeczywistym terminem dostawy w przypadku zakupu surowców przez chińskich producentów eksportujących. W związku z tym oprócz ceny *ex-works* należy uwzględnić jedynie rzeczywiste koszty transportu od dostawców do Wenzhou. Ponadto przedsiębiorstwo Wenzhou uznało za nieuzasadnione, że koszty transportu surowców zostały wyrażone jako wartość procentowa zgłoszonego kosztu surowców, podczas gdy rzeczywiste koszty transportu zostałyby obliczone na podstawie ilości, a nie wartości.
- (325) Przedsiębiorstwo Ningbo Jinding twierdziło ponadto, że nie ma podstaw, aby dodawać cło przywózowe do ceny surowca, ponieważ przedsiębiorstwo dokonywało zakupu surowców w Chinach i nie płaciło żadnych ceł przywózowych. Ponadto dane GTA opierają się na cenach CIF, a zatem obejmują dodatkowe koszty, takie jak transport międzynarodowy, ubezpieczenie i koszty przeladunku, które nie miały zastosowania do zakupów krajowych, a zatem powinny zostać odliczone.
- (326) Przedsiębiorstwo Wenzhou Junhao powtórzyło również swoją uwagę dotyczącą pierwszej noty, a mianowicie że kupowało wszystkie surowce do produkcji produktu objętego dochodzeniem na rynku krajowym. Przedsiębiorstwo Wenzhou Junhao twierdziło, że cena importowa (CIF) do Tajlandii, którą Komisja przyjęła za podstawę do określenia niezniesztalanej ceny surowca, może obejmować wyższe koszty dostawy niż w przypadku surowców kupowanych na rynku krajowym.
- (327) Komisja uznała, że zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalna powinna odzwierciedlać niezniesztalowaną cenę surowców w reprezentatywnym kraju (w tym przypadku w Tajlandii) jako właściwy wskaźnik zastępczy dla skonstruowania wartości normalnej w kraju pochodzenia. Powinna ona zatem odzwierciedlać cenę, jaką producent elementów złącznych zapłaciłby w Tajlandii za surowce dostarczone do zakładu. Gdyby nie dodano kosztów transportu międzynarodowego lub należności celnych przywózowych, wynikowa war-

⁽⁷⁴⁾ <http://www.me.a.or.th/en/profile/109/114>

tość odniesienia nie odzwierciedlałaby niezakłóconej ceny na rynku tajlandzkim, lecz jedynie średnią cenę CIF w krajach wywozujących surowce, o których mowa. Byłoby to sprzeczne z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.

- (328) Ponadto wobec braku jakiegokolwiek wartości odniesienia dla kosztów transportu (na przedsiębiorstwo, na rodzaj surowca, na różne kanały transportowe itp.), Komisja wykorzystała stosunek kosztu transportu do kosztu surowca producenta eksportującego. Stosunek ten stosuje się do wartości odniesienia surowca, którą następnie mnoży się przez ilość surowca zużytego przez producenta eksportującego. Taka metodyka odzwierciedla strukturę kosztów producenta eksportującego, ponieważ stosunek kosztu transportu do kosztu surowca jest zachowany i jest dalej stosowany do niezakłóconej wartości odniesienia.
- (329) Wszystkie argumenty stron dotyczące obliczenia kosztu transportu lądowego i dostosowania cel przywozowych do wartości odniesienia dla surowców zostały w związku z tym odrzucone.

3.9.4. Obliczanie wartości normalnej

- (330) Przedsiębiorstwo Wenzhou twierdziło, że nie należy rozróżniać dwóch rodzajów walcówki stosowanych do produkcji elementów złącznych, a mianowicie HS 721 391 i HS 721 399, ponieważ różnią się one jedynie średnicą (powyżej lub poniżej 14 mm), a zgodnie z szeregiem dostępnych źródeł ich cena jest prawie taka sama. Ponadto średnica powyżej lub poniżej 14 mm nie jest wskaźnikiem wyróżnionym w strukturze numerów kontrolnych produktu objętego dochodzeniem.
- (331) Jeśli chodzi o surowce, w kwestionariuszu producenci eksportujący zwrócono się o wskazanie każdego rodzaju surowca użytego do produkcji produktu objętego dochodzeniem za pomocą najdokładniejszego kodu procedury celnej (ośmio- lub dziesięciocyfrowego). Określony surowiec jest następnie możliwie jak najdokładniej dopasowywany do kodu procedury celnej wartości odniesienia tego samego surowca w kraju reprezentatywnym. Przy określaniu wykorzystanych surowców cena tych surowców lub struktura numerów kontrolnych produktu nie mają znaczenia, ponieważ żadne z nich nie odpowiada kodowi procedury celnej wartości odniesienia tego samego surowca w kraju reprezentatywnym. W niniejszym dochodzeniu oba rodzaje wykorzystanego surowca zostały zidentyfikowane przez przedsiębiorstwo Wenzhou. Na tej podstawie oba rodzaje surowców stosowanych przez przedsiębiorstwo Wenzhou zostały dopasowane do wartości odniesienia dla tego samego surowca w Tajlandii. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.
- (332) Przedsiębiorstwo Wenzhou twierdziło ponadto, że koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne wykorzystane do skonstruowania wartości normalnej określono na podstawie danych pięciu tajlandzkich przedsiębiorstw, nie przedstawiając podziału tych kosztów w poszczególnych przedsiębiorstwach. Ponadto koszty sprzedaży bezpośredniej, takie jak koszty transportu, nie zostały odliczone od kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych. W związku z tym oświadczenie Komisji zawarte w ostatecznym ujawnieniu, że skonstruowała ona wartość normalną dla każdego rodzaju produktu na podstawie ceny *ex-works* jest niedokładne. Ponieważ sprzedaż eksportową ustalono na podstawie ceny *ex-works* bez kosztów transportu, koszty te należy również odliczyć od wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.
- (333) Jak wskazano w motywie 276 Komisja skonstruowała wartość normalną dla każdego rodzaju produktu na podstawie ceny *ex-works* zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, która obejmuje uzasadnioną kwotę kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych. Nie istnieją dostępne informacje wskazujące, że koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne tajlandzkich przedsiębiorstw, z których korzystała Komisja, obejmowały koszty transportu związane z dostawą do klientów. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.
- (334) EIFI uznał, że margines dumpingu ustalony dla przedsiębiorstwa Jiangsu był oparty na sprzecznych informacjach. Według danych D&B przedsiębiorstwo Jiangsu zatrudniało tylko 15 pracowników, co odpowiada liczbie pracowników typowej dla przedsiębiorstwa handlowego i jest niezgodne z ilością elementów złącznych produkowanych przez to przedsiębiorstwo. Ponadto średnia cena eksportowa elementów złącznych przedsiębiorstwa Jiangsu w okresie objętym dochodzeniem jest niższa niż ogólna średnia cena eksportowa z ChRL w tym samym okresie. Ponieważ przedsiębiorstwo twierdziło, że produkuje głównie elementy złączne w procesie produkcyjnym kucia na gorąco, który generuje większe koszty produkcji niż w przypadku elementów złącznych produkowanych w innych procesach produkcyjnych, ich cena sprzedaży powinna być średnio wyższa niż średnia cena eksportowa z Chin. Ponadto przedsiębiorstwo Jiangsu jest powiązane z dwoma innymi przedsiębiorstwami w ChRL produkującymi elementy złączne, które nie zostały zgłoszone w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, a zatem istnieje duże ryzyko, że przedsiębiorstwa te będą kierować swój wywóz przez Jiangsu, korzystając z niższych stawek cła.

- (335) Jak wskazano w motywie 92, Komisja przeprowadziła zdalną kontrolę krzyżową i potwierdziła dane przedstawione przez przedsiębiorstwo Jiangsu, w tym liczbę pracowników i cenę eksportową. Fakt, że średnia cena eksportowa przedsiębiorstwa Jiangsu może być niższa niż średnia cena całego wywozu z ChRL, może wynikać z odchylenia od średniej, zważywszy na liczbę producentów eksportujących w ChRL oraz liczbę rodzajów produktu objętego dochodzeniem przywożonego z ChRL, które są uwzględnione w obliczeniu średniej ceny całego wywozu z ChRL. Dochodzenie również nie ujawniło żadnych powiązanych przedsiębiorstw wytwarzających produkt objęty postępowaniem w Chinach. W związku z tym argumenty EIFI w tym zakresie zostały odrzucone.

3.9.5. Współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą

- (336) EFDA twierdziło, że stawka w przypadku współpracujących eksporterów nieobjętych próbą jest zbyt wysoka, co stanowi naruszenie art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Wynika to z faktu, że Komisja wykorzystała dostępne fakty dotyczące nakładu pracy zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, a zatem przy obliczaniu średniego marginesu dumpingu próby powinna była pominąć marginesy ustalone w okolicznościach, o których mowa w art. 18. EFDA sugerowało wykorzystanie marginesu dumpingu przedsiębiorstwa Jiangsu w celu ustalenia marginesu dumpingu mającej zastosowanie do współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą, ponieważ jest to jedyne przedsiębiorstwo, w przypadku którego nie wykorzystano dostępnych faktów.
- (337) Komisja uznała, że art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego ma zastosowanie tylko wtedy, gdy marginesy są w pełni ustalone w okolicznościach, o których mowa w art. 18. Komisja zauważyła, że zgodnie z motywem 260 częściowo oparła się na dostępnych faktach w odniesieniu do nakładu pracy wszystkich trzech producentów eksportujących objętych próbą, w tym przedsiębiorstwa Jiangsu, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Zamiast więc pomijać wszystkie marginesy ustalone dla współpracujących eksporterów, Komisja uznała za właściwe wykorzystanie wszystkich tych marginesów w celu ustalenia marginesu dumpingu dla współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą. W związku z tym wniosek strony został odrzucony.

3.9.6. Poziom współpracy

- (338) EFDA powtórzyło swój argument, że poziom współpracy ze strony producentów eksportujących należy uznać za wysoki, biorąc pod uwagę rozdrobnienie przemysłu elementów złącznych, na który składają się głównie MŚP dokonujące wywozu za pośrednictwem przedsiębiorstw handlowych; trudności logistyczne podczas pandemii COVID-19; relacje biznesowe między producentami eksportującymi w ChRL a skarżącym; poziom współpracy producentów eksportujących przekraczający 50 % i dwukrotnie wyższy niż poziom współpracy producentów unijnych podczas poprzedniego dochodzenia w sprawie elementów złącznych, którzy jednak „stanowią większą część przemysłu unijnego”⁽⁷⁵⁾; podejście Komisji w niniejszej sprawie w odniesieniu do braku współpracy ze strony producentów unijnych, a także ogólne podejście Komisji w odniesieniu do MŚP w Unii, a w szczególności do uproszczonych kwestionariuszy przeznaczonych dla MŚP.
- (339) Jak wyjaśniono w motywie 179, poziom współpracy producentów eksportujących ustala się na podstawie odpowiedzi producentów eksportujących w Chinach na pytania zawarte w formularzu kontroli wyrывkowej. Wymagane informacje ograniczają się do podstawowych informacji o przedsiębiorstwie, takich jak dane kontaktowe, wielkość sprzedaży globalnej i produkcji oraz o przedsiębiorstwach powiązanych. Informacje te powinny być łatwo i szybko dostępne dla wszystkich przedsiębiorstw, w tym dla MŚP. Żaden z producentów eksportujących nie zgłosił, że ma trudności logistyczne w dostarczaniu wymaganych informacji, a EFDA również nie uzasadniło tego twierdzenia. EFDA nie wyjaśniło też, w jakim zakresie domniemane stosunki biznesowe między producentami eksportującymi a skarżącym miałyby mieć wpływ na określenie poziomu współpracy. Ponadto poziom współpracy przemysłu Unii w poprzednim dochodzeniu antydumpingowym został uznany za nieistotny w kontekście przedmiotowego dochodzenia. Twierdzenie, że niewspółpracujący producenci unijni byłiby traktowani inaczej niż niewspółpracujący producenci eksportujący zostało już omówione w motywie 46, a ponadto nie uznano go za element mający wpływ na poziom współpracy producentów eksportujących. W każdym razie pojęcie „większej części” przemysłu unijnego nie ma znaczenia przy rozważaniu poziomu współpracy ze strony producentów eksportujących, ponieważ oba pojęcia odnoszą się do zupełnie innych sytuacji. Chociaż znaczna część przemysłu unijnego odnosi się do reprezentatywności przy wszczynaniu postępowania, ogólnokrajowy margines dumpingu ma na celu uniknięcie sytuacji, w której brak współpracy byłby niesłusznie nagradzany. Argument, że w przeciwieństwie do producentów eksportujących, MŚP w Unii odnieśliby korzyść z uproszczonych kwestionariuszy, jest nieistotny na etapie kontroli wyrывkowej. W związku z tym argumenty strony zostały odrzucone.

⁽⁷⁵⁾ Rozporządzenie (WE) nr 91/2009.

- (340) Powołując się na orzecznictwo WTO (⁷⁶), EFDA dalej twierdziło, że nawet jeśli Komisja uznała poziom współpracy za niski, nie może być represyjna w swoim podejściu. W tym względzie EFDA argumentowało, że poziom cła dla „wszystkich innych producentów eksportujących” został ustalony na podstawie niereprezentatywnej wielkości wywozu opartej tylko na jednym rodzaju produktu.
- (341) Opierając się na dostępnych faktach zgodnie z art. 18, Komisja dysponuje szeroką swobodą decyzyjną dopóki zastosowana metoda jest uzasadniona. Ponadto, zgodnie z art. 18 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, w przypadku oparcia się na dostępnych faktach wyniki dochodzenia mogą być mniej korzystne dla strony niż w przypadku, gdyby strona ta współpracowała, aby uniknąć sytuacji, w której brak współpracy byłby niesłusznie nagradzany. W obecnym przypadku Komisja musiała dokonać obliczeń poziomu cła ogólnokrajowego na podstawie faktów dostępnych w aktach sprawy. Ta metodyka była uzasadniona, ponieważ opierała się na rzeczywistych zweryfikowanych informacjach dostarczonych przez producentów eksportujących objętych próbą, a obliczenia oparto na wybranym rodzaju produktu, który był najbardziej reprezentatywny pod względem wielkości wywozu danego producenta eksportującego. Stwierdzenie, że ten szczególny rodzaj produktu nie był wywożony przez niewspółpracujących producentów eksportujących nie zostało poparte przez EFDA i nie mogło zostać zweryfikowane. W związku z tym argument ten został odrzucony.

3.9.7. Wykaz współpracujących producentów eksportujących

- (342) EIFI twierdził, że niektórzy producenci eksportujący, którym przyznano status współpracującego producenta eksportującego, nie powinni być za takich uznani, ponieważ nie są producentami, lecz przedsiębiorstwami handlowymi obracającymi produktem objętym postępowaniem. W przypadku niektórych producentów eksportujących nazwy podane w formularzu kontroli wyrywkowej nie odpowiadały nazwom powiązanym z zarejestrowanym numerem identyfikacyjnym VAT tego przedsiębiorstwa, a w przypadku innych, cena eksportowa do Unii była rażąco niska. Na poparcie swojego wniosku EIFI przedstawił informacje oparte na publicznie dostępnych źródłach.
- (343) Komisja zauważa, że informacje dostarczone przez EIFI pojawiły się bardzo późno w toku postępowania, natomiast ten sam wykaz współpracujących producentów eksportujących został zamieszczony w aktach sprawy dostępnych dla wszystkich zainteresowanych stron w dniu 6 stycznia 2021 r. (⁷⁷), a zatem nie można było już go zweryfikować. W związku z tym Komisja nie mogła ustalić, czy podstawy, na które powołuje się EIFI w celu usunięcia niektórych przedsiębiorstw z wykazu producentów eksportujących są uzasadnione, a zatem wnioski te musiały zostać odrzucone.
- (344) Przedsiębiorstwo handlowe w ChRL, Changshu 5. Rich Trading Co., Ltd. („Changshu Rich”) twierdziło, że ze względu na swoją współpracę podczas dochodzenia powinno zostać dodane do wykazu współpracujących producentów eksportujących wraz ze swoim powiązanym producentem w Chinach. Komisja zauważa, że żadna z tych stron nie wypełniła formularza dotyczącego kontroli wyrywkowej w wyznaczonym terminie. Przedsiębiorstwo Changshu Rich dostarczyło jedynie odpowiedź dotyczącą kontroli wyrywkowej w odniesieniu do niepowiązanych importerów w Unii, która nie była przeznaczona dla stron w ChRL i została dostarczona po wyznaczonym terminie. Wniosek o umieszczenie w wykazie współpracujących producentów eksportujących został zatem odrzucony. Inny producent eksportujący, którego przedsiębiorstwo Changshu Rich określiło jako swojego „partnera”, dostarczył formularz dotyczący kontroli wyrywkowej w przewidzianym terminie i w związku z tym został umieszczony w wykazie.
- (345) Bulten Fasteners (China) Co., LTD („Bulten Fasteners”), inny producent eksportujący, również złożył wniosek o umieszczenie go w wykazie współpracujących producentów eksportujących, argumentując, że współpracował podczas dochodzenia, dostarczając informacje na temat materiałów do produkcji przeznaczonych dla producentów eksportujących w Chinach w wyznaczonym terminie, zgodnie z wymogami zawiadomienia o wszczęciu. Twierdził, że wymogi, jakie należy spełnić, aby zostać uznanym za stronę współpracującą, były niejasne, a poprzez dostarczenie informacji o materiałach do produkcji potwierdził swoją chęć współpracy i działał w dobrej wierze.
- (346) Komisja zauważyła, że przedsiębiorstwo Bulten Fasteners nie udzieliło odpowiedzi w ramach kontroli wyrywkowej, jak tego wymagano w zawiadomieniu o wszczęciu, które zawierało również zgodę na włączenie do przedsiębiorstw, które mają zostać objęte próbą i dochodzeniem. Jako jeden z producentów eksportujących wymienionych w skardze, otrzymało ono również od Komisji w drodze komunikacji dwustronnej szczegółową instrukcję w momencie wszczęcia postępowania, w której wyraźnie stwierdzono, że dostarczenie informacji do celów kontroli wyrywkowej będzie warunkiem uznania za współpracującą stronę. Przedsiębiorstwo nie przedstawiło również żadnych uwag na temat wykazu współpracujących producentów eksportujących wymienionych w motywie 345, który znajdował się

(⁷⁶) Sprawozdanie zespołu orzekającego WTO, USA – Cła antidumpingowe i wyrównawcze (Korea), ust. 7.36. i sprawozdanie zespołu orzekającego WTO, Kanada – Rury spawane, ust. 7.132–7.144.

(⁷⁷) Uwaga do akt sprawy do wglądu dla zainteresowanych stron na ten temat próby producentów eksportujących w Chińskiej Republice Ludowej, t21.000202.

w aktach sprawy od początku dochodzenia, kiedy Komisja już dokonała wyboru próby producentów eksportujących. W tym względzie przedsiębiorstwo Bulten Fasteners wystąpiło o wysłuchanie przez rzecznika praw stron. W toku posiedzenia wyjaśniającego, które odbyło się dnia 7 grudnia 2021 r., rzecznik praw stron stwierdził, że prawa procesowe przedsiębiorstwa Bulten Fasteners nie zostały naruszone w postępowaniu, ponieważ otrzymało ono od Komisji informacje, na które nie przedsiębiorstwo nie zareagowało. Na podstawie powyższych rozważań, w przeciwieństwie do producentów eksportujących, którzy przedłożyli formularz dotyczący kontroli wyrywkowej i w odpowiednim czasie wyraźnie zgodzili się na współpracę w dochodzeniu, Bulten Fasteners nie może zostać uznane za współpracującego producenta eksportującego i wniosek tej strony został odrzucony.

- (347) Po ostatecznym ujawnieniu Komisja zauważyła pewne błędy pisarskie w wykazie współpracujących producentów eksportujących, które zostały skorygowane. Korekty te oparte były na informacjach przedstawionych w formularzu kontroli wyrywkowej przez strony objęte postępowaniem. Zatem przedsiębiorstwo Shanghai Foreign Trade (Pudong) Co., Ltd., które przedstawiło informacje dotyczące kontroli wyrywkowej w odniesieniu do swoich producentów powiązanych Shanghai Rongdun Industry Co., Ltd. i Shanghai Chunri New Energy Technology Co., Ltd., zostało usunięte z wykazu i zastąpione przez jego powiązanych producentów. Podobnie BSC Corporation, przedsiębiorstwo handlowe eksportujące produkt wytwarzany przez przedsiębiorstwo powiązane Liaocheng BSC Metal, zostało usunięte z wykazu i zastąpione przez jego producenta powiązanego.

3.9.8. Pozostałe zarzuty

- (348) Po ostatecznym ujawnieniu użytkownik śrub izolowanych, o którym mowa w motywach 154 i 155, stwierdził, że Komisja nie uwzględniła jego zarzutu, że jego główny konkurent w Indiach produkuje śruby izolowane i sprzedaje je w Unii po cenach na podobnym poziomie, jak te przywożone z Chin. Użytkownik twierdził, że dowodzi to, iż chińskie ceny importowe nie są cenami dumpingowymi. Użytkownik ten utrzymywał także, że Komisja powinna była porównać indyjskie ceny importowe śrub izolowanych z wartością normalną. Z uwagi na fakt, że Komisja tego nie zrobiła, nie można stwierdzić, czy chiński przywóz śrub izolowanych odbywał się po cenach dumpingowych.
- (349) Po pierwsze, Komisja zwraca uwagę, że nie przedstawiono takiego argumentu przed ostatecznym ujawnieniem. Samo nieoparte dowodami stwierdzenie, że poziomy cen śrub izolowanych wytwarzanych przez producentów indyjskich były na tym samym poziomie co chińskie ceny odsprzedaży na rynku unijnym, nie oznacza samo w sobie twierdzenia, że chińskie ceny eksportowe nie są cenami dumpingowymi. Po drugie, marginesy dumpingu ustalone jak wyżej w sekcji 3 opierają się na cenach eksportowych produktu objętego postępowaniem jako całości i nie ustalono oddzielnych marginesów dumpingu dla różnych rodzajów produktu. Jak szczegółowo opisano w sekcji 3, ustalono znaczne marginesy dumpingu przy porównywaniu cen eksportowych stosowanych przez chińskich producentów eksportujących z wartością normalną opartą na danych z kraju reprezentatywnego. Użytkownik ten nie zgłosił żadnych uwag dotyczących obliczenia marginesów dumpingu jako takiego i żaden z elementów wykorzystanych w obliczeniach nie został przez niego zakwestionowany. Po trzecie, należy przypomnieć, że zakres niniejszego dochodzenia jest ograniczony do wywozu produktu objętego postępowaniem z Chin, a zatem Komisja nie miała obowiązku ani nawet prawa badać domniemanego dumpingu związanego z przywozami z Indii. W związku z tym argument ten został odrzucony.

4. SZKODA

4.1. Uwagi wstępne

- (350) Jak wskazano w motywach 96 i 97, okres przejściowy dotyczący wystąpienia Zjednoczonego Królestwa zakończył się dnia 31 grudnia 2020 r., a Zjednoczone Królestwo przestało podlegać prawu Unii od dnia 1 stycznia 2021 r. Biorąc pod uwagę, że termin dostarczenia odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i innych informacji przypadał po upływie okresu przejściowego, Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o dostarczenie informacji na poziomie UE-27. Ustalenia dotyczące szkody, związku przyczynowego i interesu Unii zostały zatem ocenione na podstawie danych na poziomie UE-27.

4.2. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (351) Produkt podobny był wytwarzany przez ponad 70 producentów w Unii podczas okresu objętego dochodzeniem. Producenci ci reprezentują przemysł Unii w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (352) Całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem wynosiła 1 060 569 ton. Komisja ustaliła tę wartość na podstawie danych przekazanych przez skarżącego i unijnych producentów objętych próbą. Jak wskazano w motywie 49, sześciu producentów unijnych wchodziło w skład ostatecznej próby. Reprezentowali oni 9,5 % całkowitej produkcji unijnej produktu podobnego.

4.3. Konsumpcja w Unii

- (353) Komisja ustaliła konsumpcję w Unii, dodając szacunkową całkowitą wielkość sprzedaży przemysłu Unii na rynku unijnym (zob. tabela 6) do łącznego przywozu określonego na podstawie danych Eurostatu (zob. tabele 3 i 12).
- (354) Konsumpcja w Unii kształtowała się następująco:

Tabela 2

Konsumpcja w Unii (w tonach)

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem
Całkowita konsumpcja w Unii	2 134 778	2 093 096	1 959 386	1 748 012
<i>Indeks</i>	100	98	92	82

Źródło: EIFI i Eurostat.

- (355) W okresie badanym łączna konsumpcja w Unii zmalała. Ogółem konsumpcja w Unii zmalała o 18 % z 2 134 778 ton w 2017 r. do 1 748 012 ton w okresie objętym dochodzeniem.

4.4. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

4.4.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (356) Komisja określiła wielkość przywozu na podstawie danych Eurostatu. Udział przywozu w rynku ustalono na podstawie wielkości przywozu i łącznej konsumpcji w Unii.

Tabela 3

Wielkość przywozu (w tonach) i udział w rynku

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość przywozu z Chin	135 287	171 152	207 946	209 033
<i>Indeks</i>	100	127	154	155
Udział w rynku (%)	6	8	11	12
<i>Indeks</i>	100	129	167	189

Źródło: Eurostat.

- (357) Wielkość przywozu z Chin w latach 2017–2019 wzrosła o 54 % i utrzymywała się na stosunkowo stałym poziomie w okresie między 2019 r. a okresem objętym dochodzeniem. Ogólnie wielkość przywozu wzrosła o 55 % w okresie badanym.
- (358) Uwzględniając malejącą konsumpcję w Unii, udział przywozu z Chin w rynku stale rósł między 2017 r. a okresem objętym dochodzeniem z 6 % do 12 %.

- (359) Po ostatecznym ujawnieniu EIFI stwierdził, że w oparciu o dostępne mu dane statystyczne wielkość przywozu i udział przywozu w rynku z Chin powinny być wyższe. EIFI dysponował danymi statystycznymi, które obejmowały przywóz produktów nieobjętych zakresem dochodzenia i oszacował łączny przywóz na podstawie znajomości rynku. Dane statystyczne wykorzystane przez Komisję do ustalenia wielkości przywozu w tabeli 3 były jednak oparte na rzeczywistej wielkości przywozu produktu objętego postępowaniem zarejestrowanego na poziomie kodu TARIC, który obejmuje wyłącznie produkt objęty postępowaniem. Wielkości w tabeli 3 odzwierciedlają zatem prawdziwą wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem w trakcie badanego okresu. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (360) Po ostatecznym ujawnieniu EFDA oraz CCCME zwróciły się o wyjaśnienie, które dane zostały wykorzystane do ustalenia wielkości przywozu do Unii. Po udzieleniu takich wyjaśnień strony te wystąpiły również o ujawnienie dokładnych danych w podziale na kody TARIC. Ze względu na poufny charakter tych danych nie można ich ujawnić i w związku z tym wniosek ten odrzucono.

4.4.2. Ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (361) Komisja ustaliła średnie ceny produktów przywożonych na podstawie danych Eurostatu, dzieląc łączną wartość przywozu z Chin przez całkowitą wielkość tego przywozu.
- (362) Średnia cena importowa w przywozie z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtowała się następująco:

Tabela 4

Ceny importowe (EUR/t)

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem
ChRL	1 375	1 529	1 518	1 473
Indeks	100	111	110	107

Źródło: Eurostat.

- (363) Ceny importowe z państwa, którego dotyczy postępowanie, wzrosły o 11 % w latach 2017–2018 i spadły w 2019 r. o 1 %, a w okresie objętym dochodzeniem o kolejne 3 %. W okresie badanym chińskie ceny importowe wzrosły łącznie o 7 %. Wzrost ten zdecydowanie nie pokrył jednak wzrostu cen surowców, który w tym samym okresie wyniósł 30 %. Ceny importowe utrzymywały się ponadto stale poniżej unijnych cen sprzedaży, jak przedstawiono w tabeli 8.
- (364) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie:
- 1) średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen *ex-works*; oraz
 - 2) odpowiednich średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu od współpracujących chińskich producentów objętych próbą na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku Unii, ustalonych na podstawie CIF (koszt, ubezpieczenie i fracht) z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi zwykle cło i koszty ponoszone po przywozie.
- (365) Porównania cen dokonano z podziałem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio skorygowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Wynik porównania wyrażono jako odsetek obrotów producentów unijnych objętych próbą w okresie objętym dochodzeniem. Wykazał on średni ważony margines podjęcia cenowego od 28 % do 46 % w przywozie z państwa, którego dotyczy postępowanie, na rynek Unii.

4.4.2.1. Argumenty dotyczące porównywalności cen

- (366) EFDA i CCCME stwierdziły, że standardowe elementy złączne nie mogą być stosowane zamiennie z niestandardowymi elementami złącznymi oraz że nie stanowią one dla siebie konkurencji. Podkreśliły one, że niestandardowe elementy złączne są zazwyczaj droższe niż standardowe elementy złączne. Chociaż chińscy producenci eksportujący wywożą głównie standardowe elementy złączne, przemysł Unii w przeważającej mierze produkuje i sprzedaje niestandardowe elementy złączne. W związku z tym wszelkie porównania cenowe powinny opierać się na dokładnym rozróżnieniu między standardowymi i niestandardowymi elementami złącznymi. CCCME podkreśliła również, że trzy główne rodzaje produktu objęte niniejszym dochodzeniem, tj. wkręty, śruby i podkładki, różnią się od siebie, co należy odpowiednio uwzględnić w porównaniu cen.
- (367) Podobnie Europejskie Stowarzyszenie Sprzedawców Detalicznych z Sektora Majsterkowania („EDRA”) twierdziło, że porównanie cen między unijną ceną sprzedaży na rynku unijnym a chińską ceną importową powinno uwzględniać rozróżnienie między standardowymi i niestandardowymi elementami złącznymi. Jeden z importerów argumentował, że wewnętrzne kody produktów producentów przemysłu Unii nie rozróżniają standardowych i niestandardowych elementów złącznych, a zatem porównanie cen sprzedaży przemysłu Unii z cenami przywozu z Chin byłoby nieodpowiednie.
- (368) EFDA argumentowało, że elementy złączne, nawet jeśli są produkowane w oparciu o normy uznane na poziomie międzynarodowym, mogą również spełniać szczególne dodatkowe wymagania klienta, tj. wymagania, które różnią się od tych określonych w normie; lub które nie zostały uwzględnione w takiej normie; lub które są bardziej rygorystyczne niż te określone w normie. Te elementy złączne należy traktować jako niestandardowe elementy złączne. W tym samym duchu CCCME argumentowała, że nie tylko elementy złączne produkowane na podstawie rysunków technicznych klienta powinny być uznawane za niestandardowe elementy złączne, ale również te, które uwzględniają inne wymagania klienta, nawet jeśli takie elementy złączne są w pełni zgodne z międzynarodowymi normami dotyczącymi produktu.
- (369) EFDA wskazało również na różnicę pomiędzy „normami dotyczącymi produktu” a „normami kontroli” oraz pomiędzy „podstawowymi” normami dotyczącymi produktu a „specjalnymi” normami dotyczącymi produktu. EFDA argumentowało, że o ile elementy złączne zgodne z podstawowymi normami dotyczącymi produktu można uznać za standardowe elementy złączne, o tyle elementy złączne zgodne z normami kontroli i specjalnymi normami dotyczącymi produktu należy do celów niniejszego dochodzenia uznać za niestandardowe elementy złączne, ponieważ wymagania te pełnią taką samą rolę jak szczególne wymagania klienta.
- (370) EFDA i CCCME podkreśliły ponadto, że elementy złączne produkowane przez przemysł Unii często wytwarza się z wykorzystaniem standardowych zespołów produkcyjnych, chociaż stawiane im wymagania wykraczają poza normy uznane na poziomie międzynarodowym. Te elementy złączne należy traktować jako niestandardowe elementy złączne.
- (371) Ponadto EFDA i CCCME odniosły się do szczególnych wymogów w zakresie certyfikacji w poszczególnych sektorach (głównie w sektorze motoryzacyjnym). Są to wymogi dotyczące zgodności dotyczące dostawców elementów złącznych i obejmują na przykład obowiązek dokumentowania procesu produkcji elementów złącznych, rejestrowania określonych danych i etapów kontroli jakości ⁽⁷⁸⁾. EFDA twierdziło, że konieczne inwestycje w proces produkcyjny dostawców w celu spełnienia takich wymogów znajdują odzwierciedlenie w wyższych kosztach i cenach, a zatem elementy złączne produkowane w takich warunkach należy uznać za niestandardowe elementy złączne. CCCME stwierdziła, że wszystkie elementy złączne stosowane w sektorze motoryzacyjnym należy uznać za niestandardowe elementy złączne.
- (372) Komisja zauważyła, że standardowe elementy złączne szczegółowo opisano w normach przemysłowych, takich jak na przykład normy Deutsches Institut für Normung (DIN), normy Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej (ISO) lub normy europejskie (EN) opracowane i obsługiwane przez Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN). Niestandardowe elementy złączne to z kolei takie elementy, które wykazują różnice w stosunku do norm branżowych i często są zgodne z projektem technicznym lub wymaganiami konkretnego użytkownika. W związku z tym element złączny wykonany według rysunków technicznych klienta, które odbiegają od uznanej normy międzynarodowej, jest specjalnym lub niestandardowym elementem złącznym. Elementy złączne produkowane na standardowych liniach produkcyjnych również uznano za specjalne elementy złączne, jeżeli nie są w pełni zgodne z normą przemysłową uznaną na poziomie międzynarodowym.

⁽⁷⁸⁾ Proces zatwierdzania części do produkcji („PPAP”) oraz zatwierdzenie procesu produkcyjnego i wyrobu („PPA”) poziom 3 lub wyższy, stosowane w sektorze motoryzacyjnym.

- (373) Komisja zauważyła, że wszystkie argumenty dotyczące kwestii, które rodzaje elementów złącznych należy uznać za niestandardowe elementy złączne, z wyjątkiem tych wymienionych w motywach 374 i 375, nie są w rzeczywistości kwestionowane przez przemysł Unii i odpowiadają założeniu, że jeżeli standardowe elementy złączne nie są ściśle zgodne z normą przemysłową dotyczącą produktu, należy je uznać za niestandardowe/specjalne elementy złączne.
- (374) Jeśli chodzi o specjalne normy dotyczące produktu i normy kontroli, o których mowa w motywie 369, Komisja uznała, że jeżeli element złączny jest produkowany dokładnie według specyfikacji technicznych określonych w normie uznanej na poziomie międzynarodowym, należy uznać go za standardowy element złączny, w związku z czym argumenty w tym względzie zostały odrzucone.
- (375) Wymogi w zakresie certyfikacji wymienione w motywie 371 są szczególnymi wymogami klienta dotyczącymi zgodności, które mogą nie mieć bezpośredniego wpływu na wymagania techniczne w odniesieniu do samego elementu złącznego określone w normach uznanych na poziomie międzynarodowym. Wymogi dotyczące zgodności, o ile nie mają wpływu na fizyczne i techniczne właściwości elementów złącznych lub nie stanowią konkretnego projektu klienta, lecz odnoszą się głównie do takich kwestii, jak na przykład wymogi dotyczące dokumentacji w procesie produkcyjnym lub rejestrowania kontroli jakości, nie zostały więc uznane za kryterium rozróżnienia między standardowymi i niestandardowymi elementami złącznymi i argumenty w tym względzie zostały odrzucone.
- (376) CCCME argumentowała ponadto, że elementy złączne są sprzedawane użytkownikom końcowym niemal wyłącznie za pośrednictwem dystrybutorów i że należy to odpowiednio uwzględnić przy porównaniu cen, które powinno być dokonywane na poziomie handlu dystrybutorów. Jak wspomniano w motywie 278, cała sprzedaż eksportowa odbywała się bezpośrednio do niezależnych klientów w Unii, a zatem w porównaniu wzięto pod uwagę ceny zapłacone lub należne, a nie konstruowane ceny eksportowe. Większą część sprzedaży w obrębie przemysłu Unii realizowano za pośrednictwem dystrybutorów, a porównania cen importowych z cenami sprzedaży przemysłu Unii na rynku unijnym dokonano na tym samym poziomie handlu. W związku z tym argument ten nie był istotny w obecnym dochodzeniu.
- (377) Po ostatecznym ujawnieniu EFDA, CCCME i Misja Chińskiej Republiki Ludowej w Unii Europejskiej stwierdziły, że przy obliczaniu marginesów podcięcia należało dokonać dostosowań w odniesieniu do kosztów kontroli jakości i zarządzania dokumentami. EFDA i CCCME stwierdziły, że przemysł Unii podlegał szczególnym wymogom w zakresie certyfikacji, o których mowa w motywie 371, podczas gdy w przypadku chińskich producentów eksportujących zazwyczaj żadne takie wymogi nie istniały. EFDA i CCCME odniosły się do art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym ocena szkody musi opierać się na obiektywnej ocenie i zebranych dowodach (w tym badaniu skutku cenowego zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego), oraz do art. 3.1 porozumienia antydumpingowego WTO, które odnosi się do porównywalności cen. Zważywszy że wymogi w zakresie certyfikacji mają znaczący wpływ na koszty i ceny, EFDA, CCCME i Misja Chińskiej Republiki Ludowej w Unii Europejskiej stwierdziły, że przy obliczaniu marginesu podcięcia należy dokonać odpowiedniej korekty.
- (378) Strony te odniosły się do publicznie dostępnych informacji oraz do informacji przedstawionych przez jednego z producentów unijnych objętych próbą, z których wynika, że co najmniej jeden z producentów unijnych objętych próbą był objęty certyfikacją PPAP, a zatem błędnie zadeklarował część swojej produkcji jako standardowe elementy złączne.
- (379) W odniesieniu do argumentów dotyczących publicznie dostępnych informacji na temat jednego z producentów unijnych, którzy mieli być objęci próbą, Komisja zauważyła, że wszystkim producentom unijnym objętym próbą zapewniono anonimowość, a zatem wszelkie uwagi na temat takich informacji są nieuzasadnione. Komisja potwierdziła jednak, że w toku dochodzenia nie udało się ustalić żadnych istotnych różnic w zakresie kosztów między procesami produkcyjnymi podlegającymi wymogom w zakresie certyfikacji a innymi procesami produkcji. W związku z tym, nawet jeśli takie dostosowanie byłoby uzasadnione i usprawiedliwione, jego wpływ na margines podcięcia byłby nieistotny, a zatem ustalenia Komisji dotyczące znacznego podcięcia cenowego pozostałyby w mocy. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (380) Jeśli chodzi o argument, że jeden z producentów unijnych objętych próbą błędnie zadeklarował niestandardowe elementy złączne jako standardowe elementy złączne, należy przypomnieć, że zgodnie z motywem 375 same wymogi dotyczące certyfikacji nie przesądzają, czy dany element złączny należy uznać za niestandardowy. W tym samym motywie Komisja stwierdziła, że o ile wymogi dotyczące zgodności nie mają wpływu na fizyczne i techniczne właściwości elementów złącznych lub nie są narzucone na konkretnych rysunkach technicznych klienta, tylko odnoszą się głównie do takich kwestii, jak na przykład wymogi dotyczące dokumentacji w procesie produkcyjnym lub rejes-

trowania kontroli jakości, nie są uznane za kryterium rozróżnienia między standardowymi i niestandardowymi elementami złącznymi. Komisja sprawdziła prawidłowość zgłoszenia rodzajów produktu wszystkich producentów unijnych objętych próbą. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

- (381) Po ostatecznym ujawnieniu EFDA i CCCME stwierdziły, że sprzedaż przemysłu Unii odbywała się głównie za pośrednictwem powiązanych dystrybutorów na rzecz użytkowników końcowych. Ze względu na fakt, że chińscy producenci eksportujący dokonują sprzedaży bezpośrednio niepowiązanym dystrybutorom w Unii, należało dokonać odpowiednich dostosowań w odniesieniu do różnic w poziomie handlu. Argumentu tego nie oparto na żadnych informacjach zawartych w aktach sprawy, ani nie poparto żadnymi dowodami. W okresie objętym dochodzeniem EFDA i CCCME wystąpiły o dodatkowe informacje dotyczące udziału sprzedaży producentów unijnych objętych próbą na rzecz dystrybutorów, które Komisja dostarczyła i które potwierdziły ustalenia przedstawione w motywie 376. Komisja wyjaśnia również, że sprzedaż producentów unijnych objętych próbą uwzględniona w obliczeniach podjęcia cenowego była dokonywana niepowiązanym klientom w Unii. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

4.5. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

- (382) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego badanie wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł Unii zawierało ocenę wszystkich wskaźników gospodarczych, które wywierają wpływ na przemysł Unii w okresie badanym.
- (383) Jak wspomniano w motywach 26 do 49, w celu określenia potencjalnej szkody poniesionej przez przemysł Unii dokonano doboru próby.
- (384) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych przez skarżącego, porównanych z danymi dostarczonymi przez producentów unijnych objętych próbą. Dane makroekonomiczne dotyczące wszystkich producentów unijnych.
- (385) Po ostatecznym ujawnieniu CCCME i EFDA stwierdziły, że Komisja nie ujawniła wielkości produkcji i sprzedaży producentów unijnych, którzy dostarczyli dane zawarte we wskaźnikach makroekonomicznych. W okresie objętym dochodzeniem, na wniosek, Komisja wyjaśniła, że dane te zostały dostarczone na poziomie poszczególnych przedsiębiorstw i dlatego są poufne. EFDA twierdziło ponadto, że Komisja odmówiła dostarczenia informacji na temat sposobu ekstrapolacji danych, gdy tymczasem byłby to kluczowy aspekt, biorąc pod uwagę, że tylko niewielka część wszystkich producentów unijnych dostarczyła dane makroekonomiczne.
- (386) Źródła i metodykę stosowane przez Komisję w celu ustalenia danych makroekonomicznych określono w motywie 384. Dane makroekonomiczne zebrano od indywidualnych producentów unijnych w Unii i przekazano Komisji za pośrednictwem skarżącego. Łączną ilość danych makroekonomicznych skarżący oszacował poprzez ekstrapolację danych w oparciu o udział tych producentów w całkowitej produkcji unijnej. Skarżący oparł całkowitą produkcję unijną na informacjach dostępnych w Prodcom. Przedłożone dane zostały dostosowane w drodze porównania z danymi dostarczonymi przez producentów unijnych objętych próbą. Dostosowania uwzględniały jedynie pewne niespójności w danych, ale nie zmieniły zasadniczo danych przedstawionych przez skarżącego.
- (387) EFDA skrytykowało również fakt niewystarczającej weryfikacji danych przez Komisję oraz fakt dostarczenia niepełnych streszczeń danych makroekonomicznych zaledwie jeden dzień przed ostatecznym ujawnieniem. Jak określono w motywie 384, Komisja porównała dane z informacjami udostępnionymi przez producentów unijnych objętych próbą oraz poddała je szczegółowemu procesowi uzupełniania braków w odpowiedzi EIFI na kwestionariusz dotyczący wskaźników makroekonomicznych. Charakter pytań skierowanych do EIFI przedstawiono stronom w dokumentacji udostępnionej do wglądu. Komisja była usatysfakcjonowana dokładnością danych i dlatego uznała, że stanowią one odpowiednią podstawę do określenia wskaźników makroekonomicznych. Argument dotyczący niewystarczającej weryfikacji został zatem odrzucony. Niepoufne streszczenie indywidualnych wkładów producentów unijnych ujawniono w czasie umożliwiający przedstawić uwagi. Ponadto w przypadku EFDA i CCCME przedłużono wyjątkowo termin na przedstawienie uwag. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

- (388) Komisja oceniła mikroekonomiczne wskaźniki szkody na podstawie danych przekazanych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez producentów unijnych objętych próbą.
- (389) Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu Unii.
- (390) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu dumpingu oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu.
- (391) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.
- (392) Jak określono w motywie 68, jeden producent eksportujący twierdził, że próba producentów eksportujących składała się głównie z przedsiębiorstw produkujących śruby (w przeciwieństwie do producentów wkrętów), a zatem nie była reprezentatywna dla przemysłu chińskiego i wywozu ogółem. Analizę szkody należy zatem przeprowadzić oddzielnie dla śrub i dla wkrętów.
- (393) Ponadto, jak określono w motywach 115 i 156, jeden producent eksportujący konstrukcyjnych wkrętów do drewna i jeden producent eksportujący konfirmatów twierdzili, że zakres niniejszego dochodzenia nie obejmuje tych rodzajów produktu. Te zainteresowane strony twierdziły, że analizę szkody należy ewentualnie przeprowadzić oddzielnie dla tych rodzajów produktu.
- (394) Jak wspomniano w motywie 162, CCCME wystąpiła z wnioskiem, aby makroekonomiczne wskaźniki szkody gromadzono i oceniano oddzielnie dla standardowych elementów złącznych i niestandardowych elementów złącznych z uwagi na to, że przemysł unijny produkuje i sprzedaje głównie niestandardowe elementy złączne, podczas gdy producenci eksportujący z Chin produkują i eksportują głównie standardowe elementy złączne.
- (395) Po ostatecznym ujawnieniu Misja Chińskiej Republiki Ludowej w Unii Europejskiej stwierdziła, że zainteresowane strony nie miały możliwości zweryfikowania danych zagregowanych przemysłu Unii wykorzystanych do określenia wskaźników makroekonomicznych ze względu na anonimowość przyznaną producentom unijnym objętym próbą.
- (396) Jak wskazano w motywach 16–20, Komisja uznała, że wniosek o zachowanie anonimowości należycie uzasadniono i dobrze umotywowano. Wszystkie argumenty przeciwko temu poufnemu traktowaniu zostały zatem odrzucone. W związku z tym Komisja nie może również ujawnić informacji dotyczących poszczególnych nazw przedsiębiorstw, które przyczyniły się do powstania makroekonomicznych wskaźników szkody. Metodę tę wyjaśniono w motywie 384. W związku z powyższym argument Misji Chińskiej Republiki Ludowej w Unii Europejskiej został odrzucony.
- (397) Uwagi dotyczące reprezentatywności próby producentów eksportujących omówiono już w motywie 70. Podobnie uwagi i argumenty zainteresowanych stron dotyczące zakresu produktu objętego dochodzeniem omówiono już w motywach 113–166.
- (398) Jeśli chodzi o argumenty, że analizę szkody należy przeprowadzić oddzielnie dla poszczególnych rodzajów produktu, Komisja wskazuje, że w motywie 110 stwierdzono, iż do celów niniejszego dochodzenia wszystkie typy produktu uznaje się za jeden produkt, ponieważ mają one te same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne oraz te same podstawowe zastosowania końcowe. Wszelkie ustalenia istnienia dumpingu, szkody i związku przyczynowego oparto zatem na produkcie jako całości. Nie dostarczono dowodów, które uzasadniałyby przeprowadzenie oddzielnej analizy każdego rodzaju produktu. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (399) CCCME i EFDA stwierdziły, że ważenie mikroekonomicznych wskaźników szkody producentów unijnych objętych próbą będących MŚP byłoby sprzeczne z rozporządzeniem podstawowym i przepisami WTO, a zatem nie powinno być stosowane. Argumentowały one, że taka metodyka sztucznie zwiększyłaby wagę danych dostarczonych przez MŚP, a jednocześnie sztucznie obniżyłaby wagę danych dostarczonych przez duże przedsiębiorstwa. Jako że Komisja nie ważyła wskaźników szkody, dalsza analiza tego argumentu nie była konieczna.

- (400) Po ostatecznym ujawnieniu CCCME i EFDA stwierdziły, że analiza szkody powinna być zostać przeprowadzona oddzielnie dla standardowych elementów złącznych i dla niestandardowych elementów złącznych. Utrzymały one również, że należało przeprowadzić oddzielną analizę szkody dla każdej kategorii produktów, tj. wkrętów do drewna, wkrętów samogwintujących, śrub i podkładek, i odniosły się w tym względzie do sprawozdania Stałego Organu Apelacyjnego USA – stal walcowana na gorąco ⁽⁷⁹⁾ oraz sprawozdania Stałego Organu Apelacyjnego Chiny – HP-SSST ⁽⁸⁰⁾ jak również do orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości ⁽⁸¹⁾.
- (401) Jeżeli chodzi o standardowe i niestandardowe elementy złączne, CCCME i EFDA po pierwsze powtórzyły, że specjalne i standardowe elementy złączne należą do dwóch odrębnych rynków pod względem właściwości fizycznych i różnic jakości, jak również zastosowań końcowych, oraz że nie są one wymienne. Po drugie, powtórzyły one, że chińscy producenci eksportujący koncentrują się na standardowych elementach złącznych, podczas gdy producenci unijni zajmują się głównie produkcją specjalnych elementów złącznych. CCCME i EFDA podkreśliły, że Trybunał Sprawiedliwości w sprawie T-254/18 potwierdził, że „analiza poszczególnych segmentów może być uzasadniona, gdy produkty objęte dochodzeniem nie są zamienne i gdy jeden lub więcej segmentów może być w większym stopniu dotkniętych przywozem po cenach dumpingowych”.
- (402) Jak wskazano w motywach 109 i 110, wszystkie elementy złączne mają podobne właściwości fizyczne i techniczne oraz te same podstawowe zastosowania końcowe. Jak już wskazano w motywie 151, nie wymaga się, by wszystkie rodzaje produktu były w pełni zamienne, o ile wszystkie rodzaje mają te same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne oraz te same podstawowe zastosowania końcowe. Ponadto, jak określono w motywie 47, w wyniku dochodzenia wykazano, że przemysł Unii wytwarzał i sprzedawał standardowe i niestandardowe elementy złączne, a producenci eksportujący eksportowali standardowe i niestandardowe elementy złączne do przemysłu Unii. Dochodzenie wykazało również, że występowała zbieżność w zastosowaniach końcowych. Przemysł Unii sprzedawał elementy złączne do różnych zastosowań i sektorów. Pomimo niskiego poziomu współpracy Komisja ustaliła, że przywóz towarów po cenach dumpingowych konkuruje ze sprzedażą przemysłu Unii w zakresie tych samych zastosowań. Nawet jeśli obecność specjalnych elementów złącznych w próbie współpracujących eksporterów była niewielka, dowody w aktach sprawy wskazywały, że chińscy producenci eksportujący mają zdolności do produkcji i wywozu niestandardowych elementów złącznych (na przykład podczas targów chińscy producenci eksportujący oferowali szereg niestandardowych elementów złącznych i wielu chińskich producentów produkowało elementy złączne dla sektora motoryzacyjnego). Próba producentów unijnych składała się z przedsiębiorstw reprezentujących w różnym stopniu sprzedaż zarówno standardowych, jak i niestandardowych elementów złącznych. W praktyce większość przedsiębiorstw objętych próbą produkowała zarówno standardowe, jak i specjalne elementy złączne; tylko jedno przedsiębiorstwo koncentrowało się na specjalnych elementach złącznych, a inne – na standardowych elementach złącznych. Jak wspomniano w motywie 36, próba przemysłu Unii zapewniała zatem szeroki asortyment rodzajów produktu. Rodzaje produktu przywożone od chińskich producentów eksportujących odpowiadały w ponad 90 % rodzajom produktu wytwarzanym i sprzedawanym przez producentów unijnych objętych próbą i obejmowały porównanie cen standardowych i niestandardowych elementów złącznych, które nieodmiennie wykazywało znaczne podcięcie cenowe i zaniżanie cen. Bez uszczerbku dla faktu, że analiza szkody musi zostać przeprowadzona na poziomie przemysłu Unii, Komisja zauważyła, że wszyscy producenci unijni, w tym producenci produkujący specjalne elementy złączne, niezależnie od asortymentu produktów, wykazywali tendencje spadkowe w zakresie wielkości produkcji i sprzedaży oraz marż zysku. Pokazuje to, że przywóz z Chin miał wpływ na wszystkich producentów unijnych wybranych do próby. Ponadto, jak określono w motywie 552, w aktach sprawy znajdują się dowody na to, że producenci unijni nie byli w stanie zwiększyć produkcji i sprzedaży standardowych elementów złącznych ze względu na przywóz z Chin wywierający presję cenową na rynek unijny. Na poziomie makroekonomicznym większość producentów unijnych, którzy dostarczyli dane indywidualne, produkowała zarówno standardowe, jak i specjalne elementy złączne. Pogorszenie się makroekonomicznych wskaźników szkody równoległe ze wzrostem przywozu z Chin, jak również tendencja spadkowa mikroekonomicznych wskaźników wszystkich producentów unijnych objętych próbą wskazują, że na rynku istniała konkurencja między przemysłem Unii a przywozem z Chin na poziomie produktu podobnego, a dochodzenie nie potwierdziło przeciwnych twierdzeń w tym względzie. Fakt ten sam w sobie stanowi dowód istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii. Ani CCCME, ani EFDA nie dostarczyły żadnych dodatkowych informacji ani dowodów, które uzasadniałyby przeprowadzenie oddzielnej analizy standardowych elementów złącznych z jednej strony i niestandardowych elementów złącznych z drugiej strony. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (403) Jeżeli chodzi o wkręty do drewna, wkręty samogwintujące, śruby i podkładki, te same strony twierdziły, że ponieważ produkty te sklasyfikowano w różnych podpozycjach CN, wskazywałyoby to, że mają one różne specyficzne właściwości i nie są ze sobą porównywalne. EFDA twierdziło również, że potwierdza to fakt, iż jeden producent wkrętów do drewna w Unii sprzeciwił się skardze, twierdząc, że nie dostrzeże żadnego pozytywnego wpływu środków.

⁽⁷⁹⁾ Sprawozdanie Stałego Organu Apelacyjnego, USA – stal walcowana na gorąco, pkt 204.

⁽⁸⁰⁾ Sprawozdanie Stałego Organu Apelacyjnego, Chiny – HP-SSST, pkt 5.211.

⁽⁸¹⁾ Sprawa T-254/18, CCCME przeciwko Komisji, wyrok z dnia 19 maja 2021 r., ECLI:EU:T:2021:278, pkt 377. Zob. również sprawa T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic przeciwko Radzie, wyrok z dnia 28 października 2004 r., ECLI:EU:T:2004:317, oraz sprawa T-500/17, Hubei Xinyegang Special Tube/Komisja, wyrok z dnia 24 września 2019 r., ECLI:EU:T:2019:691.

- (404) Wnioski przedstawione w motywach 109 i 110 są również ważne w odniesieniu do wyżej wymienionych kategorii produktów. Nie przedstawiono żadnych dowodów na to, że dojdzie do segmentacji rynków według tych kategorii, poza faktem, że zostały one sklasyfikowane w ramach różnych kodów CN. Sam ten fakt nie może jednak zostać uznany za wystarczający dowód, ponieważ, mimo że produkty mogą być objęte różnymi kodami CN, nadal mogą ze sobą konkurować. Fakt, że jeden producent unijny sprzeciwił się skardze jako takiej, nie dowodzi ani nie wskazuje na to, że istnieje segmentacja rynku według rodzaju produktu. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.

4.5.1. Wskaźniki makroekonomiczne

4.5.1.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (405) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość produkcji (w tonach)	1 421 735	1 346 720	1 238 982	1 060 569
Indeks	100	95	87	75
Moce produkcyjne (w tonach)	2 317 772	2 256 337	2 247 276	2 310 557
Indeks	100	97	97	100
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	61	60	55	46
Indeks	100	97	90	75

Źródło: EIFI, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (406) W okresie badanym wielkość produkcji przemysłu Unii stale się zmniejszała, łącznie o 25 %.
- (407) Moce produkcyjne utrzymywały się w okresie badanym na stałym poziomie wynoszącym około 2 300 000 ton. Jednakże wykorzystanie mocy produkcyjnych znacznie zmalało z powodu znacznego zmniejszenia wielkości produkcji i spadło z 61 % w 2017 r. do zaledwie 46 % w OD.
- (408) Po ostatecznym ujawnieniu EFDA zauważyło, że przedstawione w tabeli 5 wskaźniki mocy produkcyjnych i wykorzystania mocy produkcyjnych w OD różnią się nieznacznie od niepoufnego streszczenia wskaźników makroekonomicznych przedstawionego przez EIFI i że wskazywałoby to, iż Komisja dokonała korekt danych dostarczonych przez EIFI.
- (409) Jak wspomniano w motywie 386, informacje dostarczone przez skarżącego zostały poddane kontroli krzyżowej pod kątem danych przedstawionych przez producentów unijnych objętych próbą, a niektóre korekty na tej podstawie doprowadziły do uzyskania nieco różniących się wskaźników.

4.5.1.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (410) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu Unii w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość sprzedaży na rynku unijnym (w tonach)	1 414 956	1 303 730	1 199 408	1 038 934
<i>Indeks</i>	100	92	85	73
Udział w rynku (%)	66	62	61	59
<i>Indeks</i>	100	94	92	90

Źródło: EIFI, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (411) Wielkość produkcji przemysłu Unii zmalała w okresie badanym o 27 % – w znacznie szybszym tempie niż spadek konsumpcji, która w tym samym okresie zmalała o 18 %.
- (412) W konsekwencji udział przemysłu Unii w rynku zmalał z 66 % w 2017 r. do 59 % w OD, co oznacza spadek o 10 % lub 7 punktów procentowych.

4.5.1.3. Wzrost

- (413) W kontekście malejącej konsumpcji przemysł Unii odnotował nie tylko spadek wielkości sprzedaży w Unii, ale także spadek udziału w rynku.

4.5.1.4. Zatrudnienie i wydajność

- (414) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Zatrudnienie i wydajność

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem
Liczba pracowników (EPC)	22 004	20 960	21 060	21 134
<i>Indeks</i>	100	95	96	96
Wydajność (w tonach na pracownika)	65	64	59	50
<i>Indeks</i>	100	99	91	78

Źródło: EIFI, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (415) Poziom zatrudnienia w przemyśle Unii zmniejszył się w okresie badanym ze względu na ograniczenie produkcji i sprzedaży. Doprowadziło to do redukcji zatrudnienia o 4 %, bez uwzględnienia zatrudnienia pośredniego.
- (416) Ponieważ wielkość produkcji malała jeszcze szybciej niż liczba pracowników, wydajność przemysłu Unii zmalała w okresie badanym o 22 %.

- (417) Po ostatecznym ujawnieniu CCCME i EFDA stwierdziły, że Komisja nie przedstawiła jasnych informacji na temat sposobu obliczania tych wskaźników.
- (418) W toku dochodzenia, na wnioski wyżej wymienionych stron, Komisja wyjaśniła, że wskaźniki makroekonomiczne opierały się na indywidualnych informacjach dostarczonych przez producentów unijnych reprezentowanych przez EIFI, które zostały poddane kontroli krzyżowej pod kątem danych dostarczonych przez producentów unijnych objętych próbą. Metodę dotyczącą wskaźników makroekonomicznych opisano również w motywie 384. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

4.5.1.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (419) Wszystkie marginesy dumpingu określone w ramach niniejszego dochodzenia znacznie przekraczały poziom *de minimis*. Wpływ wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł Unii był znaczny, jeśli weźmie się pod uwagę wielkość i ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie.

4.5.2. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.5.2.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (420) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów unijnych wobec klientów niepowiązanych w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Ceny sprzedaży w Unii

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii na rynku całkowitym (w EUR/t)	2 467	2 664	2 810	2 738
Indeks	100	108	114	111
Jednostkowe koszty produkcji (w EUR/t)	2 354	2 482	2 673	2 709
Indeks	100	105	114	115

Źródło: Odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (421) Jednostkowe ceny sprzedaży przemysłu Unii wzrosły o 11 % między 2017 r. a OD. Wskaźnik ten był znacznie niższy od wzrostu jednostkowych kosztów produkcji przemysłu Unii (+ 15 %) w okresie badanym. W rezultacie ceny sprzedaży w Unii spadły poniżej jednostkowych kosztów produkcji w OD ze względu na znaczną presję cenową wywieraną przez przywóz z Chin, który podcinał ceny sprzedaży przemysłu Unii o 37 % w OD.
- (422) Po ostatecznym ujawnieniu CCCME i EFDA zakwestionowały te dane liczbowe i zauważyły, że nie jest jasne, w jaki sposób ustalono koszty jednostkowe. Wskazały one również na błąd w ujawnionej tabeli, który został skorygowany przez Komisję. Koszty jednostkowe ustalono zgodnie z praktyką Komisji jako koszty całkowite obejmujące koszty produkcji oraz koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne.

4.5.2.2. Koszty pracy

- (423) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Średnie koszty pracy na pracownika

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem
Średnia płaca na pracownika (w EUR)	42 341	44 784	44 016	39 891
Indeks	100	106	104	94

Źródło: Odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(424) W okresie badanym średnie koszty pracy w przeliczeniu na pracownika zmalały o 6 %.

4.5.2.3. Zapasy

(425) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Zapasy

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (tony)	39 021	40 191	45 398	41 638
Indeks	100	103	116	107

Źródło: Odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(426) Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego wzrósł o 16 % między 2017 a 2019 r. i zmalał o 9 % między 2019 r. a OD. Ogólnie rzecz biorąc, w okresie badanym wielkość zapasów na koniec okresu sprawozdawczego wzrosła o 7 %.

4.5.2.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

(427) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	6	5	4	- 1
Indeks	100	78	61	- 15
Przepływy środków pieniężnych (w EUR)	39 458 582	29 914 473	23 776 496	14 621 456
Indeks	100	76	60	37

Inwestycje (w EUR)	26 709 539	20 090 697	17 534 570	11 400 254
Indeks	100	75	66	43
Zwrot z inwestycji (%)	10	9	6	- 1
Indeks	100	86	62	- 8

Źródło: Odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (428) Komisja określiła rentowność producentów unijnych włączonych do próby, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży.
- (429) Rentowność spadała każdego roku między 2017 r. a OD, kiedy to stała się ujemna. Tendencja ta wynika głównie z faktu, że przemysł Unii nie był w stanie uwzględnić wzrostu kosztów produkcji w swoich cenach sprzedaży ze względu na presję wywieraną przez przywóz towarów po cenach dumpingowych, który podcinał ceny sprzedaży przemysłu Unii średnio o 37 %.
- (430) Przepływy środków pieniężnych netto to zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Przepływy środków pieniężnych netto stale malały w okresie badanym, a ich ogólny spadek wyniósł 63 %, głównie z powodu pogorszenia się zysku przed opodatkowaniem w tym samym okresie.
- (431) Zwrot z inwestycji jest procentowym stosunkiem zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Spadał ona jeszcze szybciej niż rentowność i przepływy środków pieniężnych, malejąc każdego roku w okresie badanym i przyjmując wartość ujemną w OD, co było skutkiem ujemnej rentowności. W tym samym okresie przemysł Unii zmniejszył o ponad połowę poziom swoich inwestycji, co skutkowało spadkiem o 57 %. Zdolność przemysłu Unii do pozyskania kapitału została poważnie naruszona przez spadek rentowności, a także przepływów środków pieniężnych w okresie badanym.

4.5.3. Wnioski dotyczące szkody

- (432) Wszystkie główne wskaźniki szkody wykazały istnienie negatywnej tendencji w okresie badanym. Wielkość produkcji przemysłu Unii spadła o 25 %, a wielkość jego sprzedaży zmalała o 27 %. Przy spadku konsumpcji o 18 % udział przemysłu Unii w rynku zmalał o 10 %, osiągając poziom 59 % w OD.
- (433) Choć cena sprzedaży wzrosła o 11 % w okresie badanym, nie wystarczyło to do zrównoważenia wzrostu jednostkowych kosztów produkcji (+ 17 %), powodując ciągły spadek rentowności w okresie badanym. Takie zaniżanie cen prowadzi do strat w OD. Podobną tendencję spadkową zaobserwowano w przypadku zatrudnienia, średnich kosztów pracy, inwestycji, zwrotu z inwestycji i przepływów środków pieniężnych, które zmalały w okresie badanym.
- (434) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (435) EFDA i CCCME stwierdziły, że przemysł Unii nie poniósł żadnej szkody i powoływały się na publicznie dostępne informacje wskazujące na dodatnią rentowność niektórych producentów unijnych w 2019 r. lub na pozytywne tendencje w zakresie niektórych wskaźników szkody.
- (436) Analiza szkody przeprowadzona przez Komisję opierała się na danych zagregowanych, przekazanych przez producentów unijnych objętych próbą, dotyczących produkcji i sprzedaży produktu podobnego w Unii w odniesieniu do wskaźników mikroekonomicznych, oraz na danych dotyczących całego przemysłu Unii w odniesieniu do wskaźników makroekonomicznych. Informacje przekazane przez EFDA i CCCME były natomiast oparte na publicznie dostępnych danych dotyczących wyłącznie indywidualnych producentów unijnych. W związku z tym informacje te uznano za niereprezentatywne. Analiza przeprowadzona przez Komisję obejmowała również wszystkie wskaźniki szkody w okresie kilku lat (okres badany), podczas gdy informacje dostarczone przez EFDA i CCCME obejmowały tylko jeden rok budżetowy lub tylko niektóre szczególne wskaźniki szkody, takie jak rentowność. Ponadto dane zgromadzone przez Komisję dotyczyły wyłącznie produktu objętego dochodzeniem i podlegały weryfikacji. Infor-

macje przekazane przez EFDA i CCCME nie zostały zatem uznane za odpowiednie do określenia sytuacji całego przemysłu Unii w okresie badanym i nie wpłynęły na zmianę ustaleń opartych na dokładniejszych danych zweryfikowanych przez Komisję. W związku z tym argumenty EFDA i CCCME w tym względzie zostały odrzucone.

- (437) Po ostatecznym ujawnieniu CCCME i EFDA zauważyły, że rentowność przemysłu Unii podana w tabeli 11 nie zgadza się z jednostkową ceną sprzedaży i jednostkowym kosztem produkcji podanymi w tabeli 8. Jak określono w motywie 422, Komisja skorygowała błąd pisarski w jednostkowym koszcie produkcji. Potwierdziła się jednak negatywna tendencja w zakresie rentowności, która spadła z 6 % w 2017 r. do -1 % w OD.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (438) Zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii. Zgodnie z art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również spowodować szkodę dla przemysłu Unii. Komisja dopilnowała, aby wszelkie szkody spowodowane przez inne czynniki niż przywóz po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, nie były łączone z tym przywozem. Czynnikiemami tymi są przywóz z innych państw trzecich, spadek konsumpcji w Unii, zmiany strukturalne w sektorze motoryzacyjnym, przywóz elementów złącznych przez przemysł Unii, zmiany cen surowców i możliwa przewaga konkurencyjna chińskich producentów eksportujących, pandemia COVID-19 oraz domniemane złe zarządzanie przemysłu Unii.

5.1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (439) Pogorszenie sytuacji przemysłu Unii zbiegło się w czasie ze znacznym wzrostem przywozu z Chin, który systematycznie podcinał ceny przemysłu Unii i powodował tłumienie unijnych cen rynkowych w OD. Jak wspomniano w motywie 421 ceny importowe producentów eksportujących objętych próbą podcinały ceny unijne średnio o 37 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (440) Wielkość przywozu z Chin wzrosła z około 135 000 ton w 2017 r. do około 209 000 ton w okresie objętym dochodzeniem, co stanowi wzrost o 55 %. Udział w rynku wzrósł o 6 punktów procentowych z 6 % w 2017 r. do 12 % w okresie objętym dochodzeniem. W tym samym okresie sprzedaż przemysłu Unii zmalała o 27 %, a jego udział zmniejszył się z 66 % do 59 %, tj. o 7 punktów procentowych.
- (441) Ceny przywozu towarów po cenach dumpingowych wzrosły o 7 % w okresie badanym, w znacznie mniejszym stopniu niż równoległy wzrost cen surowców (głównie walcówki). Niskie ceny importowe doprowadziły do presji cenowej na rynku unijnym, która przez cały okres badany utrzymywała się na poziomie niższym od cen przemysłu Unii. Przemysł Unii nie był zatem w stanie podnieść swoich cen do zrównoważonego poziomu, co spowodowało spadek rentowności i straty w OD.
- (442) Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że przywóz z Chin wyrządził istotną szkodę przemysłowi Unii. Szkoła ta miała odzwierciedlenie zarówno w wielkości, jak i cenach.
- (443) EFDA i CCCME, odnosząc się do dowodów *prima facie* zawartych w skardze, stwierdziły, że niektórzy producenci unijni złożyli wnioski o ogłoszenie upadłości już w latach 2016 i 2017, tj. przed wzrostem przywozu z Chin. CCCME podkreśliła, że obowiązujące środki antydumpingowe na przywóz elementów złącznych pochodzących z Chin zostały zniesione dopiero w marcu 2016 r.⁽⁸²⁾ i przed tą datą żaden przywóz z Chin nie był wprowadzany na rynek unijny. Świadczyłoby to, że jakkolwiek szkoda poniesiona przez przemysł Unii istniała już przed wzrostem przywozu z Chin między 2017 r. a OD. W związku z tym żadnej szkody poniesionej przez przemysł Unii nie można łączyć z przywozem z Chin.

⁽⁸²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/278 z dnia 26 lutego 2016 r. uchylające ostateczne cło antydumpingowe nałożone na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzone na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji (Dz.U. L 52 z 27.2.2016, s. 24).

- (444) Ponadto EFDA, odnosząc się do publicznie dostępnych informacji, stwierdziło, że kilku producentów unijnych znajduje się w dobrej sytuacji finansowej pomimo przywozu z Chin. Argumentowało, że ponieważ wszyscy producenci unijni powinni odczuć skutki takiego przywozu w taki sam sposób, jakiegokolwiek istotnej szkody poniesionej przez cały przemysł Unii nie można łączyć z przywozem z Chin, lecz musiała ona być spowodowana innymi czynnikami.
- (445) Powyższe twierdzenia nie zostały potwierdzone w toku dochodzenia. Jak wskazano w motywach 439–441, wzrost przywozu towarów po cenach dumpingowych wyraźnie zbiegł się z pogorszeniem sytuacji przemysłu Unii. Wzrost przywozu trwał znacznie dłużej niż uchylenie środków, które obowiązywały w odniesieniu do przywozu z Chin, dlatego też nie uznano go za zwykłe następstwo uchylenia. Komisja zauważa również, że dokonano oceny sytuacji całego przemysłu Unii oraz że sytuacja poszczególnych producentów unijnych może się różnić, co nie może być jednak uznane za reprezentatywne dla całego przemysłu Unii. W związku z tym powyższe twierdzenia zostały odrzucone.
- (446) Po ostatecznym ujawnieniu CCCME i EFDA zwróciły się o dalsze ujawnienie zmian cen walcówki, na podstawie których Komisja wyciągnęła powyższe wnioski. Strony te zakwestionowały stosowność wykorzystanego źródła, twierdząc, że dane odnoszą się do innego okresu niż okres badany. Komisja oparła swoją ocenę na publicznie dostępnych danych ⁽⁸³⁾ wskazujących na poziomy cen importowych walcówki w OD, które potwierdziły wnioski przedstawione w powyższym motywie. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (447) Po ostatecznym ujawnieniu CCCME i EFDA stwierdziły, że wielkość i ceny przywozu z Chin nie miały wpływu na istotną szkodę poniesioną przez przemysł Unii. Po pierwsze, uznały, że rok 2017 nie jest odpowiednią podstawą do określenia wzrostu wielkości przywozu, ponieważ środki antydumpingowe na przywóz elementów złącznych pochodzących z Chin zostały nałożone w 2009 r. ⁽⁸⁴⁾ i obowiązywały do 2016 r., a zatem wielkość przywozu z Chin w 2017 r. nie została wznowiona i była wyjątkowo niska. Komisja zauważa, że w 2017 r. przywóz z Chin stanowił 6 % konsumpcji w Unii, czego nie można uznać za nieistotne, ponieważ jest to drugi co do wielkości wywóz na rynek unijny po wywozie z Tajwanu. Ponadto ta tendencja wzrostowa jest widoczna nie tylko w latach 2017–2018, lecz również w latach 2018–2019, kiedy przywóz z Chin wzrósł o około 50 %, co stanowi zdecydowanie największy wzrost w porównaniu z innymi państwami trzecimi.
- (448) Strony te twierdziły również, że wzrost cen przywozu z Chin mieścił się w tym samym przedziale, co wzrost cen sprzedaży przemysłu Unii na rynku unijnym. Chińskie ceny importowe, jak pokazano w tabeli 4, wzrosły w okresie badanym o 7 %, podczas gdy ceny sprzedaży przemysłu Unii na rynku unijnym, jak pokazano w tabeli 8, wzrosły w tym samym okresie o 11 %. Należy również zauważyć, że chińskie ceny importowe znacznie podcinały ceny przemysłu Unii, a na rynku unijnym istniała presja cenowa, która nie pozwalała przemysłowi Unii na podniesienie cen zgodnie ze wzrostem kosztów (+ 15 % w okresie badanym). W związku z tym sam fakt, że ceny wzrosły w tym samym zakresie, nie może podważyć ustaleń określonych w motywie 441, a argumenty tych stron w tym względzie zostały odrzucone.
- (449) Jak wspomniano w motywie 152, producent kotew w Unii argumentował, że powiązany z nim producent eksportujący w Chinach jest jedynym, który posiada certyfikację unijną dla wkrętów kotwiących do betonu i w związku z tym jest jedynym wywoźącym ten rodzaj produktu do Unii. Ponieważ nie dokonywał on wywozu tego produktu w okresie objętym dochodzeniem, przemysł Unii nie mógł doznać żadnej szkody.
- (450) Jak określono w motywach 115, 152 i 156, jeden producent eksportujący konstrukcyjne wkręty do drewna, jeden producent eksportujący konfirmaty i jedna grupa producentów eksportujących wkręty kotwiące do betonu twierdzili, że te rodzaje produktu nie są objęte zakresem niniejszego dochodzenia. Te zainteresowane strony twierdziły, że związek przyczynowy należy ewentualnie ustalić oddzielnie. W przypadku konfirmatów i konstrukcyjnych wkrętów do drewna strony twierdziły, że nie konkurowały one z żadnym rodzajem produktu wytwarzanym przez przemysł Unii, natomiast w przypadku wkrętów kotwiących do betonu grupa producentów eksportujących potwierdziła, że nie prowadziła wywozu produktu w okresie objętym dochodzeniem, a zatem przemysł Unii nie mógł doznać żadnej szkody.

⁽⁸³⁾ <https://www.schraubenverband.de/downloads>. W sekcji „Vormaterial”: publicznie dostępne dane statystyczne dotyczące zmiany cen walcówki od 2008 do 2021 r. (zob. wykres) oraz w ciągu ostatnich 12 miesięcy (zob. tabela pod wykresem).

⁽⁸⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 91/2009.

- (451) Jak określono w motywie 110, do celów niniejszego dochodzenia wszystkie rodzaje produktu uznano za jeden produkt, ponieważ mają one te same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne oraz te same podstawowe zastosowania końcowe. Jak już wskazano w motywie 398, jakiegokolwiek stwierdzenie istnienia dumpingu, szkody i związku przyczynowego opierało się na produkcie jako całości. Nie dostarczono dowodów, które uzasadniałyby przeprowadzenie oddzielnej analizy każdego rodzaju produktu. Nie ma również znaczenia, czy wszystkie rodzaje produktu były wywożone w okresie objętym dochodzeniem. Ponadto, jak już określono w motywie 151, nie jest istotne, że wszystkie rodzaje produktu są w pełni zamienne, o ile wszystkie rodzaje mają te same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne oraz te same podstawowe zastosowania końcowe. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (452) CCCME argumentowała, że sprzedaż przemysłu Unii nie konkurowała z przywozem z Chin, ponieważ Chińczycy producenci eksportujący produkowali i wywozili głównie standardowe elementy złączne, natomiast przemysł Unii produkował i sprzedawał głównie niestandardowe elementy złączne. Na tej podstawie CCCME argumentowała, że żadnej szkody poniesionej przez przemysł Unii nie można łączyć z przywozem chińskich elementów złącznych.
- (453) W wyniku dochodzenia wykazano, że wywóz z Chin obejmował wywóz niestandardowych elementów złącznych oraz że istnieje wielu producentów niestandardowych elementów złącznych w Chinach. Ponadto kilku producentów unijnych produkuje standardowe elementy złączne, w tym dwóch producentów unijnych objętych próbą. Istniała zatem konkurencja między przywozem z Chin a sprzedażą przemysłu Unii, w związku z czym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (454) Po ostatecznym ujawnieniu Misja Chińskiej Republiki Ludowej w Unii Europejskiej stwierdziła, że prawie całość wywozu z Chin stanowiły standardowe elementy złączne, podczas gdy przemysł Unii produkował i sprzedawał głównie niestandardowe elementy złączne, a zatem nie istniała żadna konkurencja między przywozem z Chin a sprzedażą przemysłu Unii na rynku unijnym. Analiza związku przyczynowego nie może zatem opierać się na produkcie jako całości. Misja Chińskiej Republiki Ludowej w Unii Europejskiej twierdziła, że do obliczenia marginesów podjęcia wykorzystano mniej niż 20 % sprzedaży dokonanej przez producentów unijnych objętych próbą, co potwierdza, że nie istnieje stosunek konkurencji między przywozem z Chin a sprzedażą przemysłu Unii na rynku unijnym.
- (455) Po ostatecznym ujawnieniu EFDA i CCCME stwierdziły, że w wyniku dochodzenia wykazano wpływ przywozu z Chin na ceny (podcięcie cenowe) jedynie w przypadku niewielkiej części przemysłu Unii, tj. w przypadku tych producentów wybranych do próby, którzy produkowali standardowe elementy złączne. Z drugiej strony, szkodę oceniono w odniesieniu do całego przemysłu Unii, który koncentruje się jednak na niestandardowych elementach złącznych. Nieznaną wielkość chińskiego przywozu niestandardowych elementów złącznych można połączyć z przywozem przemysłu Unii. W związku z tym jakiegokolwiek wpływ tego przywozu na ceny należy uznać za szkodę powstałą z własnej winy. W związku z tym żadnej szkody poniesionej przez przemysł Unii nie można łączyć z przywozem towarów po cenach dumpingowych z Chin. To samo odnosi się do podkładek, wkrętów i śrub.
- (456) Te argumenty i twierdzenia są podobne do argumentów i twierdzeń przedstawionych w odniesieniu do stwierdzenia istnienia szkody, o których mowa w motywach 400 i 401, i zostały już w pełni omówione w motywach 402–404. Jeśli chodzi o obliczenia podjęcia cenowego, Komisja nie zgadza się z przedstawionymi argumentami. W wyniku dochodzenia wykazano znaczną zbieżność między rodzajami produktu przywozonymi od objętych próbą chińskich producentów eksportujących a rodzajami produktu produkowanymi i sprzedawanymi przez przemysł Unii na rynku unijnym. Zatem około 90 % rodzajów produktu wywożonych z Chin było również produkowanych i sprzedawanych przez objętą próbą przemysł Unii na rynku unijnym. Argument ten został zatem odrzucony.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

5.2.1. Przywóz z innych państw trzecich

- (457) Wielkość przywozu z pozostałych państw trzecich kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 12

Przywóz z państw trzecich

Państwo		2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem
Tajwan	Wielkość sprzedaży (w tonach)	286 454	292 726	261 244	236 636
	Indeks	100	102	91	83

	Udział w rynku (%)	13	14	13	14
	Średnia cena	2 176	2 233	2 358	2 387
	<i>Indeks</i>	100	103	108	110
Wietnam	Wielkość sprzedaży (w tonach)	94 275	107 243	91 329	84 595
	<i>Indeks</i>	100	114	97	90
	Udział w rynku (%)	4	5	5	5
	Średnia cena	1 428	1 530	1 632	1 591
	<i>Indeks</i>	100	107	114	111
Turcja	Wielkość sprzedaży (w tonach)	45 863	50 691	43 498	38 919
	<i>Indeks</i>	100	111	95	85
	Udział w rynku (%)	2	2	2	2
	Średnia cena	2 700	2 706	2 615	2 654
	<i>Indeks</i>	100	100	97	98
Pozostałe państwa trzecie	Wielkość sprzedaży (w tonach)	157 942	167 555	155 962	139 895
	<i>Indeks</i>	7 %	8 %	8 %	8 %
	Udział w rynku (%)	8	9	9	9
	Średnia cena	3 177	3 133	3 302	3 321
	<i>Indeks</i>	100	99	104	105
Wszystkie państwa trzecie łącznie, z wyjątkiem Chin	Wielkość sprzedaży (w tonach)	584 535	618 214	552 032	500 045
	<i>Indeks</i>	100	106	94	86
	Udział w rynku (%)	27	30	28	29
	Średnia cena	2 367	2 394	2 525	2 534
	<i>Indeks</i>	100	101	107	107

Źródło: Eurostat.

- (458) Przywóz z innych państw trzecich pochodził głównie z Tajwanu, Wietnamu i Turcji. Łączny przywóz ze wszystkich państw trzecich z wyjątkiem Chin zmalał o 14 % między 2017 r. a OD z około 585 000 do około 500 000 ton. Odpowiedni udział w rynku wzrósł z 27 % w 2017 r. do 29 % w OD w kontekście malejącej konsumpcji na rynku unijnym. Ogółem średnie ceny przywozu wzrosły o 7 % w okresie badanym i były średnio znacznie wyższe niż ceny przywozu z Chin (o 72 % wyższe w OD), zgodnie z cenami przemysłu Unii. Jedynym wyjątkiem był Wietnam, którego ceny były tylko o 8 % wyższe niż ceny przywozu z Chin. Niemniej jednak udział w rynku przywozu z Wietnamu w okresie objętym dochodzeniem (5 %) był znacznie niższy niż udział w rynku przywozu z Chin w tym samym okresie (12 %). Ponadto między 2017 r. a okresem objętym dochodzeniem wielkość przywozu z Wietnamu

zmniejszyła się o 10 %, podczas gdy wielkość przywozu z Chin wzrosła o 55 %.

- (459) Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że przywóz z innych państw trzecich nie był źródłem istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii.
- (460) Na etapie wszczęcia postępowania CCCME stwierdziła, że wzrost przywozu z innych państw trzecich w latach 2017–2018 zbiegł się w czasie ze szkodą poniesioną przez przemysł Unii, a zatem wszelką szkodę należy łączyć z przywozem z innych państw trzecich, a nie z Chin.
- (461) Argument ten nie uwzględnia rozwoju przemysłu Unii w całym okresie badanym, lecz dotyczy wyłącznie dwóch lat tego okresu, natomiast szkodliwej sytuacji przemysłu Unii nie można ograniczać jedynie do 2017 r. i 2018 r. Jest to również sprzeczne z ustaleniami przedmiotowego dochodzenia, w toku którego wykazano, że w okresie badanym nastąpił stopniowy i znaczny wzrost przywozu towarów po cenach dumpingowych z Chin, który zbiegł się w czasie ze spadkiem sprzedaży przemysłu Unii i negatywną zmianą wskaźników szkody. Ponadto ceny przywozu z innych państw trzecich były znacznie wyższe niż ceny przywozu z Chin. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

5.2.2. Spadek konsumpcji w Unii

- (462) W okresie badanym konsumpcja w Unii zmalała o 18 %. W związku z tym Komisja zbadała, czy spadek konsumpcji mógł osłabić związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach dumpingowych a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii. Jak przedstawiono w tabeli 3, pomimo spadku konsumpcji, chińska sprzedaż eksportowa w okresie badanym jednak stale rosła, wzrastając łącznie o 55 %. Wzrost ten przełożył się na zwiększenie udziału w rynku z 6 % do 12 %, tj. o 6 punktów procentowych. Jednocześnie, jak określono w motywie 365, chińskie ceny importowe podcinały ceny sprzedaży przemysłu Unii na rynku unijnym średnio o 37 %. Jak przedstawiono w tabeli 6, udział przemysłu Unii w rynku zmalał w okresie badanym o 7 punktów procentowych, co odpowiadało mniej więcej wzrostowi udziału w rynku przywozu z Chin, podczas gdy udział w rynku innych państw trzecich wzrósł zaledwie o 2 punkty procentowe i zmalał w ujęciu bezwzględnym. Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że spadek konsumpcji nie spowodował istotnej szkody dla przemysłu Unii.

5.2.3. Zmiany strukturalne w sektorze motoryzacyjnym

- (463) Szereg zainteresowanych stron twierdziło, że światowy rynek motoryzacyjny kurczył się w ostatnich latach, a ponadto uległ istotnym zmianom strukturalnym. Stwierdziły one, że zmiany te wynikają głównie z rosnącej tendencji do elektryfikacji pojazdów i odchodzenia od silników wysokoprężnych. Ponieważ silniki elektryczne wymagają elementów złącznych o mniej wymagającej specyfikacji, nastąpił spadek popytu na niestandardowe elementy złączne. Sytuację tę dodatkowo pogorszyło ogólne ograniczenie rozmiarów pojazdów, co wiąże się z potrzebą mniejszej liczby elementów złącznych. Ponadto sektor motoryzacyjny doświadczył szeregu konsolidacji w postaci dużych fuzji i przejęć, co doprowadziło do racjonalizacji produktów, co z kolei negatywnie wpłynęło na popyt na elementy złączne. Strony te twierdziły, że zmiana ta wpłynęła w szczególności na przemysł Unii, który produkuje głównie niestandardowe elementy złączne dla przemysłu motoryzacyjnego.
- (464) W wyniku dochodzenia wykazano, że konsumpcja w Unii elementów złącznych przeznaczonych dla sektora motoryzacyjnego między 2008 r. a OD nie przekroczyła [25–32 %] całkowitej produkcji unijnej. Szacunki te opierały się na dowodach dostarczonych przez EIFI na podstawie danych dotyczących całkowitej wielkości produkcji pojazdów lekkich oraz elementów złącznych wykorzystywanych w produkcji pojazdów lekkich (w tym pojazdów elektrycznych, hybrydowych i pojazdów wyposażonych w silnik spalania wewnętrznego) w okresie od 2008 r. do OD ⁽⁸⁵⁾. Twierdzenie, że cały przemysł Unii prowadzi produkcję głównie na potrzeby przemysłu motoryzacyjnego nie mogło zatem zostać potwierdzone w toku przedmiotowego dochodzenia. W toku dochodzenia wykazano natomiast, że producenci unijni zaopatrywali różne sektory przemysłu, w tym sektory wykorzystujące standardowe elementy złączne. A zatem pogorszenie koniunktury w sektorze motoryzacyjnym nie wpłynęło negatywnie w równym stopniu na cały przemysł Unii i duża część produkcji unijnej w ogóle nie ucierpiała. Ponadto w toku dochodzenia wykazano również, że spadek produkcji pojazdów lekkich nie miał automatycznie negatywnego wpływu na produ-

⁽⁸⁵⁾ HIS Markit Inc <https://ihsmarkit.com/index.html> i A2Mac1 <https://portal.a2mac1.com/>

centów unijnych zaopatrujących przemysł motoryzacyjny. W szczególności z dostępnych informacji wynika, że produkcja mechanizmów napędowych do samochodów o całkowicie elektrycznym napędzie jest nadal stosunkowo niska, podczas gdy nastąpił znaczny wzrost produkcji hybrydowych mechanizmów napędowych. Wykorzystanie elementów złącznych w pojazdach hybrydowych jest jednak wyższe niż wykorzystanie elementów złącznych w samochodach benzynowych. W związku z tym, chociaż część przemysłu Unii mogła odczuć negatywne skutki zmian w przemyśle motoryzacyjnym, nie dotyczyło to dużej części przemysłu Unii, która nie zaopatruje przemysłu motoryzacyjnego, a zatem nie mogło to osłabić związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Chin a istotną szkodą poniesioną przez cały przemysł Unii. W związku z tym argumenty w tym względzie zostały odrzucone.

5.2.4. Przywóz przez przemysł Unii

- (465) EFDA i jeden importerów z objętych próbą utrzymywali, że przemysł Unii przywozi standardowe elementy złączne z innych państw trzecich, w tym z Chin, aby prowadzić działalność gospodarczą jako przedsiębiorstwa handlowe w sektorze standardowych elementów złącznymi w Unii. Twierdzili oni, że przywóz będzie konieczny, aby utrzymać jego moce produkcyjne w zakresie niestandardowych elementów złącznych, które są bardziej dochodowe niż standardowe elementy złączne. Ponadto jeden z importerów twierdził, że przywóz ten odbywa się głównie z innych państw trzecich, aby uniknąć w przyszłości ceł antydumpingowych i dzięki temu znaleźć się w lepszej sytuacji konkurencyjnej niż tradycyjni importerzy elementów złącznych, których dostawcy znajdują się głównie w Chinach.
- (466) W toku dochodzenia nie potwierdzono tych twierdzeń. Przywóz elementów złącznych z Chin dokonywany przez producentów unijnych objętych próbą stanowił mniej niż 1 % ich całkowitej produkcji elementów złącznych; a przywóz z innych państw trzecich mniej niż 3 %. Ponadto, jak wspomniano w motywie 458, poziom cen przywozu z innych państw trzecich był podobny do poziomu cen przemysłu Unii. W związku z tym Komisja stwierdziła, że przywóz elementów złącznych z Chin lub innych państw trzecich nie naruszył związku przyczynowego między istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii a przywozem towarów po cenach dumpingowych z Chin.
- (467) Po ostatecznym ujawnieniu EFDA powtórzyło twierdzenie przedstawione w motywie 465, zgodnie z którym przywóz elementów złącznych z Chin przez producentów unijnych objętych próbą stanowił 5 % łącznej wartości przywozu z Chin, a zatem należy uznać go za znaczący. EFDA twierdziło również, że wnioski przedstawione w motywie 466 nie obejmują przywozu dokonywanego przez przemysł Unii za pośrednictwem dystrybutorów, lecz jedynie przywóz bezpośredni, a zatem rzeczywista wielkość przywozu z przemysłu Unii może być znacznie wyższa niż wskazana w tym motywie. Na poparcie swojego argumentu EFDA podaje przykład jednego z producentów unijnych objętych próbą, który w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu zgłosił, że elementy złączne kupuje z Chin bezpośrednio albo za pośrednictwem dystrybutorów.
- (468) Twierdzenie EFDA, że przywóz od producentów unijnych objętych próbą stanowił 5 % łącznej wartości przywozu z Chin w OD jest niezgodne z faktami i dlatego zostało odrzucone. Komisja oparła swoje ustalenia przedstawione w motywie 466 na zweryfikowanych informacjach przekazanych przez producentów unijnych objętych próbą, w tym na informacji, o której wspomina EFDA w powyższym motywie. Weryfikacja przeprowadzona przez Komisję dotyczyła również dostawców producentów unijnych, tj. sprawdzenie, czy zakupów dokonano bezpośrednio od chińskiego dostawcy czy za pośrednictwem dystrybutora. W związku z tym argumenty EFDA w tym względzie zostały odrzucone, a wnioski przedstawione w motywie 466 potwierdzone.

5.2.5. Przewaga konkurencyjna chińskich producentów eksportujących

- (469) Jeden z importerów objętych próbą utrzymywał, że Chińczycy producenci będą mieli przewagę konkurencyjną, taką jak dostęp do niższych cen surowców, niższych kosztów pracy, mniej rygorystycznych prawnych wymogów środowiskowych oraz subsydiów wywozowych.
- (470) Jak ustalono w motywie 187 i następnym, domniemana przewaga konkurencyjna oznacza w rzeczywistości znaczne zakłócenia na rynku chińskim w odniesieniu do cen i kosztów krajowych, a zatem wartość normalną dla objętego próbą producenta eksportującego skonstruowano zgodnie z art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. Istnienia tych zakłóceń w Chinach nie można uznać za czynnik osłabiający związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach dumpingowych a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii. Elementy te potwierdzają raczej, że zakłócenia te prowadzą do sztucznie zaniżonych cen eksportowych i dumpingu. W związku z tym argumenty w tym względzie zostały odrzucone.

5.2.6. Pandemia COVID-19

- (471) EFDA argumentowało, że pandemia COVID-19, która wybuchła w pierwszej połowie 2020 r., spowodowała istotną szkodę poniesioną przez przemysł Unii.

- (472) Jak przedstawiono w tabeli 2, konsumpcja w Unii zaczęła spadać już w 2019 r., tj. przed pandemią COVID-19. Spadek ten utrzymywał się w okresie objętym dochodzeniem, który obejmował pierwszą połowę 2020 r. Niemniej jednak, jak wspomniano w motywie 462, w tym samym okresie wzrósł przywóz z Chin, zarówno w ujęciu bezwzględnym, jak i pod względem udziału w rynku, wchodząc na rynek unijny po cenach dumpingowych znacznie podcinających ceny sprzedaży przemysłu Unii. Stanowi to przeciwieństwo przywozu z innych państw trzecich, którego wielkość zmalała w ujęciu bezwzględnym, a jego ceny importowe ogólnie mieściły się średnio w tym samym przedziale co ceny przemysłu Unii.
- (473) Jak przedstawiono w tabeli 3, już w latach 2017–2019 przywóz towarów po cenach dumpingowych z Chin stale wzrastał z roku na rok, osiągając wzrost o 54 % w 2019 r., tj. do wybuchu pandemii COVID-19. Innymi słowy, kiedy zaczęła się pandemia COVID-19, istotna szkoda wyrządzona przemysłowi Unii przez przywóz towarów po cenach dumpingowych już miała miejsce, czego dowodem jest negatywna zmiana większości wskaźników makro- i mikroekonomicznych w okresie 2017–2019.
- (474) W tym kontekście pandemia COVID-19 i wynikające z niej zmniejszenie konsumpcji niezaprzeczalnie przyczyniły się do dalszego pogorszenia już i tak złej sytuacji przemysłu Unii. Nie osłabia to jednak związku przyczynowego między stwierdzoną istotną szkodą a przywozem towarów po cenach dumpingowych z Chin. Jak zauważono powyżej, przemysł Unii poniósł istotną szkodę w związku z przywozem towarów po cenach dumpingowych z Chin, w przypadku którego odnotowano wzrost o 54 % w trzyletnim okresie poprzedzającym wybuch pandemii, co wyraźnie świadczy o tym, że istotna szkoda miała miejsce przed pandemią i niezależnie od niej.
- (475) Po ostatecznym ujawnieniu CCCME i EFDA powtórzyły twierdzenie, że pandemia COVID-19 była główną przyczyną istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii w OD, argumentując, że główne wskaźniki szkody pogorszyły się przede wszystkim między 2019 r. a OD, równoległe z pandemią COVID-19, podczas gdy przywóz z Chin utrzymywał się na niezmiennym poziomie, a jego udział w rynku wzrósł jedynie o 1 punkt procentowy między 2019 r. a OD. Strony te odniosły się również do oświadczenia jednego z producentów unijnych objętych próbą, złożonego w wersji otwartej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, w którym wskazał, że pandemia COVID-19 miała wpływ na jego działalność, a także do oświadczenia EIFI w jego korespondencji z Komisją, że pewne zmiany wielkości produkcji i sprzedaży mają związek z pandemią COVID-19.
- (476) Żaden z argumentów przedstawionych po ostatecznym ujawnieniu nie był sprzeczny z wnioskami przedstawionymi w motywach 472–474 ani ich nie podważał, zwłaszcza że pandemia COVID-19 i wynikające z niej zmniejszenie konsumpcji przyczyniły się do dalszego pogorszenia już i tak pogarszającej się sytuacji przemysłu Unii. Komisja zauważa również, że wielkość produkcji i sprzedaży przemysłu Unii pogorszyła się już w latach 2018–2019, tj. przed pandemią COVID 19, kiedy to przywóz z Chin wzrósł o 38 %. Komisja uznała zatem, że negatywne tendencje zaobserwowane między 2019 r. a OD stanowią kontynuację negatywnych tendencji obserwowanych już od 2017 r., a pandemia COVID-19 jedynie pogłębiła tę wyraźną istniejącą tendencję. Komisja potwierdziła zatem wnioski wyrażone w motywie 474 i odrzuciła wszelkie twierdzenia w tym zakresie.

5.2.7. Niegospodarność przemysłu Unii

- (477) Jeden importerów z objętych próbą utrzymywał, że szkoda poniesiona przez producentów unijnych, którzy prowadzą również działalność w zakresie produkcji i sprzedaży standardowych elementów złącznych, wynikała ze złych decyzji biznesowych i inwestycyjnych oraz wewnętrznych trudności strukturalnych i nie można jej łączyć z chińskim wywozem elementów złącznych.
- (478) Twierdzenie to sformułowano w sposób bardzo ogólny, nie przedstawiając żadnych dalszych szczegółów i dowodów na jego poparcie. W związku z tym twierdzenie to odrzucono.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (479) Wzrost przywozu towarów po cenach dumpingowych z Chin zbiegł się w czasie z pogorszeniem sytuacji przemysłu Unii. Przywóz z Chin zyskał znaczny udział w rynku w kontekście malejącej konsumpcji, kosztem przemysłu Unii, którego wielkość sprzedaży i udział w rynku uległy zmniejszeniu. Pod względem cen rosnący udział przywozu z Chin w rynku stale podcinał ceny sprzedaży przemysłu Unii na rynku unijnym i wywierał znaczną presję cenową, a także uniemożliwiał przemysłowi Unii zwiększenie cen do zrównoważonego poziomu niezbędnego do osiągnięcia rozsądnych marży zysku.

- (480) Zbadano również inne ewentualne czynniki, ale żaden z nich nie mógł osłabić związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii. Komisja wyróżniła i oddzieliła wpływ wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu Unii od szkodliwych skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych.
- (481) Uwzględniając powyższe, Komisja stwierdziła, że przywóz towarów po cenach dumpingowych z Chin wyrządził istotną szkodę przemysłowi Unii, a pozostałe czynniki, rozpatrywane osobno lub łącznie, nie osłabiły związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a istotną szkodą. Szkada jest wyraźna w szczególności pod względem zmian poziomu produkcji, wykorzystania mocy produkcyjnych, wielkości sprzedaży na rynku unijnym, udziału w rynku, produktywności, rentowności i zwrotu z inwestycji.

6. POZIOM ŚRODKÓW

- (482) Biorąc pod uwagę wnioski Komisji dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.
- (483) W celu określenia poziomu środków Komisja zbadała, czy cło niższe od marginesu dumpingu będzie wystarczające do usunięcia szkody dla przemysłu Unii spowodowanej przez przywóz po cenach dumpingowych.

6.1. Poziom usuwający szkodę (margines szkody)

- (484) Komisja najpierw ustaliła kwotę cła niezbędną do usunięcia szkody ponoszonej przez przemysł Unii. W takim przypadku szkoda zostałaby usunięta, gdyby przemysł Unii był w stanie pokryć swoje koszty produkcji, w tym koszty wynikające z wielostronnych umów środowiskowych i protokołów do tych umów, których Unia jest stroną, a także konwencji MOP wymienionych w załączniku Ia do rozporządzenia podstawowego, oraz uzyskać rozsądny zysk („zysk docelowy”) dzięki sprzedaży po cenie docelowej w rozumieniu art. 7 ust. 2c i art. 7 ust. 2d rozporządzenia podstawowego.
- (485) Zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego, aby ustalić zysk docelowy, Komisja wzięła pod uwagę poziom rentowności przed wzrostem przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz poziom rentowności spodziewany w normalnych warunkach konkurencji. Taka marża zysku nie powinna być niższa niż 6 %.
- (486) Komisja ustaliła zysk podstawowy pokrywający pełne koszty w normalnych warunkach konkurencji. Komisja wzięła pod uwagę zyski osiągnięte przez producentów unijnych objętych próbą przed wzrostem przywozu z Chin. Odpowiednią marżę zysku ustalono na poziomie 5,9 %, co odpowiada poziomowi zysku osiągniętemu przez przemysł Unii w 2017 r. Ponieważ była ona niższa niż minimalny poziom 6 % wymagany w art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego, tę marżę zysku zastąpiono poziomem 6 %.
- (487) Nie zgłoszono żadnych zastrzeżeń, że poziom inwestycji, badań i rozwoju oraz innowacji przemysłu Unii w okresie badanym byłby wyższy w normalnych warunkach konkurencji.
- (488) Nie przedstawiono również żadnych zastrzeżeń dotyczących przyszłych kosztów wynikających z wielostronnych umów środowiskowych i protokołów do tych umów, których Unia jest stroną, które to koszty przemysł Unii ponieś w okresie stosowania środka zgodnie z art. 11 ust. 2, zgodnie z art. 7 ust. 2d rozporządzenia podstawowego.
- (489) Na tej podstawie Komisja obliczyła niewyrządzającą szkody cenę produktu podobnego dla przemysłu Unii, stosując marżę zysku docelowego wynoszącą 6 % do kosztu produkcji ponoszonego przez producentów unijnych objętych próbą w okresie objętym dochodzeniem.
- (490) Komisja ustaliła następnie poziom usuwający szkodę poprzez porównanie średniej ważonej ceny importowej – z rozróżnieniem na rodzaje produktu – producentów eksportujących objętych próbą w państwie, którego dotyczy postępowanie, ustalonej na potrzeby obliczeń podjęcia cenowego, ze średnią ważoną niewyrządzającą szkody cenę produktu podobnego sprzedawanego przez objętych próbą producentów unijnych na wolnym rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w postaci odsetka średniej ważonej wartości importowej CIF.

- (491) Po ostatecznym ujawnieniu dwóch spośród producentów eksportujących objętych próbą zakwestionowało obliczenie ceny docelowej. Twierdzili oni, że przemysł Unii sprzedawał niektóre rodzaje produktu w bardzo małych ilościach, a zatem średnia cena tych rodzajów produktu nie będzie reprezentatywna. Jeden z tych eksporterów twierdził ponadto, że niektóre rodzaje produktu sprzedawane przez przemysł Unii nie są porównywalne z rodzajami wywozonymi przez niego. Ten sam producent eksportujący zauważył, że Komisja powinna była ujawnić dostosowania dokonane na podstawie art. 7 ust. 2d rozporządzenia podstawowego oraz metodę ich obliczania.
- (492) Chociaż sprzedane ilości rodzajów produktu, których dotyczy postępowanie, były rzeczywiście niskie, Komisja zauważyła, że ilości wywożone przez chińskiego producenta eksportującego, którego dotyczy postępowanie, w ramach tego samego PCN również były niskie, a akta sprawy nie zawierały żadnych elementów, które prowadziłyby do wniosku, że ceny te nie były reprezentatywne. W każdym razie, nawet jeśli Komisja wyłączyłaby te transakcje sprzedaży z obliczeń dotyczących zaniżania cen, miałyby to jedynie niewielki wpływ, a marginesy zaniżania cen nadal utrzymywałyby znacznie powyżej marginesów dumpingu obliczonych dla tych producentów eksportujących. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (493) Jeżeli chodzi o dostosowania dokonane na mocy art. 7 ust. 2d rozporządzenia podstawowego, ogólny dokument ujawniający informacje zawierał błąd i niesłusznie wskazano w nim, że dokonano takich dostosowań, pomimo faktu, że zgodnie z motywem 488 nie otrzymano żadnych wniosków o dokonanie takich dostosowań. Nie zaistniała zatem potrzeba dalszego ujawniania informacji.
- (494) Poziom usuwający szkodę dla „innych przedsiębiorstw współpracujących” oraz dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” obliczono w ten sam sposób co margines dumpingu dla tych przedsiębiorstw.

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu	Ostateczny margines szkody
Jiangsu Yongyi Fastener Co., Ltd.	22,1 %	79,0 %
Ningbo Jinding Fastening Piece Co., Ltd.	46,1 %	85,3 %
Wenzhou Junhao Industry Co., Ltd.	48,8 %	125,0 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	39,6 %	94,0 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	86,5 %	196,9 %

7. INTERES UNII

- (495) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy można jasno stwierdzić, że wprowadzenie środków w tym przypadku wyraźnie nie leży w interesie Unii, mimo iż stwierdzono wystąpienie dumpingu wyrządzającego szkodę. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu Unii, importerów, sprzedawców detalicznych w sektorze majsterkowania i użytkowników.

7.1. Interes przemysłu Unii

- (496) Wprowadzenie środków poprawi warunki rynkowe dla producentów unijnych, którzy będą w stanie poprawić swoją pozycję konkurencyjną na rynku oraz odzyskać utraconą wielkość sprzedaży i udział w rynku. Ponieważ presja cenowa ze strony nieuczciwego przywozu została by zniesiona, przemysł Unii będzie mógł podnieść ceny sprzedaży i osiągnąć trwałą rentowność.
- (497) Brak środków miałby znaczący negatywny wpływ na przemysł Unii, ponieważ przywóz nadal by wzrastał, prowadząc do dalszego zaniżania cen w Unii, co miało by negatywny wpływ na produkcję i wielkość sprzedaży przemysłu Unii, a także na jego udział w rynku. To z kolei wpłynęłoby negatywnie na wskaźniki finansowe przemysłu Unii, a w szczególności jeszcze bardziej pogorszyłoby sytuację, która już przynosi straty, co miało by negatywny wpływ na inwestycje i zatrudnienie w Unii.
- (498) Wprowadzenie środków leżałoby w sposób oczywisty w interesie przemysłu Unii.

- (499) EFDA i inne zainteresowane strony twierdziły, że przemysł Unii nie będzie w stanie skorzystać z nałożenia ceł antidumpingowych oraz że ostatecznie producenci z państw trzecich zwiększą swój wywóz do Unii i w ten sposób środki antidumpingowe wprowadzone przeciwko Chinom przyniosą korzyść im, a nie przemysłowi Unii.
- (500) Komisja uznała to twierdzenie za spekulacyjne, ponieważ nie zostało ono poparte żadnymi dowodami. Sam fakt, że przywóz z innych państw trzecich może wzrosnąć w wyniku wprowadzenia środków antidumpingowych, nie oznacza, że przemysł Unii nie odniesie korzyści z tych środków. W tym względzie w toku przedmiotowego dochodzenia ustalono, że wielkość przywozu z innych państw trzecich nie wzrosła w okresie badanym, lecz znacznie spadła, oraz że ceny importowe z tych źródeł również ogólnie nie podcinały cen przemysłu Unii. Na tej podstawie z informacji zawartych w aktach sprawy wynikało, że na przywóz ten mogła mieć również negatywny wpływ presja cenowa ze strony przywozu z Chin na rynek unijny, ponieważ przywóz towarów po cenach dumpingowych z Chin odbywał się średnio również po cenach niższych od cen przywozu z innych państw trzecich i jego wielkość rosła, podczas gdy wielkość przywozu z państw trzecich malała. Należy przypomnieć, że celem środków antidumpingowych jest jedynie przywrócenie równych warunków działania na rynku unijnym, a nie ograniczenie przywozu na uczciwych warunkach rynkowych. W związku z powyższym Komisja odrzuciła to twierdzenie.
- (501) Po ostatecznym ujawnieniu producent eksportujący CELO Suzhou stwierdził, że decyzja Komisji o odmowie indywidualnego badania w jego przypadku prawdopodobnie wyrządzi szkodę jego powiązanym producentom w Unii, którzy dokonywali przywozu szczególnych rodzajów produktu od jego powiązanego przedsiębiorstwa w Chinach. Środek ten nie leżałby zatem w interesie przemysłu Unii.
- (502) Interes przemysłu Unii opiera się na zagregowanych danych dotyczących całego przemysłu Unii. Nie należy zatem brać pod uwagę sytuacji poszczególnych producentów unijnych, jeżeli nie jest ona reprezentatywna dla całego przemysłu Unii. W związku z tym argument ten został odrzucony.

7.2. Interes importerów

- (503) Jak wspomniano w motywie 58, dwudziestu ośmiu importerów współpracowało w ramach dochodzenia i przekazało informacje określone w zawiadomieniu o wszczęciu do celów doboru próby. Odpowiadali oni za 18 % łącznego przywozu z Chin w OD. Importerzy ci dokonali przywozu 46 % elementów złącznych z Chin, natomiast 54 % tych elementów pozyskali z innych państw trzecich.
- (504) Komisja objęła próbą pięciu importerów, którzy udzielili odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. W przypadku przedsiębiorstw objętych próbą przywóz z Chin stanowił od około 10 % do 50 % ich łącznego przywozu elementów złącznych. Tylko jeden z importerów objętych próbą zakupił ponad 90 % produktów z Chin. Wszyscy ci importerzy, z wyjątkiem jednego, byli rentowni w OD i osiągnęli marżę zysku między [2 %-5 %] a [4 %-9 %]. Jeden z importerów był nieznacznie poniżej progu rentowności w OD.
- (505) Komisja oceniła wpływ ceł antidumpingowych na rentowność importerów objętych próbą. Przy założeniu, że cła zostaną w pełni wchłonięte, stwierdzono, że importerzy, którzy wykazali marżę zysku w OD, pozostali rentowni pomimo ceł. Ocena ta opierała się na najbardziej pesymistycznym scenariuszu, tj. nie uwzględniała faktu, że wzrost cen najprawdopodobniej zostanie w całości albo przynajmniej częściowo przeniesiony na klientów, w szczególności w świetle ustaleń zawartych w motywie 520 i nast., zgodnie z którymi koszt elementów złącznych stanowi co do zasady jedynie nieznaczną część całkowitych kosztów produkcji ponoszonych przez użytkowników. Odnosi się to również do importera, który był już poniżej progu rentowności w OD, tj. importer ten będzie również w stanie w dużej części przenieść ewentualną podwyżkę cen na klientów. Nie oczekuje się zatem, że cła jako takie będą miały znaczący negatywny wpływ na to przedsiębiorstwo, a tym samym pogorszą jego sytuację.
- (506) Szereg zainteresowanych stron stwierdziło, że nałożenie ceł antidumpingowych doprowadziłoby do znacznego wzrostu cen dla importerów. Utrzymywały one również, że wprowadzenie środków antidumpingowych w przeszłości spowodowało poważne straty dla importerów, które powinny zostać uwzględnione w przedmiotowej analizie. Jeden z importerów stwierdził, że przeniesienie podwyżki cen na klientów, przynajmniej w perspektywie krótkoterminowej, nie będzie możliwe.

- (507) Jak określono w motywie 505, oczekiwany wzrost cen nie miałby poważnego negatywnego wpływu na sytuację importerów, ponieważ – co do zasady – pozostaliby oni rentowni. Twierdzenie, że importerzy ponieśli straty w przeszłości z powodu poprzednich środków, nie mogło zostać zweryfikowane, nie przedstawiono również żadnych dowodów na jego poparcie. Ponadto twierdzenie, że importerzy nie byłiby w stanie przenieść wzrostu cen na klientów, również nie zostało poparte żadnymi dowodami. W wyniku dochodzenia wykazano, że biorąc pod uwagę, iż udział elementów łącznych w całkowitych kosztach ponoszonych przez użytkowników jest zasadniczo bardzo niski, oczekuje się, że wzrost cen importerów zostanie przynajmniej częściowo przeniesiony na klienta końcowego. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (508) Po ostatecznym ujawnieniu EFDA powtórzyło, że nałożenie ceł poważnie wpłynęłoby na rentowność importerów i doprowadziłoby do znaczących strat. EFDA zakwestionowało metodykę zastosowaną przez Komisję do oceny wpływu na rentowność w ujęciu zagregowanym i twierdziło, że ocena taka powinna zostać przeprowadzona indywidualnie dla każdego importera objętego próbą oraz w odniesieniu do obrotu i zysku z przywozu produktu objętego postępowaniem wyłącznie z Chin. Ponadto EFDA twierdziło, że wpływ ceł należało również ocenić w odniesieniu do przepływu środków pieniężnych. Zakwestionowało ono także możliwość przeniesienia cła na odbiorcę końcowego.
- (509) Komisja oceniła rentowność importerów na poziomie zagregowanym, podobnie jak miało to miejsce na poziomie producentów unijnych. Podejście to uznaje się za właściwe, ponieważ analizowana jest sytuacja importerów w całej Unii, a nie sytuacja poszczególnych przedsiębiorstw. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (510) Ocena Komisji opierała się na faktycznych danych dotyczących poszczególnych przedsiębiorstw, dostarczonych przez samych importerów objętych próbą. EFDA nie poparło natomiast swoich ogólnych twierdzeń żadnymi udokumentowanymi informacjami, w związku z czym nie można ich było zweryfikować. Ponadto Komisja uznała, że ocena wpływu cła dla każdego przedsiębiorstwa była bardziej odpowiednia na poziomie przedsiębiorstw w ujęciu globalnym, ponieważ lepiej odpowiadała realiom gospodarczym. W tym względzie Komisja zauważyła, że importerzy wybierają różne źródła dostaw, a ponieważ cła mają wpływ tylko na jedno z tych źródeł (Chiny), nie wszyscy importerzy zostają nimi dotknięci w taki sam sposób. Analiza jedynie części działalności nie byłaby w tym względzie rozstrzygająca. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (511) Jeżeli chodzi o twierdzenie, że Komisja powinna była przeanalizować wpływ ceł na przepływy środków pieniężnych importerów, nie zostało ono poparte żadnymi udokumentowanymi informacjami. Importerzy objęci próbą nie przekazali również Komisji żadnych informacji na temat przepływu środków pieniężnych i w aktach sprawy nie było żadnych dowodów na to, że importerzy będą musieli zwiększyć ilość zapasów z powodu długich terminów dostaw, co miało wpłynąć na przepływ środków pieniężnych. Również ten argument został zatem odrzucony.
- (512) EFDA twierdziło również, że importerzy nie będą w stanie przenieść wzrostu kosztów na klientów. EFDA nie przekazało jednak żadnych dalszych wyjaśnień ani dowodów, aby zakwestionować ustalenia przedstawione w motywie 520, zgodnie z którymi koszt elementów łącznych dla użytkowników jest zasadniczo bardzo niski, co sugeruje ograniczoną elastyczność cenową popytu na elementy łączne. Ponadto przedstawiona w motywie 505 ocena opiera się na założeniu, że cła zostaną w pełni wchłonięte przez importerów, tj. że nawet częściowo nie przeniosą oni zwiększonych kosztów na klientów, co jest bardzo mało prawdopodobne. Jak wspomniano w tym samym motywie, nawet przy takim założeniu spodziewano się, że wpływ na importerów – na podstawie informacji dostarczonych przez importerów objętych próbą – nie będzie znacząco niekorzystny.
- (513) EFDA zauważyło również, że Komisja nie odniosła się do argumentu dotyczącego zwiększonego ryzyka obchodzenia środków antydumpingowych ze względu na dużą różnicę między stawkami celnymi. Ponieważ głównymi ofiarami takich praktyk obchodzenia środków byłiby importerzy, środki antydumpingowe byłyby sprzeczne z interesem importerów.
- (514) Komisja odniosła się do ryzyka obchodzenia środków w motywie 606 i nast., wprowadzając specjalną klauzulę dotyczącą monitorowania, która umożliwi obserwację struktur handlu i szybkie przeciwdziałanie w przypadku potwierdzenia praktyk obchodzenia środków. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (515) Jeden z importerów twierdził, że środki antydumpingowe byłyby sprzeczne ze środkami wprowadzonymi przez Komisję Europejską w celu wsparcia przedsiębiorstw dotkniętych pandemią COVID-19, i dodał, że Komisja powinna wziąć pod uwagę wyjątkowe okoliczności wywołane przez pandemię i miały bezpośredni negatywny wpływ na importerów.

- (516) Wspomniana zainteresowana strona odniosła się jedynie bardzo ogólnie do środków wprowadzonych w następstwie pandemii COVID-19, nie podając żadnych dalszych szczegółów i nie wyjaśniając, w jakim zakresie środki antydumpingowe byłyby sprzeczne z tymi środkami. W każdym razie Komisja uznała, że żaden z tych środków sam w sobie nie wyklucza wprowadzenia właściwych środków zgodnie z rozporządzeniem podstawowym w celu przeciwdziałania dumpingowi wyrządzającemu szkodę. Jak określono w motywie 471 i nast., w wyniku dochodzenia wykazano również, że pandemia COVID-19 nie miała wpływu na wielkość przywozu z Chin, która nadal rosła w całym okresie badanym na poziomie dumpingowym, poważnie podcinając ceny sprzedaży przemysłu Unii. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.

7.3. Interes sprzedawców detalicznych – sektor majsterkowania

- (517) EDRA twierdziło, że środki będą miały znaczący negatywny wpływ na sektor majsterkowania. Twierdziło ono, że sektor majsterkowania kupuje głównie najtańsze standardowe elementy złączne, których nie produkuje przemysł Unii. Wyjaśniło ono również, że elementy złączne w sektorze majsterkowania sprzedaje się w małych (przyjaznych dla konsumenta) opakowaniach, które stanowią znaczną część ceny sprzedaży. Ze względu na znacznie wyższe koszty związane z opakowaniem w Unii w porównaniu z Azją wytwarzanie produktów dla sektora majsterkowania nie byłoby opłacalne dla przemysłu Unii. EFDA poparło te argumenty i stwierdziło ponadto, że wzrost cen zaszkodziłby również międzynarodowej konkurencyjności sprzedawców detalicznych z sektora majsterkowania, ponieważ nie mogliby oni już sprzedawać produktów własnej marki do innych państw trzecich.
- (518) Jak wspomniano w motywie 142, jeden producent eksportujący zestawów montażowych przeznaczonych głównie do zastosowań domowych twierdził również, że ten rodzaj produktu nie będzie wytwarzany przez przemysł Unii i jest dystrybuowany za pośrednictwem różnych kanałów sprzedaży, tj. sprzedawców detalicznych, podczas gdy wytwarzane przez przemysł Unii elementy złączne przeznaczone do zastosowań przemysłowych są sprzedawane za pośrednictwem dystrybutorów.
- (519) Żaden z powyższych argumentów nie został poparty dowodami. Żaden ze sprzedawców detalicznych w sektorze majsterkowania nie współpracował w toku dochodzenia przez udzielenie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu lub innych informacji na temat cen i kosztów lub rentowności i dostawców. Komisja nie była zatem w stanie przeanalizować konkretnego wpływu środków na ten sektor. Z drugiej strony dochodzenie wykazało, że przemysł Unii dysponował znacznymi wolnymi mocami produkcyjnymi, w związku z czym byłby w stanie znacznie zwiększyć wielkość produkcji. Przemysł Unii obejmuje producentów różnych rodzajów elementów złącznych, w tym standardowych elementów złącznych, i jest w stanie produkować wszystkie rodzaje elementów złącznych, w tym elementy złączne dla sektora majsterkowania. Przemysł Unii potwierdził, że szereg producentów unijnych i dystrybutorów posiada własne automatyczne linie pakujące przeznaczone do dużych ilości oraz że na rynku unijnym działają również dostawcy usług zajmujący się średnimi i małymi ilościami. Twierdzenie, że niektóre produkty są dystrybuowane różnymi kanałami sprzedaży, uznano za nieistotne dla kwestii, czy przemysł Unii byłby w stanie dostarczać określone rodzaje elementów złącznych. W związku z tym wszystkie argumenty w tym względzie zostały odrzucone.

7.4. Interes użytkowników

- (520) W toku dochodzenia zgłosiło się dwóch użytkowników, którzy udzielili odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Obaj produkowali wkręty kotwiące z wykorzystaniem elementów złącznych w procesie produkcji. Odpowiedzi obu użytkowników były w znacznym stopniu niewystarczające i żadne z przedsiębiorstw nie odpowiedziało na wniosek Komisji o dostarczenie dodatkowych informacji. W rezultacie w przypadku jednego z użytkowników Komisja nie była w stanie w ogóle ocenić wpływu ceł antydumpingowych, zaś w przypadku drugiego użytkownika Komisja pomimo braku informacji zauważyła, że przedsiębiorstwo to zgłosiło, iż koszt elementów złącznych w jego całkowitym koszcie wynosił mniej niż 1 %. Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że cła nie miałyby znaczącego wpływu.
- (521) ECAP i stowarzyszenie reprezentujące europejskich producentów kotew metalowych i z tworzyw sztucznych, Construction Fixing Europe („CFE”), wspierane przez EFDA, twierdziły, że cła miałyby negatywny wpływ na producentów kotew metalowych i z tworzyw sztucznych oraz ich konkurencyjność w Unii i na całym świecie. Producenci kotew importują standardowe elementy złączne i wykorzystują je jako półprodukty w procesie produkcji. CFE twierdziło, że takie standardowe elementy złączne nie są produkowane w Unii.
- (522) Żaden z producentów kotew nie współpracował w toku przedmiotowego dochodzenia i żaden z nich nie udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu przeznaczonym dla użytkowników. W związku z tym w aktach sprawy nie było dowodów ani żadnych innych informacji dotyczących kosztów elementów złącznych w procesie produkcji kotew, rentowności producentów kotew, ich dostawców ani wpływu ceł na ich rentowność. Dotyczy to również argumentu dotyczącego konkurencyjności producentów kotew w Unii i na całym świecie. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.

- (523) W odniesieniu do twierdzenia, że tego rodzaju standardowe elementy złączne nie są produkowane przez przemysł Unii, Komisja zauważa, że przemysł Unii produkuje standardowe elementy złączne i dysponuje znacznymi wolnymi mocami produkcyjnymi do produkcji wszystkich rodzajów elementów złącznych. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (524) EFDA twierdziło również, że cła miałyby negatywny wpływ na takie sektory przemysłu, jak: budownictwo, kolej i odnawialne źródła energii, a także na producentów silosów na zboże w sektorze rolnym. Przedstawiono pewne twierdzenia dotyczące reprezentatywności elementów złącznych w całkowitych kosztach w tych sektorach i argumentowano, że wystąpi negatywny wpływ na sytuację gospodarczą przedsiębiorstw w tym sektorze i na ich konkurencyjność w Unii.
- (525) Żadnego z tych twierdzeń nie poparto dowodami. Ponadto żadna z zainteresowanych stron reprezentujących którykolwiek z tych sektorów nie zgłosiła się ani nie współpracowała w toku dochodzenia. Komisja zauważyła również, że z twierdzeń EFDA wynika, iż koszt elementów złącznych w produktach końcowych tych gałęzi przemysłu wynosił od 3 % do maksymalnie 12 %. Chociaż twierdzenia te nie zostały poparte żadnymi dowodami ani w inny sposób uzasadnione, wskazuje to na ograniczony wpływ cel, w szczególności biorąc pod uwagę, że nie wykazano również, w jakim stopniu te konkretne sektory wykorzystywały elementy złączne przywożone z Chin. W związku z tym argumentów EFDA w tym względzie nie można zaakceptować.
- (526) Ponadto jeden producent łączników międzyogniwowych baterii przemysłowych, wspierany przez EFDA, podkreślił specyfikę elementów złącznych stosowanych w jego procesie produkcji (śrub izolowanych) oraz fakt, że nie są one produkowane przez przemysł Unii. Twierdził on również, że cła miałyby negatywny wpływ na jego konkurencyjność w stosunku do producentów łączników międzyogniwowych baterii przemysłowych z państw trzecich. Przedsiębiorstwo to twierdziło, że śruby izolowane nie powinny być objęte zakresem produktu.
- (527) Twierdzenie, że śruby izolowane powinny być wyłączone z zakresu produktu, omówiono w motywie 159. Przedsiębiorstwo to nie przedstawiło żadnych dowodów potwierdzających ani żadnych informacji dotyczących domniemanego wpływu środków na jego sytuację finansową. W odniesieniu do braku podaży w Unii odsyła się do wniosków przedstawionych w motywie 530 i nast. W szczególności stwierdzono, że przemysł Unii dysponuje znacznymi wolnymi mocami produkcyjnymi umożliwiającymi produkcję specjalnych i standardowych elementów złącznych. W związku z tym argumenty tego przedsiębiorstwa zostały odrzucone.
- (528) Po ostatecznym ujawnieniu strona ta zakwestionowała ustalenia, że przemysł Unii dysponuje wystarczającymi wolnymi mocami produkcyjnymi, aby produkować śruby izolowane, i twierdziła, że przemysł Unii nie jest w stanie produkować takich śrub. Na poparcie tego twierdzenia przedsiębiorstwo to przekazało korespondencję z pięcioma producentami unijnymi, którzy potwierdzili, że nie są w stanie dostarczać śrub izolowanych. Ci producenci unijni nie byli skarżącymi i nie zgłosili się w toku dochodzenia. W związku z tym Komisja nie miała w aktach sprawy żadnych dostępnych informacji dotyczących działalności tych przedsiębiorstw i wytwarzanych przez nie produktów. Z publicznie dostępnych informacji wynika, że dwóch z tych pięciu producentów specjalizowało się w produkcji elementów złącznych do ram okiennych oraz do konstrukcji maszyn i urządzeń, nie wydaje się zatem niezwykle, że nie byli oni w stanie dostarczać śrub izolowanych stosowanych w bateriach przemysłowych. Przedstawionych informacji nie można zatem uznać za rozstrzygające ani reprezentatywne dla całego przemysłu Unii. Z drugiej strony przemysł Unii reprezentujący producentów unijnych współpracujących w toku dochodzenia potwierdził, że posiadają oni moce produkcyjne w zakresie wszystkich rodzajów elementów złącznych, w tym śrub izolowanych. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (529) Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że cła antydumpingowe nie miały znaczącego niekorzystnego wpływu na sytuację użytkowników w Unii.

7.5. Brak podaży elementów złącznych

- (530) Szereg zainteresowanych stron twierdziło, że przemysł Unii nie dysponuje wystarczającymi mocami produkcyjnymi w zakresie standardowych elementów złącznych, aby zaspokoić popyt na rynku unijnym. EFDA i jeden z importerów objętych próbą twierdzili, że przemysł Unii nie byłby w stanie lub nie byłby chętny dostarczać standardowych elementów złącznych oraz że wielu użytkowników polega na przywozie z Chin. Twierdzili oni również, że dostawy z innych państw trzecich są ograniczone, ponieważ producenci eksportujący w tych państwach nie dysponują wystarczającymi mocami produkcyjnymi. Jeden producent eksportujący dodał, że przemysł Unii byłby niechętny rozpoczęciu masowej produkcji standardowych elementów złącznych ze względu na inwestycje we w pełni zautomatyzowane linie produkcyjne, które należałoby porzucić.

- (531) Szereg stron twierdziło, że niektóre rodzaje produktu (konstrukcyjne wkręty do drewna, konfirmaty, elementy złączne kute na gorąco, śruby izolowane, zestawy montażowe i elementy złączne stosowane w sektorze majsterkowania) nie są produkowane przez przemysł Unii lub są produkowane tylko w ograniczonych ilościach, a zatem w przypadku wprowadzenia środków na rynku unijnym wystąpiłby niedobór tych rodzajów produktu. W niektórych przypadkach strony te twierdziły, że nie oczekuje się, że przemysł Unii przestawi się na produkcję tych rodzajów produktu, oraz że niedobór tych rodzajów produktu wystąpi na całym świecie, więc nie będzie można ich również pozyskać od innych dostawców.
- (532) EDRA twierdziło bardziej ogólnie, że na rynku elementów złącznych na całym świecie nastąpił wzrost popytu, gdy w czasie pandemii COVID-19 producenci produkowali poniżej swoich mocy produkcyjnych. Wszelkie dalsze zakłócenia rynku wynikające z nałożenia ceł antydumpingowych pogorszyłyby sytuację sprzedawców detalicznych.
- (533) Szereg zainteresowanych stron twierdziło również, że w następstwie pandemii COVID-19 brakuje kontenerów do wysyłki z Azji oraz że czas realizacji zamówień od złożenia zamówienia do dostawy wynosi do kilku miesięcy. Koszty wysyłki zwielokrotniły się, co należałoby uwzględnić w spodziewanym wzroście cen spowodowanym środkami antydumpingowymi. Ponadto twierdzono, że na całym świecie występował niedobór surowców (głównie stali), co miało wpływ na wielkość globalnej produkcji elementów złącznych.
- (534) Dochodzenie wykazało, że przemysł Unii produkował zarówno standardowe, jak i niestandardowe elementy złączne oraz dysponował znacznymi wolnymi mocami produkcyjnymi umożliwiającymi zaspokojenie zwiększonego popytu ze strony użytkowników, którzy zdecydują się na zmianę dostawcy. W okresie objętym dochodzeniem przemysł Unii wykorzystywał zatem jedynie 46 % swoich całkowitych mocy produkcyjnych, w związku z czym był w stanie w krótkim terminie zwiększyć produkcję o ponad 1 mln ton. Wolne moce produkcyjne dotyczyły produkcji wszystkich rodzajów elementów złącznych, w tym standardowych elementów złącznych. Twierdzenia, że przemysł Unii nie jest w stanie lub nie jest chętny produkować standardowych elementów złącznych, nie zostały poparte wystarczającymi dowodami. EFDA dostarczyło korespondencję z poszczególnymi producentami unijnymi, których nie uznano jednak za reprezentatywnych dla całego przemysłu Unii. Ponadto zaobserwowane tymczasowe trudności w dostawach dla nowych klientów, spowodowane skutkami pandemii COVID-19, nie zostały uznane za trudności o charakterze strukturalnym i nie podważyły ustaleń, że na rynku unijnym dostępne były duże wolne moce produkcyjne, które mogły zaspokoić popyt. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (535) Twierdzeń dotyczących braku podaży niektórych szczególnych rodzajów produktu nie poparto żadnymi weryfikowalnymi dowodami. Z drugiej strony, jak wskazano w powyższym motywie, w Unii istniały duże wolne moce produkcyjne, które obejmowały wszystkie rodzaje produktu, w tym specjalne elementy złączne. Z zawartych w aktach sprawy informacji zebranych od producentów unijnych nie wynikało, że przemysł Unii nie był w stanie dostarczać wszystkich rodzajów elementów złącznych. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (536) Po ostatecznym ujawnieniu producent eksportujący elementów złącznych kutech na gorąco powtórzył, że przemysł Unii nie produkuje takich elementów w wystarczających ilościach na rynku unijnym. Ten producent eksportujący twierdził, że znajduje to potwierdzenie w szczegółowych obliczeniach podcięcia cenowego przeprowadzonych dla każdego rodzaju produktu, które potwierdziły, że jedynie niewielkie ilości produkowane i sprzedawane przez przemysł Unii odnoszą się do rodzajów produktu wytwarzanych w procesie kucia na gorąco. Co więcej, wydaje się, że przemysł Unii produkuje mniej rodzajów produktu, co samo w sobie wskazuje, że nie może dostarczać szerokiej gamy różnych rodzajów produktu, w tym elementów złącznych kutech na gorąco. Ponadto producent eksportujący twierdził, że ciężar udowodnienia istnienia wystarczających mocy produkcyjnych w Unii spoczywałby na przemyśle Unii.
- (537) Należy zauważyć, że na podstawie próby producentów unijnych nie można ekstrapolować dokładnej wielkości produkcji elementów złącznych wytwarzanych w procesie kucia na gorąco, mimo że próba ta jest reprezentatywna dla przemysłu Unii. Ponadto wielkość produkcji przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem nie odzwierciedla pełnych mocy produkcyjnych, ponieważ przemysł Unii, stojąc w obliczu nieuczciwego przywozu i niskiego poziomu cen w Unii, nie wykorzystywał w pełni swoich mocy produkcyjnych. Jeżeli chodzi o ciężar dowodu, Komisja uznała, że dochodzenie wykazało, iż w Unii istnieją wystarczające moce produkcyjne w odniesieniu do wszystkich rodzajów elementów złącznych. Wniosek ten opierał się na dużych wolnych mocach produkcyjnych ustalonych w toku dochodzenia, jak określono w tabeli 5, a także na zebranych w toku dochodzenia informacjach na temat wskaźników makroekonomicznych. W związku z tym argument ten, jak również argumenty dotyczące niewystarczających mocy produkcyjnych w Unii odrzucono.

- (538) Po ostatecznym ujawnieniu ECAP przedstawiło informacje od niektórych producentów unijnych potwierdzające, że nie byli oni w stanie dostarczać konstrukcyjnych wkrętów do drewna. ECAP twierdziło również, że niektóre rodzaje wkrętów do drewna wymagają dalszej obróbki (specjalnej obróbki cieplnej, powlekania), która nie byłaby dostępna w Unii. Argumentowało ono również, że fakt, iż jeden unijny importer i producent niestandardowych elementów złącznych wyraźnie poparł wyłączenie wkrętów do drewna, dowodził, że przywóz tych produktów jest potrzebny do zaspokojenia popytu na rynku unijnym.
- (539) Dodatkowe informacje dostarczone przez ECAP dotyczyły producentów unijnych, którzy nie byli skarżącymi i nie zgłosili się w toku dochodzenia. W związku z tym Komisja nie miała w aktach sprawy żadnych dostępnych informacji dotyczących działalności tych przedsiębiorstw i wytwarzanych przez nie produktów. Na podstawie publicznie dostępnych informacji nie można było wyciągnąć wniosków odnośnie do tego, czy przedsiębiorstwa te produkują elementy złączne dla sektora budowlanego. Ponadto przedsiębiorstw tych nie można było uznać za reprezentatywne dla całego przemysłu Unii. Z drugiej strony, jak wskazano powyżej, przemysł Unii reprezentujący producentów unijnych współpracujących w toku dochodzenia potwierdził, że posiadają oni moce produkcyjne w zakresie wszystkich rodzajów elementów złącznych. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (540) Twierdzenie, że niektóre rodzaje obróbki nie były dostępne w Unii, nie zostało przedstawione przed ostatecznym ujawnieniem i nie zostało poparte żadnymi dowodami. Argument ten nie mógł zatem zostać zweryfikowany i został odrzucony. Ponadto fakt, że jeden unijny importer i producent niestandardowych elementów złącznych wyraźnie poparł wyłączenie wkrętów do drewna, nie dowodzi sam w sobie, że przywóz z Chin jest potrzebny do zaspokojenia popytu w Unii. W związku z tym twierdzenie to również zostało odrzucone.
- (541) Po ostatecznym ujawnieniu EFDA powtórzyło twierdzenie dotyczące braku podaży standardowych elementów złącznych w przypadku nałożenia wysokich ceł przywozowych, podczas gdy w przypadku wielu sektorów przemysłu zapewnienie wystarczających, przewidywalnych i terminowych dostaw standardowych elementów złącznych ma zasadnicze znaczenie. EFDA stwierdziło, że ponieważ przemysł Unii nie produkuje standardowych elementów złącznych w wystarczających ilościach bądź doświadczał trudności technicznych, dystrybutorzy byli zmuszeni do korzystania z innych źródeł dostaw, w szczególności z Chin.
- (542) EFDA twierdziło, że Komisja odrzuciła dowody przedstawione przez nie w tym względzie, nie podając wystarczającego powodu tego odrzucenia. Utrzymywało ono, że informacje – przekazane głównie w formie szeregu wiadomości e-mail od producentów unijnych odmawiających dostarczenia elementów złącznych – były znaczne i dowodziły niechęci przemysłu Unii do dostarczania standardowych elementów złącznych, jak również że Komisja powinna w związku z tym uwzględnić te informacje.
- (543) Jeżeli chodzi o informacje przedstawione przez EFDA na poparcie jego twierdzenia, że przemysł Unii nie jest w stanie lub nie jest chętny dostarczać standardowych elementów złącznych, Komisja zauważa, że informacje te dotyczyły głównie okresu po okresie objętym dochodzeniem i dlatego nie mogły zostać uwzględnione.
- (544) EFDA powtórzyło również, że Komisja nie ujawniła dokładnego udziału produkcji standardowych i niestandardowych elementów złącznych przemysłu Unii ani objętych próbą producentów unijnych. Komisja zauważyła, że dokładny udział produkcji standardowych i niestandardowych elementów złącznych przez przemysł Unii nie był dostępny, ponieważ nie wszyscy producenci unijni współpracowali w toku dochodzenia i nie są dostępne dokładne dane statystyczne w tym względzie. Informację tę również przekazano EFDA w toku dochodzenia w korespondencji dwustronnej.
- (545) Ponadto EFDA twierdziło, że Komisja miałaby trudności z identyfikacją producentów standardowych elementów złącznych w Unii i była zobowiązana do rozszerzenia pierwotnej próby producentów unijnych w celu uwzględnienia w niej dwóch dodatkowych producentów standardowych elementów złącznych. W każdym razie ci dwaj producenci produkowałoby jedynie niewielkie ilości standardowych elementów złącznych. Twierdzenia i argumenty dotyczące doboru próby producentów unijnych zostały już szczegółowo omówione w motywach 26–56. W związku z tym twierdzenie, że próba przemysłu Unii została zmieniona, gdyż nie obejmowała żadnego unijnego producenta standardowych elementów złącznych, ignoruje wielokrotne wyjaśnienia i doprecyzowania przedstawione w tym względzie oraz wprowadza w błąd. W związku z tym twierdzenie to odrzucono.
- (546) Ponadto EFDA powtórzyło, że Komisja nie wyjaśniła, na jakiej podstawie wyciągnęła wniosek, że przemysł Unii produkował zarówno standardowe, jak i specjalne elementy złączne. Wniosek ten był oparty na faktach zawartych w aktach sprawy, zebranych od skarżącego i współpracujących producentów unijnych, które to fakty należycie skontrolowano krzyżowo z publicznie dostępnymi informacjami, o ile były one dostępne. Informacje przekazane w tym względzie były również dostępne w dokumentach niepoufnych. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

- (547) EFDA stwierdziło ponadto, że w przypadku nałożenia ceł przemysł Unii również nie zwiększy produkcji standardowych elementów złącznych. EFDA utrzymywało w tym względzie, że między 2009 r., kiedy to poprzednio wprowadzono środki antidumpingowe wobec przywozu elementów złącznych z Chin, a 2016 r., kiedy taki środek uchylono⁽⁸⁶⁾, przemysł Unii nie zwiększył produkcji standardowych elementów złącznych, a zamiast tego wyspecjalizował się w produkcji niestandardowych elementów złącznych. O niechęci do przestawienia się na standardowe elementy złączne miały również świadczyć informacje dostarczone przez jednego z objętych próbą producentów unijnych, w których wskazano, że nie byłby on w stanie produkować standardowych elementów złącznych po obowiązującej wówczas cenie rynkowej.
- (548) Argument, że w latach 2009–2016 przemysł Unii nie zwiększył produkcji standardowych elementów złącznych, a zamiast tego wyspecjalizował się w produkcji niestandardowych elementów złącznych, nie został poparty żadnymi dowodami. Dane dotyczące produkcji i sprzedaży zebrane w toku dochodzenia odnoszą się do okresu badanego, w związku z czym nie obejmują danych za lata 2009–2016. W każdym razie twierdzenie to nie zostało potwierdzone w toku dochodzenia. Fakt, że jeden z producentów unijnych nie był w stanie zaangażować się w produkcję standardowych elementów złącznych na panujących wówczas warunkach rynkowych, świadczy raczej o tym, że presja cenowa wywierana przez przywóz z Chin uniemożliwia przemysłowi Unii pełne wykorzystanie jego mocy produkcyjnych, i potwierdza, że przywóz ten ponosi istotną szkodę. Nie wskazuje on jednak na to, że w uczciwych warunkach rynkowych przemysł Unii nie powróciłby do zwiększania swojej produkcji, w tym produkcji standardowych elementów złącznych sprzedawanych po zrównoważonych cenach na rynku unijnym, jak stwierdzono również w motywie 496. Argumenty EFDA w tym względzie zostały zatem odrzucone.
- (549) EFDA twierdziło ponadto, że dystrybutorzy zazwyczaj kupują niestandardowe elementy złączne od przemysłu Unii, podczas gdy standardowe elementy złączne są przywożone głównie z Chin. Twierdziło ono, że również przemysł Unii kupował standardowe elementy złączne od dystrybutorów w Unii ze świadomością, że produkty te pochodzą z Chin, a ponadto wielu producentów unijnych posiada własne handlowe jednostki zależne, które są również członkami EFDA i jako takie przywożą standardowe elementy złączne z Chin i dystrybuują je wśród użytkowników końcowych. Na poparcie tego twierdzenia EFDA przedstawiło wykaz producentów unijnych, którzy mieli kupować standardowe elementy złączne od dystrybutora będącego członkiem EFDA, oraz wykaz dalszych producentów unijnych, którzy mieli być powiązani z dystrybutorami w Unii przywożącymi standardowe elementy złączne z Chin. EFDA twierdziło również, że z informacji zawartych w dokumentach niepoufnych wynika, iż co najmniej jeden z objętych próbą producentów unijnych potwierdził, że przywozi elementy złączne z Chin.
- (550) Jak stwierdzono w motywach 466 i 468, na podstawie informacji dostarczonych przez objętych próbą producentów unijnych wielkości zakupione przez nich z Chin, bezpośrednio albo za pośrednictwem dystrybutorów, były znikome w porównaniu z całkowitą wielkością produkcji i sprzedaży przemysłu Unii na rynku unijnym oraz z całkowitą ilością elementów złącznych przywiezionych z Chin. Informacje przedstawione przez EFDA nie podważyły tych ustaleń, w związku z czym argumenty przedstawione w tym względzie zostały odrzucone.
- (551) EFDA twierdziło ponadto, że w czasie pandemii COVID-19 i wynikających z niej zakłóceń w łańcuchu dostaw dystrybutorzy zwrócili się do przemysłu Unii z prośbą o dostarczenie standardowych elementów złącznych, która spotkała się z odmową. Według EFDA dowodził to, że przemysł Unii nie jest chętny dostarczać standardowych elementów złącznych w zwiększonych ilościach oraz że wolne moce produkcyjne dostępne w Unii nie zostałyby wykorzystane do zwiększenia produkcji standardowych elementów złącznych. Wynika to z faktu, że przestawienie się producentów unijnych z niestandardowych elementów złącznych na standardowe wymagałoby znacznych nakładów i zmiany modelu biznesowego, a zatem nie miałoby sensu z ekonomicznego punktu widzenia. Zostało to również potwierdzone przez jednego ze współpracujących producentów unijnych. EFDA twierdziło, że skarżący nie przedstawił żadnego dowodu przeciwnego.
- (552) Powyższy argument opierał się na założeniach, które nie zostały potwierdzone w toku dochodzenia. Wręcz przeciwnie – dochodzenie wykazało, że producenci unijni dysponowali wolnymi mocami produkcyjnymi na potrzeby produkcji standardowych elementów złącznych. Jak wspomniano powyżej, skarżący przedstawił informacje, że istnieje szereg unijnych producentów standardowych elementów złącznych. Powodem, dla którego niektórzy producenci mogli odmówić produkcji i sprzedaży standardowych elementów złącznych w okresie objętym dochodzeniem lub później, może być fakt, że taka produkcja nie była opłacalna ani rentowna ze względu na presję cenową powodowaną przez przywóz z Chin po niskich cenach na rynku unijnym. Innymi słowy, producenci unijni nie byli w stanie zwiększyć produkcji i sprzedaży standardowych elementów złącznych ze względu na przywóz z Chin wywierający presję cenową na rynek unijny. Fakt ten sam w sobie stanowi dowód istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

⁽⁸⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/278.

- (553) Komisja potwierdziła zatem swoje ustalenia, że przemysł Unii produkował zarówno standardowe, jak i niestandardowe elementy złączne oraz że posiadał duże wolne moce produkcyjne pozwalające na zwiększenie produkcji obu rodzajów elementów złącznych.
- (554) Komisja uznała również, że ponad połowa elementów złącznych przywiezionych przez współpracujących importerów w okresie objętym dochodzeniem pochodziła ze źródeł innych niż Chiny, takich jak Tajwan, Wietnam i Turcja, a także z innych państw trzecich. Udział tego przywozu w łącznym przywozie do Unii był znaczny w całym okresie badanym. EFDA twierdziło, że producenci eksportujący w tych państwach trzecich nie dysponowałoby mocami produkcyjnymi wystarczającymi do zastąpienia przywozu z Chin lub nawet tylko częściowego zwiększenia wielkości ich przywozu do Unii. Informacje przedstawione w tym względzie przez EFDA nie zostały jednak uznane za reprezentatywne i były nieweryfikowalne. Jak wspomniano powyżej, dotyczyły one korespondencji z poszczególnymi przedsiębiorstwami niekoniecznie reprezentującymi sytuację innych producentów eksportujących w tych państwach. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (555) Po ostatecznym ujawnieniu EFDA powtórzyło, że przywóz elementów złącznych z innych państw trzecich nie wystarczy do zastąpienia przywozu z Chin. W szczególności ustalenia Komisji zawarte w motywie 554, mianowicie że znaczna część przywozu elementów złącznych pochodziła z innych państw trzecich, potwierdzałyby, że na tych rynkach nie są dostępne dodatkowe wolne moce produkcyjne. EFDA twierdziło również, że ze względu na ograniczenia przywozu w Stanach Zjednoczonych obowiązujące od 2018 r. w odniesieniu do chińskich elementów złącznych nabywcy w Stanach Zjednoczonych coraz częściej korzystali z usług dostawców z innych państw trzecich, w związku z czym znaczna część tych mocy byłaby powiązana z wywozem do Stanów Zjednoczonych. Potwierdzają to również statystyki dotyczące przywozu, które wykazują znaczny spadek przywozu z innych państw trzecich do Unii od 2018 r., podczas gdy przywóz z tych państw do Stanów Zjednoczonych znacznie wzrósł w tym samym okresie.
- (556) Jak wspomniano powyżej, EFDA twierdziło, że Komisja nie uwzględniła przedstawionych informacji na temat braku dostaw z państw trzecich, nie podając wystarczającego powodu tego odrzucenia.
- (557) Komisja odsyła do motywu 554, z którego wynika, że przywóz z Chin stanowił mniej niż połowę przywożonych elementów złącznych w Unii. Innymi słowy, wolne moce produkcyjne dostępne w Unii, jak również istnienie innych źródeł dostaw w innych państwach trzecich nie wskazują na ewentualny brak podaży w przypadku przyjęcia środków w odniesieniu do elementów złącznych z Chin. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone. Faktu, że przywóz z innych państw trzecich ogółem zmniejszył się w okresie badanym, nie można jako takiego uznać za dowód na to, że wolne moce produkcyjne w tych państwach były niewystarczające. Komisja uznała, że presja cenowa wywierana przez przywóz z Chin po niskich cenach powodująca niezrównoważone niskie poziomy cen na rynku unijnym sprawiła, że inne rynki stały się bardziej atrakcyjne dla tego przywozu, w szczególności rynek Stanów Zjednoczonych, na który trafiała znacznie mniejsza wielkość przywozu z Chin i na który dlatego nie wpływały nieuczciwe praktyki handlowe Chin. Dowody przedstawione w tym względzie przez EFDA, o których mowa w motywie 554, nie zostały uznane za reprezentatywne i były nieweryfikowalne. Jak wspomniano powyżej, informacje dotyczyły okresu po okresie objętym dochodzeniem i wskazywały głównie na problemy z dostawami związane z kryzysem w sektorze żeglugi i pandemią COVID-19, a nie z brakiem wolnych mocy produkcyjnych jako takich, a także nie wskazywały, czy problemy te miały charakter strukturalny.
- (558) EFDA twierdziło, że zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego Komisja miała obowiązek ustalenia, że „interes Unii wymaga interwencji zgodnie z art. 21”, w związku z czym powinna była sugerować zainteresowanym stronom, jakiego rodzaju dowody zostałyby uznane za reprezentatywne i weryfikowalne. EFDA zakwestionowało fakt, że miało obowiązek zgromadzić informacje i dane dotyczące całego rynku unijnego, i dodało, że Komisja miała swobodę weryfikacji informacji dostarczonych przez EFDA. W tym kontekście EFDA powtórzyło również, że nie uznało informacji dostarczonych przez objętego próbą producenta unijnego za wystarczająco reprezentatywne.
- (559) W zawiadomieniu o wszczęciu przedmiotowego dochodzenia zaproszono wszystkie zainteresowane strony do wzięcia udziału w dochodzeniu oraz do przekazania Komisji informacji wskazanych w zawiadomieniu o wszczęciu. Odnosi się to również do importerów i użytkowników. Zgłosiło się dwudziestu ośmiu importerów, natomiast żaden z użytkowników nie współpracował ani nie dostarczył informacji. W kwestionariuszach bardzo szczegółowo wskazano, jakie informacje są niezbędne i jakie dokumenty należy przedstawić. Kwestionariusze mają dla Komisji zasadnicze znaczenie, jeżeli chodzi o zebranie niezbędnych informacji, i wszystkie zainteresowane strony mają możliwość przekazania Komisji takich informacji. Komisja oparła swoje ustalenia dotyczące importerów na zweryfikowanych odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu. Od żadnego z użytkowników w Unii nie otrzymano odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, a ustalenia w odniesieniu do tej grupy zainteresowanych stron musiały zostać sformułowane na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

Podobnie ustalenia w odniesieniu do aspektów szkody oparto na informacjach, o które zwrócono się do objętych próbą producentów unijnych i skarżącego i które zostały przez nich dostarczone. Komisja w szczególności była uprawniona do doboru reprezentatywnej próby producentów unijnych zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego. Żadna z uwag otrzymanych przez EFDA na temat próby nie podważyła wniosku, że jest ona reprezentatywna dla przemysłu Unii, jak określono szczegółowo w motywach 26–56.

- (560) Zainteresowane strony, które nie chcą wypełniać kwestionariusza, mają mimo to prawo przekazać Komisji wszelkie informacje, jakie uznają za istotne. W tym względzie Komisja zauważa, że w zawiadomieniu o wszczęciu wskazano również, iż informacje przedstawione zgodnie z art. 21 zostaną uwzględnione wyłącznie wtedy, gdy będą poparte udokumentowanymi informacjami w momencie ich przedstawienia. W toku przedmiotowego dochodzenia Komisja należycie przeanalizowała przedstawione informacje i dowody, a zatem należycie uwzględniła wszystkie informacje zebrane od zainteresowanych stron i przez nie dostarczone w ramach niniejszego postępowania; w szczególności Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje, które uznała za niezbędne do stwierdzenia istnienia dumpingu oraz określenia wynikającej z niego szkody i interesu Unii, jak już wskazano w motywie 91, w związku z czym argumenty EFDA w tym względzie zostały odrzucone.
- (561) W odniesieniu do twierdzeń dotyczących światowego spadku produkcji spowodowanego pandemią COVID-19 Komisja zauważa, że przywóz znacznie wzrósł po wszczęciu przedmiotowego dochodzenia, jak ustalono w rozporządzeniu w sprawie rejestracji. Z danych statystycznych Eurostatu wynika, że wzrost ten się utrzymywał⁽⁸⁷⁾. W związku z tym argumenty w tym względzie zostały odrzucone.
- (562) W odniesieniu do kryzysów w sektorze żeglugi i zakłóceń w łańcuchach dostaw zaobserwowanych po okresie objętym dochodzeniem, w tym w odniesieniu do surowców, Komisja zauważa, że sytuacja ta nie miała charakteru strukturalnego, lecz oczekuje się, że będzie tymczasowa. W związku z tym oczekuje się pewnej poprawy sytuacji w 2022 r. po nałożeniu ostatecznych środków antidumpingowych w wyniku przedmiotowego dochodzenia. Co więcej, ogólne statystyki dotyczące handlu wskazują na szybki wzrost przywozu ogółem w 2021 r.⁽⁸⁸⁾, w tym wzrost przywozu surowców (33 %) w pierwszych ośmiu miesiącach 2021 r. w porównaniu z tym samym okresem w 2020 r. W związku z tym Komisja uważa, że obecny kryzys w sektorze żeglugi i zakłócenia w łańcuchach dostaw nie są wystarczającym powodem do nienakładania ceł z punktu widzenia interesu Unii, zwłaszcza że cła nakłada się na pięć lat, podczas gdy złagodzenie obecnej sytuacji może nastąpić już w drugiej połowie 2022 r., tj. wkrótce po wprowadzeniu środków. W związku z tym argumenty w tym względzie zostały odrzucone.
- (563) Po ostatecznym ujawnieniu ECAP podkreśliło przedłużające się terminy dostaw spowodowane kryzysem w sektorze żeglugi i wzrostem kosztów transportu morskiego. ECAP zwróciło również uwagę na ogólny brak podaży surowców budowlanych w Unii oraz na znaczny wzrost kosztów surowców w sektorze budowlanym, mający negatywny wpływ na przedsiębiorstwa budowlane. Sytuacja uległaby pogorszeniu w przypadku nałożenia ceł antidumpingowych, co z kolei miałoby znaczący negatywny wpływ na osiągnięcie celów Zielonego Ładu, ponieważ w konstrukcjach drewnianych i betonowo-drewnianych wykorzystuje się organiczne materiały budowlane (drewno), co znacząco przyczynia się do redukcji emisji dwutlenku węgla. ECAP zwróciło uwagę na rosnący rynek budownictwa drewnianego w kontekście osiągnięcia zrównoważonego pod względem środowiskowym budownictwa mieszkaniowego i podkreślił współpracę sektora mebli drewnianych z instytucjami badawczymi w celu poprawy i zwiększenia ilości drewna produkowanego w sposób zrównoważony.
- (564) Jak wspomniano w motywie 562, Komisja uznała, że kryzysy w sektorze żeglugi i zakłócenia w łańcuchach dostaw zaobserwowane po okresie objętym dochodzeniem, w tym w odniesieniu do surowców, nie miały charakteru strukturalnego, lecz oczekuje się, że będą tymczasowe. Żaden z argumentów przedstawionych przez ECAP nie mógł podważyć tych ustaleń. Ponadto, jak wskazano w motywie 525, w żadnym z sektorów niższego szczebla, w tym w sektorze budowlanym, oczekiwany wpływ ceł nie był znaczny, biorąc pod uwagę fakt, że koszt elementów złącznych w całkowitym koszcie w tych sektorach był ogólnie niski. Żaden z użytkowników w sektorze budowlanym nie współpracował w toku dochodzenia i nie dostarczył informacji na temat swoich kosztów całkowitych oraz udziału elementów złącznych w tych kosztach. Argumenty przedstawione przez ECAP w odniesieniu do sektora budowlanego nie były ograniczone wyłącznie do elementów złącznych, lecz odnosiły się do całości dostaw surowców. W związku z tym argumenty ECAP w tym względzie zostały odrzucone.

⁽⁸⁷⁾ Dane dostępne do lipca 2021 r.

⁽⁸⁸⁾ Źródło: Eurostat: https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2013/december/tradoc_151969.pdf.

7.6. Zmiana dostawców

- (565) Szereg zainteresowanych stron twierdziło, że importerzy nie byłoby w stanie łatwo zmienić dostawcy ze względu na ograniczenia w podróżowaniu spowodowane pandemią COVID-19, ponieważ istnieje potrzeba zatwierdzenia producenta przez klienta, co wymagałoby przeprowadzenia audytu procesów produkcji w zakładzie dostawcy z państwa trzeciego. W każdym razie zmiana dostawcy byłaby kosztowna. EFDA poruszyło w szczególności kwestię elementów łącznych używanych w sektorze kolejowym.
- (566) Nie otrzymano jednak dalszych uwag w tym względzie. Jak wspomniano powyżej, ponad połowa przywozu dokonywanego przez współpracujących importerów pochodziła od innych dostawców z państw trzecich, z wyłączeniem Chin. Co więcej, twierdzenia, że przemysł Unii nie jest w stanie lub nie jest chętny dostarczać elementów łącznych nowym klientom, nie potwierdzono w toku dochodzenia. Ponadto środki antydumpingowe nie mają na celu zakazania przywozu z Chin na rynek unijny, lecz jedynie przywrócenie równych warunków działania. Jak wspomniano powyżej, nawet jeżeli importerzy mieliby w pełni wchłonąć cło antydumpingowe, ich działalność w większości przypadków pozostanie rentowna. Podobnie ustalono, że koszt elementów łącznych w całkowitych kosztach produkcji ponoszonych przez użytkowników nie jest znaczny, a wzrost cen przywozu można przenieść na odbiorców końcowych. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (567) Po ujawnieniu ustaleń szereg zainteresowanych stron, które przywoziły z Chin konstrukcyjne wkręty do drewna, powtórzyło, że nie będzie w stanie zmienić dostawców ze względu na ściśle relacje wypracowane z czasem z dostawcami. Strony te argumentowały, że ponieważ zamówienia podlegają porozumieniom produkcyjnym zawierającym dokładne specyfikacje techniczne, producenci potrzebują specjalnych szkoleń, jak również konkretnych maszyn i narzędzi oraz muszą zostać poddani audytowi w celu utrzymania certyfikacji produktu. Zauważyły one, że importerzy konstrukcyjnych wkrętów do drewna nie są jedynie dystrybutorami, lecz mają wyspecjalizowane wewnętrzne działy rozwoju produktów i ściśle współpracują z producentami wkrętów do drewna, aby spełnić wymogi specyfikacji technicznych niezbędne do uzyskania certyfikacji produktów w Unii. W związku z tym zmiana dostawców byłaby bardzo trudna, a w przypadku niektórych projektów wręcz niemożliwa.
- (568) Strony te nie przedstawiły żadnych dowodów wskazujących na te szczególne relacje z dostawcami ani żadnych konkretnych umów czy porozumień produkcyjnych. Nie przedstawiono również dowodów na to, że przedsiębiorstwa posiadały wewnętrzne działy rozwoju produktów. Jak wskazano w motywie 539, w toku dochodzenia nie potwierdzono twierdzenia, że przemysł Unii nie jest w stanie lub nie jest chętny dostarczać tego konkretnego rodzaju produktu klientom w Unii. Jak wspomniano również w motywie 566, środki antydumpingowe nie mają na celu zakazania przywozu z Chin na rynek unijny, lecz jedynie przywrócenie równych warunków działania. Jak ustalono również w motywach 505 i 529, oczekuje się, że wpływ środków antydumpingowych na sytuację finansową importerów i użytkowników nie będzie znaczący oraz że wzrost cen przywozu przynajmniej częściowo zostanie przeniesiony na odbiorców końcowych. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.

7.7. Inne kwestie

- (569) EFDA podkreśliło, że elementy łączne mają wiele różnych zastosowań. Chociaż udział kosztów w procesie produkcji poszczególnych użytkowników nie zawsze jest istotny, a wpływ na poszczególne przedsiębiorstwa nie zawsze jest znaczny, EFDA stwierdziło, że Komisja powinna w związku z tym ocenić łączny wpływ ceł na całą gospodarkę Unii. Straty poniesione przez różne przedsiębiorstwa wykorzystujące elementy łączne w procesie produkcji należy rozpatrywać w ujęciu zagregowanym.
- (570) Dochodzenie wykazało, że zasadniczo nie oczekuje się znacznego wpływu ceł na użytkowników, ponieważ udział elementów łącznych w procesie produkcji jest nieznaczny. Fakt ten uznało również EFDA. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (571) Po ostatecznym ujawnieniu użytkownik śrub izolowanych, o którym mowa w motywach 159 i 160, twierdził, że Komisja nie odniosła się do jego twierdzenia, że produkowane przez niego baterie przemysłowe są wykorzystywane do magazynowania energii w infrastrukturze krytycznej, takiej jak centra danych i szpitale. Po ostatecznym ujawnieniu użytkownik ten twierdził ponadto, że w nadrzędnym interesie konsumentów w Unii leży bezpieczne funkcjonowanie szpitali i centrów danych dzięki niezawodnym dostawom energii, w szczególności w trakcie pandemii COVID-19, kiedy to szpitale muszą polegać również na zasilaniu awaryjnym i kiedy przepływ danych znacznie wzrósł w związku z przejściem na pracę z domu. Strona ta twierdziła, że Komisja nie uwzględniła tych aspektów w analizie interesu Unii.

- (572) Komisja zauważa, że takiego twierdzenia nie przedstawiono przed ostatecznym ujawnieniem, a dany użytkownik ograniczył się wtedy jedynie do wyjaśnienia, jakie były zastosowania śrub izolowanych i w jakich gałęziach przemysłu były one używane. Jak wspomniano powyżej, dochodzenie wykazało, że zasadniczo nie oczekuje się znacznego wpływu cel na użytkowników, ponieważ udział elementów złącznych w procesie produkcji jest nieznaczący. Użytkownik śrub izolowanych nie przedstawił żadnych informacji na temat swoich kosztów produkcji, udziału kosztu śrub izolowanych w kosztach całkowitych, rentowności ani oczekiwanego wpływu ewentualnego wzrostu kosztów na rentowność. Nie było zatem dostępnych dowodów na to, że cła miałyby znaczący negatywny wpływ na tego użytkownika, w związku z czym argument ten został odrzucony.
- (573) Po ostatecznym ujawnieniu Misja Chińskiej Republiki Ludowej w Unii Europejskiej stwierdziła, że po wprowadzeniu środków antydumpingowych wobec przywozu elementów złącznych w 2009 r. ⁽⁸⁹⁾ przywóz z Chin jedynie zastąpił przywozem z Tajwanu i Wietnamu. Przemysł Unii nie zmienił swojej struktury, dlatego Misja Chińskiej Republiki Ludowej w Unii Europejskiej stwierdziła, że cła nie przynosiły wówczas korzyści przemysłowi Unii, miały natomiast szkodliwy wpływ na przemysł niższego szczebla. Żadnego z tych twierdzeń nie poparto dowodami. Informacje zawarte w aktach sprawy również nie potwierdziły tych twierdzeń, w związku z czym zostały one odrzucone.

7.8. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (574) Na podstawie powyższego Komisja doszła do wniosku, że na obecnym etapie dochodzenia nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, iż wprowadzenie środków wobec przywozu elementów złącznych pochodzących z Chin nie leży w interesie Unii.

7.9. Oferty zobowiązań cenowych

- (575) Po ostatecznym ujawnieniu sześciu producentów eksportujących złożyło w terminie określonym w art. 8 ust. 2 rozporządzenia podstawowego oferty zobowiązań cenowych:
- Wenzhou Junhao Industry Co., Ltd,
 - Jiangsu Yongyi Fastener Co. Ltd.,
 - Zhejiang Excellent Industries Co. Ltd („Zhejiang”),
 - Yuyao Alfirste Hardware Co., Ltd („Yuyao Alfirste”),
 - Celo Suzhou Precision Fasteners Co. Ltd,
 - Shanghai Chaen Chia Fasteners Co., Ltd. („Chaen Chia”).
- (576) Zgodnie z art. 8 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego oferty zobowiązań cenowych muszą być wystarczające do wyeliminowania szkodliwych skutków dumpingu, a ich przyjęcie nie może być uznawane za nierealistyczne. Komisja oceniła wspomniane oferty w świetle tych kryteriów i uznała, że ich przyjęcie byłoby nierealistyczne z następujących nadrzędnych powodów.
- (577) Po pierwsze, w niniejsze postępowanie zaangażowanych jest około 100 producentów eksportujących. Uznano, że liczba faktycznych i potencjalnych producentów eksportujących jest zbyt duża, aby zobowiązanie było wykonalne, gdyż sprawia ona, że monitorowanie jakiegokolwiek rodzaju zobowiązania cenowego byłoby bardzo trudne.
- (578) Po drugie, produkt objęty postępowaniem ma bardzo zróżnicowany charakter. Obejmuje on ponad 100 numerów kontrolnych produktu i jest klasyfikowany w ramach co najmniej 10 kodów CN, w związku z czym ustalenie i monitorowanie minimalnej ceny importowej („MCI”) byłoby zasadniczo niewykonalne. Rodzaje produktu wywożone do Unii znacznie się różnią pod względem cen i nie można ich łatwo od siebie odróżnić w drodze kontroli fizycznej. W szczególności elementy mające duży wpływ na cenę, np. wytrzymałość, są w praktyce niemożliwe do rozróżnienia wyłącznie na podstawie kontroli fizycznej. Bez szczegółowej analizy laboratoryjnej i użycia niszczących metod organy celne nie byłyby w stanie ustalić, czy produkt przywożony odpowiada produktowi deklarowanemu, co podważałoby wykonalność potencjalnego zobowiązania i czyniłoby je nierealistycznym w rozumieniu art. 8 rozporządzenia podstawowego.

⁽⁸⁹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 91/2009.

- (579) Po trzecie, duża liczba rodzajów produktu pociąga za sobą wysokie ryzyko wzajemnej kompensacji między poszczególnymi rodzajami produktu, ponieważ droższe rodzaje mogą być błędnie zgłaszane jako tańsze rodzaje również objęte zobowiązaniem. Sprawia to, że ewentualne zobowiązanie jest niewykonalne, a tym samym nierealistyczne w rozumieniu art. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (580) Po czwarte, niektóre przedsiębiorstwa mają ponadto szereg powiązanych przedsiębiorstw bezpośrednio zaangażowanych w produkcję lub sprzedaż produktu objętego dochodzeniem, a część obrotów niektórych przedsiębiorstw w UE stanowią produkty inne niż produkt objęty postępowaniem. Taka struktura przedsiębiorstw i ich obrotów wiąże się z wysokim ryzykiem wzajemnej kompensacji. Komisja nie byłaby w stanie monitorować zgodności z zobowiązaniem ani jej zapewnić. Samo to sprawiłoby, że oferty byłyby nierealistyczne. W tym względzie standard określony w art. 8 rozporządzenia podstawowego również nie jest spełniony.
- (581) Komisja skierowała do wszystkich sześciu wnioskodawców pismo, w którym przedstawiła powyższe powody odrzucenia ich ofert zobowiązań cenowych. W odpowiedzi na to pismo pięciu wnioskodawców przekazało uwagi. Uwagi te udostępniono zainteresowanym stronom w aktach sprawy.
- (582) Celu Suzhou ponownie zwróciło się do Komisji o dokonanie przeglądu proponowanych MCI, a także niewyrządzającego szkody charakteru oferty Celu Suzhou. Po pierwsze, twierdziło ono, że Komisja nie może odrzucić jego oferty zobowiązania na podstawie tego, że przedsiębiorstwo to nie było przedmiotem dochodzenia w ramach trwającego postępowania, ponieważ z żadnego przepisu podstawowego rozporządzenia antydumpingowego nie wynika, że do przyjęcia oferty zobowiązania konieczne jest indywidualne badanie. Art. 8 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego stanowi, że jedynym wymogiem przyjęcia zobowiązania jest usunięcie szkodliwych skutków dumpingu, co Celu Suzhou zapewniło. Po drugie, Celu Suzhou twierdziło, że Komisja nie zbadała oferowanych cen, które pozwalały uniknąć ryzyka wzajemnej kompensacji, ponieważ wszystkie oferowane MCI zapewniały poziom cen niewyrządzających szkody i były na poziomie cen *ex-works*, co oznacza, że ceny te będą jeszcze wyższe w momencie wprowadzenia produktów do Unii. Po trzecie, Celu Suzhou twierdziło, że Komisja nie zbadała oferowanych przez nie warunków służących zmniejszeniu ryzyka wzajemnej kompensacji w odniesieniu do powiązanych z nim przedsiębiorstw, a także zmniejszenia związanych z tym kosztów monitorowania, ponieważ strona ta zaproponowała zmianę obecnego sposobu prowadzenia działalności, uwzględniając obawy Komisji dotyczące kosztów monitorowania, ryzyka wzajemnej kompensacji i ryzyka obchodzenia środków. Po czwarte, Celu Suzhou twierdziło, że Komisja zignorowała jego gotowość do zmiany warunków zobowiązania i dostosowania ich do oczekiwań Komisji, a także wszystkie dostępne dowody (jak wynika z pisma EIFI przedłożonego Komisji), które wskazują, że zobowiązanie Celu Suzhou nie może przynieść szkody przemysłowi Unii.
- (583) Chaen Chia twierdziło, że w jego ofercie zobowiązania nie ma dużej liczby poszczególnych rodzajów produktu, ponieważ jedyną różnicą między oferowanymi rodzajami produktu jest długość, która nie ma wpływu na obliczenie ceny jednostkowej za kilogram i którą można łatwo rozróżnić podczas kontroli fizycznej. Następnie Chaen Chia twierdziło, że jego klienci przywożą towary w ramach konkretnych kodów TARIC, w związku z czym nie istnieje ryzyko wzajemnej kompensacji. Ponadto każde opakowanie produktów Chaen Chia wywożone do Unii musi mieć unikalną certyfikację europejskiej oceny technicznej, zapewniającą podstawowe właściwości użytkowe produktów, co ułatwia organom celnym w Unii dopilnowanie, aby nie dochodziło do obchodzenia przepisów ani do wzajemnej kompensacji. Ponadto obroty Chaen Chia w Unii dotyczą wyłącznie produktu objętego dochodzeniem.
- (584) Wenzhou nie zgodziło się z wnioskiem Komisji dotyczącym ryzyka wzajemnej kompensacji w odniesieniu do jego oferty zobowiązania, ponieważ przedsiębiorstwo to oferowało wywóz tylko niektórych rodzajów produktu, które są klasyfikowane w ramach mniej niż 10 kodów CN obejmujących całość produktu objętego dochodzeniem. Ponadto zawarte w ofercie obliczenie MCI obejmowało cenę referencyjną surowca wykorzystaną do obliczenia MCI za pierwszy kwartał, która jeszcze nie była znana, ponieważ dochodzenie było w toku, w związku z czym w ofercie zobowiązania nie obliczono konkretnej MCI. Ponadto metoda obliczania MCI opierała się na metodzie obliczania wartości normalnej, która była odpowiednia do usunięcia szkodliwych skutków dumpingu. Wenzhou twierdziło, że powody dotyczące przedsiębiorstw powiązanych i wywozu produktów innych niż produkt objęty postępowaniem nie uzasadniają odrzucenia oferty zobowiązania, ponieważ jego przedsiębiorstwa powiązane zajmują się obróbką na niektórych etapach produkcji i nie sprzedają elementów złącznych do Unii, a obroty Wenzhou niemal w ogóle nie obejmują sprzedaży produktu innego niż produkt objęty dochodzeniem.
- (585) Yuyao Alfirste twierdziło, że w obliczeniach MCI zaproponowano wykorzystanie do jej obliczenia średnich ważonych danych dotyczących trzech eksporterów objętych próbą, w związku z czym MCI była odpowiednia do usunięcia szkodliwych skutków dumpingu. Strona ta sprzeciwiała się również wyciągnięciu wniosku dotyczącego ryzyka wzajemnej kompensacji spowodowanego różnymi rodzajami produktu, ponieważ specyfikacje produktów (takie jak klasa wytrzymałości) mogą być podane w dokumentach wywozowych (fakturach, umowach itp.), a rodzaje produktu wywożone przez Yuyao Alfirste nie są sklasyfikowane w ramach wszystkich kodów CN dotyczących produktu

objętego dochodzeniem. Ponadto powody dotyczące przedsiębiorstw powiązanych i wywozu produktu nieobjętego postępowaniem nie uzasadniają odrzucenia oferty zobowiązania, ponieważ Yuyao Alfirste będzie ściśle przestrzegać wymogu, aby nie sprzedawać żadnego innego rodzaju produktów z wachlarza produkowanych lub sprzedawanych przez nie produktów temu samemu klientowi, któremu sprzedaje produkt objęty zobowiązaniem, a mechanizm monitorowania zobowiązania przez Komisję jest wystarczająco skuteczny.

- (586) Zhejiang twierdziło, że zawarte w ofercie obliczenie MCI obejmowało cenę referencyjną surowca wykorzystaną do obliczenia MCI za pierwszy kwartał, która jeszcze nie była znana, ponieważ dochodzenie było w toku, w związku z czym w ofercie zobowiązania nie obliczono konkretnej MCI. Ponadto metoda obliczania MCI opierała się na metodzie obliczania wartości normalnej, która jest odpowiednia do usunięcia szkodliwych skutków dumpingu. Strona ta sprzeciwiła się również wyciągnięciu wniosku dotyczącego ryzyka wzajemnej kompensacji spowodowanego różnymi rodzajami produktu, ponieważ specyfikacje produktów (takie jak klasa wytrzymałości) mogą być podane w dokumentach wywozowych (fakturach, umowach itp.), a rodzaje produktu wywożone przez Zhejiang nie są sklasyfikowane w ramach wszystkich kodów CN dotyczących produktu objętego dochodzeniem. Ponadto powody dotyczące przedsiębiorstw powiązanych i wywozu produktu nieobjętego postępowaniem nie uzasadniają odrzucenia oferty zobowiązania, ponieważ Zhejiang nie ma przedsiębiorstw powiązanych, będzie ściśle przestrzegać wymogu, aby nie sprzedawać żadnego innego rodzaju produktów z wachlarza produkowanych lub sprzedawanych przez nie produktów temu samemu klientowi, któremu sprzedaje produkt objęty zobowiązaniem, a mechanizm monitorowania zobowiązania przez Komisję jest wystarczająco skuteczny.
- (587) W odpowiedzi na te twierdzenia Komisja zauważyła w odniesieniu do specyfiki produktu, jak określono powyżej, że charakteryzuje się on znaczną liczbą rodzajów produktu mających znacznie zróżnicowane ceny i pewne cechy, które nie są łatwo dostrzegalne przy przywozie. Nawet jeżeli specyfikacje produktów są wskazane w dokumentach wywozowych lub konkretne rodzaje produktu są przywożone w ramach konkretnych kodów TARIC, organy celne w państwie członkowskim nie mogą łatwo odróżnić jednego rodzaju produktu od innego podczas kontroli fizycznej. Chociaż niektóre zainteresowane strony twierdziły, że ograniczyły rodzaje produktów objęte ofertą zobowiązania lub produkują jedynie ograniczoną liczbę rodzajów produktu objętego ofertą zobowiązania, nadal oznacza to, że strony te mogą sprzedawać lub ostatecznie produkować rodzaje produktu objętego dochodzeniem inne niż rodzaje objęte ofertą zobowiązania. W związku z tym ryzyko wzajemnej kompensacji między poszczególnymi rodzajami produktów pozostaje aktualne dla wszystkich tych stron.
- (588) Ponadto różnorodność cech produktu praktycznie uniemożliwia ustalenie dla każdego rodzaju produktu cen minimalnych, które byłyby znaczące i mogłyby być odpowiednio monitorowane przez Komisję i organy celne państw członkowskich przy przywozie. Znajduje to potwierdzenie w zobowiązaniu oferowanym przez jednego z producentów eksportujących, gdzie najwyższa oferowana MCI dla konkretnego rodzaju produktu była ponad sto razy wyższa od najniższej oferowanej MCI. Ponadto nawet gdyby oferowane MCI były odpowiednie do usunięcia szkodliwych skutków dumpingu, jak określono w motywie powyżej, Komisja nie mogłaby ich właściwie monitorować ze względu na różnorodność cech produktu objętego dochodzeniem, co oznacza ryzyko, że strony te mogą sprzedawać lub ostatecznie produkować rodzaje produktu objętego dochodzeniem inne niż rodzaje objęte ich ofertą zobowiązania.
- (589) W odniesieniu do struktury przedsiębiorstw oraz struktury ich obrotów obejmujących produkty inne niż produkt objęty postępowaniem, co wiąże się z wysokim ryzykiem wzajemnej kompensacji, nawet jeżeli strony zobowiązują się do przestrzegania wymogów oferty zobowiązania lub do dostosowania swoich modeli sprzedaży do jednego przedsiębiorstwa powiązanego, ryzyko wzajemnej kompensacji nadal istnieje. Komisja nie byłaby w stanie monitorować zgodności z zobowiązaniem w przypadku sprzedaży produktu nieobjętego tymi zobowiązaniami ani nie byłaby w stanie zapewnić tej zgodności. Ten sam argument dotyczy potencjalnej wzajemnej kompensacji w obrębie grupy przedsiębiorstw. Sprawia to, że wszystkie proponowane oferty zobowiązania są niewykonalne.
- (590) Na tej podstawie Komisja uznała oferty zobowiązania cenowego za niewykonalne, a tym samym za nierealistyczne w rozumieniu art. 8 rozporządzenia podstawowego, dlatego odrzuciła wszystkie te oferty.

8. WPROWADZANIE ŚRODKÓW ANTYDUMPINGOWYCH Z MOCĄ WSTECZNĄ

- (591) Jak wskazano w motywie 3, rozporządzeniem w sprawie rejestracji Komisja objęła rejestracją przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Chin w celu możliwego zastosowania z mocą wsteczną wszelkich środków antydumpingowych na mocy art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

- (592) Zgodnie z art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego cła mogą zostać nałożone z mocą wsteczną „na produkty, które zostały wprowadzone do konsumpcji nie wcześniej niż 90 dni przed datą zastosowania środków tymczasowych”. Komisja zauważa, że w tym przypadku nie wprowadzono środków tymczasowych.
- (593) Na tej podstawie Komisja uważa, że jeden z warunków prawnych na mocy art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego nie został spełniony, zatem nie należy nakładać ceł z mocą wsteczną w odniesieniu do zarejestrowanego przywozu. Należy zatem zaprzestać rejestracji przywozu.
- (594) EIFI zakwestionowało fakt, że wprowadzenie środków tymczasowych byłoby warunkiem prawnym nałożenia ceł z mocą wsteczną zgodnie z art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, twierdząc, że w przepisie tym nie wymieniono wyraźnie takiego warunku. EIFI odniosło się również do orzecznictwa Sądu (T-749/16 Stemcor) i Organu Rozstrzygania Sporów WTO (USA – stal walcowana na gorąco), które potwierdza jego stanowisko. EIFI wniosło zatem, aby ostateczne środki antydumpingowe zostały nałożone z mocą wsteczną na okres 9 miesięcy. EFDA i dwóch importerów nie zgodziło się z tym poglądem i argumentowało, że warunki prawne dotyczące nałożenia ceł z mocą wsteczną nie zostały spełnione, ponieważ nie wprowadzono żadnych środków tymczasowych. Jeden importer twierdził, że cła nie powinny być nakładane z mocą wsteczną, ponieważ byłoby to sprzeczne z zasadą prawną uzasadnionych oczekiwań.
- (595) Orzecznictwo Sądu i WTO, na które powołuje się EIFI, nie potwierdza jego interpretacji, że wprowadzenie środków tymczasowych nie jest warunkiem poboru ceł z mocą wsteczną. Obie sprawy ograniczają się do wykładni materialnych warunków wymaganych do poboru ceł z mocą wsteczną, określonych odpowiednio w art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego i w art. 10.6 Porozumienia antydumpingowego WTO. Sytuacja faktyczna również jest inna w obu sprawach, w których – w przeciwieństwie do przedmiotowego dochodzenia – nałożono cła tymczasowe, w związku z czym nie rozpatrywano kwestii niewprowadzania środków tymczasowych. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (596) Po ostatecznym ujawnieniu EIFI powtórzyło twierdzenie, że cła powinny być nałożone z mocą wsteczną, utrzymując, że wszystkie warunki prawne określone w art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione oraz że wprowadzenie środków tymczasowych nie stanowiło kryterium na mocy tego samego artykułu. Nie przedstawiono żadnych dalszych argumentów na poparcie tego twierdzenia, które w związku z tym zostało odrzucone z powodów określonych w motywie 595.

9. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (597) W odniesieniu do przywozu elementów złącznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe zgodnie z zasadą niższego cła określoną w art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Kwota cła powinna być ustalona na poziomie marginesu dumpingu albo marginesu szkody, zależnie od tego, który z nich jest niższy.
- (598) Ostateczne stawki cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być zatem następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Margines szkody	Ostateczne cło antydumpingowe
Jiangsu Yongyi Fastener Co., Ltd.	22,1 %	79,0 %	22,1 %
Ningbo Jinding Fastening Piece Co., Ltd.	46,1 %	85,3 %	46,1 %
Wenzhou Junhao Industry Co., Ltd.	48,8 %	125,0 %	48,8 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	39,6 %	94,0 %	39,6 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	86,5 %	196,9 %	86,5 %

- (599) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlały one zatem sytuację dotyczącą tych przedsiębiorstw ustaloną w toku dochodzenia. Powyższe stawki należności celnej mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione osoby prawne. Przywożone produkty objęte postępowaniem, wytworzone przez dowolne inne przedsiębiorstwo, które nie zostało konkretnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, podlegają stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Nie powinny one być objęte żadną z indywidualnych stawek cła antydumpingowego.
- (600) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie tych indywidualnych stawek cła antydumpingowego w przypadku późniejszej zmiany swojej nazwy. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki należności celnej, która ma do niego zastosowanie, rozporządzenie dotyczące zmiany nazwy zostanie opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.
- (601) Jeden producent eksportujący wnosił o przyznanie mu statusu nowego eksportera oraz o to, by nie był traktowany inaczej niż przedsiębiorstwa, które współpracowały w toku dochodzenia. Ten producent eksportujący twierdził, że chociaż w okresie objętym dochodzeniem nie dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem, zaczął go wywozić wkrótce potem, tj. w lipcu 2020 r.
- (602) Ponieważ w art. 2 niniejszego rozporządzenia wyraźnie przewidziano podstawę prawną i procedurę postępowania w przypadku dodania do załącznika do niniejszego rozporządzenia nowych producentów eksportujących z Chińskiej Republiki Ludowej, wniosek ten został odrzucony jako złożony przedwcześnie.
- (603) Jeżeli wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu po wprowadzeniu przedmiotowych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę struktury handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach oraz pod warunkiem spełnienia określonych wymagań może zostać wszczęte dochodzenie w sprawie obejścia środków. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych, a następnie nałożyć cło ogólnokrajowe.
- (604) W celu zapewnienia należytego egzekwowania ceł antydumpingowych cło antydumpingowe dotyczące wszystkich pozostałych przedsiębiorstw należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach niniejszego dochodzenia, ale również do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.
- (605) W celu zapewnienia równego traktowania wszystkich nowych eksporterów i współpracujących przedsiębiorstw niewłączonych do próby, wymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia, należy wprowadzić przepis przewidujący, iż średnie ważone cło nałożone na tę drugą kategorię przedsiębiorstw będzie miało zastosowanie do wszystkich nowych eksporterów, którzy w przeciwnym razie byłiby uprawnieni do przeglądu zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

9.1. Specjalna klauzula dotycząca monitorowania

- (606) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z dużą różnicą w stawkach celnych potrzebne są szczególnie środki gwarantujące stosowanie indywidualnych ceł antydumpingowych. Przedsiębiorstwa, na które nałożono indywidualne cła antydumpingowe, muszą przedstawić ważną fakturę handlową organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, powinien zostać objęty cłem antydumpingowym obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (607) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła antydumpingowego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem branym pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich powinny bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach powinny one żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji dokładności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania stawki należności celnej zgodnie z prawem celnym.

- (608) Jeżeli wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu po wprowadzeniu przedmiotowych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę struktury handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach oraz pod warunkiem spełnienia określonych wymagań może zostać wszczęte dochodzenie w sprawie obejścia środków. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych, a następnie nałożyć cło ogólnokrajowe.
- (609) Po ostatecznym ujawnieniu EIFI twierdziło, że monitorowanie środków należy rozszerzyć na cały przywóz dokonywany przez wszystkich producentów eksportujących. Monitorowanie powinno obejmować nie tylko wielkość i ceny przywozu, lecz także produkty wywożone do Unii. Na poparcie swojego twierdzenia EIFI odniosło się do wcześniejszych praktyk obchodzenia środków oraz do szerokiego zakresu ceł mających zastosowanie do przywozu z Chin.
- (610) EIFI nie przedstawiło dalszego uzasadnienia swojego twierdzenia. Komisja uważa, że system monitorowania opisany w motywie 608 w wystarczającym stopniu gwarantuje wykrycie praktyk obchodzenia środków w odpowiednim czasie, tak aby w razie potrzeby można było im przeciwdziałać. W związku z tym argument w tym względzie został odrzucony.

10. PRZEPISY KOŃCOWE

- (611) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046⁽⁹⁰⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek należy stosować stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującą pierwszego dnia kalendarzowego każdego miesiąca.
- (612) W dniu 16 listopada 2021 r. Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza nałożyć ostateczne cło antidumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ostateczne ujawnienie”). Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi na temat ostatecznego ujawnienia. Komisja otrzymała uwagi od szeregu producentów eksportujących, Misji Chińskiej Republiki Ludowej w Unii Europejskiej, CCCME, EFDA, EIFI, dwóch importerów i jednego unijnego producenta złączy konstrukcyjnych do drewna.
- (613) W dniu 14 grudnia 2021 r. Komisja przekazała zainteresowanym stronom dodatkowe ostateczne ujawnienie, na podstawie którego zamierza nałożyć ostateczne cło antidumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej. Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi. Komisja otrzymała uwagi od EFDA.
- (614) Po ostatecznym ujawnieniu i dodatkowym ostatecznym ujawnieniu zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie swoich argumentów zgodnie z przepisami pkt 5.7 zawiadomienia o wszczęciu. W posiedzeniach wyjaśniających uczestniczyli: szereg producentów eksportujących, EFDA, CCCME, Misja Chińskiej Republiki Ludowej w Unii Europejskiej, dwóch importerów i jeden unijny producent złączy konstrukcyjnych do drewna oraz EIFI. Ponadto odbyły się trzy posiedzenia wyjaśniające przed rzecznikiem praw stron – jedno z udziałem objętego próbą producenta eksportującego Jiangsu Yongyi Fastener Co., Ltd. („Jiangsu”), jedno z udziałem CCCME i jedno z udziałem EIFI.
- (615) Komitet ustanowiony na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036 nie wydał opinii,

⁽⁹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło antidumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali, innych niż ze stali nierdzewnej, tj. wkrętów do drewna (z wyłączeniem wkrętów do podkładów), wkrętów samogwintujących, pozostałych wkrętów i śrub z łbami (nawet z nakrętkami lub podkładkami, ale z wyłączeniem wkrętów i śrub do mocowania kolejowych materiałów konstrukcyjnych), oraz podkładek pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, obecnie objętych kodami CN 7318 12 90, 7318 14 91, 7318 14 99, 7318 15 58, 7318 15 68, 7318 15 82, 7318 15 88, ex 7318 15 95 (kody TARIC 7318 15 95 19 i 7318 15 95 89), ex 7318 21 00 (kody TARIC 7318 21 00 31, 7318 21 00 39, 7318 21 00 95 i 7318 21 00 98) oraz ex 7318 22 00 (kody TARIC 7318 22 00 31, 7318 22 00 39, 7318 22 00 95 i 7318 22 00 98).

2. Stawki ostatecznego cła antidumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez wymienione poniżej przedsiębiorstwa, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Stawka ostatecznego cła antidumpingowego (w %)	Dodatkowy kod TARIC
Jiangsu Yongyi Fastener Co., Ltd.	22,1	C856
Ningbo Jinding Fastening Piece Co., Ltd.	46,1	C857
Wenzhou Junhao Industry Co., Ltd.	48,8	C858
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	39,6	
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	86,5	C999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) (produkt objęty postępowaniem) sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w [państwo, którego dotyczy postępowanie]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Art. 1 ust. 2 można zmienić w celu dodania nowych producentów eksportujących z Chińskiej Republiki Ludowej i objęcia ich odpowiednią średnią ważoną stawką cła antidumpingowego dla nieobjętych próbą przedsiębiorstw współpracujących.

Nowy producent eksportujący przedstawia dowody, że:

- nie dokonał wywozu towarów opisanych w art. 1 ust. 1 pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w okresie objętym dochodzeniem (od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2020 r.);
- nie jest powiązany z żadnym eksporterem ani producentem podlegającym środkom wprowadzonym na mocy niniejszego rozporządzenia oraz
- faktycznie dokonał wywozu produktu objętego postępowaniem albo stał się stroną nieodwołalnego zobowiązania umownego do wywozu znaczącej ilości do Unii po okresie objętym dochodzeniem.

Artykuł 3

1. Organom celnym poleca się zaprzestanie rejestracji przywozu ustanowionej zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/970, które niniejszym traci moc.

2. Nie pobiera się ostatecznego cła antydumpingowego z mocą wsteczną od zarejestrowanego przywozu.
3. Dane zebrane zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/970 nie są dłużej przechowywane.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 lutego 2022 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

Współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą

Państwo	Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
Chińska Republika Ludowa	Anhui Goodlink Fastener Co., Ltd	C859
Chińska Republika Ludowa	Beijing Jinzhaobo High Strength Fastener Co., Ltd.	C767
Chińska Republika Ludowa	LIAOCHENG BSC METAL	C768
Chińska Republika Ludowa	Celo Suzhou Precision Fasteners Co. Ltd	C769
Chińska Republika Ludowa	Changshu City Standard Parts Factory Co., Ltd.	C770
Chińska Republika Ludowa	CHENGLONG TECHNOLOGY (JIAXING) CO., LTD.	C771
Chińska Republika Ludowa	EC International (Nantong) Co., Ltd.	C772
Chińska Republika Ludowa	FASTWELL METAL PRODUCTS CO.,LTD	C773
Chińska Republika Ludowa	Finework (Hunan) New Energy Technology Co.,Ltd	C774
Chińska Republika Ludowa	FRÖTEK Plastic Technology(Wuxi) CO., LTD	C775
Chińska Republika Ludowa	Haining Hisener Trade Co., Ltd	C776
Chińska Republika Ludowa	HAINING JINJIE METAL CO.,LTD	C778
Chińska Republika Ludowa	HAIYAN BOOMING FASTENER CO.,LTD.	C779
Chińska Republika Ludowa	Haiyan C&F Fittings Co.,LTD	C780
Chińska Republika Ludowa	HAIYAN GUANGDA HARDWARE CO., LTD.	C781
Chińska Republika Ludowa	Haiyan Jiamei Hardware Manufacturing And Tech. Co., Ltd	C782
Chińska Republika Ludowa	Haiyan Shangxin Standard Parts Co., Ltd	C783
Chińska Republika Ludowa	HAIYAN TIANQI STANDARD PARTS CO., LTD.	C784
Chińska Republika Ludowa	Haiyan Wancheng Fasteners Co., Ltd.	C785
Chińska Republika Ludowa	HAIYAN XINGLONG FASTENER CO., LTD	C786
Chińska Republika Ludowa	HAIYAN YIHUI HARDWARE TECHNOLOGY CO., LTD	C787
Chińska Republika Ludowa	HAIYAN YOUSUN ENTERPRISE CO., LTD	C788
Chińska Republika Ludowa	HANDAN HAOSHENG FASTENER CO., LTD.	C789
Chińska Republika Ludowa	HILTI (CHINA) LTD	C790
Chińska Republika Ludowa	Jia Xing Tai Cheng Aoto Parts Co., Ltd	C791
Chińska Republika Ludowa	Jiashan Chaoyi Fastener Co.,Ltd	C792

Chińska Republika Ludowa	JIASHAN GIANT IMP.&EXP.TRADE CO.,LTD	C793
Chińska Republika Ludowa	Jiashan Sanxin Fastener Company Limited	C794
Chińska Republika Ludowa	Jiashan United Oasis Fastener Co.,Ltd	C795
Chińska Republika Ludowa	JIASHAN WEIYUE FASTENER CO.,LTD	C796
Chińska Republika Ludowa	Jiashan Xiaohai Metal Products Factory	C797
Chińska Republika Ludowa	JIASHAN YONGXIN FASTENER CO., LTD	C798
Chińska Republika Ludowa	JIAXING CHENGFENG METAL PRODUCTS CO.,LTD	C799
Chińska Republika Ludowa	JIAXING H.J TECH INDUSTRY LIMITED	C800
Chińska Republika Ludowa	Jiaxing Huanhuan Tong Plastic Industry Co., LTD	C801
Chińska Republika Ludowa	JIAXING KINFAST HARDWARE CO., LTD.	C802
Chińska Republika Ludowa	JIAXING LONGSHENG HARDWARE CO.,LTD	C803
Chińska Republika Ludowa	Jiaxing Shangxiang Import and Export Co., LTD	C804
Chińska Republika Ludowa	JIAXING SULATER AUTO PARTS CO.,LTD.	C805
Chińska Republika Ludowa	JIAXING TAIKIN AUTO PARTS MANUFACTURING CO.,LTD	C806
Chińska Republika Ludowa	Jiaxing Victor Screw Co.,Ltd	C807
Chińska Republika Ludowa	JIAXING ZHENGYING HARDWARE CO.,LTD	C808
Chińska Republika Ludowa	Jinan Huayang Fastener Co., Ltd	C809
Chińska Republika Ludowa	JINAN STAR FASTENER CO., LTD	C810
Chińska Republika Ludowa	Lianyungang Suli Hardware Technology Co., Ltd.	C811
Chińska Republika Ludowa	NEDSCHROEF FASTENERS (KUNSHAN) CO., LTD.	C812
Chińska Republika Ludowa	NEW STARWDH INDUSTRIAL CO.,LTD	C813
Chińska Republika Ludowa	Ningbo Dongxin High-Strength Nut Co., Ltd.	C814
Chińska Republika Ludowa	Ningbo Economic & Technical Development Zone Yonggang Fasteners Co., Ltd.	C815
Chińska Republika Ludowa	Ningbo Haixin Hardware Co., Ltd.	C816
Chińska Republika Ludowa	NINGBO LEMNA PRODUCT TECHNOLOGY CO., LTD.	C817
Chińska Republika Ludowa	Ningbo Minda Machinery & Electronics Co., Ltd.	C818
Chińska Republika Ludowa	Ningbo Nanjubaoge Fastener Manufacturing Co. Ltd	C819
Chińska Republika Ludowa	Ningbo Ningli High-Strength Fastener Co., Ltd	C820

Chińska Republika Ludowa	Ningbo Shengtai Fastener Technology Co., Ltd	C821
Chińska Republika Ludowa	Ningbo Taida Hezhong Fastener Manufacture Co., Ltd.	C822
Chińska Republika Ludowa	Ningbo Zhenghai Yongding Fastener Co., Ltd.	C823
Chińska Republika Ludowa	NINGBO ZHONGBIN FASTENER MFG. CO., LTD	C824
Chińska Republika Ludowa	Ningbo Zhongjiang High Strength Bolts Co., Ltd.	C825
Chińska Republika Ludowa	OK TECH CO., LTD	C826
Chińska Republika Ludowa	PINGHU OTEBAY HARDWARE PRODUCT CO.LTD	C827
Chińska Republika Ludowa	Pinghu Sanjiaozhou Lubricant Co., Ltd.	C828
Chińska Republika Ludowa	Pol Shin Fastener (Zhejiang) Co., Ltd	C829
Chińska Republika Ludowa	QIFENG PRECISION INDUSTRY SCI-TECH CORP.	C830
Chińska Republika Ludowa	Shanghai Autocraft Co.,Ltd.	C831
Chińska Republika Ludowa	SHANGHAI CHAEN CHIA FASTENERS CO.,LTD.	C832
Chińska Republika Ludowa	SHANGHAI EAST BEST FOREIGN TRADE CO.,LTD.	C833
Chińska Republika Ludowa	Shanghai Chunri New Energy Technology Co., Ltd.,	C777
Chińska Republika Ludowa	Shanghai Rongdun Industry Co., Ltd.	C834
Chińska Republika Ludowa	Shanghai Galgem Hardware Company Limited	C835
Chińska Republika Ludowa	Shanghai High-Strength Bolts Plant	C836
Chińska Republika Ludowa	SHANGHAI MOREGOOD HARDWARE CO., LTD.	C837
Chińska Republika Ludowa	Shanghai Yueda Nails Co., Ltd.	C838
Chińska Republika Ludowa	SSF INDUSTRIAL CO., LIMITED	C839
Chińska Republika Ludowa	Suzhou Escort Hardware Manufacturing Co. Ltd	C840
Chińska Republika Ludowa	Suzhou Hongly Hardware Co., Ltd	C841
Chińska Republika Ludowa	Suzhou Litto Fastener Co., Ltd	C842
Chińska Republika Ludowa	Suzhou YNK Fastener Co., Ltd.	C843
Chińska Republika Ludowa	Yantai Agrati Fasteners Ltd.	C844
Chińska Republika Ludowa	YUYAO ALFIRSTE HARDWARE CO.,LTD	C845
Chińska Republika Ludowa	Yuyao Zhenrui Metal Co., Ltd	C846
Chińska Republika Ludowa	ZHE JIANG WORLD WIN FASTENER CO., LTD	C847
Chińska Republika Ludowa	Zhejiang Channov Auto Parts Co., Ltd	C848

Chińska Republika Ludowa	ZHEJIANG CHAOBOER HARDWARE CO., LTD	C849
Chińska Republika Ludowa	ZHEJIANG DONGHE MACHINERY TECHNOLOGY CORPORATION LIMITED	C850
Chińska Republika Ludowa	Zhejiang Excellent Industries Co. Ltd	C851
Chińska Republika Ludowa	ZHEJIANG MS TECHNOLOGY CO.,LTD.	C852
Chińska Republika Ludowa	ZHEJIANG NEW SHENGDA FASTENER CO., LTD.	C853
Chińska Republika Ludowa	Zhejiang RuiZhao Technology Co.,Ltd.	C854
Chińska Republika Ludowa	Zhejiang Tianyuan Metal Products Co.,Ltd	C855